PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

THIẾT THỰC ĐỜI ĐẠO SONG TU

ẤN CHỨNG TU HỌC HỒ THỊ KIM HOA

1999 - 2015

Ấn hành năm 2015 - Quyển 1

Với tấm lòng thành

Con : HỒ THỊ KIM HOA xin được :

Kính dâng lên: **CHƯ VỊ BỀ TRÊN**

ĐỨC TỔ SƯ ĐỔ THUẦN HẬU,

NGÀI BẢO TẠNG PHẬT.

ĐỨC THẦY LƯƠNG SĨ HẰNG,

NGÀI VĨ KIÊN PHẬT

Để tạ ơn và nguyện làm theo lời giáo huấn.

Kính dâng lên : ***SONG THÂN***

Để nhớ công ơn sinh thành dưỡng dục.

Cảm ơn *:* ***Người bạn đời***

Các bạn đạo và các bằng hữu

Đã khuyến khích và nhiệt tình hỗ trợ để ấn hành cuốn sách nầy.

LỜI GIỚI THIỆU

Kính thưa quý đọc giả

Thật là phúc duyên cho tôi được bạn đạo Hồ Thị Kim Hoa giao cho nhiệm vụ xắp xếp, phát hành và viết lời giới thiệu đến quý bạn đạo và thân hữu cuốn ấn chứng tu học của chị.

Tôi rất là vui mừng, sau khi đọc hết cuốn sách của chị, tôi cảm thấy lòng mình rất là thanh thản và nó giúp ích được rất nhiều cho bản thân tôi trên con đường tu tập. Tôi thấy mình còn thua kém và phải học hỏi rất nhiều nên biết viết gì đây, viết làm sao cho xứng với sự khổ công tu luyện của chị.

Tôi xin chị cũng như quý đọc giả tha thứ cho tôi, nếu tôi có gì thiếu sót.

Chị Hoa là một người chất phát thật thà và khiêm tốn ở Perth Australia, đã hữu duyên được Đức Thầy chữa bệnh, nhận làm đồ đệ và truyền pháp thiền Vô Vi cho chị, mà trong bạn đạo ít người biết được. Chị luôn cố gắng tu tập, lập hạnh cứu đời và làm theo lời giáo huấn của Đức Thầy, ghi lại những ấn chứng mà chính mình đã đạt được để lại cho hậu thế. Tôi cũng rất là hạnh phúc được giới thiệu những thành tựu đó của chị đến với quý đọc giả.

Ngay lúc nầy, tôi cảm thấy nhớ thương Đức Thầy nhiều lắm, tim tôi rung động và nước mắt cứ

tuôn trào không dứt được. Con kính dâng lên Đức Thầy kính yêu lòng quý thương muôn vàn, không có bút mực nào có thể diễn tả được công ơn giáo huấn của Thầy.

"Con kính trình lên Đức Thầy cuốn ấn chứng tu học của chị Kim Hoa. Kính xin được sự ân độ và ban chiếu của chư vị Bề Trên và đặc biệt nhất là của Đức Thầy".

Tôi cũng xin quý bạn đạo và thân hữu đón nhận cuốn ấn chứng nầy để cùng nhau trao đổi trên con đường tu tập của mình.

Chị Kim Hoa cũng không phải là người chuyên môn viết sách, chị chỉ biết ghi lại những sự thật trong quãng thời gian tu học của chị, nên những từ ngữ trong cuốn ấn chứng này có gì sơ sót, xin quý đọc giả bỏ qua.

Trần Bỉnh Kiệt

Perth, mùa đông năm 2015

TIỂU SỬ

Tôi tên là : Hồ Thị Kim Hoa.

Sanh ngày : 12/05/1952 tại làng Mỹ Lộc – Quận Tam Bình, Tỉnh Vĩnh Long.

Cha là : Hồ Thành Trung – Chết năm 88 tuổi.

Mẹ là : Lê Thị Đê – Chết năm 84 tuổi.

Sống trong gia đình đông con (5 anh, 1 chị gái).

Khi tôi lớn lên nghe mẹ kể lại là : sanh tôi ra trong lúc chiến tranh, gia đình phải chạy giặc.

Quê ở tận làng Mỹ Lộc (Cái Ngang), muốn lên tỉnh phải đi bằng tàu, không có đường xe. Lúc chạy giặc thì mẹ có mang sắp đẻ, bầu thai đó là tôi.

Giặc giả nổi lên, gia đình cha mẹ tôi và một số bạn bè phải di tản đến tá túc với một người bạn của cha mẹ tôi. Nhà người bạn tương đối rộng và cất chắc chắn (để tránh bom đạn). Tôi cất tiếng khóc chào đời trong cơn loạn lạc.

Chạy giặc làm gì có thức ăn, mẹ tôi mới sanh không có sữa cho con bú. Nghe mẹ kể lại là : mỗi lần tôi khóc thì lấy cây mía đập dập, lấy nước mía cho tôi uống. Mới đẻ mà không có sữa, lại uống nước mía nên tôi bị đau bụng, khóc. Khuya khóc, mẹ phải bồng ra nhà lồng chợ để dỗ tôi nín.

Mẹ nói : có thuốc men gì đâu (chỉ bọc theo mấy viên thuốc tàu, kêu bằng "quờn đỏ" gì đó…?), mua ở tiệm thuốc Bắc.

Các bạn ơi, tôi chỉ nhớ có bao nhiêu đấy thôi. Mới sanh ra là tôi đã chịu khổ rồi. Nghe nói là đẻ tôi ra, lo chạy giặc, cho tới hai năm sau mới làm khai sanh nên cha mẹ tôi không có nhớ ngày sanh tháng đẻ gì hết, mà chỉ biết lấy ngày làm khai sanh làm ngày sanh, tháng đẻ của tôi. Viết tới đây, tôi thương cha mẹ tôi vô cùng, vì đã thai nghén và sinh tôi ra trong lúc loạn lạc. Đã bảo là khổ thì làm sao mà không đặt tên Hoa (Qua : trôi qua, đi qua).

Sau khi yên giặc, cha mẹ tôi lại trở về làng Mỹ Lộc (Cái Ngang) sống ở đây 3 năm. Lúc tôi lên 5 tuổi, lại có giặc giả nữa. Cha mẹ tôi lên tỉnh Vĩnh Long và định cư ở đó. Từ lúc 5 tuổi, tôi ở Vĩnh Long và đi học cho tới lớn, tôi học trường Tống Phước Hiệp, tỉnh Vĩnh Long.

Học hết Trung học, tôi lên Sài Gòn đi làm ở Bộ Giáo Dục (Nhân viên Bộ Giáo Dục) và có chồng. Chồng tôi làm Giáo Sư, có 4 đứa con (2 trai, 2 gái), tôi ở Việt Nam cho đến khi 29 tuổi thì gia đình, tôi vượt biên và đến định cư ở Úc, sống cho đến bây giờ.

DUYÊN LÀNH TÔI ĐƯỢC GẶP THẦY

Tôi bệnh dữ lắm, Tất cả Bác Sĩ Tây Y nổi tiếng ở Tây Úc đều bó tay (4 năm như vậy). Tôi vô cùng tuyệt vọng, một hôm tôi nằm chiêm bao, tôi thấy tôi nằm trên cái giường bằng cây, mà cái giường quay vù vù, tôi đưa tay lên và nói : "Chỉ có ông Tám mới cứu nổi tôi", và còn thấy tôi đang ngồi trên cái ghế có một ông lấy cái nón len đội lên đầu tôi, và cho tôi biết chỉ có ông Tám mới cứu được tôi. Tôi giật mình thức dậy kể cho anh Vinh nghe (anh Vinh là chồng của tôi). Anh Vinh nói ổng có nghe nói đến ông Tám, còn tôi thì không biết ông Tám. Anh lần mò đi hỏi thăm thì mới biết, anh chị hai Ánh là chủ Thiền Đường ở Tây Úc. Anh chị hai nói biết ông Tám, tụi tôi không có tu nên làm gì mà biết Thầy ở đâu để liên lạc.

Nghe nói Thầy quanh năm suốt tháng đi truyền pháp. Nên ông chồng tôi nhờ chị hai Ánh tìm giùm cho biết Thầy đang ở đâu để xin Thầy chữa bệnh. Chị hai thấy tôi bệnh quá, Chị nói để chị tìm số điện thoại giùm cho. " Chị phone qua chú Liêm ở Canada, chú Liêm cho biết là Thầy đang ở Nhật". Và cho số điện thoại của một bạn đạo ở Nhật, chị này sẽ biết về Thầy. Chị hai phone cho chị bạn đạo ở Nhật, chị cho biết là ngày giờ nào Thầy xuống nhà chị. Tụi tôi nhờ chị nầy trình bày qua cho Thầy. Thầy cho gặp và hẹn ngày giờ, mà cũng là ngày chủ nhật, tôi nói, có số điện thoại và ngày giờ, Thầy cho gặp sao không phone ở nhà cho tiện. Ông chồng tôi trả lời : Tôi với bà lạ quắc phone gặp Thầy không được hay, nên mới xuống Thiền Đường nghĩ là có anh chị hai quen biết với

Thầy, phone nói chuyện trước đỡ cho tụi tôi. Vì vậy nên tôi với anh Vinh xuống Thiền Đường để chờ tới giờ phone cho Thầy. Ai dè đâu cú phone này có trở ngại, nhằm ngày chủ nhật nên bạn đạo tới thiền chung, lu bu chị hai lại quên phone cho Thầy. Đến khi tôi nhắc : "Coi chừng Thầy đi mất" thì chị mới nhớ lại và phone cho Thầy. Quả thật thì Thầy đi rồi, Thầy không còn ở nhà chị bạn đạo ở Nhật nữa, xin chị cho biết số phone khách sạn Thầy ở, thì chị kia cũng cho, và còn cho biết là từ nhà chị đến khách sạn Thầy ở cũng rất xa. Thầy hẹn 1 giờ trưa gặp, để phone, vì trễ nên vẫn không gặp được Thầy. Thực sự tụi tôi buồn lắm, lúc ngồi ở Thiền Đường để chờ phone cho Thầy, tôi ra phòng khách nhà chị hai, tôi nhìn lên hình hỏi ông này là ai, chị hai cho biết là ông Tám, thì đúng là cái ông mà trong chiêm bao ổng đặt cái nón lên đầu cho tôi. Tôi ráng ở Thiền Đường cho tới 4 giờ chiều thì anh Vinh phone điện thoại cho Thầy, anh bấm ngay số chị bạn đạo bên Nhật đã cho, người ở đầu dây bên kia trả lời số này không đúng (thực sự lúc này tụi tôi muốn khóc), tự dưng ông chồng tôi phone lại một lần nữa thì số đầu của số điện thoại cho là 04 mà ổng bỏ số 0 đầu chỉ bấm số 4. Lúc này có một giọng nói người đàn ông, chồng tôi hỏi : "ông có biết ông Lương Sĩ Hằng không ông?"

- Người trong điện thoại nói : " Lương Sĩ Hằng là tôi đây!" (Lúc này tôi mừng quá!), cuối cùng thì tôi cũng gặp được Thầy.
- Thầy nói : "Cho cái giờ bên Úc để gọi qua, Thầy chờ hoài mà không được nên Thầy đi về Khách sạn."

Ông chồng tôi đưa điện thoại cho chị hai, chị hai xin lỗi Thầy rồi chị đưa điện thoại lại cho tôi.

- Thầy nói :"Mày ở đâu?"
- Tôi nói : " Dạ con ở Úc, Tiểu Bang Tây Úc, Thành Phố Perth."
- Thầy nói : " Tao ở Úc , Thành Phố Perth mới về, sao tao không gặp mày".
- Tôi nói : " Tại lúc đó con bệnh quá, ở nhà đưa con về Việt Nam để trị bệnh".

Tôi bệnh mà lúc đó cầm điện thoại nói chuyện với Thầy tự dưng tôi biết nói. Tôi nói câu đầu tiên là : " Chào ông, ông có phải là Đức Phật Thầy Tám không? Con bệnh lắm ông ơi, con nằm chiêm bao thấy con nằm trên cái giường bằng cây, mà cái giường quay vù vù. Con đưa tay lên và nói chỉ có ông Tám mới cứu nổi và con còn thấy con ngồi trên cái ghế, ông lấy cái nón len đội lên đầu con. Vậy ông có phải là ông Tám không?"

- Thầy nói : " Phải, tao cứu mày."

Tôi mừng quá nói : " Thầy cứu con hả?". Đang cầm điện thoại mà Thầy kêu tôi cầm ly nước lạnh lên niệm Nam Mô A Di Đà Phật xong rồi uống đi, mới cầm ly nước lạnh tôi nói là con niệm không được.

Niệm Nam : là cái xác tôi nó nóng lên hực hực, đầu óc quay cuồng không cách nào niệm được. Thầy nói :" về nhà cầm ly nước lên niệm và uống đi. Con Bê nó đi chơi rồi, một lát nó về tao khám cho mày."

Tôi đi về nhà, mới về tới nhà cầm ly nước lên niệm Phật và uống.

Nó vật tôi muốn chết, mỗi tiếng Nam, Mô, A, Di, Đà,Phật, xác nóng hừng hực.

Tôi cũng ráng niệm và uống hết ly nước, nhà tôi cách nhà chị hai Ánh không xa cỡ 10 phút lái xe. Mới uống xong thì có Thầy gọi lại.

- Thầy nói :"Tao khám cho mày rồi?"
- Tôi nói :"Ông làm gì mà hay dữ vậy? Ông ở bên Nhật con ở Úc làm sao mà khám được."

Tôi không có tu vô vi làm sao mà biết Thầy của mình "siêu đẳng" dữ vậy.

- Thầy nói :"Mỏ ác của mày bị sụp."

Đã lâu tôi không còn nhớ gì hết kể cả cái tên của tôi, tôi còn không nhớ. Vậy mà cầm điện thoại nói chuyện với Thầy tự nhiên tôi biết nói.

Chẳng mấy chốc, mỗi lần uống nước như Thầy dạy tôi cầm ly nước lạnh lên xin Đức Phật A Di Đà cho điển. Trong một tuần lễ tự nhiên tôi nhớ lại hết mỗi khi nói chuyện và trở lại bình thường. Nghiệp tôi nặng quá, nên tôi chưa gặp được Thầy, vì Thầy mới ở Perth về Mỹ làm sao mà tôi gặp được Thầy trong năm này.

Tôi chưa có yên đâu, chỉ nhớ lại thôi, trong một năm nay tôi báo Thầy nhiều lắm. Bệnh uống thuốc không được, uống vô ói ra hết.

Ông bác sĩ này người ngoại quốc, ông rất hiền, hay lắm, là Thầy của bác sĩ mà ổng còn phải hăm tôi rằng không uống thuốc đừng có xuống ổng nữa, và bắt buộc tôi phải uống.

Tôi kêu Thầy và nói con uống thuốc không được, uống là ói ra hết.

- "Vậy mỗi lần con cầm viên thuốc con kêu ông, ông giúp con uống nghe". (kêu bằng vô vi)

Quả thật mỗi lần cầm một viên thuốc, tôi đều kêu Thầy phụ giúp tôi uống, không thì đều bị ói ra hết. Mỗi viên thuốc là mỗi tình thương Thầy đối với tôi. Mỗi lần tôi đau ở đâu, uống thuốc không hết, tôi liền điện thoại cho Thầy. Thầy vuốt bên Thầy chỗ đó thì bên đây Tôi hết. (Thầy nói với tôi như vậy)

Trong một năm: Thầy nhờ cô Bê gửi thuốc thanh lọc hết bộ này tới bộ khác, cho tôi uống liên tục một năm.

Cảm động vô cùng: là lúc tôi "phone" cho Thầy ở Nhật, Thầy nhường hai hộp thuốc Megaxeo, thuốc bổ Thầy đem theo để uống trong lúc Thầy đi truyền pháp, lúc đó có chị Phẩm cùng đi Nhật với Thầy và Thầy nhờ chỉ đem về Úc cho tôi. Thầy bảo: "Đem cho con Hoa nó uống. Nó quá yếu rồi".Vật xác quá có lúc muốn chết cho rồi.

Tôi phone cho Thầy: và nói xin ông Phật cho con được chết, sao đang nói điện thoại mà tôi không còn nghe tiếng Thầy nói, Thầy đi đâu mất. Nghe tiếng cô Bê nói: "Thầy đi ăn rồi!", tôi giật mình rằng tôi quá ngu. Ông Phật đang cứu mày mà mày đòi chết, quả không xứng đáng, không có dũng cảm tí nào. Tôi nói điện thoại với cô Bê một chút. Rồi Thầy nói điện thoại lại với Tôi. Tôi xin lỗi Thầy

Thầy cũng tha và Thầy nói: "mày vô sanh bất diệt, có chết thì chết cho Phật, tử vì Đạo, không có

chết cho ma quỷ". Bệnh chịu không nổi thì kêu, kêu thì hết mà cứ như vậy hoài.

Trong một năm này: tôi không có niệm mà cũng đâu có tu hành gì. Vậy mà nói chuyện với Thầy qua điện thoại có lúc người tôi khẽ mát.

Tôi "phone" cho Thầy : Thầy mừng lắm, và khoe con biết làm thơ.

- Thầy nói: "Mày đọc cho tao nghe."
- Tôi đọc: "Ơn cứu tử lấy chi đền đáp
  Nguyện tu hành để trả ơn Thầy."

Tôi lại đọc thơ tiếp. (tặng cho anh bạn Vinh của con)

"Anh với em ông trời đã định
Tình cảm vợ chồng chỉ bấy nhiêu thôi
Đời còn lại em dành cho đạo
Biết được rồi lấy đó làm vui
Đời lắm đau buồn xin đừng nhớ
Hai đứa mình cùng nhau tiến bước."

Tôi hỏi Thầy: con làm có đúng không sư phụ, vì thú thật với Thầy là con nguyện cứu nhân độ thế.

- Thầy nói: "Mày làm thơ đúng và nguyện đúng nhưng mày đừng có làm thơ nữa. Điển Thầy cho để giữ cái xác, chờ Thầy qua, làm thơ hoài làm sao chịu nổi, mất Điển hết."

Mà ngộ lắm, sáng thức dậy muốn làm thơ, thấy cái gì trước mắt là muốn làm thơ liền. Như thấy hoa liền muốn làm thơ.

"Hoa xinh xắn kính dâng lên cha
Hoa nào đẹp được dâng lên cha

Hoa ơi hoa nở đừng tàn
Trăm hoa đua nở để mừng ta.”

Lần “phone” này hơi tỉnh một chút.

- Tôi nói: “ Xin Thầy cho phép con được gọi Thầy bằng sư phụ.”

Thầy chịu. Từ đây về sau không còn gọi Thầy mà gọi bằng sư phụ.

- Tôi nói: “ Còn mấy đứa con của con kêu ông bằng gì?”
- Thầy nói: “Nó kêu ông nội ông ngoại gì cũng được.”

Rồi ngày tháng cũng qua, tôi ráng chịu đựng một năm. Tôi nhớ ngày “phone” Thầy là ngày 02/04/1995. Năm sau cũng vào tháng 4/1996, Thầy ghé Sydney rồi mới sang Tây Úc, thành phố Perth. Thầy nhờ cô Hòa ở Sydney xách cho tôi hai bình sữa bột bự. (cho tôi mau lại sức)

Nghe cô Hòa nói Thầy không ở Sydney lâu nữa. Tại vì Thầy nói:

- “Tội nghiệp con Hoa đang ở Úc, nó đang chờ tao”.

Lúc gặp tôi Thầy nói:

- “Tao muốn cho mày mạnh liền”.

Ôi biết bao nhiêu tình thương của Thầy đối với tôi.

Thầy xuống nhà tôi trị bệnh cho tôi hết liền. Nhà được mở cửa cho sáng, bật bếp lên nấu ăn được, mở ti vi lên coi tôi đều chịu được. Thầy kêu tôi nhắm mắt lại nhìn giữa trung tâm chân mày niệm Phật.

Tôi làm theo lời Thầy dạy mà tôi làm không được.

Tôi nói với Thầy:

- Con nhắm con mắt lại nó trắng, con đâu có biết trung tâm chân mày ở đâu mà niệm.
- Thầy nói: "Mày tu nhiều kiếp rồi."

Lúc Thầy còn ở Perth, tôi cố gắng nhắm mắt lại niệm Phật như Thầy dạy. (mà vô phương)

Có ai mà ngu ngốc như tôi, một câu Nam Mô A Di Đà Phật mà niệm cũng không được.

Mỗi ngày lên "hotel" chỗ Thầy ở tập niệm mà cũng không được.

- Thầy nói: "Sáu tháng sau mày mới niệm được", tôi cũng dạ chớ đâu biết nói gì. Mà lúc Thầy xuống nhà tôi, Thầy làm bệnh cho tôi xong Thầy có nói cô Bê đưa cho anh Kiệt một cái băng cassette do nghệ sĩ Việt Nam phát tâm cúng dường mà chưa có phổ biến ra.
- Thầy nói: "Anh Kiệt chỉ được thâu một cái cho tôi thôi, nó nghe cho nó vui."

Sau khi Thầy đi rồi, tôi hết bệnh nhưng sức khỏe quá yếu sau năm năm bệnh hoạn. Vì chứng bệnh kỳ lạ hành hạ thể xác hầu như đã kiệt sức.

Gia đình đã quá khổ về tôi. Cũng là lúc ông chồng tôi tốt nghiệp xong kỹ sư hầm mỏ, phải đi làm xa Perth. Tôi quá yếu, con bốn đứa còn nhỏ, đứa con gái lớn mới có 11 tuổi làm sao lo nổi cho gia đình.

Quyết định của anh bạn chồng tôi là hy sinh bằng cấp ở lại lo cho mẹ con tôi.

Chỉ biết gom lại hai câu:

"Đời lắm đau buồn xin đừng nhớ
Hai đứa mình cùng nhau tiến bước."

Từ khi được Thầy trị bệnh, gia đình lại được sống vui vẻ. Nhờ sự cứu độ tận tâm của Đức Thầy. Mỗi ngày tôi nghe cái cassette Thầy cho và mỗi ngày tôi tập niệm hoài mà nó không niệm được.
Có ai mà ngu ngốc và vô pháp khó như tôi không. Có sáu chữ mà niệm cũng không được thì làm sao soi hồn.

Tại vì trước khi soi hồn là niệm ba lần Nam Mô A Di Đà Phật. Tôi muốn tu lắm mà niệm Phật không được. Tôi buồn lắm và thường ngồi trước kiếng vô vi khóc, mỗi ngày xin Đức Quan Thánh Đế Quân cho con niệm Phật được. Không niệm Phật được thôi thì tôi lo lạy.

Hồi lúc Thầy trị bệnh cho tôi xong Thầy kêu:

- Minh Sơn dạy cho tôi lạy kính vô vi.

(Trước khi đi Thầy có gắn cho tôi một cái kính vô vi.)
Lúc đầu tôi lạy có một cái tôi đứng lên không nổi, xác tôi quá yếu.

- Thầy nói: "Mày như bà già bảy, tám chục tuổi", mà lúc đó tôi có bốn mươi mấy tuổi, vậy mà tôi cố gắng tập lạy hoài, mỗi ngày tôi lạy một cái rồi từ từ lên hai, chẳng mấy chốc tôi lạy một lần 50 cái chớp nhoáng, đi đứng trở lại bình thường, cái băng cassette Thầy cho tôi mở nghe mỗi ngày, vậy mà có một bữa tôi nghe bản cổ nhạc (lâu rồi tôi quên) do nghê sĩ Hồng Nga hát, mỗi lần hát tới "Nam Mô A Di Đà Phật" tự nhiên tôi niệm theo được, mà tôi cứ canh tới chỗ ca sĩ Hồng Nga niệm tôi mới niệm được. Cứ như vậy hoài tôi sợ quá "phone" cho Thầy. Thầy nói:

“Mày làm sao mày làm, miễn mày niệm được thì thôi”.

Từ đó, tôi niệm được luôn. Từ từ không phải nghe ca sĩ Hồng Nga niệm để tôi niệm theo nữa. Tôi chực nhớ lại lời Thầy “sáu tháng sau mới niệm được”. Tôi thực hành Pháp Lý và niệm sáu chữ “Nam Mô A Di Đà Phật” xong rồi mới soi hồn.

Bây giờ nói tới niệm được, nó niệm liên tu bất tận. Mỗi tiếng niệm Nam Mô A Di Đà Phật nó bắn ra khỏi đầu ba tấc làm tôi sợ quá lại “phone” hỏi Thầy cái gì kỳ quá ông ơi. Thầy nói: “Đó là chơn tâm”.

Sau khi Thầy cứu, rồi sáu tháng sau tôi mới vào Pháp được, đâu có ai ngờ Thầy biết trước là phải đưa cái băng cassette đó cho tôi nghe, tôi niệm mới được.

Mới bắt đầu vô Pháp tôi nói ham tu chớ tôi có biết gì tu đâu. Tôi không có đọc sách của Thầy dạy tu, mà do anh bạn (chồng tôi) ở nhà ảnh tu trước ảnh dạy lại cho tôi.

Tôi bắt đầu tu thấy ấn chứng sợ quá viết thư cho Thầy, “phone” cho Thầy. Tôi xin viết lại lá thư thứ nhất tôi gửi cho Thầy và thơ Thầy trả lời lại cho tôi.

THƠ GỬI SƯ PHỤ

Thơ thứ nhất.

Perth ngày 5 tháng 8 năm 1999.

Kính sư phụ

Con tên là Hồ Thị Kim Hoa ở Úc, sẵn dịp anh Kiệt đi đại hội qua gặp sư phụ, con gởi thư này tới sư phụ. Trước hết con gởi lời hỏi thăm đến sức khỏe sư phụ.

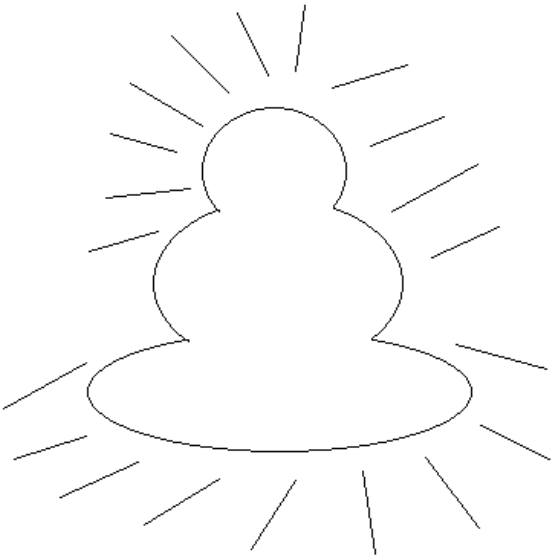
Sau con xin kể hết những ấn chứng của con sau hai tháng qua, sau khi "phone" cho sư phụ. Niệm Phật khè mát hết người, khè ra khỏi da và phát ra hơi gió rất mạnh (niệm Phật suốt ngày trừ khi nói chuyện)

Mỗi khi niệm Phật đầu lạnh , Điển dựng thẳng ở đỉnh đầu. Hai con mắt khè mát, mũi thở rất thông có hơi khè mát lạnh, mở miệng nói chuyện hay niệm Phật đều khè mát. Niệm Phật bây giờ khè mát mà nó tinh vi hơn lúc trước làm như trong người có một phép lạ. Bây giờ mình con nhẹ lắm, bận quần áo mùa đông mà như không bận và nhẹ như không có tóc. Mỗi khi xuống nước tắm và gội đầu, người nhẹ bổng như có một phép lạ.

Tay rờ vô da, da rất láng và mềm. Vuốt đầu tóc láng như sức dầu dừa,soi hồn nhẹ người như không có xác, buông ra mười lăm mười sáu phút mà không thấy mỏi (lúc soi hồn Điển dựng thẳng đầu mát lạnh)

Lạy kiến vô vi khè chung quanh người mát lạnh, người rất nhẹ và có trạng thái mê đi. Cách đây một tháng con thiền lưng thẳng và làm như cao lên bảy tám tấc, Điển dựng thẳng trên đầu suốt buổi thiền. Đầu cổ mát lạnh, mặt làm như có kiến bò. Đầu luôn luôn mát lạnh và làm việc hay hơn trước.

Trong lúc ngồi thiền hiện ra một khung không xác hình dạng ông Phật chung quanh phát sáng. Nhìn lại là xác của con. Hình như thế này con vẽ cho sư phụ coi luôn

Cái khung không có ruột gan trống rỗng

Qua hôm sau con thiền, người không xác, mình mẩy tay chân mất hết. Chỉ là một cái khối trắng (màu trắng như sương mù). Chỉ có điển dựng thẳng, chung quanh khè mát lạnh.

Cách đây nửa tháng rồi, con thiền mình mẩy tay chân mất hết, chỉ có luồng điển đi thẳng lên (15 ngày nay thiền mình mẩy tay chân mất hết), con sụt 7 kg lô gọn gàng không còn mập như trước. Nằm xuống

niệm Phật chung quanh khè mát và phát hơi gió như là một phép lạ.

Lúc này con đã ăn chay rồi. Đi, đứng, nằm, ngồi nhắm mắt lại thấy sáng chung quanh.

Thư con viết hơi dài làm sư phụ đọc mệt.

Con xin dừng bút và chúc sư phụ mạnh khỏe và có nhiều sức khỏe.

Con rất cám ơn sư phụ và gởi lời thăm bà Tám, cô Bê và cô Inra.

Con gởi cho sư phụ 200 Đô.

Mắt càng lúc càng rõ chữ hơn.

Ngón chân cái con mỗi khi mọc là nó mọc quặm xuống, nhờ sư phụ chỉ thuốc cho con uống.

Con

Hoa

Hồ Thị Kim Hoa

THƠ THỨ NHẤT THẦY GỞI CHO TÔI

MONTREAL, Ngày 8 tháng 8 năm 1999

Kim Hoa

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 5 tháng 8 năm 1999

Được biết con đang tiến tới đường tâm đạo, bừng sáng trong nội tâm, tự cảm thấy toàn thân được quân bình và nhẹ nhàng.

Đó là điều quý của người chịu tu và tự đạt, phù hợp với nguyên lý của Trời Phật. Tu để được nhẹ, tu để giải thoát ngục tù an vui cùng Trời Phật, không phí công và thâm tâm sáng suốt.

Tự giải nghiệp và sẽ tiến đạt sự quân bình hướng thẳng về thiên giới mà sống.

Thế gian đô thị giả, chỉ có luồng điển thanh nhẹ sáng choang là chánh mà thôi. Hòa tan với biển yêu của Thượng Đế thức giác và tiến thông, sẽ quy hội nhiều điều quý báu ở tương lai.

Cuộc thay đổi của nội tâm là một phép lạ của Trời Phật ân ban.

Nó cũng là một kỳ công của chính con.

Da láng, xác mềm là diệu pháp chuyển chạy toàn thân, ngồi thiền thẳng lưng là đúng.

Mạch nhâm đốc đều thông, điển chạy toàn thân.

Con nên ra Health Food Store mua calcium uống theo toa chỉ dẫn hằng ngày thì móng chân sẽ được tốt.

Chúc con thanh tịnh mau tiến và được tốt, anh Kiệt và anh chị Đức đã đến bình an.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

BÀI TRÍCH TỪ ĐẶC SAN VÔ VI

BÀI 1 : ĐẶC SAN VÔ VI SỐ 8

Bộ 2 tháng 11 năm 2000.

Lời tòa soạn

Với mục đích giới thiệu bạn đạo và đọc giả, Đặc san vô vi chúng tôi sưu tập phần nào công việc hoằng pháp cứu độ của Đức Thầy hằng năm khắp mọi nơi. Đặc san vô vi xin đăng lại bài phóng sự " Bên lề chuyến du thuyết của Đức Thầy tại Perth, Tây Úc" của bạn đạo Minh Sơn và Hoàng Vinh, LED 39 ngày 24 tháng 3 năm 1996, và bài trả lời của Đức Thầy cho chị Hồ Thị Kim Hoa trên tuần báo phát triển điển năng số 257, ra ngày 4 tháng 6 năm 2000 để bạn đạo và đọc giả cùng chia sẻ.

Đặc san vô vi

SỰ ÂN ĐỘ CỦA ĐỨC THẦY

Vào khoảng tháng 3 năm 1996, sau khi rời Sydney, Đức Thầy sang Perth trạm cuối của chuyến thăm bạn đạo Úc Châu. Bạn đạo Tây Úc vô cùng hân hoan chào mừng Đức Thầy quang lâm và đưa Đức Thầy vào Penthouse sang trọng cạnh bờ biển, không khí trong lành nghỉ ngơi.Khí hậu ở Perth thay đổi từ nóng bức sang mát mẻ khác thường.

Có một câu chuyện lạ và ly kỳ mà Đức Thầy bảo tôi ghi lại theo lời kể của anh Kiệt và bác hai Ánh để chia sẻ cùng bạn đạo khắp nơi tham khảo.

Anh Vinh, em của Anh Kiệt, bạn đạo Tây Úc, có một nỗi khổ tâm mà anh không thể bày tỏ cùng ai. Trong suốt 4 năm liền, anh phải hết sức kiên nhẫn lo cho người vợ mang một chứng bệnh kỳ lạ mà các Bác Sĩ Tây Y đều phải bó tay. Chị V. rất sợ ánh sáng, trong nhà phải đóng kín cửa không thể cho ánh sáng chiếu vào, thậm chí vào phòng vệ sinh cũng không được mở đèn. Con cái trong nhà không được mở ti vi, máy computer, không được dùng lửa nấu nướng.

Gia đình chỉ ăn đồ ngoài tiệm hoặc thỉnh thoảng nấu ăn ngoài garage mà thôi. Chị V nói rằng mỗi khi thấy ánh sáng, nghe mùi, thấy lửa, hoặc trong nhà mở ti vi, computer là mặt mày chị đỏ bừng nhức đầu không chịu nổi.

Nghĩ là bệnh tà nên gia đình chị cho chị về Việt Nam tìm thầy bùa trị bệnh. Ông Thầy bùa đưa cho chị một số bùa và một cái vòng đeo tay bảo rằng chị phải đeo không sẽ chết.

Lúc đầu bệnh của chị có phần khả quan nhưng chỉ sau một tuần chị bị bệnh nặng hơn nữa. Chị V thường gọi điện cầu cứu Đức Thầy. Chị nói:

- Chỉ có Thầy mới trị được bệnh cho con vì các bác sĩ bên này đều bó tay.

Đức Thầy tâm tâm tương ứng, trị bệnh cho chị qua điện thoại bằng cách bảo chị tưởng tới Thầy và Thầy xoa đầu Thầy một chặp thì bên kia chị hết nhức đầu.

Tuy nhiên chị V vẫn phải chịu sống trong cảnh tối tăm và sợ lửa.

Trước khi Thầy và chị B đến Perth vài ngày thì chị V có nằm mơ thấy chị B cho nên khi Thầy đến Perth, anh chị V liền đến trình diện Đức Thầy và được chị B cho uống thuốc thanh lọc, nhờ đó mà chị V có thể đi đại tiện một mình mà không cần nhờ con cái giúp đỡ như trước.

Ngày hôm sau, Đức Thầy đến nhà anh chị V nói chuyện và trực tiếp giải cho gia đình chị. Khi Đức Thầy nhìn thẳng mặt thì tự nhiên chị V khai với Thầy

rằng chị thấy trong nhà chị có rất nhiều ma nhưng chị không dám nói cho gia đình biết sợ người nhà lo.

Trong lúc nói chuyện với Đức Thầy, sắc mặt chị V thay đổi từ run rầy tái mét cho đến trở lại bình thường (tiếc là bất ngờ quá nên bạn đạo Tây Úc không có dịp quay video chuyện "phong thần" hiếm có này)

Đức Thầy vỗ đầu chị V ba cái rồi bảo bác hai Ánh dùng ống hơi giác ngoài sau lưng của chị V để giải toàn bộ tà khí trong người chị.

Ban đầu nghe tới đốt lửa chị V rất sợ và nhất định không cho đốt nhưng sau đó nhờ uy lực của Thầy nên chị bớt sợ và ngoan ngoãn nằm im cho bác hai Ánh giác hơi.

Sau đó đức Thầy mang tất cả bùa trong nhà (áo cà sa, vòng đeo tay,…) để lên tay và nhắm mắt thiền vài phút.

Xong xuôi thầy bảo anh V mang tất cả các bùa đem thả xuống sông và khấn rằng:

- Con xin thành tâm trả lại cho Thầy.

Từ đó gia đình anh chị V lại được sống vui vẻ hạnh phúc, nhà cửa sáng sủa, cả nhà có thể xem ti vi thoải mái không cần lo lắng như trước.

Ngày hôm sau anh chị V có thể ra ngoài ánh sáng đến nơi Thầy ở để tạ ơn cứu độ, Đức Thầy đã đến chứng kiếng vô vi và khuyên anh chị V cố gắng tu hành tinh tấn.

Anh Ngẫu lãnh nhiệm vụ tiếp tục dùng máy micro precision chạy điện cho chị V trở lại hoàn toàn bình phục.

Kể từ đấy Thầy đặt cho bác Hai Ánh là "Thầy Hai Giác" và anh Ngẫu là "Thầy Hai Điện"

Thật là vui…

Thật là phước đức cho gia đình anh chị V được sự cứu độ tận tâm của Thầy Tám trong chuyến viếng thăm tại Perth mùa thu 1996.

Đức Thầy có dạy, không nên mê tín dị đoan, nhờ thầy bùa chú không lương tâm rước ma vào thân, nên lo thanh lọc cơ tạng cho sạch sẽ và thực hành pháp lý đúng đắn thì ma quỷ không có cơ hội phá hoại tâm thân.

Hằng năm Đức Thầy chẳng quản thân già tuổi cao, đường xá xa xôi đi khắp các nơi hằng cứu độ, viếng thăm, chỉ dạy, giải đáp thắc mắc của các bạn đạo, chỉ mong các con của Người ngày một thăng tiến hơn.

Sau 5 năm hành pháp ráo riết theo lời chỉ dạy của Đức Thầy, với ý chí quyết tâm vứt bỏ mọi sự đời để tiến về nẻo đạo huyền vi, chị Kim Hoa, vợ anh Vinh, đã được nhiều ấn chứng thanh tịnh, qua thư hỏi đạo của chị, và Đức Thầy đã trả lời trên tuần báo phát triển điện năng số 257, ra ngày 04 tháng 06 năm 2000.

(Trích từ tuần báo phát triển điển năng số 257, ra ngày 04 tháng 06 năm 2000).

THƯ THỨ HAI

Perth, ngày 06 tháng 11 năm 1999

Kính sư phụ

Đây là lá thư thứ hai con viết và kể lại những ấn chứng sau 3 tháng công phu của con từ 05/08 đến 06/11/1999

Lúc này thiền thấy khối trắng, người rất nhẹ.

Ngày 14/8, nằm nhắm mắt niệm Phật thấy một vị rất đẹp trai lúc đó con lấy tay rờ mặt láng một cách lạ lùng.

Ngày 15/08 con thấy một đàn bà có mặt mũi rất đẹp, ý biết là mẹ Quan Âm, và thấy mấy câu thơ trước mặt, nhưng mà đọc chưa ra chữ, chỉ đọc được vài chữ.

Ngày 17/08 lúc thiền làm như có mưa điển trên đầu, mặt, tóc, mình mẩy rờ vô láng một cách lạ lùng, làm như thoa một chất kem rất đặc biệt.

Ngày 26/08, lúc này niệm Phật, điển chảy tùm lum trên đầu, trên trán.

Ngày 30/08, lúc 10 giờ đêm, nhắm mắt niệm Phật, thấy một vị Phật phát sáng, đối diện ngay mặt,

sáng rực. Điển chảy xối xả trên đầu và mặt cỡ hai tiếng.

Mở mắt đau dữ dội, không mở được, nhắm mắt lại niệm tiếp, bực sáng một cục sáng trưng bằng cái chén, ngay trung tâm chân mày.

Mừng quá la lên, cục sáng mất, nhưng người nhẹ như bay lên. Sau khi thấy ánh sáng Phật chiếu sáng, người con nhẹ lắm như là không khí.

Ngày 04/09, đầu, mặt con điển như xối nước, mấy ngón tay trắng bóc, mình mẩy phát sáng hết, người như nằm trên cục nước đá tỏa ra rất là lạnh.

Ngày 08/09, tự nhiên lưng lạnh như nước đá. Nằm yên niệm Phật, nhắm mắt thấy một cái bông trắng bóc hiện ra giữa trung tâm chân mày. Bông trắng, nhụy màu xanh rất đẹp.

Ngày 16/09, sau khi thiền, nằm, niệm Phật đầu như có ai xối nước và hai bàn chân như có hai cái hoa. Một chặp sau lại thấy dưới chân như có gắn hai bóng đèn.

Lúc này con không cần kiếng khi đọc sách và nghe rất rõ. Suốt ngày làm như xối nước, từ đầu tới chân rất mát mẻ, lấy khăn chùi không có nước, mình mẩy rất thông.

Đôi khi ban ngày làm như có gắn mấy cái máy phà mát trên đỉnh đầu con.

Ngày 10/10, sau khi thiền xong, đứng lên trước mặt con trắng xác, không thấy đường, mờ lắm, phải đứng lại một chút.

Nửa tháng sau, khi thiền xong, mắt con thường chớp năm, sáu cái như vậy và người làm như không có ruột gan gì hết.

Cách đây hai tuần, lúc thiền, đầu như bưng lên và ngồi làm như hỏng lên,

Khi đứng niệm Phật, điển dựng lên đỉnh đầu cao lắm.

Lúc soi hồn, thiền con cảm giác như ngồi lơ lửng trên không và điển vọt ra khỏi đầu rất cao.

Như vậy có đúng không sư phụ? Con hơi sợ.

Thư con viết dài quá làm sư phụ đọc mệt.

Sư phụ thông cảm cho con, con chỉ biết ráng cố gắng công phu và tu hành tinh tấn để đền ơn sư phụ, bằng cách tu cho sư phụ vui.

Con chúc sư phụ có nhiều sức khỏe.

Con
Hồ Thị Kim Hoa

ĐỨC THẦY TRẢ LỜI THƠ THỨ HAI

Trên tuần báo phát triển điện năng số 257, ra ngày 04 tháng 06 năm 2000

MONTREAL, ngày 17 tháng 11 năm 1999

Kim Hoa

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 06 tháng 11 năm 1999 kể lại những thành tích khoa học huyền bí con đã đạt từ ngày 05 tháng 08 đến ngày 06 tháng 11 năm 1999.

Khối trắng rất nhẹ là từ từ điển quang nội tâm của con đang phát triển. Con nằm niệm thấy được một chàng trai mặt sáng lạ lùng, đó là chàng vía của con.

Thấy một đàn bà da trắng mặt mũi rất đẹp, ý biết là mẹ Quan Âm, biểu hiện cho sự tiến triển về nguyên lý âm dương trong tiểu thiên địa của con.

Thấy thơ mà chưa đọc được và sẽ đọc được,

Điển trên đầu, mặt, tóc, mình mẩy rờ vô láng một cách lạ lùng, hình như có một chất créme rất đặc biệt tức là điển giới thành tựu thanh thoát và nhẹ nhàng, đúng điển lành của chính con.

Chơn điển trong lành, hành đúng pháp mới có.

Niệm thấy mưa điển là điển tâm phát tới vô cùng, điển tùm lum trên đầu trên trán là tuệ giác như ngọn đèn pha chiếu ra khắp cùng.

Nằm niệm Phật thấy Phật phát sáng đối diện ngay mặt sáng rực, Táo khê phát sáng, qua cơn điêu luyện sẽ được hội nhập trong nguyên khí của Trời Đất mà bay đi bất cứ nơi nào mà con muốn tiến tới.

Ngũ uẩn giai không, chứng minh sự sống của con do Trời độ hòa tan trong ý đạo lành.

Hoa hiện ngay trung tâm chơn mày là Hoa Đức Hạnh của con đã tu được.

Mình mẩy thông tức là điển hình trụ, tu đúng mắt mờ trở sáng và nghe rất rõ rệt, tức điển – quang hồi sinh tốt đẹp trong trật tự, hòa trong tự nhiên và hồn nhiên của Trời Phật.

Bộ đầu mở và toàn thân mở thanh nhẹ và chóa sáng.

Ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang phát triển và chóp sáng, như vậy là đúng.

"Con không cần nói cho ai nghe cả, vì người đời còn nuôi dưỡng sự tham dâm.

Con cần lấy một cuốn tập ghi chép những gì con đã ngộ được.

Tương lai sẽ in thành sách độ đời".

Điển bộ đầu rút mạnh là Đốc Mạch Thông rất quý.

Con cứ thiền tự nhiên, càng nhiều giờ càng tốt.

Càn khôn vũ trụ không khí rất điều hòa, mặt đất nóng và vũ trụ lạnh, liên hồi hỗ trợ cho nhau.

Thể xác tức là Tiểu Thiên Địa, chỉ có điển quang là liên hệ cùng Trời Phật mà thôi.

Nguyên lý này bất biến.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

Ngoài ra trong chuyến viếng thăm của Đức Thầy vào tháng 02 năm 2000, Đức Thầy đã xác nhận: "Chị đã tiếp nhận được ân điển của Ngài Lưu Ly Quang Dược Sư Phật"

Đức Thầy còn chỉ dạy cho chị chữa bệnh bằng phương pháp "niệm Phật" nhờ vào ân điển của Ngài Lưu Ly Quang Dược Sư Phật để cứu đời.

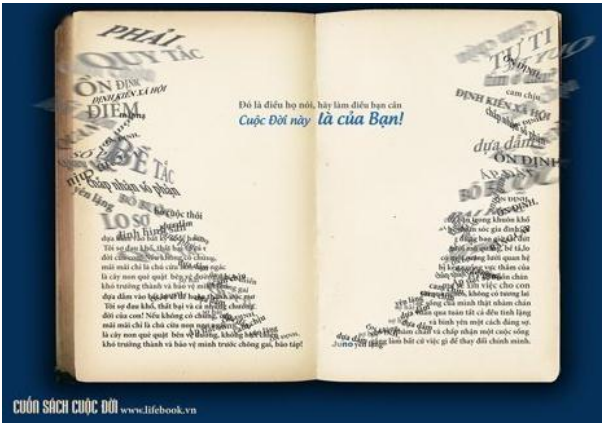
Đức Thầy dạy chị còn phải ráng tu tập và rèn luyện nhiều thêm nữa để mai sau có cơ hội "vay pháp trả pháp giúp cứu đời".

Qua bài phóng sự năm 1996 và thư trả lời của Đức Thầy năm 1999, đặc san vô vi xin chia sẻ niềm vui của bạn đạo trên thế giới nói chung, bạn đạo Tây Úc và gia đình chị Kim Hoa nói riêng.

Chúc chị luôn mạnh tiến, tu hành tinh tấn và làm tròn nhiệm vụ Bề Trên ban chiếu.

Kính bái,

Đặc san vô vi sưu tập

BÀI SỐ 2 : BÀI TRÍCH TỪ ĐẶC SAN VÔ VI

Bộ hai tháng 10 số 09 Năm 2001

SỰ ÂN ĐỘ CỦA ĐỨC THẦY

Với mục đích gởi đến quý bạn Đạo và độc giả sự ân độ của Đức Thầy. Đối với chúng ta, công ơn ấy sánh tựa Thái Sơn và bao la như biển cả nói sao cho cùng. Thường mọi việc vướng mắc trong đời, chúng ta đều đổ về cho Đức Thầy giải giúp. Mỗi khi có bạn đạo nào gọi điện thoại thăm Đức Thầy, câu đầu tiên Đức Thầy hay hỏi "Có gì không?" hỏi thăm vị cha già kính yêu thì cũng có, mà thường quấy rầy Người thì nhiều hơn, nhưng với tấm lòng từ bi tận độ Đức Thầy không hề chối bỏ một ai. Chúng con cảm đội ơn Đức Thầy đã ban bố rất nhiều cho chúng con mà chúng con không biết lấy chi báo đáp được.

Cũng xin được nhắc lại vào tháng 02 năm 2000, khi Đức Thầy sang Perth, Australia.

Đức Thầy đã chỉ dạy cho chị Hồ Thị Kim Hoa cách chữa bệnh lập hạnh cứu đời.

Các bạn có thể tìm hiểu thêm trong băng video, đại hội Thanh Tịnh Tiệp Khắc năm 2000 và đặc san vô vi số 08.

Từ khi chị Hoa được Đức Thầy trị bệnh vào tháng 03 năm 1996 cho tới ngày chị lập hạnh tháng 03 năm 2000, không một ai ở Tây Úc biết ngoại trừ những người thân trong gia đình. Thật không ai ngờ chị từ một người bệnh hoạn, yếu đuối có thể trở thành một người có trình độ điển quang cứu đời.

Chị Hoa tu thiền vô vi rốt ráo trong vòng 9 tháng đã có những ấn chứng rất tốt như trong lá thơ chị viết cho Đức Thầy ngày 6 tháng 11 năm 1999 đã đăng trên tuần báo Phát Triển Điển Năng số 257, ra ngày 4 tháng 6 năm 2000 và Đặc San vô vi số 8.

Trong thơ trả lời Đức Thầy dạy chị nên ghi lại những gì chị thiền, ngộ được để sau này đóng thành sách độ đời.

Khoảng 3 tháng sau Đức Thầy đã dạy chị lập hạnh trị bệnh bằng cách cầm ly nước lạnh niệm Lục Tự Di Đà để nhận luồng điển ân ban của "Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật" trị bệnh cho những ai thành tâm và có duyên phước.

Lúc bấy giờ bạn đạo Úc Châu từ Sydney đến Perth đều biết chị Hoa chữa bệnh ở Perth, gần đây trong chuyến thăm Úc Châu của Đức Thầy năm 2000, Đức Thầy rất hài lòng với hành trình tu học và sự phát triển nhanh chóng về điển quang của chị.

Đức Thầy thường kể cho bạn đạo nghe những khổ công tu học của chị.

Trong phạm vi nói lên sự ân độ của Đức Thầy, chúng tôi đăng bài viết của bạn đạo Lê Tấn Quốc ở Perth.

Nói về điển quang đã trị lành bệnh cho bạn.

ĐẶC SAN VÔ VI

VÔ VI ĐIỂN QUANG – TRỊ BỆNH UNG THƯ

Thưa các bạn tôi là Lê Tấn Quốc ở Perth, Tây Úc. Gia đình tôi định cư ở Úc hơn 20 năm nay.

Trước khi sang đây tôi vỏn vẹn học tới lớp 6 cho nên chữ nghĩa tiếng Việt tôi rất kém, không biết thế nào là văn chương suôn sẻ, lịch thiệp, chỉ biết cựa quậy theo sự hiểu biết của chính mình. Những kinh nghiệm của tôi hoàn toàn nằm trong sự thật, sự thật trong những lời văn mộc mạc, mong các bạn thông cảm cho.

Tôi bị bệnh ung thư máu và đại duyên đại phước đã được Trời Phật, Đức Phật Vĩ Kiên kính yêu và dì Hồ Thị Kim Hoa quý thương cứu tôi cải tử hồi sanh. Tôi không cần phải uống một viên thuốc nào, Đức Phật dạy tôi phải thành tâm tin tưởng Trời Phật thì sẽ được cứu, vì tôi được trị bệnh bằng điển quang.

Bệnh tình của tôi tái phát vào đầu tháng 5 năm 2001 và đúng 3 tháng sau tôi được hết bệnh.

Tôi đã xin Đức Thầy kính yêu cho tôi viết bài để đăng lên đặc san, ước mong được chia sẻ cùng các bạn tình thương vô bờ bến của Bề Trên đã ban chiếu cho tôi và cũng để chuộc lại một chút lỗi lầm tôi đã gây ra quá nhiều ở tiền kiếp.

Ngồi trên xe buýt rời sở về nhà, tôi biết mình không phải bị bệnh cảm bình thường cho nên tôi nghe lời khuyên của dì Hoa tới khám bác sĩ. Bác sĩ cho tôi trụ sinh và lấy máu thử nghiệm.

Vài ngày sau bác sĩ cho biết trong máu tôi có nhiều bạch huyết cầu và uống thuốc trụ sinh ít hôm sẽ hết.

Theo sự chỉ dẫn của bác sĩ tôi dùng thuốc trụ sinh độ khoảng gần 1 tuần mà vẫn không thấy giảm, đầu óc tôi rất khó suy nghĩ, ăn uống khó khăn, đến đêm thì cơn sốt nổi lên, sáng dậy thì chảy mồ hôi mệt mỏi cả người, tứ chi bải hoải.

Chỉ hai tuần lễ thần sắc của tôi giảm xuống gần tám chục phần trăm. Ba mẹ tôi, vợ và em tôi đều bắt đầu lo lắng, khóc lóc và cầu nguyện cho tôi, sợ không thể nào qua được vì tình trạng sức khỏe của tôi ngày một tệ hơn.

Nghe tin bệnh của tôi không thuyên giảm. Dì Hoa thương tôi dạy tôi lên nhà dì để cầu xin "Đức Lưu Ly Dược Sư Phật" trị bệnh cho tôi.

Nghe lời dạy của dì, tôi kính cẩn thành tâm cầu xin Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật chữa trị, phước đức cho tôi, trên đầu dì hoa rực sáng lên thế là tôi được ngài nhận chữa trị.

Vì bệnh của tôi không phải là bệnh bình thường, nên công việc chữa trị rất là khó khăn vất vả.

Dì Hoa đã tốn hao biết bao nhiêu công sức và mất rất nhiều điển lực. Việc trị bệnh cho tôi dã ảnh hưởng đến phần nào sự công phu tu tập của dì, nên dì đã điện thoại cho Đức Thầy để được nghe sự chỉ dạy thêm của Người.

Đức Thầy cho biết bệnh tôi cùng một hình thức với bệnh ung thư máu và dạy dì Hoa dùng điển quang của " Càn khôn vũ trụ" phối hợp với điển quang của "Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật" mà chữa trị cho tôi.

Đức Thầy dạy dì đưa một tay lên không để nhận luồng điển quang càn khôn vũ trụ, còn tay kia đặt lên đầu tôi và niệm Lục Tự Di Đà. Trong khi đó tôi cũng phải trụ tâm đồng niệm Phật với dì.

Kế đến dì nâng ly nước niệm Phật xin điển quang của Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật cho tôi uống. Đức Thầy còn cho biết đây là luồng điển giải nghiệp của Đức A Di Đà, điển này mạnh lắm dì Hoa phải cố gắng công phu dầu khó khăn đến đâu đi nửa cũng phải ráng thiền nhiều mới có thể tiếp nhận được điển quang trực tiếp của "càn khôn vũ trụ" dùng để chữa trị cho tôi.

Đức Thầy nói: "Làm như vậy thử vài lần xem sao, coi nó có bớt không, nếu không thì cho nó về nhà chờ chết vì nghiệp nó quá nặng".

Nhưng dì Hoa với tâm từ bi cứu độ và lời giáo huấn của Đức Thầy luôn ở bên tai "phải lập hạnh cứu đời dù có khó khăn gian khổ cách mấy cũng phải lập hạnh cứu đời". Và lòng thương mến của dì dành cho tôi như tình thương của một người mẹ hiền nên dì đã xin với Đức Thầy để dì trị cho tôi 90 lần, mỗi ngày 3 lần. Với cách trị này dì đã bị kiệt sức và phải chịu nhiều đau đớn của tôi chuyền sang cho dì gánh chịu. Dì thiền rất khó khăn nhưng dì vẫn luôn luôn vui vẻ và chấp nhận miễn sao đem được tôi ra khỏi tử thần. Dì luôn luôn nhắc nhở lời chỉ dạy của Đức Thầy là "thể hiện tình thương, tận tâm phục vụ và hy sinh cứu độ". Dì đã hy sinh quá nhiều vì tôi khiến tôi không thể nào ngăn được nỗi cảm xúc trong lòng. Bao nhiêu đau đớn của một thứ bệnh ung thư máu dì đều hút hết. Tôi đau lưng, dì đau lưng, tôi đau đầu, dì nhức đầu, tôi đau bụng, dì đau bụng và thậm chí tôi không đi cầu được thì dì bị bón… và mỗi khi dì bị đau thì tôi lại hết.

Sau 3 tháng trị bệnh như thế cộng thêm 9 ngày trước khi Dì Hoa điện thoại cho Đức Thầy để xin Đức Thầy chỉ dạy, tôi thầm cảm ơn bề trên đã quá thương tôi, đã ban ân điển để cứu sống tôi. Nhưng phép tiên

cũng phải có tình người. Mặc dù tôi đã được 2 luồng điển quang của Đức Phật A Di Đà và Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật chữa trị nhưng nếu không có sự chỉ dạy của Đức Thầy và sự hy sinh gian khó của Dì Hoa thì tôi không sao cứu khỏi được.

Dì tuy rất ít giao thiệp và thường không muốn động chạm đến ai, nhưng Dì Hoa vẫn phải chịu trăm cay nghìn đắng trong thời gian trị bệnh cho tôi. Dì vẫn thương tôi và đã hết công sức cứu sống tôi, mặc dù thế sự rất phũ phàng đối với Dì. Những ngày đầu trị bệnh Dì đã rơi nước mắt rất nhiều, mỗi khi Dì cho tôi uống ly nước vì Dì Hoa cảm nhận được bệnh tôi quá nặng và không biết tôi có còn mạng để kiếp này có Dì có Cháu không.

Dì đã thương tôi đến như thế đó.

Khi được Đức Thầy dạy nhận điển càn khôn vũ trụ, Dì Hoa mới biết tôi bị bệnh ung thư. Thân đàn bà yếu ớt mà lại được giao cho một nhiệm vụ quá lớn lao. Dì hồi nào tới giờ rất sợ bệnh ung thư và sợ ma. Tôi còn nhớ những ngày đầu tiên Dì lập hạnh, Dì Hoa thường hỏi Đức Thầy là Dì không dám trị bệnh ung thư và bệnh ma đâu vì 2 bệnh đó quá nặng và Dì rất sợ. Dì Hoa hỏi Đức Thầy nhiều lần như thế nhưng tôi không nghe Đức Thầy trả lời.

Nay với tâm Bồ Tát, Dì đã bất chấp sự sợ hãi để nhận chữa bệnh ung thư cho tôi, dù đã biết rằng làm như thế Dì phải hút hết trược khí của tôi. Vì làm trong tình thương cho nên dù đau đớn cách mấy Dì Hoa vẫn chấp nhận.

Những lần đầu, trược khí trong người tôi quá nhiều nên trong miệng Dì Hoa hiện ra bột cá sống, tanh hôi và ghê tởm vô cùng. Nhiều khi điển của Đức A Di Đà xuống quá mạnh và Dì chưa quen, khi đặt tay lên đầu tôi xong Dì Hoa muốn xỉu xuống ghế, tay Dì lạnh buốt như băng, nhưng Dì phải tiếp tục niệm Phật để nhận điển Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật cho tôi uống ly nước.

Xong một lần trị bệnh như thế Dì phải ngâm lại tay vào nước muối và dấm ngay lập tức để giải trược khí ra.

Mỗi ngày Dì Hoa làm bệnh cho tôi như vậy ba lần, trong khi đó những bệnh nhân khác chỉ cần một lần và chỉ dùng một luồng điển của Lưu Ly Quang Dược Sư Phật là đủ. Sau mỗi ngày trị bệnh Dì phải ngâm cả người trong bồn nước muối và dấm để giải trược nếu không Dì sẽ bị nhức mình. Lúc đầu vì không biết nên Dì Hoa bị nhức mình vô cùng và thiền rất là khó khăn.

Tôi cũng phải ngâm nước muối và giấm y như Dì Hoa. Thành phố Perth trong thời gian này là mùa đông. Nhà Dì không có máy điều hòa không khí, nên ngâm nước như vậy thật là khổ, chưa kể nước muối và dấm làm thân mình Dì đau rát vô cùng, nước này có tác dụng như là nước thuốc giải độc. Trong suốt thời gian trị bệnh Đức Thầy có dạy tôi phải kiên trì niệm Phật, thở pháp luân thường chuyển cho nhiều và điểm chính là tôi phải thành tâm thì Trời Phật mới giúp tôi được.

Ngày hôm nay tôi hết bệnh, ngồi trên bàn máy computer này để viết lên niềm vui của tôi và chia sẻ cùng các bạn. Cũng nhờ ơn Trời Phật, Đức Thầy và Dì Hoa đã quá thương tôi nên tôi mới còn sống sót tới ngày hôm nay. Dì Hoa trị bệnh không nhận tiền ai cả, Dì chỉ biết làm theo lời dạy của Đức Thầy là tu thiền tinh tấn để đủ điển viết sách và lập hạnh. Chỉ có bao nhiêu đó làm cho Đức Thầy vui là Dì vui rồi, không tiền bạc nào có thể đổi được điển và tình thương đối với Dì Hoa.

Sau khi đã lành bệnh, tôi đã điện thoại cảm ơn Đức Thầy đã cứu mạng tôi. Đức Thầy có dạy tôi là phải làm phước cho nhiều, cần niệm Phật và Pháp luân chiếu mình. Đức Thầy còn chỉ dạy tôi phải đi bộ, ăn chay, ăn hột kê và dạy tôi nên đóng góp giúp làm Đặc San Vô Vi để được phước.

Mỗi khi tôi ngồi nhai hột kê tôi nhớ ơn Đức Thầy và Dì Hoa vô cùng. Tuy không phải là thức ăn vật lạ gì nhưng nếu không có Đức Thầy và Dì Hoa thì tôi không còn trên thế gian này để thưởng thức hột kê. Nhiều lúc tôi nhớ đến Đức Thầy kính yêu của tôi mà nước mắt tôi rưng rưng. Người đã quá thương tôi, đã cứu vớt tôi ba bốn lần, mỗi lần như thế Đức Thầy phải mất bao nhiêu điển quang để cứu tôi. Thân xác này tuy cha mẹ tôi sinh ra nhưng giữ sống nó tôi phải biết ơn Đức Thầy kính yêu của tôi và làm theo lời dạy của Ngài.

Nam Mô A Di Đà Phật, vạn vật thái bình.

Kính bái : Lê Tấn Quốc

Perth Tây Úc ngày 12 tháng 8 năm 2001

Ban biên tập Đặc san Vô Vi và Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc chúng con kính đội ơn Đức Thầy đã ban nhiều ân điển cứu độ bạn đạo Lê Tấn Quốc. Chúng con cũng xin chúc mừng chị Hồ Thị Kim Hoa đã lập được hạnh cứu đời và chúng tôi cũng xin chia vui với bạn đạo Lê Tấn Quốc, Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc và gia đình bạn đạo Lê Tấn Quan. Mến chúc bạn Quốc luôn được khỏe mạnh tu hành tin tấn trong tình thương và sự ân độ của Đức Thầy.

BÀI SỐ 3 : BÀI VIẾT CỦA TRẦN NGẪU ĐĂNG Ở ĐẶC SAN VÔ VI

Bộ hai tháng 11 năm 2002

GIẢI BÙA BẰNG ĐIỂN QUANG

Kính thưa quý bạn, thời gian trôi qua rất nhanh, một lần nữa quý bạn có cơ hội gặp mặt ở Đại hội quốc tế lần thứ 21 này chung vui cùng Đức Thầy kính yêu. Mọi người có cơ hội giải trược và đóng góp với khả năng của chính mình sau một năm trời xa vắng.

Đức Thầy thường hay dạy chúng ta: "Mặc dầu xác thân xa cách nhưng tâm chúng ta, bạn đạo tu thiền vô vi không cách nào xa".

Tôi rất là hân hạnh thuật lại một chuyện đã xảy ra rất là mầu nhiệm mà chính tôi đã chứng kiến.

Gia đình tôi định cư ở Úc Châu, thành phố Perth hơn 20 năm nay, sống bằng nghề buôn bán cho nên tôi biết gia đình của chị Hồ Thị Kim Hoa hơn 15 năm qua việc làm của tôi tại tiệm tạp hóa.

Khi Đức Thầy đến Perth truyền pháp thì Ngài cảm thấy rất vui mừng và sung sướng. Có lần ngài đã thổ lộ là Ngài đã tìm được một trong những đại linh căn của Thượng Đế.

Chuyến thăm Perth của Đức Thầy đã giải bệnh cho chị Hoa, khuyên chị cố gắng niệm Phật, soi hồn mỗi ngày ba lần và dạy bạn Minh Sơn chỉ chị lạy kiếng vô vi… (Đặc san Vô Vi số 8 trong mục "Sự ân độ của Đức Thầy" có đề cập đến). Còn tôi dùng máy micro precision chạy điện giúp cho chị mau bình phục, thình thoảng chị cần đến thì tôi đều giúp.

Sau khi lành bệnh, chị cố gắng hành pháp và dành nhiều thì giờ để tu tập. Cho đến năm 2000 chị được Đức Thầy chỉ cho cách chữa bệnh cứu đời bằng chỉnh thanh điển của mình đạt được trong lúc thiền để giải trược khí cho các bệnh nhân.

Tôi có một mẹ già bệnh hoạn thường xuyên ngay từ lúc gia đình tôi còn ở Việt Nam. Khi đến Úc Châu mẹ tôi vẫn tiếp tục uống rất nhiều thuốc, nào là thuốc lên máu, thuốc bổ, thuốc ngủ… Mẹ tôi thường đến bác sĩ gia đình để khám bệnh. Tôi là con trai út trong gia đình nên gần gũi với mẹ hơn.

Tôi thường đưa mẹ tôi đi khám bệnh. Bác sĩ cho biết mẹ tôi bị bệnh lo quá lo trở thành bệnh tâm thần. Do đó mỗi lần gặp bác sĩ, bác sĩ thường nhắc mẹ tôi uống thuốc ngủ và nhiều khi tăng lượng thuốc nặng hơn cho bà. Có những lúc bác sĩ cũng cảm thấy khó chịu với bà vì khi bác sĩ khuyên mẹ tôi dùng các loại thuốc cần thiết của ông đã cho thì mẹ tôi không

muốn mà còn đòi bác sĩ phải ghi cho những loại thuốc theo ý muốn của bà. Vì mang bệnh lâu năm, cơ thể không được khỏe do đó bà ít khi cười vui vẻ.

Nhưng một vài lần mẹ tôi có dịp gặp Đức Thầy khi Đức Thầy viếng thăm Perth thì bà rất vui và thường xuyên nhắc tới "ông Tám" hoài.

Duyên may đến với mẹ tôi vào tháng 4 năm 2001. Chị Hoa ra đến tiệm thực phẩm của tôi mua vài thứ cần thiết để chuẩn bị đi Đại hội Dũng Hành 2001 (Đã từ lâu chị Hoa không có đi dự).

Nhưng rồi chị không có duyên đi Đại Hội mặc dù chị đã ghi tên và đóng lệ phí tham dự, vì chị đã quá mất sức sau khi chữa bệnh nan y cho một bạn đạo (Đặc san Vô Vi 9 có để cập đến chuyện này).

Gặp tôi ở tiệm chị rất vui mừng,chị hỏi thăm sức khỏe của tôi và gia đình. Tôi kể lại với chị là má tôi thường hay đau bệnh và chân yếu nên đi đứng khó khăn. Và bà lại từ chối những đề nghị thay đổi cách ăn uống có thể giúp cho bà khỏe mạnh nên tôi không thể giúp gì được cho bà. Trong gia đình tôi, bà cũng không nghe lời khuyên của ai cả. Tôi hỏi chị Hoa có cách gì giúp cho mẹ tôi không. Chị Hoa trả lời chắc mẹ tôi bị bùa, chị còn nói về bùa phép. Không biết chị có giúp được không, phải phone hỏi Đức Thầy và nhờ Đức Thầy chỉ dạy cho chị cách chữa bùa cho mẹ tôi.

Nhưng ngay lúc này chị chưa có thể giúp cho mẹ tôi được, phải chờ đến 3 tháng sau vì hiện chị đang lo cứu vớt một bạn đạo bị bệnh hiểm nghèo có thể mất mạng dễ dàng. Chị phải dùng hết sức của mình để cố đem bạn đạo này ra khỏi tay tử thần, chi không thể giúp ngay được cho mẹ tôi, chị thành thật xin lỗi.

Sau khi giúp cho bạn đạo Quốc xong, chị rất yếu sức và mất nhiều điển quang nhưng với tâm từ bi chị lại tiếp tục chữa trị cho mẹ tôi cùng với một bác nhỏ hơn mẹ tôi vài tuổi. Qua điện thoại chị nói chuyện với mẹ tôi và chị mời mẹ tôi đến nhà chị chơi tập niệm phật, cầu nguyện sự ban chiếu của Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật.

Mẹ tôi không chịu đi và còn hỏi chị :" bộ cô muốn ếm tôi hả?". Hiểu được mẹ tôi đang bệnh nên mới phát ngôn như vậy nên chị không phiền trách, còn tôi thì cười vì tôi hồi nào tới giờ chưa hề chứng kiến mẹ tôi nổi giận như thế.

Sau đó tôi liên lạc và hẹn lại với chị Hoa, xong tôi hỏi mẹ :" Bây giờ có người muốn giúp mẹ được khỏe mạnh, mẹ có muốn đi không?". Bà trả lời :" tao không muốn đi". Tôi nói lại :" Mẹ không muốn đi thì làm sao hết bệnh?". Và tôi còn bảo đảm với mẹ, nếu mẹ đến Cô Hoa cầu nguyện sự ban chiếu của Phật thì chắc chắc chắn mẹ sẽ được khỏe mạnh. Mẹ tôi vẫn

không muốn đi. Không biết phải làm cách gì hơn nữa, tối mới nói với chị dâu của tôi giúp chở mẹ đi chơi và sau đó chở thẳng đến nhà chị Hoa như đã hẹn trước. Riêng phần tôi vì muốn tìm hiểu thêm sự thật nên tôi không muốn cho mẹ biết chúng tôi đưa bà đến nhà chị Hoa. Tôi có ý nghĩ nếu mẹ bị bùa mà đến gần người chân tu thì con ma sẽ sợ và không dám đến.

Quả thật như vậy, khi chị dâu của tôi đưa mẹ tôi đến nhà chị Hoa thì mẹ tôi rất miễn cưỡng và không muốn vào, chị Hoa ra mời mẹ tôi vào nhà. Khi mẹ tôi nghe nói là " Ông Tám" dạy chị Hoa chữa bệnh cho mẹ thì bà mới đồng ý cho chữa bệnh. Ngày hôm sau chị Hoa dặn tôi lấy hết cả bùa vải, bùa giấy… đem cất ở một nơi kín đáo chờ ngày giải xong rồi mới đem ra vứt xuống sông trong cùng một ngày. Tôi làm theo lời chị dạy.

Đến đây tôi xin phép thuật lại sự huyền diệu của Trời Phật đã ban chiếu cho chúng ta. Hằng ngày tôi có bổn phận đưa mẹ đến nhà chị Hoa đúng 10 giờ sáng, suốt trong thời gian 90 ngày.

Khi làm bệnh giải bùa, một tay của chị để lên đỉnh đầu, còn tay kia giăng thẳng lên trời. Tâm hướng về Đức A Di Đà thầm niệm liên tục để cầu xin Đức A Di Đà ban chiếu điển quang cho người bệnh. Sau đó chị ngồi đối diện với người bệnh, tay cầm ly nước đưa lên và niệm Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật ban

chiếu điển quang qua ly nước. Xong chị trao ly nước cho bệnh nhân uống. Có 3 tín hiệu hiện ra :

Tín hiệu sáng : Tâm thành sáng tỏ.

Tín hiệu đỏ : Không kết quả.

Tín hiệu đen: Quá trược.

Lần đầu tiên trị bệnh cho mẹ tôi, tín hiệu hiện ra màu đỏ. Chị bèn hỏi mẹ tôi :" Vậy Bác đã bỏ hết bùa chưa?". Mẹ tôi trả lời : " đã đốt hết rồi". Chị Hoa hỏi lại :" Bác nhớ coi còn để ở đâu nữa không?", ráng tìm ra đi, vì bộ đầu của cháu không có hiện sáng". Tôi cố năn nỉ mẹ nhớ lại thì mẹ mới nói :" tao còn cất ở trong tủ để tao đi kiếm lại", lúc đó thì bà đem ra đủ thứ, nào bằng vải, bằng giấy, bạc cắc….

Giải bùa xong chị mới bắt đầu làm bệnh lúc ấy tay chị cầm ly nước thầm niệm Đức lưu ly Dược Sư Phật ban chiếu. Nếu bộ đầu của chị sáng rực lên thì bệnh nhân mới được uống ly nước này để giải bệnh. Cũng nên nói thêm, cùng đi chữa bệnh với mẹ cũng có 1 bác lớn tuổi. Bác nói với tôi thứ bảy tuần tới bác không đến được vì bận đám giỗ của cháu. Trên xe tôi trả lời " trị bệnh rất là quan trọng cần phải làm hiện tại, đúng giờ hẹn, người bệnh phải nghe và làm theo sự hướng dẫn thì mới có kết quả và lại bác chỉ có 90 lần thôi. Nếu bác ngưng như vậy sẽ không có kết quả

tốt đâu. Quả nhiên từ đó về sau bác không hiểu tại sao ly nước của bác chỉ hiện ra tín hiệu đỏ chứng tỏ không nhận được sự ban chiếu của Đức lưu ly Quang Dược Sư Phật. Và Bác đã nói với tôi là Bác đã bớt nhiều hơn 70% rồi.

Thật ra mẹ tôi có duyên với Chị Hoa vì khi chữa bệnh cho ai mà chị cảm thấy xúc động thì người bệnh rất mau bình phục. Gần 2 tháng trị bệnh, tuy chưa hết 90 ngày mà mẹ tôi đã khỏe lại rất nhiều. Bà còn cầu xin Đức lưu ly Quang Dược Sư Phật độ cho chị Hoa để chị cứu người.

Bà rất quý trọng và biết ơn chị, bà nói " ơn này không biết tới khi nào mới trả được cho Cô". Chị khuyên mẹ " nhớ tôi thì phải niệm Phật và tu là đủ rồi".

Mẹ tôi cũng thường xuyên nhắc đến Thầy " Ông Tám" và không bao giờ quên được từ điển cứu độ của Đức Thầy. Mẹ bảo tôi viết thơ tạ ơn Đức Thầy. Đức Thầy đã hồi âm cho mẹ tôi nguyên văn như sau :" Được biết bà hàng ngày đến với Cô Hoa…. Niềm vui an lạc về với bà và khỏe mạnh. Cô Hoa là người thật tâm tu và hướng về Trời Phật mà hành sự bất vụ lợi và phát tâm cứu người. Mong bà noi gương của Cô Hoa tâm độ quần sanh ở tương lai".

Tôi đọc thơ của Đức Thầy cho mẹ nghe, mẹ nói " nghe sao mà hay quá!", và dạy tôi để lá thơ của Đức Thầy trong khung kiếng cho bà.

Suốt thời gian chữa bệnh, chị Hoa còn tận tình chỉ dạy cho mẹ tôi soi hồn và niệm Phật. Anh Chín thì chỉ cho cách chiếu minh và ăn uống rau cải theo phương pháp dưỡng sinh.

Nay sức khỏe của mẹ tôi rất là khả quan, và không còn dùng thuốc nữa và sắc diện của bà tươi sáng.

Từ đôi chân yếu chậm chạp, phải đỡ vào xe, sau 2 tuần chữa trị, bà có thể bước vào xe một cách dễ dàng.

Mẹ tôi đã hoàn toàn thay đổi, khác hẳn hơn trước rất nhiều. Bà đã biết soi hồn chiếu minh, niệm phật. Mỗi lần nhìn mẹ thở chiếu minh thì tôi thấy da mặt của mẹ thẳng và trơn trông rất đẹp mặc dù mẹ đã 80 tuổi đời.

Từ lúc hết bệnh tới nay mẹ tôi lúc nào cũng vui vẻ và cười nhiều. Mẹ có xin chị Hoa cho bà đến nhà mỗi tuần một lần để xá kiếng vô vi thì bà rất là vui. Ngoài ra, bà cũng không dám làm phiền chị Hoa nhiều vì còn dành thời giờ cho chị tu tập.

Tôi hy vọng các bậc phụ huynh, các cô bác đang thực hành Pháp Lý Vô Vi nên cố gắng hành thiền tinh tấn, góp sức cùng với Đức Thầy phổ truyền Pháp Lý Vô Vi cho nhân loại. Vì ở trên đời này không có gì quý hơn sức khỏe và tâm linh dẫu có muôn vàn của cải cũng không thể đánh đổi được.

“ Trần thế trớ trêu mùi tục lụy

Ngẫu nhiên phát hiện thức tâm suy ”

Trần Ngẫu kính bái.

Perth ngày 23 tháng 7 năm 2002.

THƠ CỦA THẦY

Gởi cho mẹ của bạn đạo Trần Ngẫu Perth Australia.

Atlantic city ngày 20 tháng 10 năm 2001.

Kính gởi bà Bạc Kía,

Tôi vui nhận được thơ bà đề ngày 15/10/2001 được biết bà hằng ngày đến với cô Hoa tại bệnh viện, niềm vui an lạc về với bà và khỏe mạnh. Cô Hoa là người thật tâm tu và hướng về Trời Phật mà hành sự bất vụ lợi và phát tâm cứu người. Mong bà noi theo gương lành của cô Hoa tận độ quần sanh ở tương lai.

Chúc bà vui vẻ.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng

BÀI SỐ 4 :

ĐIỂN QUANG CỨU ĐỨA BÉ TRONG BÀO THAI

Tôi Hồ Thị Kim Hoa xin kể lại : tôi có đứa con gái lớn, nó mang thai đứa con đầu lòng khoảng 4 tháng, đi bác sĩ xét nghiệm, thì bác sĩ nói là đứa bé đang mang trong bào thai này là 50% sẽ bị bệnh khờ khạo (hội chứng down). Từ lúc nghe hung tin này, cha lẫn mẹ của bé tràn đầy nước mắt, đi làm hết nổi, chỉ biết khóc tại vì mới có thai đứa đầu mà, tụi nó cũng ham con.

Anh bạn Vinh ở nhà nghe cha mẹ nó quyết định với nhau là nếu là bệnh khờ ngay trong bụng mẹ thì tụi nó sẽ lấy ra. Bác sĩ bảo là 4 tháng thử chưa biết được, phải chờ cho tới khi thai lớn hơn một chút.

Sau khi anh bạn Vinh của tôi nghe qua, anh nói "ai bà cũng cứu, thôi bà cứu cháu đi. Bà cũng là bà ngoại mà, nếu đánh đổi tôi cho mẹ tròn con vuông mà tôi chết tôi cũng vui lòng".

Xin nói rõ là không phải tôi không cứu cháu, lòng tôi cũng quặng đau nhưng mà sau khi Đức Thầy ra đi tôi đã hứa với Đức Thầy là sẽ làm cho Đức Thầy

hài lòng là ráng lo tu, làm bệnh hoài tu chậm lắm. Mà nay chịu không nổi phải cứu tiếp, cứu đứa cháu ngoại đang mang trong bụng .

Hôm nay là ngày 4 tháng 6 năm 2012, sau khi cầu Phật, đầu của tôi bật sáng (tức là Phật đã chịu cứu bệnh).

Sau 12 ngày căng thẳng, tôi phải giăng tay xin 3 luồng điển của 3 vị Phật : Đức Phật A Di Đà, Đức lưu ly Quang Dược Sư Phật và Đức Phật Vĩ Kiên.

Đến ngày đi xét nghiệm lại để biết kết quả. Theo lệ thường thì tôi không có đi đâu hết nhưng hôm nay tôi phải đi để hỗ trợ cho con tôi về mặt điển quang lẫn tinh thần. Nghe con gái tôi nói là Bác sĩ nói lúc chích mũi kim vô tử cung để lấy nước thử nghiệm. Nếu đứa bé trong bụng cọ quậy đụng cây kim hoặc cây kim đụng trúng đứa bé thì đứa bé sẽ chết. Chúng tôi 4 người cùng đi đến chỗ thử nghiệm, con gái và thằng rể có mặt ở chỗ thử (lúc ấy cũng có tôi), gặp bà bác sĩ, bà nói đây là một " ca" khó và bà xin cho bà rút thêm 2ml nước trong bào thai để nghiên cứu rút ra kinh nghiệm về sau (để cho học sinh học hỏi). Thằng rể tôi không cho, điều này cũng giống như ý tôi tại vì đứa bé này đã được nuôi bằng điển quang (chỗ này tôi xin nói rõ một chút là thằng rể của tôi là người Úc nên nó không có biết gì về điển hết, mà con gái tôi thì không có nói cho chồng nó (con rể tôi) biết về chuyện

tôi cứu con nó trong bào thai). Lúc đó con gái tôi đi làm về thì đi thẳng xuống nhà tôi để tôi dùng điển quang sửa đứa con trong bào thai cho nó. Tôi dặn nó phải có lòng thành kính thì Trời Phật mới giúp.

Tôi xin Trời Phật cứu mỗi ngày, tất cả 12 ngày. Tới ngày đi thử nghiệm, lúc vô phòng thử nghiệm, theo đúng chỉ có một người được vô phòng với bệnh nhân nhưng tôi cứ bước vô đại để ủng hộ tinh thần cho con.

Khi con gái tôi lên giường nằm và bác sĩ trong tư thế sẵn sàng để chích mũi kim lấy nước thử nghiệm. Tôi thấy bà bác sĩ nhìn vô cái máy để thấy đứa bé trong bào thai, tự nhiên bà bác sĩ ngưng lại và cười. Bà bác sĩ nói :"(bằng tiếng anh, con tôi dịch lại) bà nói đứa bé đang mang trong bụng chưa có sẵn sàng để thử và bà hẹn lại 1 tuần sau."

Tôi hiểu ý là đứa bé chưa có hấp thu đủ điển để thử nghiệm. Về nhà tôi tiếp tục giăng tay chữa cho bào thai thêm 1 tuần nữa. Đã tới ngày đi thử nghiệm (ngày 2/7/2012), đây là lần thứ 2 đi thử nghiệm, và là lần quan trọng của một mạng người nên tôi cũng ráng đi theo để ủng hộ tinh thần về điển quang.

Trước khi đi tôi không quên xá kiếng vô vi và trình với bề trên và 3 vị Phật cùng với thổ thần thổ địa đã giúp cho cháu tôi trong suốt 20 ngày qua. Lên xe

ngồi đi đến chỗ thử nghiệm, tôi luôn luôn thấy Đức Phật vĩ kiên ngồi trong xe với tôi cùng lúc với con Rồng màu trắng (Tôi cũng đảnh lễ), ý tối biết là Thiên Long. Tôi nói với anh bạn là đừng có nói chuyện để cho tôi niệm Phật để cho bề trên làm việc. Trên đường đi có khi tôi thấy Đức Phật Vĩ Kiên, có khi thấy con Rồng trắng. Tôi biết là Đức Phật và Rồng trắng làm việc vô xác tôi để giúp cho đứa bé trong bào thai.

Con gái tôi được gọi vô phòng thử nghiệm, trong phòng thử chỉ có một cái ghế dành cho thân nhân của bệnh nhân. Cái ghế này dĩ nhiên là dành cho thằng rể của tôi tức là chồng của nó. Nhưng vì lòng thương con và thương cháu tôi bước vô phòng đại, bác sĩ và y tá chẳng những không có mời tôi ra mà còn lấy 1 cái ghế cho tôi ngồi. Trong lòng tôi mừng vì tôi ngồi để niệm Phật ủng hộ cho con. Mới vừa ngồi xuống tôi thấy Đức Phật vĩ kiên và Rồng trắng hiện ra (tôi đảnh lễ các vị). Tôi thấy con rể và con gái có vẻ rung sợ và hồi hộp, tôi trấn an chúng, tôi nói :" hai đứa bây đừng có sợ, đã có Đức Phật Vĩ Kiên và Rồng trời tới giúp. Rồi cái gì đến phải đến, lần này thử nghiệm được rồi. Bà bác sĩ giỏi về chuyên môn nhưng bà nói " Đây là 1 "ca" khó". Tôi thấy bà lấy 3 cái ống chích, cây kim dài và lớn lắm, lúc bác sĩ lấy cây kim, tôi nhìn thẳng cái tay bà và niệm Phật, kêu Đức Phật Vĩ Kiên giúp.

Bà bác sĩ này rất là chuyên nghiệp, mắt nhìn vô cái máy hiện ra đứa bé trong bụng mẹ, tay phải đâm mũi kim vô rút ra 1 ống nước để thử nghiệm (3 ống bự). Tôi niệm Phật suốt thời gian thử nghiệm, nghe nói nước này là nước để nuôi bào thai mà lấy ra như vậy bào thai rất dễ bị hư. Xong rồi, bác sĩ nói 2 tuần lễ sau mới có kết quả. Hai đưa con tôi làm sao chịu nổi 2 tuần, nên con gái tôi thương lượng xin thử khẩn cấp 24 tiếng (phải trả thêm chi phí).

Về nhà, vì mệt quá tôi ngủ quên không có thiền… khi thức dậy tôi thấy mẹ Quan Âm mặc áo trắng tay cầm bình bông nhỏ như trái bầu hồ lô màu đen. Tôi đảnh lễ, thay vì đi ngồi thiền, ý tôi lại muốn viết lại hết mọi sự việc xảy ra vì sợ để lâu sẽ quên. Trong lúc viết, tôi thấy mẹ Quan Âm cho đến khi viết xong rồi mà tôi vẫn còn thấy mẹ Quan Âm giữa bầu trời, tay cầm bình bông nữa.

Rồi cũng tới cái giờ nghe phone từ chỗ thử nghiệm cho biết kết quả. Tôi không dám ngồi kế con gái để nghe, tôi lờ đi và bước ra sân sau nhà nó (sự thật không dám nghe thì đúng hơn vì sợ sức chịu đựng mình không đủ).

Một lúc sau con gái tôi kêu tôi và cười. Nó nói :” normal”. Tôi hỏi “ normal là gì?”. Nó nói tức là

bình thường. Tôi không cầm được, bật thốt lên cám ơn trời Phật.

NÓI QUA DIỆN THOẠI

CỨU MỘT NGƯỜI XẮP LÌA BỎ ĐỜI

Tôi Hồ Thị Kim Hoa, một lần nữa xin kể lại một chuyện nghe qua có vẻ lạ cũng trong năm 2013.

Tôi còn một ông anh thứ 7 còn ở Việt Nam (ở tại Vĩnh Long). Sau 36 năm tôi xa cách, từ lúc tôi rời xa quê hương Việt Nam qua nước Úc sống.

Lúc ra đi tôi mới có 29 tuổi và có 2 con, từ lúc qua xứ lạ quê người, mới qua thì cũng lo làm ăn, vật lộn với đời sống, con cái rồi bệnh hoạn khổ vô cùng. Ngày tháng trôi qua đã 36 năm tôi không hề liên lạc với ông anh này. Còn những anh chị khác cũng ở Mỹ mà tôi cũng rất ít liên lạc.

Có một hôm tôi nằm chiêm bao, thì tôi thấy mẹ tôi hiện về cho thấy. Tôi cũng lấy làm lạ vì mẹ đã mất lâu rồi mà sao hôm nay cho thấy. Hồi lúc cha mẹ tôi còn sống lúc về già sống với ông anh này. Tôi nhớ lại nên điện thoại cho bà chị ở Texas. Bà chị cho biết là : Người anh thứ 4 ở Dallas, Mỹ đã mua vé đi về Việt Nam để tiễn đưa ông anh thứ 7 ở Việt Nam sắp sửa lìa bỏ cõi đời (Bác sĩ cho biết là sắp ra đi).

Tôi hỏi bà chị ở Mỹ là ông anh thứ 7 ở Việt Nam bị bệnh gì? Thì chị tôi nói là ông anh thứ 7 bị bệnh đái tháo đường tới thời kỳ quá nặng mà lại máu cao nữa, ôi bệnh đủ thứ, và phải cưa 2 chân lên tới sát bên háng.

Sau khi nghe bà chị nói về ông anh này lúc đó trong đầu tôi nghĩlà cha mẹsanh ra 7 anh em mà lúc về già cha mẹchỉ sống với ông anh này, thôi thì mình điện thoại nói chuyện với ổng một chút trước khi ổng lìa khỏi đời. Vì vậy, tôi điện thoại cho ông anh này liền, lúc điện thoại ông anh nói với tôi là ổng đang ở bệnh viện và đang chờ kêu tới tên lên bàn mổ (cưa 2 chân). Tôi nói anh nín đi, đừng có nói chuyện nữa mà nghe tôi nói thôi. Trong lúc này tôi bảo ảnh co lưỡi răng kề răng niệm Phật liền đi. Ổng làm theo và niệm được vài phút, ổng nói thôi tới giờ kêu tới tên để lên bàn mổ để cưa chân rồi. Tôi từ biệt, Tôi cũng không biết chuyện gì xảy ra cho ổng. Đến 1 tuần lễ sau tôi điện thoại cho bà chị ở Mỹ, bà chị tôi cho biết là ông anh thứ 7 bây giờ khỏe rồi, không có chết và không có cưa 2 chân. Bà chị này thuật lại với tôi là nghe cậu 7 – (là cái anh bị bệnh) nói : trong lúc tôi điện thoại cho ổng thì lúc đó ổng không còn biết gì hết coi như vô cõi hư không (ông anh này từ nhỏ tới lớn không có tu hành gì hết mà ổng nói vô cõi hư không rồi không

biết gì nữa). Tới khi tỉnh lại thì bác sĩ nói không cưa chân và khỏe trở lại.

Ông anh này điện thoại cho bà chị thứ 5 ở Texas và thuật lại hết mọi chuyện cho bà chị nghe và hỏi bộ con Hoa nó là Bề trên hả? sao mà nó nói chuyện với tôi có 5 phút mà bây giờ tôi không chết, mà cũng không bị cưa chân nữa. Trước kia khi đi tôi phải chống gậy mà bây giờ bỏ gậy rồi.

Kỳ đi đại hội 2014 ở Campuchia, tôi ghé về Việt Nam và ghé thăm ông anh thì thấy ông anh khỏe lắm và hồng hào. Tôi dạy cho ổng niệm Phật, thú thật tôi cũng không ngờ là trong lúc lên bàn mổ để cưa chân và sắp lìa đời mà bây giờ khỏe mạnh được như vậy. Tôi cũng không ngờ có một cú điện thoại khoảng 5 phút mà cứu được người anh của mình.

Một lần nữa tôi lại mừng là nhờ tu theo Pháp Lý Vô Vi mà mình có thể cứu được một người.

36 năm trời xa cách (anh chị không hề biết tin tức gì về tôi, tôi cũng không có liên lạc với ai – ly gia cắt cái). Chuyện nghe qua khó tin nhưng đó là sự thật. Tôi xin viết lại để cho các bạn đạo biết.

Hỡi những người tu theo Pháp Lý Vô Vi cố gắng tu. Trời Phật lúc nào cũng ở bên cạnh chúng ta. Còn riêng về phần tôi nếu không có tu theo pháp này

tối sẽ không chịu đựng nổi khổ ở kiếp làm người của tôi. Có bấy nhiêu lời./.

Đôi dòng tâm sự :

Tôi ít ra đời, khi nào có dịp Thầy qua Sydney, Perth và Cairns Úc Châu, tôi mới có dịp đi bát phố với Thầy.

Nay tôi đi Montreal Canada thăm Thầy, sau khi Thầy mất rồi, vé máy bay của tôi còn hạn ở lại 1 tuần mà tôi không đổi vé về Perth cho sớm được, là tại vì tôi cùng đi với bạn đạo Trần Ngẫu – đã đổi vé 1 lần rồi nên đành chịu ở lại thêm 1 tuần lễ nữa. Ở 2 tháng mà không có đi đâu hết, nên tôi và Trần Ngẫu đi shop cho biết. Mỗi khi ra đời đi bát phố, thì đi với Thầy trong dịp có Thầy qua, nay đi bát phố thì không có Thầy, tôi vừa đi vừa khóc và bật ra tiếng hát não nùng.

"Đường phố muôn người thiếu vắng Ông.

Ôi để lại bao thương tiếc cho người đời".

Hai cơ duyên này quá đầy đủ cho tôi.

- Sau khi Thầy ra đi, tôi về Perth, nhớ Thầy không nguôi, mới vài tháng mà nói chi, phải là nhớ suốt đời suốt kiếp mới đúng.

Các bạn ơi, ngày nay tôi còn sống sót để viết lại những dòng chữ này, tôi kính đội ơn Trời Phật, Đức Tổ Sư, Đức Phật Vĩ Kiên và cũng không quên cám ơn tất cả những người đã giúp đỡ tôi trong lúc tôi bệnh. Nhờ đạo hạnh tu của Đức Thầy đã cứu sống tôi. Tôi chỉ biết là trả ơn Trời Phật và Đức Thầy bằng cách rang lo tu và tiếp tục tu mãi mãi.

Lẽ đời vô thường, đâu có biết chết sống lúc nào. Thôi thì có bao nhiêu ấn chứng tôi viết lại theo lời chỉ dạy của Đức Thầy, ghi chép những gì đã ngộ được lúc Thiền để in thành sách độ đời.

ẤN CHỨNG TU HỌC

Kính thưa Quý Bạn đạo, tôi xin bắt đầu viết.

ẤN CHỨNG NĂM 1999

Ngày 1/6/1999:

Viết lúc 10 giờ đêm.

Niệm Phật người khè mát, mát đỉnh đầu, đỉnh đầu nhột nhột.

- Thiền lạnh ngắt mỏ ác, điển vọt ra khỏi đầu, điển dựng dựng thẳng lên trên đầu.
- Vương tay lên soi hồn 2 cánh tay khè mát lạnh.
- Người nhẹ nhàng.
- Bắt đầu niệm Phật hoài không ngưng.
- Đầu thấy trong suốt.
- Năm, sáu tháng nay nước miếng ngọt bây giờ hơi lạc.

Nhớ lại chỉ là niệm Phật rốt ráo thôi mà nhanh như vậy.

- Lúc trước mang kính đọc chữ, bây giờ không cần kính.
- Lúc soi hồn làm như có điển ụp lên đầu, xương sống khè mát.
- Soi hồn làm như có ai dán cái gì sau lưng (làm bung áo lên).
- Niệm Phật có điển trong miệng khè ra.
- Niệm Phật khè mát trong mắt.

Ngày 2/6/1999 :

Viết lúc 7 giờ sáng.

- Lạy kiếng vô vi lưng khè mát.
- Lạy điển ụp sau lưng.
- Soi hồn làm như có ai phà điển vô mặt.
- Niệm Phật điển phà mát lạnh ở hai con mắt.

Ngày 3/6/1999 :

Viết lúc 1 giờ khuya.

- Thấy một luồng điển như là một đường máng xối.
- Và trên đỉnh đầu xuất ra một cục điển bằng cái chén rất mạnh.

Cảm giác lúc đó tôi tưởng như là mình xuất hồn ở đỉnh đầu.

Ngày 4/6/1999:

Viết lúc 6 giờ chiều.

- Niệm Phật làm như trong miệng có một cục điển khè ra trong miệng, nước miếng tươm nhiều.

Ngày 5/6/1999 :

- Khi niệm Phật nước miếng tươm ra.

- Bỏ cái gì vô miệng ăn, khi nhai nước miếng tươm ra đầy miệng.

Ngày 6/7/1999:

Không niệm Phật mà :

- Đứng, ngồi điển sau lưng hút áo sát vô lưng.
- Lấy tay vuốt lên đầu tóc láng như sức dầu dừa.
- Da của xác cũng láng như sức dầu dừa.

Ngày 9/7/1999 :

Điển khè ra khỏi da như có hơi gió.

Ngày 11/7/1999 :

Đi tắm có nước vô người nhẹ như xuất ra.

Ngày 13/7/1999 :

- Gội đầu tóc mướt như là sức dầu dừa.
- Niệm Phật khè mát mà nó tinh vi hơn cái khè lúc trước. (như một phép lạ)
- Soi hồn điển dựng thẳng đứng lên, lúc soi hồn nước miếng tươm ra rất ngọt.

Ngày 14/7/1999:

Sau khi tắm đầu và người nhẹ như bông (coi như là một phép lạ).

Ngày 15/7/1999:

Khi lạy kiếng thì đầu, mình đều khè mát phát ra hơi gió rất mạnh.

Ngày 18/7/1999:

- Lạy kiếng vô vi làm như muốn rê đi.
- Tay chống xuống lạy rất nhẹ nhàng.

Ngày 20/7/1999:

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Thiền ngồi thẳng lưng, lưng dựng thẳng dài ra như 7 tấc, lạy mà nhắm mắt như quay cuồng nằm trong điển quang.
- Sau khi lạy xong lấy ray rờ vô tới đâu láng tới đó.

Ngày 21/7/1999:

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Sau khi Thiền, điển mạnh hút quần áo sát vô người.
- Điển khè mát 2 bàn chân. (không niệm Phật cũng mát).

Ngày 22/7/1999 :

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc ngồi thiền, đuôi mắt trái giật giật như kiến bò.

Ngày 23/7/1999 :

Viết lúc 2 giờ 30’ khuya :

- Trong lúc thiền môi bên trái giật giật như kiến bò.

Ngày 24/7/1999 :

Trong lúc thiền da mặt căng căng lên như sức lòng trắng trứng gà.

Ngày 25/7/1999 :

Ngồi soi hồn người nhẹ bổng.

Ngày 26/7/1999:

Thiền không còn mình mẩy.

Ngày 27/7/1999 :

Thiền điển bò nhột nhột trên mặt như kiến bò.

Ngày 28/7/1999 :

- Bận quần như không bận.

- Trùm mền điển thổi phóng mền lên chung quanh như có phép lạ.

Ngày 29/7/1999:

- Thiền điển dựng lên suốt buổi thiền.
- Đầu cổ mát lạnh.
- Mặt làm như có kiến bò.
- Bận quận mùa đông như không bận. Đi điển khè ra 2 bàn chân mát lạnh.
- Mặt quần áo như không mặc, nhẹ lắm.
- Gội đầu người nhẹ bổng.
- Hơi trong người phà mát có hơi gió thổi ra.
- Nó là cái gì không biết mà làm người khỏe lắm.

Ngày 30/7/1999:

- Đầu nhẹ như không có tóc.
- Soi hồn có một sức phát ra cho lưng thẳng lên (lúc đó là lúc không có lưng).

Ngày 31/7/1999 :

- Thiền đầu luôn luôn mát lạnh, lúc này thiền hay hơn lúc trước.

Ngày 2/8/1999:

- Thiền người nhẹ như không có xác.
- Niệm Phật mắt, mặt, mũi, trán đều khè mát.

- Không thiền người cũng nhẹ nhàng như không có xác.
- Bỏ cái gì vô miệng ăn nó phao đi.

Ngày 3/8/1999:

- Soi hồn 15 phút không thấy mỏi.
- Có điển lạnh úp vô lưng cao lên tới cổ.

Ngày 4/8/1999 :

- Niệm Phật mặt, mũi, miệng đều khè ra mát.
- Mũi thở thông có hơi mát như xông thuốc. Hơi thở rất thông, mát lạnh 2 lỗ mũi.
- Hơi mát khè 2 con mắt. (mắt càng ngày càng sáng).
- Mình mẩy không có xác.
- Suốt buổi thiền đầu lạnh luồng điển phóng lên.
- Thiền không có xác lưng thẳng băng.

Ngày 5/8/1999 :

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền hiện ra cái khung.
- Hình dạng Ông Phật, chung quanh phát sáng, nhìn lại là xác của mình.

Cái khung không có ruột gan, trống rỗng

Ngày 6/8/1999:

Viết lúc 8 giờ sáng.

- Thiền không có mình mẩy chân tay, mất hết chỉ là một khối trắng. (màu trắng như sương mù).
- Khè mát lạnh, điển dựng thẳng lên .
- Sau khi thiền phát sáng và nhẹ như thế. Ra mở ti vi coi, đầu nhức chịu không nổi. Tắt ti vi thì hết nhức.

Ngày 7/8/1999:

- Đứng , nằm , ngồi nhắm mắt lại đều thấy sáng.

Ngày 8/8/1999:

- Trong lúc thiền tôi là khối trắng, người nhẹ như không khí.
- Thiền không còn xác chỉ là ánh sáng.
- Ăn cái gì vô miệng nó phao đi không có xuống tới cổ họng.

Ngày 9/8/1999:

- Ở nhà bận, nhờ tôi ướp thịt bò giùm. Lấy tay ướp thịt bò, thịt bò đổi màu đỏ. Nhồi cái thứ 2 biến thành màu đỏ sâm.
- Từ đây về sau tôi không dám đụng vô thịt.

Ngày 11/8/1999:

- Trong ngày đôi khi tối thấy tôi là cái bóng trắng không có xác.

Ngày 12/8/1999:

- Nhắm mắt thấy 4 câu thơ có chữ mạ vàng, chữ rất đẹp nhưng đọc chưa ra.

Ngày 13/8/1999:

- Nhắm mắt thấy một xấp giấy Đạo có chữ đen.
- Thấy hơi rõ nhưng đọc chưa ra.

Ngày 14/8/1999:

- Thiền tay bắt ấn tam muội. Tay bự ra làm mỏi tay.

Ngày 15/8/1999:

- Nửa khuya ngủ, tay run bần bật, mình tỏa hơi lạnh nhiều.

Ngày 16/8/1999:

- Thiền lúc trưa thấy mặt trời, ánh sáng bao phủ chung quanh mặt trời.

Ngày 17/8/1999:

Viết lúc 8 giờ 30 phút tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật thấy mặt trời(ánh sáng bao phủ chung quanh mặt trời).

Ngày 18/8/1999:

Viết lúc 1 giờ trưa :

- Nằm nhắm mắt niệm Phật thấy hiện ra một vị mặc đồ như Hoàng tử cỡ 21, 22 tuổi rất là đẹp trai.
- Tôi vẫn niệm phật không ngưng, lúc đó mặt tôi láng một cách lạ lùng.

Ngày 19/8/1999:

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Thiền thấy 1 đàn bà hình trắng, có mặt mũi rất đẹp.
- Ý biết là Mẹ Quan Âm.
- Thấy mấy câu thơ trước mặt nhưng mà đọc chưa ra chữ.
- Người đàn bà này dáng người như công chúa mặc đồ công chúa.

Ngày 20/8/1999:

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Thiền thấy ánh sáng , ánh sáng này sáng hơn mấy hôm trước.

Ngày 21/8/1999:

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

- Soi hồn ánh sáng chiếu. (mắt muốn chịu không nổi)
- Thiền làm như có mưa điển ở trên đầu.

Ngày 22/8/1999:

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Thiền điển thoát lên khỏi đầu cỡ 2 tấc.
- Mặt càng ngày càng láng.
- Lấy tay rờ vô da thì rờ tới đâu láng tới đó.

Ngày 23/8/1999 :

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Thiền điển dựng lên thoát ra khỏi đầu khoảng 2,3 tấc.

Ngày 24/8/1999:

Viết lúc 7 giờ chiều.

- Tôi bị đau mắt phải đi khám bác sĩ lúc 6h chiều.
- Bác sĩ khám bệnh, mới đụng vô áo tôi thì có làn điển sáng trắng xẹt ra. Bác sĩ giật mình, ổng la lên nó là điển. Lúc đó, 3 người cùng thấy là ông bác sĩ, anh bạn của tôi và người thứ 3 là tôi.

Ngày 26/8/1999:

- Lúc này niệm Phật, có mưa điển trên đầu và mặt (mưa điển trắng trắng nho nhỏ).

Ngày 27/8/1999:

- Trong lúc niệm Phật, điển chảy tùm lum trên đầu, trên trán.

Ngày 30/8/1999:

Viết lúc 10 giờ đêm.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, thấy Phật phát sáng đối diện ngay mặt. Sáng rực cỡ 2 tiếng .
- Điển chạy xối xả trên đâu và mặt cỡ 2 tiếng.
- Mở mắt đau dữ dội, mở không nổi.
- Nhắm mắt niệm tiếp bực sáng một cục sáng chừng bằng cái chén ngay trung tâm chân mày.
- Mừng quá la lên cục sáng mất làm mắt tôi tối đen.
- Niệm Phật một lát sáng lại nhưng không có 1 cục sáng.
- Người nhẹ như bay lên.
- Đang đắp mền : mà cái hơi thổi phóng mền lên bay ra khỏi mình cỡ 3 tấc.

Ngày 31/8/1999:

- Nằm chiêm bao tôi thấy Thầy qua nhà tôi. Tối nói với Thầy là nước và trong miệng con láng lắm, và kể sơ về tu học của tôi.
- Thầy nói mày mở Huệ. Thầy cầm miếng giấy, Thầy viết gì trong giấy tôi không biết và ổng nói tao giao hết cho mầy trong 2 tờ giấy này. Và mày sẽ thế ông Trời gọi là làm cái gì quên mất. Tôi hỏi bao lâu thì Thầy nói là không lâu lắm. Đây là chiêm bao mà có Thầy nên tôi viết lại.

Ngày 1/9/1999:

- Lạy kiếng vô vi người nhẹ như không khí.

- Thở chiếu minh nhắm mắt lại người là không khí không biết đâu là đâu để định.

Ngày 2/9/1999:

Viết lúc 10 giờ đêm.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật thấy Phật phát sáng đối diện ngay mặt.
- Sau khi thấy ánh sáng Phật chiếu sáng. Người còn thức mà như không khí (thay đổi lạ thường).

Ngày 3/9/1999:

- Cái gì bỏ vô miệng ăn làm như bỏ chung vô 1 muỗng dầu rất là béo như ăn với nước cốt dừa. Ăn cơm thì cơm rất mềm, ăn bún thì cọng bún láng cuộn và tới cổ họng là biết mất thức ăn.
- Cầm bút viết thì viết rất nhẹ nhàng như không phải mình viết.
- Niệm Phật có mùi thơm như dầu thơm.

Ngày 5/9/1999:

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, điển như xối nước trên đầu, mặt.
- Thiền đang bắt ấn tam muội. Điển mạnh lắm, thổi mấy ngón tay giăng ra khỏi tay cỡ 1 tấc.
- Những ngón tay trắng bóc.

- Mình mẩy phát sáng hết, điển lạnh suốt một tiếng rưỡi, ngủ điển lạnh suốt cả đêm.
- Người như nằm trên cục nước đá. Đá tỏa ra rất là lạnh.

Ngày 8/9/1999:

Viết lúc 9 giờ tối.

- Tự nhiên lưng lạnh như có nước đá sau lưng.
- Nằm yên niệm Phật gần 2 tiếng, mở mắt ra không nổi. Nhắm mắt lại thấy một cái bông trắng bóc hiện ra giữa trung tâm chân mày, không giống như một bông nào dưới trần. Nhụy màu xanh rất đẹp.
- Trong lúc nằm nhắm mắt niệm Phật, điển chảy tùm lum ở 2 lỗ mũi, miệng.
- Nhưng lấy tay chùi thì không thấy gì hết (tưởng như là nước).

Ngày 11/9/1999:

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Mình không xác nhưng mà biết mình ngồi trong bầu trời bao phủ xuống ánh sáng.
- Khắp người tỏa ra khói màu trắng, mở miệng ra rất nhỏ nhưng tiếng nói phát ra rất lớn.

Ngày 13/9/1999:

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Tu thì ôi thôi biết bao nhiêu bài học gia can phải có chứ các bạn, nếu nói không có thì là tôi nói dối nên xin miễn kể, kể ra các bạn đọc chán lắm.
- Thôi thì tôi xin viết về ấn chứng học và làm sao để ngồi thiền được là mừng rồi.
- Bị chửi nặng, bị lời nói nặng nề nhưng mà cứ ngồi thiền, lúc thiền tính niệm Phật để tâm không động. Thiền xong tâm hồn rất là thoải mái.
- Trong lúc thiền có mưa điển đổ nồng trền đầu.
- Xả thiền nằm nhắm mắt niệm Phật, mở mất ra rất là đau. Nhắm mắt lại thấy một cục sáng, như vậy biết là người ra chửi nặng mà mình nhịn được.
- Vẫn ngồi thiền được là mình cũng mừng cho mình.

Ngày 16/9/1999:

Viết lúc 9 giờ sáng.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật như có ai xối nước lên đầu và mình khoảng 1 tiếng.
- Thấy một vị Phật mình mẩy sáng choang, sáng rực chiếu lên trán tôi.

Ngày 20/9/1999:

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Đêm nay thiền không được lâu vì 2 chân ngồi hơi cấn làm cho đau , chỉ thiền 45 phút.
- Nằm nhắm mắt niệm Phật nghe băng Thầy giảng.
- Nhắm mắt thấy bừng bừng sáng.
- Đầu mình làm như có ai xối nươc và 2 chân như có 2 cái khóa dưới 2 bàn chân.
- Một chặp sau lại thấy dưới 2 bàn chân như có gắng 2 bóng đèn.

Tới 3 giờ sáng mới chợp mắt ngủ một chút. Chiêm bao thấy Bà Tám qua lúc nào tôi không biết. Bà Tám xuống nhà tôi chơi. Tôi nói để đi lấy nước cho bà Tám uống. Tôi đi ra phòng khách lại gặp Thầy qua. Đó là 1 sự ngạc nhiên vì không ai cho biết trước. Mừng quá chạy tới ôm Thầy cỡ 5 phút.. Trong lúc đó, bạn đạo dèm siểm, kẻ thương người ghét. Tôi nói Thầy ơi họ nói con, Thầy bảo là không sao. Thầy đến salon chỗ phòng khách Thầy kêu ngồi xuống cạnh Thầy. Câu đầu tiên Thầy nói với Tôi, tôi còn nhớ rất rõ :" mày nói đạo tao nghe".

Tôi nói con không biết nói gì, tâm lúc đó rất là khiêm nhường và nghĩ mình không bằng gì đối với Thầy. Và Thầy nói với tôi :" tao không thấy ai nhanh bằng mày". Tôi lại kể cho Thầy nghe :" Con niệm Phật bây giờ không phải dựng thẳng ở đỉnh đầu mà nó ra khỏi đỉnh đầu khoảng một tấc và bay qua bay lại

như hơi gió.”. Trong lúc nói chuyện với thầy có một ông khách ngồi đối diện ý nói sợ ổng nghe , nên cũng hơi ngại nói, sợ là khoe khoang.

Bạn đạo ngồi chung quanh đông quá không có nói chuyện được. Tôi nói đi lấy nước cho Bà Tám mà gặp Thầy mừng quá. Và kể cho Bà Tám nghe là tôi bệnh cũng nhờ Thầy cứu. Nếu không kể Bà Tám cũng không biết Thầy cứu tôi.

Tôi giật mình thức dậy. Chiêm bao có Thầy nên tôi viết vào đây.

Ngày 21/9/1999:

Thở chiếu minh mỗi cái thở hơi mặt phà ra chỗ rún (vòng tròn phà mát cỡ cái chén).

Ngày 24/9/1999:

Trong lúc thở chiếu minh luồng điển trên đỉnh đầu phóng thẳng lên cao vút.

Ngày 25/9/1999:

Ba tháng nay mỗi khi tôi viết những ấn chứng, cầm cây viết lên viết nhẹ như bay. Như không có cầm cây viết.

Ngày 26/9/1999:

- Nhắm mắt niệm Phật, thấy một tờ giấy trong có chữ màu đen.
- Nửa trang trên biết là có chữ nhưng không đọc được.
- Khoảng nữa trang dưới thử đọc được 1 câu " Qua trực giác vô minh trong mắt". Kế những chữ kế tiếp thấy mờ mờ không đọc được.
- Hết trang giấy chỉ đọc được có một câu. Tôi không hiểu nổi những chữ tôi thấy.
- Trưa lại tự nhiên tôi mở cuốn sách phương pháp công phu của Thầy có ngay chữ trực giác là : nhanh nhẹ và sáng suốt.

Ngày 27/9/1999:

- Cả tháng nay ăn 1 buổi ăn phải mất 1 tiếng và nhai rất là kỹ.
- Mỗi cái ăn phải niệm Phật.
- Không được nói chuyện

Bằng như cãi lại không niệm Phật cơm sẽ bị vô mũi ngay rất là khó chịu. Phải khó khăn lắm mới hít ra được. Tôi không biết tại sao tội phải như vậy. Bắt buộc phải niệm khi ăn. Cơm bỏ vô miệng trở thành mềm nhũn, kể cả bún luộc khi nhai tiết ra chất ra béo.

- Đến nỗi phát ngán nên Tôi chỉ thích ăn canh thôi cho đỡ chất béo.

- Tình cờ bữa đó tôi nhai một vật gì đó hơi cấn nên nhả ra.
- Mới biết là thức ăn trước khi cho tôi nuốt vào phải thật là nhuyễn mới được nuốt.
- Tôi cũng không biết tại sao bây giờ tôi như vậy.
- Có bữa nọ, tôi nghe băng Thầy giảng, tôi mới biết ra là bắt tôi ăn như vậy để cung cấp điển năng cho khối óc.
- Và đặc biệt là cái gì bỏ vô miệng nhai.
- Nhai xong thức ăn biến mất trong miệng không có xuống tới cổ họng đâu.
- Lúc này tôi nhận thấy các loại nước, chỉ có nước lạnh là ngon nhất.
- Tôi biết là từ khi được thanh nhẹ rồi, khi ăn cơm hay là uống nước không được nóng lắm, không lạnh lắm nếu không sẽ bị hư điển.
- Nước lạnh quá tôi bỏ vô miệng uống nó nặng chớ không có phao đi (nặng nề lắm lúc uống).
- Khi uống nước bắt buộc tôi cũng phải niệm Phật, nước nó mới được phao.
- Ăn cỡ một chén xới thức ăn (ăn nhiều chịu không nổi. Nặng như mình ăn mít nhiều bị nặng bụng).
- Mặc dù trong lúc này xác tôi nhẹ lắm.
- Đôi khi như là không khí.

- Tôi cũng có cảm nghĩ có ấn chứng phải viết lại để cho những bạn đạo vô vi biết trong lúc tu.
- Đó là cái niềm vui của tôi.

Ngày 28/09/1999

- Trong lúc thiền từ đầu đến chân, mình mẩy mát điện như là một phép lạ.

Ngày 01/10/1999

- Tôi đang đứng nói chuyện với người trong nhà.
- Tự nhiên mình tôi như suối điển, mình rất nặng.
- Như ai để thúng gì trên đầu.
- Mặc dầu xác tôi mấy tháng nay rất là nhẹ, có khi như không khí.
- Tôi thấy lạ đi nằm nhắm mắt niệm Phật.
- Đầu làm như ai dán băng keo lại rất cứng, làm tôi hơi khó chịu.
- Lúc đó tôi nghĩ trong đầu là Bề trên làm việc bằng điển thì nhẹ nhàng mà sao đầu nặng và cứng như thế này.
- Nghĩ thôi nhưng vẫn phải nhắm mắt niệm Phật.
- Tôi thấy làm như một thùng ánh sáng đổ lên đầu tôi.
- Tôi nghĩ đó là ngôi sao đổ xuống đầu tôi suốt ba tiếng.

- Nằm ngay mà thấy mặt bên trái sáng rực. Một bên mặt không sáng lắm.
- Nằm yên 3 tiếng.
- Cái mền tôi đắp thổi phù lên không dính vô người tôi.
- Mền đắp cho mùa Đông cũng nặng mà nó vẫn thổi phù phù lên rất là nhẹ.
- Thổi phù lên chung quanh tôi và hai bàn tay tôi đụng vô nó rất là nhẹ. Nhẹ như không có hai bàn tay.

Ngày 02/10/1999

Viết lúc 4 giờ trưa.

- Cách đây 4 tháng.
- Tự nhiên một bữa ăn của tôi rất là lâu, cả tiếng mới ăn xong.
- Vì phải nhai kỹ.
- Mỗi muỗng cơm vô miệng phải niệm Phật, niệm không biết bao nhiêu cái niệm cho đến khi cơm và thức ăn thật nhuyễn mới được nuốt.
- Khi nuốt thì làm như biến mất không cần nuốt tới cổ họng.
- Đang ăn cơm trong đầu mình như có ai xối nước từ đầu tới chân.
- Ăn xong nằm niệm Phật.
- Cái đầu làm như có ai dán băng keo như đêm trước.

- Kế đến hai chân từ háng xuống, bàn chân không cử động được.
- Như bị khóa hai chân lại.
- Không dám nhúc nhích và cứ mãi như vậy tới 1 tiếng 30 phút.

Ngày 03/10/1999

- Trong lúc thiền tay bắt ấn Tam Muội mà những ngón tay không còn nữa biến mất.
- Mà chỉ là hơi gió thôi.

Ngày 04/10/1999

Viết lúc 8 giờ 30 phút sáng.

- Trong lúc thiền khối không khí tự động thu từ từ vô cái xác.
- Không còn biết gì để sửa coi ngồi có thẳng hay không (mà xả thiền tự động nó ngồi thẳng).

Ngày 05/10/1999

- 7 giờ tối nằm nhắm mắt niệm Phật nghe băng Thầy giảng. Mưa điển rớt đầy người thời gian 1 tiếng 30 phút.
- Sau khi xả thiền đi tiểu vô tới cửa phòng, tự nhiên không thấy đường đi. Vì trước mặt thấy trắng bóc khoảng 5 phút. Nằm nghỉ niệm Phật để thiền tiếp Tôi thấy mưa điển.

- Cách đây bốn tháng nay tự nhiên Tôi thấy rất rõ.
- Thú thật lúc trước. Tôi đọc chữ phải mang kiếng mà bây giờ thì không cần kiếng mỗi khi Tôi đọc sách.
- Lúc thiền vừa nghe băng Thầy giảng nghe rõ từng chữ.
- Mà ở ngoài ai nói gì nghe rất là rõ mặc dầu lúc thiền Tôi đâu có chú ý nghe làm gì.
- Nhớ lại lúc đầu tiên lúc mới thiền tự nhiên có một luồng điển vượt ra khỏi đầu như một cái máng xối nhỏ và ở đỉnh đầu có một cái gì xuất ra bằng cái chén rất mạnh.
- Tôi hết hồn và lúc đó còn ngu, tưởng như mình xuất hồn.
- Lúc tôi được thể xác nhẹ nhàng, tôi nói chuyện rất là lớn. Mặc dù tôi mở miệng nhỏ thôi để giảm tiếng nói lại nhưng nó vẫn lớn. Tôi rất là vui vẻ, hơn hồi chưa tu.

Ngày 7/10/1999:

- Đêm nay thiền điển rút mạnh, xả xong rồi không ngủ được nằm nhắm mắt niệm Phật nghe băng Thầy giảng.
- Khi đứng lên : mở mắt, mắt trái phát sáng trong mắt 5,6 cái.

- Đứng một chập sau lại chớp lên 5,6 cái nữa (cục chớp sáng trong mắt nhỏ như hòn bi nhỏ).
- Thiền xong : xả thiền đứng lên 2 chân như hổng lên rất nhẹ.
- Lúc này nước miếng của tôi ngọt lắm.

Trong lúc tu này, tôi lấy làm vui vì đã chỉ cho một bạn đạo 80 tuổi, lúc trẻ cũng đã bị chứng bệnh bón kinh niên phỉa xài thuốc mới đi cầu được. Chứng bệnh trở thành khả năng xài thuốc không còn tác dụng nữa, không ăn uống được nữa. Nghe bác kể đi 18 ông bác sĩ xem bệnh cho bác đều không trị được. Tôi chỉ cho bác uống mật ong với chanh ngày 3 lần (1 lần 1 ly). Bác nghe lời tôi uống trong vòng 3 tháng tự nhiên Bác hết. Bác phone cám ơn và Bác nói là sáng thức dậy là đi cầu, không còn bị bón, rất là bình thường.

Tôi lại chỉ cho một bạn đạo khác. Ở khác tiểu bang cũng bị bón kinh niên, nghe nói ngay từ nhỏ đã bị mà nay cũng đã hết. Có dịp đi gặp lại chị bạn đào này thì chỉ cám ơn. Tôi không biết chuyện gì mà cám ơn, chỉ nói là nhờ tôi chỉ cách chữa bệnh mà nay chỉ không còn bị bệnh nữa.

Có lúc tôi bị bón cả mấy tháng phải xài thuốc mới đi được. tôi lấy mật ong với chanh uống như tôi chỉ cho 2 người bạn đạo thì tự nhiên nó hết chớ có ai

chỉ cho tôi đâu. Đi lại bình thường nên chỉ lại cho người khác. Có dịp gặp Thầy, tôi nói cho Thầy nghe thì Thầy nói Trời Phật cứu mày.

Ngày 8/10/1999:

Viết lúc 8 giờ tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật.
- Đầu trống rỗng vào cõi hư không.
- Lúc này suốt ngày làm như có ai xối nước từ đầu xuống chân rất là mát mẻ.
- Mình mẩy rất thông.

Ngày 9/10/1999:

Viết lúc 9 giờ 10 phút sáng.

- Mình mẩy tôi bây giờ da láng hơn mấy tháng trước.
- Niệm phật nhắm mắt lại : tôi thấy tôi là khối trắng.
- Đầu óc tự nhiên vào hư không, lúc vô hư không mình mẩy nhẹ như là không khí.
- Trong lúc thiền 2 mắt tự nhiên chớp sáng trong mắt một cái. (lúc này ngồi thiền tôi không xác và đi vô khối trắng).
- Đôi khi trong ngày có lúc làm như có ai gắng máy phà mát trên đỉnh đầu tôi.

Ngày 10/10/1999:

Viết lúc 8 giờ 40 phút sáng.

Trong lúc thiền : sau khi soi hồn, pháp luân xong. Thiền một lát tự nhiên có cảm giác điển rất mạnh phủ xuống đó, trì cái áo xuống mạnh. Số là đêm ấy tôi nằm xuống giường sơ ý đầu đụng vô tường một cái nặng lắm. Cả thân xác cũng mềm và láng những ngón chân và ngón tay phóng lên rất là đầy đặn.

Ngày 15/10/1999:

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Sau khi thiền xong nằm nhắm mắt tôi thấy mình tôi trống rỗng, thấy ánh sáng.
- Tôi thấy 1 giọt nước trên đầu rớt xuống làm khắp cả người mát lạnh một cách kỳ lạ không biết bao lâu thì tôi ngủ mất.
- Sáng thức dậy cũng có trạng thái như vậy.

Ngày 20/10/1999:

Viết lúc 9 giờ 45 phút sáng.

- Lúc thiền đầu làm như bung lên.
- Đêm nay thiền lưng làm như lơ lửng và phần đít ngồi làm như hơi hổng lên một chút.

- Lúc này thiền tôi không còn niệm phật nữa, chỉ là niệm 1 hay 2 lần thôi khi có chút tạp niệm thôi.
- Ban ngày niệm phật điển lên cao vút thoát ra khỏi đầu khoảng hai tấc có khi còn cao hơn.
- Tôi thử không niệm coi điển có rút ra đầu không, vậy mà điển vẫn rút (nhưng dĩ nhiên là rút ít hơn khi mình niệm).

Ngày 23/10/1999:

- Trong lúc thiền tôi thấy cái lưng mình ở lơ lửng. Còn cái đít hổng lên khòi gối gần 1 tấc.

Ngày 26/10/1999:

- Khi tôi đứng lên người nhẹ hơn lúc trước nhiều.
- Khi đứng nước chảy rót mát lạnh từ đầu xuống tới chân (thấy mình chỉ là giọt nước mát thôi).

Ngày 27/10/1999 :

- Trong lúc ngồi không thiền, nước chảy rót từ trên đầu xuống không biết nước gì mát lạnh.
- Mấy tháng nay, lúc thiền tôi đã vô trạng thái không xác.
- Chỉ thấy chung quanh là ánh sáng .
- Sau khi thiền đứng lên mắt trái thường chớp sáng vài cái trong con mắt.

Viết lúc 11 giờ trưa

- Trong lúc thiền, ngồi thiền một chút, tự dưng ngồi thiền lơ lửng trên không.
- Cách cái gối khoảng 3 tấc làm như có sức đẩy từ bàn đít lên.

Ngày 28/10/1999:

Viết lúc 12 giờ 25 phút trưa.

- Thiền ngồi xếp bằng mà cái xác lơ lửng giữa bầu trời trắng.
- Điển trên đầu dựng thẳng lên cao vút.
- Bắt đầu thiền cho tới suốt buổi đến khi xả.
- Sường lắm, không biết đường diễn tả vì quá sung sướng, sung sướng toàn thân. Chỉ nói đại khái là sướng nhẹ nhàng, thảnh thơi chưa từng có trên trần gian.
- Lúc thiền ngồi xếp bằng mà tôi bay thẳng lên trong bầu trời màn trắng.

Ngày 6/11/1999:

Viết lúc 7 giờ sáng.

Đã thức nằm nhắm mắt niệm Phật mà sao thầy mình đang ngồi thiền.

Ngày 7/11/1999:

Nằm niệm phật.

- Một chân trái tự nhiên nhấc hổng lên cao (không phải do tôi dỡ chân lên đâu).
- Mình cũng hổng lên khỏi nệm một chút.

Ngày 8/11/1999 :

- Mở mắt nhưng đã biết là mình thức.
- Nhắm mắt thấy tôi đang ngồi soi hồn.
- Mặc dù tôi đang nằm mà.

Ngày 9/11/1999:

- Sáng đã thức dậy chưa có mở màn, không mở đèn.
- Nhắm mắt thấy một vòng đủ màu.
- Giống y như mình thường hay nhìn lên trời thấy và gọi là móng chuồng

Viết lúc 5 giờ 20 phút chiều

Thở chiếu minh mình mẩy bay hổng lên khỏi nệm.

Ngày 11/11/1999:

Viết lúc 7 giờ 15 phút sáng

Sau khi Thiền xong nghe trong đầu kêu rắc rắc 2,3 cái.

Ngày 12/11/1999:

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Sau khi xả thiền cũng nghe trong đầu rắc rắc 2, 3 cái.
- Nằm niệm phật.
- Đầu muốn bung ra khỏi đầu.
- Mình đang nằm mà hổng lên khỏi nệm.

Ngày 13/11/1999:

Viết lúc 5 giờ 20 phút chiều.

- Trong khi thiền, tự nhiên đầu giật một cái mạnh lắm
- Đang bắt ấn tam muội mà cái tay nó bay ra hết.
- Tôi xả thiền nghỉ, để thiền lần sau. Trong lúc thiền nó lại giật cái đầu một cái mạnh như lần trước.

Ngày 14/11/1999:

- Trong lúc thiền điển rút mạnh, người hổng lên, hít thẳng lên lơ lửng.
- Hôm nay lại bay qua lại và trong xác thoát ra một người như là tiên nữ. Mặc quần áo màu trắng như tiên. Cô gái đó rất đẹp không giống ai dưới trần.

- Trong lúc thiền có giật cái đầu lên 2 lần.

Ngày 23/11/1999:

Viết lúc 9 giờ 40 phút khuya.

Trong lúc thiền đầu giật lên 12 lần.

Ngày 24/11/1999:

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Đang thiền đầu giật một cái rất mạnh.
- Đang bắt ấn tam muội bung những ngón tay ra.
- Mắt mở ra, tôi nhắm mắt thiền tiếp.
- Mình bay lơ lửng, chung quanh mình làm như có vải dù trắng chung quanh.

Ngày 25/11/1999:

Viết lúc 9 giờ 25 phút sáng.

- Thở chiếu mình, người nằm lơ lửng cách xa cái nệm.

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, đang soi hồn đầu giật một cái quá mạnh.
- Những ngón tay để vô vị trí để soi hồn đều giật bung ra hết (mắt mở ra)

- Sau cái giật ngổi thiền rất nhẹ người như không khí.

Ngày 26/11/1999:

Viết lúc 4 giờ 10 phút chiều.

- Trong lúc thiền, người nhẹ như không khí. Hai cổ tay mát lạnh.
- Quá nhẹ và khỏe không muốn xả.

Ngày 29/11/1999:

Viết lúc 12 giờ 25 phút trưa.

Mình là ánh sáng, là không khí mát.

Ngày 30/11/1999:

Viết úc 8 giờ 15 phút sáng.

- Hôm nay thiền, xả thiền xong, tôi không biết lúc thiền mình làm cái gì hết. Mở mắt ra lưng đều thẳng.
- Tôi nghĩ nếu như mình ngủ không biết gì hết thì người ngồi phải cong, còn cái này trong tư thế ngồi rất là ngay thẳng.

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, ngồi xếp bằng mà tự nhiên giật một cái mạnh lắm. Giật đến nổi tay đang bắt ấn

Tam Muội mà nó bung ra (mở mắt ra). Lúc trước tôi sợ nên xả, còn bây giờ thì không. Nhắm mắt lại , bắt ấn tam muội lại thiền tiếp không có sao.

Ngày 6/12/1999:

Viết lúc 5 giờ 20 phút chiều.

- Soi hồn đầu lạnh ngắt.
- Ngồi thiền như mình đứng (điển dựng thẳng)

Ngày 7/12/1999:

Viết lúc 6 giờ 30 phút sáng.

- Thiền giật một cái, sức mạnh của cái giật rất là mạnh.
- Trong tư thế ngồi xếp bằng mà nó giật bưng bưng lỏng ra hết.
- Tay bắt ấn Tam Muội cũng dang ra hết.
- Tôi liền ngồi thiền trở lại và tay bắt ấn Tam Muội thiền tiếp không sao.

Ngày 8/12/1999:

Viết lúc 3 giờ khuya.

Lần thiền này, thiền xong mở mắt ra xả không biết gì hết, chỉ biết là mình đang ngồi yên thẳng lưng.

Tôi không hiểu nãy giờ suốt buổi thiền tôi làm gì. Sau khi xả khắp người như cái máy lạnh khè ra.

Ngày 9/12/1999:

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Thiền 3 tiếng 10 phút vẫn chưa muốn xả, không có thấy mệt mỏi.
- Xả khi chà 2 tay, 2 bàn chân phát sáng như pháo bông (một đốm nhỏ).

Ngày 10/12/1999:

Viết lúc 12 giờ 25 phút trưa.

Thiền xác tôi biến thành không khí lạnh.

Ngày 11/12/1999:

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền giật cái xác mạnh lắm.
- 2 chân dang ra không còn xếp bằng nữa.
- Đang bắc ấn tam muội cũng bung ra.

Ngày 12/12/1999:

Viết lúc 6 giờ 15 phút sáng.

- Đang thiền mình giật một cái quá mạnh, mạnh hơn mấy lần trước té bật ngửa ra.

- 2 chân bung ra hết
- 2 tay bắt ấn Tam Muội cũng bung ra hết.
- Trong lúc thiền, khuya nhắm mắt lại mà sáng như ban ngày.

Ngày 13/12/1999:

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền giật một cái mình bật té ngửa.
- Người rất nhẹ, như không có ngồi.
- Sau khi xả thiền, mắt trái chớp một cái như hòn bi trong mắt.
- Nằm nhắm mắt lại thấy mặt phát khói sáng tỏa ra.

Ngày 14/12/1999:

- Ngồi niệm phật, trong đầu điển búng búng lên như cái vòi nước mà mình vặn bung ra để tưới cho cây cỏ. Búng ra rất mát như búng nước vậy đó. Đôi khi còn giăng rớt ra cả tay chân. Nhưng lấy tay chùi thì khống có nước.

Ngày 15/12/1999:

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền có giật 2 lần, giật rất mạnh làm tôi té ngửa ra phía sau.

- Vì giật rất mạnh, trạng thái ngồi thiền mà 2 chân bung ra hết. 2 bàn tay bắt ấn tam muội và 2 cánh tay cũng bung ra.
- Khác vị trí lúc mới ngồi thiền.
- Thiền 3 tiếng tôi muốn xả nghỉ thôi chớ xác không biết mệt.

Ngày 17/12/1999:

Viết lúc 12 giờ trưa:

- Trong lúc thiền : mình ngồi trong trạng thái không xác.
- Ngồi thiền mà như đứng trong không khí lạnh.

Ngày 20/12/1999:

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

Trong lúc thiền : ngồi nhấc bổng lên cao khỏi 3,4 tấc.

Ngày 21/12/1999:

Viết lúc 9 giờ 40 phút.

- Trong lúc thiền giật 3 cái.
- Lúc đầu tôi sợ, sau này hết sợ rồi . Sau cái giật ngồi thiền tiếp trở lại rất nhẹ nhàng và thoải mái.

Viết lúc 8 giờ sáng.

- Ngồi xếp bằng thiền, tự động nhít lên khỏi cái gối một cách nhẹ nhàng tự nhiên không có khó khăn.
- Có lúc thiền như tôi ngồi trên sóng vì nó nhồi lên nhồi xuống.
- Nhưng mình vẫn phải ngồi thẳng lưng, không nhúc nhích.
- Hôm nay ngồi thiền, tôi có một trạng thái rất là không có gì hết.
- Cũng không biết diễn tả ra sao về cái thanh thản này. Chỉ biết là nó rất là hay.

Viết lúc 12 giờ 20 phút trưa.

- Hôm qua thiền tôi có trạng thái thanh thản, tôi tưởng đâu là hay lắm.
- Không dè trưa nay tôi thiền còn hay hơn nữa.
- Tôi lại không biết diễn tả ra sao đây. Nhưng mà phải nói : thiền hay lắm các bạn ơi. Tôi không biết trưa nay thiền tôi lại được có trạng thái đó.
- Trong lúc thiền trưa nay chung quanh tôi là ánh sáng, mình chỉ là không khí lạnh.
- Điển rút thẳng trên đầu dựng thẳng lên.

Viết lúc 3 giờ 25 phút chiều.

- Mỗi chữ tôi niệm phật.
- Điển ra khỏi đầu dựng thẳng lên trong đỉnh đầu tôi, làm như có gắng một cái quạt máy.
- Quay tròn mát lạnh, nên tôi rất thích niệm.

Ngày 23/12/1999:

Viết lúc 12 giờ trưa.

Trưa nay thiền mình giật hơi nhiều nên quên đếm bao nhiêu. Giật mạnh bật ra phía sau.

Ngày 23/12/1999:

Viết lúc 9 giờ 25 phút sáng.

- Trạng thái lúc thiền : nhẹ nhàng, đầu óc thảnh thơi.
- Ngồi xếp bằng, thiền mà như mình đứng bay, rất nhẹ nhàng bay nghiêng nghiêng.
- Trước khi bay nghiêng nghiêng vây, tôi có cảm giác cánh tay trái tôi đập qua cánh tay mặt làm như nhập lại thành một. Như là một cái cánh nó mới bay được.
- Lúc ngồi thiền tôi có trạng thái cánh tay trái đập qua tay mặt như cái cánh vậy.

Viết lúc 11 giờ trưa.

- Thiền ngồi trong không khí lạnh bay nhanh hơn.
- Điển trên đầu rút thẳng mạnh hơn.

- Tôi có phone nói chuyện với Thầy thì Thầy ở Canada và hỏi Thầy về ấn chứng tu học.
- Thầy nói : ***"Kim Hoa, mày bây giờ giàu rồi.". Tôi nói còn nghèo lắm Thầy ơi, Thầy nói : "mày giàu điển, mày bây giờ thanh nhẹ, mày đang mở đại trì, như mày bây giờ vui lắm":***

Ngày 25/12/1999:

Sau khi thở pháp luân thường chuyển tôi lên giường nằm. Người nhấc bổng lên nằm lơ lửng trên không (xác hổng lên khỏi cái nệm).

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền người bay ngang bay ngang trên mặt biển bao la.
- Có lúc bay trong bầu trời sáng.
- Tự nhiên chung quanh tôi tối đen như mực. Hơi sợ không biết mình có mất ánh sáng không, tôi xả.

Ngày 26/12/1999:

Viết lúc 10 giờ sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy ánh sáng bừng lên.
- Luồng điển trên đầu tôi rút cực mạnh. Một lát sau bao nhiêu luồng điển trong người tôi, điển trên đầu tôi gom lại thật mạnh.

- Làm như có sức hút của ai ở hư không nắm gọn hết điển của tôi kéo lên.
- Lúc đó cả người tôi bay lên, bay rất nhanh và nhẹ nhàng.
- Thật thật phải nói là giống như những bức tranh vẽ tiên nữ bay.
- Tôi bay thẳng lên, bay liên tục suốt 1 tiếng, có dịp tôi sẽ hỏi Thầy coi màu đen chung quanh tôi thiền lần trước đêm hôm qua là cái gì.
- Mà sáng lại thiền tôi bay nhanh quá và bay rất dễ.

Ngày 27/12/1999:

Viết lúc 2 giờ 35 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy 1 cái mặt trăng.
- Trong lần thiền này có lúc tôi mê đi, tôi không biết suốt buổi chiều thiền mình làm cái gì.

Ngày 28/12/1999:

Viết lúc 10 giờ sáng.

- Thiền bay rất nhẹ nhàng, còn giật 2 cái.
- Có 1 lần giật quá mạnh làm tôi té bật ra sau
- Chân ngồi xếp bằng bung ra, tay bắt ấn Tam Muội cũng bung ra hết.
- Sau cái giật, ngồi thiền rất hay và rất nhẹ.

Viết lúc 12 giờ 20 phút trưa.

- Trong lúc thiền , bay dễ dàng và nhanh hơn mấy hôm trước (bay trong không khí lạnh);
- Suốt buổi thiền chỗ xương khu tôi tỏa ra mát lạnh.

Ngày 29/12/1999:

Viết lúc 12 giờ 25 phút trưa.

- Trong lúc thiền xác giật nhiều hơn mọi bữa. mà sau cái giật tôi ngồi rất nhẹ và hay.
- Trong lúc thiền tôi mê. Đến khi nó giật một cái tơi tả.
- Xem đồng hồ thiền được 3 tiếng 20 phút. Tôi không có thấy mệt mỏi gì hết.

Ngày 30/12/1999:

- Sáng nằm niệm phật, khi niệm mỗi chữ trong lục tự Di Đà, đỉnh đâu tôi như có cái máy quạt, quạt ra và người làm như bay lên khỏi nệm.

Viết lúc 11 giờ trưa.

- Trong lúc thiền, mình chỉ là không khí chớ không có xác và chỉ bay bằng điển.
- Bay trong bầu trời sáng trong rất bao la.
- Tôi bay rất dễ dàng, bay ra cao và nhanh hơn mấy bữa trước.

Ngày 31/12/1999:

Viết lúc 4 giờ 30 phút khuya.

- Sau khi thiền xong tôi nằm nghỉ.
- Tự nhiên trong đầu tôi kêu liên tiếp 4 cái, kêu giống như 2 cái dao cọ sát nhau ra tiếng kêu như vậy.
- Lúc này thiền tôi có trạng thái thường hay mê.

Viết lúc 5 giờ 10 phút chiều.

- Trong khi thở chiếu minh, mình mẩy nằm lơ lửng cách nệm khoảng 1 tấc.

Ngày 31/12/1999:

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Sau khi thiền xong, xả nằm nghỉ mới ngồi dậy định đi xuống thiền tiếp. Trong đầu tôi nổ một cái đùng như súng bắn.
- Tôi đi thiền tiếp, thiền 3 tiếng rưỡi xả thiền không thấy mệt.
- Trong lúc thiền, người không có xác mà cũng biết có một lớp điển phủ chung quanh người tôi.
- Sáng thức dậy còn nằm trên giường, nhắm mắt tối thấy một vòng hoa màu trắng trước mặt.
- Hoa huệ trắng giống của Việt Nam kết vòng lại.

ẤN CHỨNG NĂM 2000

Ngày 3/2/2000 :

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền còn giật hai lần.
- Có lúc mê đi, đến khi giật mạnh quá. Tôi mở mắt và xả.

(Thiền được 3 tiếng 15 phút)

Viết lúc 11 giờ trưa.

- Mình ngồi thiền nhưng lúc bay thì bay đứng.
- Hôm nay thiền tôi bay nhẹ nhàng và nhanh hơn mấy hôm trước.
- Mấy hôm trước tôi bị đau phía bên trái của đầu. Đau lắm tôi cứ để vài ngày xem sao.
- Nhưng từ khi trong đầu tôi nổ một cái đùng.
- Từ lúc nổ tới nay đầu tôi hết đau rồi.

Ngày 04/02/2000

Viết lúc 12 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền giật nhiều lần tôi không nhớ bao nhiêu lần. Giật rất mạnh làm tôi bật té hoài.
- Sau cái giật tôi ngồi thiền lại, người rất nhẹ và thiền ở trạng thái mê đi.
- Mặc dầu bị giật nhưng thiền vẫn mê.

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Tôi không sợ lắm vì có coi sách Thầy giải đáp về ấn chứng là: Nó giật không sao.
- Sau này hết giật, những sợi gân trong đầu sẽ thông.
- Muốn giật nó cũng không giật.

Ngày 05/02/2000

Viết lúc 10 giờ sáng.

- Trong lúc thiền, điển kéo chạc ngang quá mạnh. Mạnh như cơn gió lốc.
- Đôi khi tôi chịu không nổi.
- Nhưng tôi định thần lại ngay cứ giữ cho lưng thật thẳng.
- Ngó thẳng ngay tới trước cứ giữ tư thế như vậy, không ấy cái mình và cái đầu cổ sẽ bị lôi theo sức hút của buổi thiền hôm nay.
- Cứ ngồi như vậy cho tới hết thiền.

Ngày 06/02/2000

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Lần thiền này có giật hơi nhiều.
- Nhưng sau cái giật ngồi rất hay, tôi thường hay mê đi.

- Trong đêm nay, trong lúc thiền tôi thấy rất là viên mãn.
- Ngay cả tay bắt ấn Tam Muội cũng không biết mình đang bắt ấn Tam Muội.
- Cũng không biết mình đang ngồi.
- Trạng thái này hay hơn lúc trước, tại sao tôi nói vậy.
- Lúc trước ngồi thiền tôi sướng ghê lắm.
- Tôi không biết diễn tả làm sao cho người đời hiểu.
- Đêm nay thiền trạng thái thiền còn hay hơn trạng thái sướng mấy lần trước.
- Sung sướng vô cùng đến khi nó giật một cái tôi mới xả.
- Nhìn đồng hồ thời gian 3 tiếng rưỡi.

Ngày 07/12/2000

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi giật nhiều lần hơn mọi khi.
- Trong 1 tiếng 10 phút tôi giật 7 lần. Giật té mới té luôn.
- Sau cái giật cứ ngồi thiền tiếp không sao.
- Mà thiền rất là nhẹ nhàng mới là lạ.

Ngày 08/02/2000

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền: Tôi bay trong bầu trời trắng trong.
- Bay nhanh và nhẹ nhàng hơn mọi bữa trước.

Ngày 09/02/2000

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Ngồi thiền khắp người tỏa ra điển lạnh.
- Điển lạnh làm cho lúc thiền khỏe vô cùng.
- Mặc dầu ngồi thiền không có xác nhưng biết điển tỏa ra chung quanh mình.

Ngày 10/02/2000

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Thiền tôi không biết mình đang ngồi thiền, đầu óc không nghĩ gì hết.
- Nhẹ nhàng thảnh thơi vô cùng.
- Cách đây 5, 6 tháng người tôi nhẹ đi muốn bay.
- Đi, đứng, ngồi điển dựng thẳng lên ở đỉnh đầu.
- Không thiền mà nhẹ như vậy.
- Lúc thiền nó nhẹ hơn nhiều lắm.

Ngày 11/01/2000

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Soi hồn người tôi như đang ngồi trong mưa điển.
- Trong lúc thiền, tôi đang ngồi trong không khí sáng trong và mát.
- Người tôi tỏa ra điển lạnh.

Ngày 12/01/2000

Viết lúc 2 giờ 55 phút.

- Thiền xác tỏa ra hơi lạnh (giống như cục nước đá tỏa ra hơi lạnh)

Ngày 13/01/2000

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Thiền: điển tỏa lạnh khắp người, càng ngồi lâu điển càng lạnh, sức lạnh càng tăng.
- Không thiền niệm Phật.
- Người tôi cũng tỏa ra mát lạnh.

Ngày 16/01/2000

Viết lúc 9 giờ 45 phút sáng.

- Sáng khoảng 5 giờ 50 phút, tôi thức dậy nằm niệm Phật, tôi thấy một cái bông trắng bự bằng cái tô.

(Dưới trần tôi thấy không có bông nào giống bông này)

Viết lúc 12 giờ 40 phút trưa.

- Trưa nay thiền tôi bay nhanh hơn và nay dễ dàng hơn lúc trước.
- Bay trong ánh sáng trong và sáng (như ánh sáng ban ngày).
- Trong lúc thiền xác tôi gom lại và hơi lạnh.
- Không còn biết xác chỉ biết có hơi lạnh và trong lúc bay luồng điển trên đỉnh đầu dựng thẳng rất mạnh.
- Không xác nhưng mình cũng phải ngồi thật thẳng không nhúc nhích nhưng mà tôi để ý từ ngày có điển tới nay.
- Trong lúc thiền tự nhiên lưng ngồi rất thẳng. Mình muốn méo cũng không được.

(Thẳng băng như cây thước để thẳng)

Ngày 19/01/2000

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền: nửa khuya, tắt đèn mà ánh sáng như ban ngày.
- Thiền thời gian 3 tiếng 30 phút mà không thấy mệt.

Viết lúc 8 giờ 20 phút sáng.

- Trong lúc thiền: người tỏa ra hơi lạnh lắm.

- Hôm nay thiền tôi có trạng thái lạ lắm.
- Cơ thể tôi muốn thoát khỏi bản thể.
- Thoát khỏi bằng cách thoát ra trên đầu.
- Tâm hoàn toàn phẳng lặng lúc thiền.

Viết lúc 10 giờ 30 phút sáng.

- Thiền người tỏa lạnh, lạnh lắm.
- Giống như mình mở tủ lạnh có cái ngăn đá để thịt cá cho khỏi hư. Lạnh hơn cái lạnh đó nữa.
- Làm tôi chịu không nổi phải nhảy mũi liên tiếp.

Ngày 20/01/2000

Viết lúc 9 giờ 45 phút sáng.

- Đêm nay thiền có lúc tôi trầm mình trong cái sông bao la, chỉ còn cần cổ và cái đầu không có trong nước.
- Thiền 8 giờ 30 phút
- Trong lúc thiền.
- Tôi thiền trong ánh sáng trong sáng như ban ngày và khắp người tôi tỏa ra mát lạnh. Càng lúc càng lạnh hơn ban đầu.
- Dĩ nhiên là lạnh mình vẫn chịu nổi. Hồi mới lúc đầu tôi được thân xác nhẹ nhàng. Khuya khuya tôi ngủ thường hay lạnh làm tôi run bần bật.
- Tôi thường hay kêu Đức Phật Thầy Tám sửa điển cho tôi (kêu bằng vô vi).

- Khoảng 5 phút sau tôi hết.
- Có lúc tôi nói với anh bạn Vinh, anh nói cố gắng chịu lạnh không chừng Bề trên cho điển.
- Tôi chịu không nổi cứ kêu Phật Thầy Tám hoài.
- Tôi biết làm cho Bề trên khó làm việc (tôi và anh bạnVinh nghĩ vậy thôi, chớ xác phàm mình làm sao biết)
- Lúc đó tôi ráng chịu đựng cái lạnh run như vậy, đôi khi tôi nằm trên cục nước đá tỏa ra hơi lạnh vẫn không kêu Thầy.
- Tôi viết như vầy cái ý là ráng chịu lạnh đi cái gì rồi cũng sẽ qua.

Ngày 22/01/2000

Viết lúc 12 giờ 40 phút khuya.

- Thời gian thiền 3 tiếng 15 phút tôi bị giật hai lần.
- Đêm nay giật quá mạnh mạnh gấp ba, bốn lần mọi khi.
- Một cái giật mạnh khủng khiếp
- Sau khi giật ngồi thiền rất hay.
- Trưa nay ngồi thiền. Người tôi như nước đá tỏa ra hơi lạnh (lạnh ít hơn nước đá nhưng lạnh hơn mọi khi).

Ngày 24/01/2000

Viết lúc 12 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền người khè mát và tỏa lạnh.

Ngày 25/01/2000

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền người không còn xác.
- Chỉ biết là ngồi trong không khí lạnh.
- Luồng điển trên đỉnh đầu phóng thẳng lên bầu trời không có giới hạn, chỉ biết phóng thẳng lên rất cao.
- Tâm rất nhẹ nhàng, thảnh thơi có thể nói là an lạc.
- Hai hôm nay mỗi khi tôi niệm Phật trên đầu tôi như mưa điển.
- Làm như mưa lớn chớ không như mưa rớt hột.

Ngày 26/01/2000

Viết lúc 9 giờ 40 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi có trạng thái mình chỉ là nước, trong, mát.
- Không có xác.

Ngày 28/01/2000

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

- Trong lúc thiền người không có xác, chung quanh tôi tỏa mát.
- Mình chỉ là không khí lạnh.
- Đôi khi có những giọt điển bắn ra như mưa.
- Những giọt nước mưa này chỉ là ít thôi.
- Không khí lạnh hôm nay rất là huyền diệu. Tôi lại không biết điển tỏa ra sao.
- Nhưng lúc thiền rất là khỏe.

Ngày 30/01/2000

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

- Trưa nay thiền người tôi giật nhiều, tôi quên đếm mấy cái.
- Ngồi thiền người tỏa ra làm như có ai xối nước từ đầu xuống cả mình.
- Xối nước như tắm tôi biết là điển.
- Lúc này người tôi suốt ngày mình mẩy, tay chân rất láng như thoa một lớp kem.
- Láng hơn lúc tôi viết thư cho Thầy hồi lá thư thứ hai nữa.

Ngày 01/02/2000

- Thiền lúc 8 giờ 35 phút sáng.
- Người biến mất.
- Không còn xác nhưng ý nghĩ còn biết mình đang ngồi trong bầu trời có không khí lạnh.

- Lạnh giống như hơi nước đá tỏa ra nhưng lạnh ít hơn và chỉ biết có luồng điển phóng lên không trung rất mạnh.
- Hơi lạnh làm cho mình thiền rất khỏe.
- Hai hôm nay mỗi khi tôi niệm Phật làm như có ai xối nước từ đầu đến chân và luôn luôn xác thân tôi có trạng thái mình chỉ là nước chớ không có ruột gan gì.

Ngày 02/02/2000

Viết lúc 9 giờ 40 phút sáng.

- Những ấn chứng tôi viết rút gọn lại và hỏi những gì cần thiết nhất để hỏi Thầy qua điện thoại trong dịp Thầy qua Sydney.
- Qua điện thoại không thể hỏi nhiều được. Muốn hỏi nhiều phải viết thư.
- Nằm niệm Phật thấy một vòng đủ màu.
- Trong lúc thiền thoát ra một tiên nữ bay, tiên nữ rất đẹp.
- Soi hồn đầu lạnh ngắt, ngồi thiền mà như mình đứng, điển dựng thẳng.
- 2 tháng 20 ngày nay.
- Trong lúc thiền bị giật mạnh lắm, tư thế ngồi thiền hai chân dang ra không còn xếp bằng nữa, tay bắt ấn Tam Muội bung ra hết.

- Những ngón tay vị trí soi hồn đều giật ra, hết giật mở mắt ra làm con té bật ra sau hoài. Có khi ngồi thiền 1 tiếng giật 10 lần.
- Sau cái giật, ngồi thiền rất nhẹ rất hay. Người nhẹ như không khí.
- Một tháng 10 ngày nay. Trong lúc thiền người con đổ mồ hôi rất nhiều. Một đêm con thiền 3 tiếng rưỡi mà phải thay áo tới hai lần. Người ướt đẫm con không biết tốt hay xấu.
- Có bữa sau khi xả thiền, mắt chớp một cái như hòn bi.
- Nằm nhắm mắt thấy mặt mày phát khói sáng tỏa ra.
- Niệm Phật, trong đầu điển búng lên như cái vòi vặn nước búng ra, búng ra rất mát như búng nước.
- Mỗi chữ con niệm Phật. Điển ra khỏi đầu dựng thẳng lên.
- Trên đỉnh đầu làm như có gắn một máy quạt máy quay tròn mát lạnh.
- Thiền nhắm mắt sáng bừng, luồng điển trên đầu rút cực mạnh và bao nhiêu luồng điển trong người con gom lại thật mạnh. Làm như có sức hút ai ở hư không nắm gọn hết điển của con kéo lên.
- Lúc đó cả người con bay lên bay rất nhanh và nhẹ nhàng. Bay thẳng lên liên tục suốt 1 tiếng 10 phút.
- Thiền thấy một mặt trời tròn sáng.

- Con bị đau đầu mấy ngày, nằm không yên.
- Mấy ngày sau.
- Sau khi thiền con nghe đầu con nổ một cái đùng. Như súng bắn.
- Tự nhiên từ đó về sau đầu hết đau luôn.
- Thiền con thấy mặt mày tròn trịa và đẹp lắm.
- Ngay cả tay bắt ấn Tam Muội cũng không biết mà cũng không biết mình đang ngồi thiền.
- Con cho là viên mãn trạng thái rất hay. Đầu óc không nghĩ gì hết.
- Nằm nhắm mắt niệm Phật thấy một bông trắng bằng cái tô.
- Trong lúc thiền người không xác chung quanh tỏa mát.
- Trong lúc thiền con chỉ biết mình là không khí lạnh.
- Đôi khi có những giọt điển bắn ra như mưa.
- Không khí lạnh rất huyền diệu.
- Ngồi thiền người tỏa lạnh, làm như có ai xối nước cả mình, xối như tắm.
- Thiền người biến mất không còn xác. Nhưng còn biết mình đang ngồi trong bầu trời có không khí lạnh.
- Lạnh giống như hơi nước đá tỏa ra. Và chỉ biết có luồng điển phóng lên không trung rất mạnh.
- Hơi lạnh làm cho thiền rất khỏe.

- Lúc này niệm Phật làm như có ai xối nước từ đầu xuống thân.
- Và luôn luôn xác có trạng thái mình chỉ là nước chớ không có ruột gan gì.
- Có lúc thiền thể xác con muốn thoát ra khỏi cái đầu.
- Lúc này thiền con bay nhanh và dễ dàng hơn lúc trước.
- Trạng thái lúc thiền. Ngồi như đứng, người không xác chỉ là không khí lạnh.
- Luồng điển trên đỉnh đầu bắn thẳng lên không trung.
- Không khí lạnh làm rất dễ chịu.

Ngày 04/02/2000

- Lúc 9 giờ sáng sau khi phone điện thoại sang Sydney.
- Tôi gặp Thầy tôi Đảnh lễ Thầy.
- Tôi xin Thầy cho phép con hỏi về những ấn chứng được không.
- Sợ thầy bận không có thì giờ.
- Thầy trả lời được nên tôi hỏi.
- Sau khi hỏi xong tôi viết lại ngay vào tập này để lâu sợ quên, viết lại không chính xác.
- Tôi thấy móng chuồn. Thầy bảo tốt (còn nói gì nữa tôi quên rồi) ý còn nhớ là tốt.

- Tại vì nói điện thoại tôi phải hỏi và nói hơi nhanh và nghe xong tôi phải hỏi câu tiếp liền (đôi khi cũng hơi quên).
- Tôi hỏi Thầy: Tôi có điển không mà ở nhà con và anh bạn Vinh của tôi mỗi khi bệnh đau bụng, cảm cúm, ói mửa tôi chỉ quậy li nước chanh với mật ong và tôi đưa chai dầu. Lúc đưa tôi niệm Phật thì khỏi bệnh và khỏi đi bác sĩ (tôi nói là những bệnh thông thường thôi, còn bệnh nặng tôi chưa làm nổi)
- Thầy bảo tôi có điển.
- Tôi hỏi Thầy: cứ tu hoài nữa sẽ xuất hồn phải không Thầy.
- Thầy trả lời: Bây giờ mày xuất được rồi, còn về chuyện 2 tháng 20 ngày nay lúc thiền tôi bị giật khủng khiếp quá.
- Thầy trả lời : qua giới khác nó phải giật như vậy là đúng điển tiến hơn. Còn lúc thiền đổ mồ hôi quá nhiều.
- Thầy trả lời : Càng đổ nhiều mồ hôi chừng nào càng tốt chừng ấy, công dụng của đổ mồ hôi nhiều Thầy có nói mà tôi quên mất, ý còn nhớ tốt lắm.
- Tôi hỏi Thầy : còn thích thiền ngủ một đêm một tiếng rưỡi có bệnh không.
- Thầy trả lời : Không, mày thấy mày vẫn khỏe mà.

- Tôi hỏi Thầy : Ăn một lần 1 chén cơm ngày 2 lần, tôi sợ ít nên hỏi Thầy. Thì Thầy nói mày ăn thanh điển.
- Tôi nói với Thầy : có khi lạy kiếng vô vi xong tôi quay qua nhìn hình Thầy. Sao tôi thấy hình Thầy làm như cười với tôi và khi tôi buồn. Tôi nhìn hình Thầy làm như Thầy cũng buồn theo tôi.
- Thầy nói : cái gì tôi lại quên mất rồi. Mà tôi nhớ lời Thầy khuyên tôi : Con đừng buồn và quên đời hết đi, thì tôi mới nói con chưa đắc nên đôi khi con cũng còn buồn. Tôi tâm sự với Thầy là con bây giờ tu sung sướng hơn sư tổ và sư phụ vì tôi sống ở nước ngoài (mà Thầy có giảng mình sống nước ngoài là cảnh bán tiên).
- Tôi nói với Thầy : Tôi có một tánh xấu là mê bông hồng. Sáng 5,6 giờ sáng ra hít thở coi xong như uống thang thuốc bổ. Nhà tôi trồng khá nhiều bông vì tôi rất thích hoa.
- Thầy nói : Rất tốt vì hoa rất hiền. Con nên lấy tay vuốt nó thì hoa sẽ nở rất đẹp. Tôi nói là sáng tôi xem hoa. Đôi khi nhìn hoa có hơi đổi màu. Màu sắc đẹp hơn lúc tôi mới ra xem. Tôi hỏi bộ con có điển hay sao.
- Thầy trả lời : con có điển.
- Bạn tôi rất thích phone cho tôi lắm.
- Thầy nói : nó không phone cho mày nó buồn lắm, tại vì mày có điển. Có lần con tôi bị sưng mắc cá

đi không được, nó phải nghỉ học ngồi một chỗ. Tôi thì sợ rờ vô nó sợ bị hút trược tới nước sưng quá. Tôi lấy tay thoa nhẹ và niệm Phật. Tự nhiên lát sau thằng nhỏ đứng dậy đi và nói con hết rồi.

- Tôi hỏi Thầy.
- Thầy nói: Tôi có điển vuốt nó hết.
- Tôi xin Thầy lâu lâu cho tôi viết thơ. Vì có những ấn chứng tôi đâu biết gì chẳng như giật và đổ mồ hôi quá nhiều trong lúc thiền mấy tháng nay.
- Thầy bảo tôi.
- Con khỏi viết thư cho Thầy nữa, lúc này Thầy bận lắm.
- Tôi có nài nỉ lâu lâu cho con viết thư cho Thầy.
- Thầy nói:
- Sau này không cần viết thư, mày biết rồi. Nó có trong cuốn nhật kí của mày hết.
- Tôi nói với Thầy: "Mỗi ấn chứng con nói cho anh bạn Vinh (chồng con) nghe có mất không?"
- Thầy nói: "Nó biết gì đâu mà con nói, nhưng nếu chồng con được nghe, nó là người có phước đức mới nghe được cuốn nhật kí của mày, vía nó cũng được nhẹ"
- Nhà tôi trồng rau, hoa, bầu. Anh bạn của tôi bị bệnh, tôi ra tưới thế chỉ hai hôm thôi.
- Anh bạn hết bệnh ra tưới la lên sao thấy cây mau lớn quá.

- Sáng tôi thường ra đưa nhánh đưa cành phụ cho nó và niệm Phật.
- Thầy nói với tôi: Thầy nói có điển tay tôi đụng vô nên có trái rất nhiều.
- Thầy nói tôi mới biết.
- ***Như vậy mới biết cái hay của điển***.

Ngày 03/02/2000

- Hôm nay sau khi phone điện thoại ở Sydney và hỏi những ấn chứng mà Thầy cho phép tôi được hỏi để tôi viết lại những lời Thầy giải đáp cho tôi qua điện thoại. Tôi không biết Thầy có cho điển tôi không mà tôi thiền thấy hay hơn, trong lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng trong và sáng hơn mọi khi.

Viết lúc 03/02/2000

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Trưa nay thiền.
- Lúc soi hồn luồng điển quá mạnh đối với tôi kể từ trước tới giờ.
- Trong lúc thiền, điển lạnh tỏa ra chung quanh tôi.
- Hôm nay lạnh khác hơn mọi khi lạnh hay lắm.

(không biết diễn tả chỉ biết hay hơn mọi bữa)

Ngày 05/02/2000

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

- Tôi thiền điển phủ xuống chung quanh tôi nhiều lắm.
- Điển tỏa ra quá lạnh y như cục nước đá tỏa ra.
- Tôi chịu không nổi cái lạnh (tôi bị ho một lát)
- Đang thiền không biết bao lâu vừa ho vừa lạnh.
- Tôi vẫn không xả, vì trong thơ thứ hai Thầy viết cho tôi có câu Thầy nói : "Tôi đang sống trong vòng trời độ", nên tôi không sợ, cứ ngồi, không chết đâu.
- Bây giờ trung bình một lần thiền thời gian 3 tiếng rưỡi.

Ngày 6/2/2000:

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

- Thiền đêm nay người tôi trở thành nước mồ hôi đổ quá nhiều ướt hết quần áo.
- Thư thứ 2 Thầy trả lời thư tôi_và kêu tôi lấy cuốn sổ ghi lại những gì ngộ được để sau này in thành sách độ đời, nên sau này tôi không dám lơ đễnh.

- Còn lúc đầu tôi viết lại với tính cách sợ không nhớ nổi những ấn chứng để hỏi Thầy, có khi những ấn chứng thường tôi bỏ qua.
- Còn bây giờ có gì viết ngay (có những cái giống mỗi ngày nên tôi không viết. Tại vì nhiều khi hơi giống chớ không phải không có ấn chứng đâu).
- Càng về sau điển càng biến chuyển và tiến hơn. Như hồi hôm, trong lúc thiền cũng còn giật quá mạnh. Tôi bị té làm tôi đau lắm (mà không sao).

Ngày 7/2/2000:

Viết lúc 1 giờ 15 phút trưa.

- Thiền, tôi ngồi trong nước.
- Mồ hôi đổ ướt cả quần áo, đổ mồ hôi có giọt.
- Thầy nói với tôi đổ càng nhiều càng tốt.

Ngày 9/2/2000:

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Đêm nay thiền điển tỏa ra quá lạnh, lạnh hơn tất cả mọi đêm trước.

- Tôi ráng chịu lạnh không xả thiền.
- Trong lúc thiền tôi có trạng thái xuất ra khỏi thể xác.
- Xuất ra khỏi bằng cách : ra khỏi đầu (2 lần).
- Hôm nay niệm Phật mỗi tiếng, niệm làm như mưa ướt cả đầu.

Ngày 10/2/2000:

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bị giật 2 lần, có lần quá mạnh nghe một cái đùng, càng về sau giật càng mạnh.
- Sau khi giật cũng không sao, cứ tiếp tục thiền.

Ngày 11/2/2000:

Viết lúc 6 giờ 55 phút khuya.

- Đêm nay thiền tôi bị giật mạnh lắm, giật nghe 1 cái đùng.
- Tiếng cái đùng này lớn hơn những lần trước.
- Sau khi xả thiền xong tôi thấy chung quanh tôi đầy bông màu sắc rất đẹp.

Ngày 15/2/2000:

Viết lúc 9 giờ 40 phút sáng.

Có những bài học trong gia cang cô cùng khảo đảo tôi muốn kể : Thường chiêm bao vô vi Thầy bảo không tính. Nhưng chiêm bao này làm tôi tỉnh lại nên viết vào đây. Tôi thấy Thầy qua, Thầy ngồi trên ghế, Tôi tới đảnh lễ :

- Thầy nói : tao nói với mày hoài hà, đừng có buồn và quên chuyện đời. Sao tôi thấy Thầy giận tôi. Thầy đứng lên đi. Tôi chạy theo Thầy, tôi nói với Thầy mà Thầy vẫn giận.

Trong chiêm bao mà trong đầu tôi vẫn nghĩ : Phật mà giận à! Lúc thức dậy tôi mới hiểu là toi không được tức và giận. Trong chiêm bao biết nghĩ vậy mà tại sao tôi lại buồn và giận. Kết luận lại là : tôi chưa đủ pháp lực và bị rớt.

Rớt là gì thì Thầy bảo : Lúc này mày xuất hồn được rồi.

Mà rồi có chuyện lục đục xảy ra trong gia đình giữa anh bạn và tôi. Tôi nhịn chưa đủ (nhịn mà còn phải nhục nhã mới đủ). Tôi viết ra đây với ý là sắp xuất hồn được rồi mà gia cang khảo đảo làm cho chậm đi. Tôi không khóc, không buồn tâm thanh tịnh để thiền. Vậy mà trong lúc thiền, nước mắt tôi cứ chảy có giọt, cho đến hết buổi thiền.

Tôi hối hận : tại sao không nhịn cho qua. Nhớ lời Thầy nói với tôi : Bây giờ con xuất được rồi lại để cho bê trễ và chậm. Tôi thấy Tôi không xứng đáng là người được Thầy trị bệnh và mất điển với tôi quá nhiều. Mà tôi tu hành làm bê trễ, học bài dở không xứng đáng những điển quang và ấn chứng trong khoảng thời gian tu học của tôi mà thượng đế và Phật ân ban cho tôi.

Ngày 18/2/2000:

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Thiền điển của tôi phục hồi trở lại sau 2 ngày gia đình lộn xộn. Ánh sáng trở lại và lúc thiền hơi lạnh tỏa ra trở lại.

Ngày 19/02/2000

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền đêm nay. Tôi có xin lỗi tất cả bề trên và xin Đức Phật Thầy Tám (tức là Đức Phật Vĩ Kiên) tha lỗi cho tôi vì cái bài học nhịn để cho rớt, và nguyện sẽ cố gắng học bài và tu hành tinh tấn để Đức Phật Thầy Tám vui mỗi khi nghĩ đến con Hoa ở Perth.
- Tự nhiên toàn thân tôi ớn lạnh rùn mình và đầu óc làm như vào một cõi khác, mà trong đầu tôi biết là cõi đại la.
- Sáng hôm sau. Tôi thiền, điển trong người tôi hầu như muốn trở lại bình thường như những ngày trước cũng tỏa lạnh và đổ mồ hôi thật nhiều.
- Người càng lúc da càng láng. Mỗi câu niệm Phật như mưa điển trong đầu tôi.

- 11 giờ khuya. Tôi thở pháp luân thường chuyển, mỗi cái thở người tôi bay lên.

Ngày 20/02/2000

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền đêm nay có lúc trung tâm chân mày tôi bị đau sau khi xả.
- Trước trán tôi thấy có đốm sáng nhỏ li ti. Đốm sáng cỡ cái chén thôi chớ không lớn quá.
- Sáng nay thiền. người rất nhẹ và có trạng thái muốn thoát ra khỏi cái đầu.
- Sáng tôi thức dậy niệm Phật, điển trên đỉnh đầu tôi mạnh lắm, mạnh như xoáy trái dựng lên.

Ngày 21/02/2000

Viết lúc 3 giờ 45 phút khuya.

- Đêm nay thiền. Tôi bị giật nhiều lắm. Không nhớ bao nhiêu cái.
- Mới vừa tay bắt ấn Tam Muội. Thiền được một chút là giật băng tay ra.

- Trong ngày thở pháp luân thường chuyển tôi cũng từ từ bay lên.

Ngày 21/02/2000

- Khuya nay thiền tôi bị giật rất mạnh, giật chuối về phía trước (mọi khi giật bật ra phía sau)
- Điển phóng lên không trung rất mạnh. Có thể xác tôi ra khỏi đầu khoảng 2,3 tấc.

Ngày 22/02/2000

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya trong lúc thiền, tôi bay chung quanh trong một cái nhà không phải nhà tôi (như màu hột gà).

- Trong lúc thiền có lúc tôi bay ngang. Điển dựng thẳng, ở xoáy óc rút thẳng băng (trong óc biết là điển trụ).
- Quá thẳng làm như có ai trên không nắm sợi điển đó kéo lên.
- Hai ngày nay, tôi thiền không còn giật nữa và không còn đổ mồ hôi.

Ngày 23/02/2000

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền. Khắp người tỏa ra mát.
- Không lạnh như nước đá như lúc trước. Mà có điển rất hay là trên xoáy óc có một luồng điển cực mạnh, làm như có cái gì kẹp đầu tôi lại.
- Thẳng băng chỉ có luồng điển mạnh phóng lên.
- Trạng thái này chỉ có hai hôm thôi.

Ngày 24/02/2000

Viết lúc 2 giờ 24 phút khuya.

- Trong lúc thiền, trên đỉnh đầu tôi làm như có vòi nước chảy ra mát lạnh.
- Và đêm nay tôi bay về phía trước.
- Sáng thức dậy, nằm nhắm mắt niệm Phật. Tôi thấy một con voi màu trắng.

28/02/2000

VIẾT LÚC 12 GIỜ TRƯA.

THỜI GIAN NÓI CHUYỆN VỚI THẦY 2 TIẾNG.

- Đây là những lời tôi hỏi Thầy và Thầy trả lời cho tôi ngày 03/03/2000 lúc 10 giờ cho tới 2 giờ trưa.
- Tôi hỏi: "Sau khi xả thiền nằm xuống nhắm mắt lại. Thấy mặt mày phát sáng tỏa ra. Đau đầu dữ lắm, chưa kịp đi bác sĩ, mấy ngày sau khi thiền nổ một cái đùng như súng bắn. Từ đó về sau hết đau."
- Thầy trả lời là : "giải trược."
- Tôi hỏi: "Mỗi lần thở pháp luân thường chuyển soi hồn, niệm Phật người bay lên".
- Thầy trả lời: "Đó là nó muốn xuất lên học đạo".
- Tôi hỏi: "Thiền trung tim chân mày đau, xả thiền trước trán thấy có đốm sáng li ti lớn bằng cái chén".
- Thầy đáp: "Đó là hà sa".

- Tôi hỏi: “Lúc này niệm Phật điển trên đỉnh đầu con mạnh lắm, mạnh như xoáy điển dựng lên, thiền bị giật nhiều có khi té bật ra phía sau có khi chuối ra phía trước.”
- Thầy đáp: “Đó là con đi đúng đường, đi qua giới khác nó giật như vậy sau này thông rồi hết giật.”
- Tôi hỏi: “Thiền xác con ra khỏi đầu khoảng 2,3 tấc. Điển phóng lên khỏi không trung rất mạnh”.
- Thầy đáp: “Đó là xuất điển” (xuất điển trước, kế đến mới xuất hồn)
- Tôi hỏi: “Thiền bay chung quanh căn nhà màu hột gà, có lúc bay ngang điển dựng thẳng ở xoáy óc 1 tiếng 10 phút. Điển rút thẳng băng, nhưng trong óc biết là điển trụ. Quá thẳng làm như có ai trên không nắm sợi điển đó kéo lên”.
- Thầy đáp: “Màu hột gà là điển rất tốt”.

Chỗ này Thầy nói cũng nhiều mà tôi không nhớ rõ chỉ biết là Thầy nói tốt lắm.

- Thầy đáp: "Màu hột gà là điển rất tốt". Chỗ này Thầy nói cũng nhiều mà tôi không nhớ rõ chỉ biết là Thầy nói tốt lắm.
- Tôi hỏi : Thiền trên đỉnh đầu con làm như có vòi nước chảy ra mát lạnh.
- Thầy đáp : đó là thủy điển tương giao.
- Tôi hỏi : sáng nằm niệm Phật (nhắm mắt chớ không mở) tôi thấy một con voi màu trắng.
- Thầy đáp : Đó là bạch tượng nếu có đủ sức là lúc đó con lên con voi, con cỡi rồi (voi trắng là tiên đó). Khi thiền điển tỏa ra lạnh như nước đá, như vậy là đúng và con đã đi đúng đường. Có những lúc lạnh dữ dội hơn cả nước đá làm con chịu không nổi phải ho, mà vẫn không xả vẫn tiếp tục ngồi thiền . Đau bệnh tôi không bỏ công phu.
- Thầy cho biết : Lúc này ngồi thiền mà bay là tôi đã đi học đạo rồi. Thầy còn cho biết là tôi đã thanh nhẹ (thanh nhẹ là xác tôi nhẹ lắm, đi như bay)
- Thầy bảo : là tôi được chấm chữ dũng. Tôi kể với Thầy là trong nhà có chuyện lộn xộn, tôi không khóc mà nước mắt chảy suốt buổi thiền.

- Thầy bảo : phải như vậy mới giải nổi cho mày, và cũng ngay đêm có chuyện tôi xin lỗi Thầy trong lúc thiền là đã là bê trễ, là học trò không thuộc bài để rớt. Tự nhiên tôi rùng mình ớn lạnh. Đầu tôi vô một cõi không biết là cõi gì.
- Thầy đáp : chính là Thầy đã đưa tôi vào cõi đại la.
- Thầy nói với tôi: Ngày hôm đó, bây giờ con trị bệnh được rồi. Tôi không chịu và nói sư phụ ơi con biết gì mà làm bệnh cho người ta. Sự thật tu thì tu chứ không có biết tu mà trị bệnh cho người ta được, nên tôi mới dám cãi lại Thầy như vậy.

Ngày 29/2/2000:

Viết lúc 8 giờ tối.

Thầy qua Perth thứ 7, hôm sau là ngày chủ nhật. Tây Úc có tổ chức một buổi thiền chung có Thầy ăn cơm chung với các bạn. Trước đó một hôm, tôi có rủ một Bác bạn đạo 80 tuổi đi chơi cho vui. Bác bảo Bác không đi vì bác yếu và hơi mệt. Tôi bảo Bác đừng có lo, có ông Phật không để Bác chết đâu mà sợ.

Trong ý tôi là nếu Bác có mệt quá tôi sẽ giúp bác bằng điển là trị cho Bác. Bác không có phương tiện xe cộ, tôi hứa sẽ giúp Bác luôn.

Chủ nhật tôi đi và gặp Bác cũng đi lên Hội. Khoảng giữa tiệc Bác mệt, tôi đưa Bác một ly nước lạnh. Tôi niệm Phật đưa Bác uống. Tôi và Bác cùng vô phòng không có ai thấy. Tay tôi để lên ngực bác và niệm Phật, ngực bác rung lên bậc bậc mà tay tôi cũng rung rung dữ lắm. Tôi cũng sợ nhưng vẫn niệm Phật một lát tôi lấy tay ra

Hôm sau tôi lên gặp Thầy :

- Tôi hỏi : sư phụ ơi hôm qua con giúp một người bị mệt. Tại sao tay con vừa để vô ngực bác đó thì ngực bác rung lên dữ lắm, và tay con cũng rung kềm không được. Con sợ lắm nhưng miệng con vẫn niệm Phật, hay là con niệm quá nhiều, điển mạnh cả con và người bệnh chịu không nổi.

- Thầy bảo : là con đã hút hết trược của bác đó rồi. Tôi xin nhắc lại trước đó một hôm Tôi đã gặp Thầy.
- Thầy có bảo : là lúc này con trị bệnh được rồi, tôi cũng không tin là mình có thể làm được. Cách đây 5 hôm, Thầy qua Sydney trước rồi mới qua Perth. Tôi có phone đảnh lễ Thầy, Thầy trả lời cho tôi về những ấn chứng. Ngoài ra, Thầy không nói gì. Lát sau anh chồng tôi và anh Kiệt cũng phone đảnh lễ Thầy. Thầy nói với anh Kiệt lúc này con Hoa nó tu dữ lắm. Lúc thiền nó đã vô cõi Phật, anh Kiệt nói lại với chồng tôi là đừng có nói cho nó biết. Sợ nó mừng quá nó động (mà ông chồng tôi ổng không có dấu nổi, ổng nói cho tôi biết). Mấy ông này đâu có biết là Thầy có nói với tôi là lúc thiền tôi đã vào cõi Phật.
- Thầy nói với tôi: là ngay bây giờ ngày 2/2/2000 tôi phải trị bệnh để lập hạnh, cũng ngày đó cô Bê hỏi : vậy tôi có trị bệnh cho Thầy được không? Tôi nói, tôi mà làm gì trị bệnh cho Thầy được hả Cô Bê.

- Thầy nói được tao phụ với nó, cái này là nguyên văn có sao tôi viết vậy. Trị bằng cách cầm ly nước lạnh niệm Phật cho người bệnh uống xong rồi hỏi bệnh nhân đau ở đâu rồi để tay vô chỗ đó và niệm Phật. Chiếu điển đó là Đức Phật A Di Đà và Lưu Ly Quang Dược Sư Phật.

Ngày 7/2/2000 :

Viết lúc 1 giờ 15 phút trưa.

Ngày 2/2/2000 Thầy rời khỏi Perth đi Cairns Australia (Úc). Sau khi đưa tiễn Thầy lên máy bay đi Cairns thì trưa nay lúc thiền tôi thấy Thầy ngồi trên máy bay, chỗ ghế nào thì tôi không rõ. Thầy đưa tay chào tôi, miệng cười rất tươi suốt buổi thiền. Tôi không dám xúc động, giữ tâm yên để thiền.

Nhưng nước mắt tôi cứ chảy dài và tôi hứa sẽ làm cho Thầy hài lòng về tôi. Sau cùng tôi tạm biệt Thầy và tôi xả, sau khi xả thiền tôi vẫn thấy Thầy, Thầy cười với tôi mãi. Tôi xin nói rõ là tám tháng nay

tôi tu hành rất là tinh tấn và có rất nhiều điển và rất nhiều ấn chứng.

Nhân dịp Thầy qua Perth thì Tôi hỏi Thầy :

- Thầy ơi, trong cuộc hành trình của con tu hình như có Thầy và ông Phật nào dạy con tu.
- Thầy bảo : tao chớ còn ai. Mỗi khi mày ngồi xuống công phu là có Thầy chuyển điển vô từ từ cho tôi, để tạo cho tôi thành người như hôm nay.
- Thầy khen : tôi tu hay lắm, lúc thiền tôi đã vào cõi Phật.
- Và Thầy nói : mày không cần viết thư cho Thầy nữa, mày đã biết hết rồi trong cuốn nhật ký của mày. Và đúng ngày 2/2/2000 thì tôi phải ra trị bệnh giúp đời bằng cách mượn bàn tay để Phật chiếu điển vô cho bệnh nhân và cầm một ly nước lạnh niệm Phật đưa cho bệnh nhân. Lúc đầu tôi không chịu, để tự con tu một mình.
- Thầy bảo : con phải lập hạnh và không được bỏ dỡ. Ngồi xuống thiền người tôi bay vù vù là đang học đạo.

Ngày 11/3/2000:

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bị giật về phía trước mấy cái quá mạnh. Tôi sợ quá nên xả.

Viết lúc 1 giờ trưa.

Trưa tôi thiền cũng bị giật mạnh mấy cái như đêm hôm. Tôi không còn sợ nữa cứ tiếp tục ngồi thiền (giật mạnh lắm à, mình đang ngồi thiền mà giật nhiều khi trán đụng xuống thảm một cái bốp vậy đó). Điển xuất ra khỏi đầu, lúc thiền tôi thấy một vị Phật đàn bà ngồi thiền đối diện với tôi (vị Phật này tôi thấy không phải xác phàm như mình đâu, chỉ có cái khung hình Phật phát sáng). Cho đến khi xả thiền xong rồi mà tôi vẫn còn thấy vị Phật đó hoài. Trưa nay lúc thiền có lúc tôi thấy những cây bông và cây chung quanh, tôi đi vào đó.

- Thầy có nói với tôi : là sau này con sẽ thấy cảnh.

- Thầy dặn tôi : là một ngày tôi phải thiền bao nhiêu tiếng mới đủ tiêu chuẩn đó, phải nhớ và làm đúng.

Ngày 14/3/2000 :

Viết lúc 3 giờ chiều

Trong lúc thiền tôi thấy chung quanh mình tôi hôm nay như giống như màng nhện.

Ngày 20/3/2000:

Viết lúc 2 giờ khuya.

Trong lúc thiền : phía sau cần cổ tôi giật một cái mạnh lắm, làm tôi đau dữ lắm. Tôi sợ quá, nếu đau như vậy làm sao tôi ngồi thiền tiếp nổi. Nên tôi mời Ngài Dược Sư Phật trị cho tôi hết đau. Sau đó chút xíu tôi hết đau ngay.

Ngày 21/3/2000:

Viết lúc 2 giờ 05 phút khuya.

Trong lúc thiền điển xuất ra khỏi đầu tôi. Tôi thấy vị Phật đàn bà ngồi thiền đối diện bên tay mặt tôi. Tôi thiền một lát sau thì tôi thấy xác tôi là một vị Phật ngồi thiền tỏa sáng (lúc thiền tôi phải xác nhận thật kỹ là mình hay là vị Phật nào khác không, để viết cho thật chính xác). Tôi thấy là tôi.

Ngày 24/3/2000:

Viết lúc 2 giờ 55 phút trưa.

Mấy hôm nay trong lúc thiền trạng thái không xác, mình chỉ là nước. Điển tỏa ra lạnh chung quanh, vẫn còn bay. Thở pháp luân thường chuyển, trên đầu tôi làm như có ai xối nước.

Ngày 29/3/2000:

Viết lúc 1 giờ 45 phút chiều.

Lúc này thiền người tôi không xác mà chỉ là nước thôi và tôi cũng bay. Vừa ngồi xuống thở pháp luân thường chuyển là người tôi bay lên.

Ngày 30/3/2000 :

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

- Trưa nay thiền tôi chỉ là không khí lạnh.
- Người cũng bay, nhưng bay nhẹ nhẹ thôi.

Ngày 31/3/2000:

Viết lúc 4 giờ khuya.

Đêm nay thiền điển rút mạnh và cao vút hơn tất cả mọi đêm. Được 1 tiếng 10 phút thì tôi xả, rồi lại ngồi thiền tiếp, tôi thấy sao lạ kìa, mình đang ngồi thiền. Trong phòng mà thấy tôi đi lại bồn vặn nước rửa tay. Một lát cũng lại thấy tôi đi ra khỏi nhà đi qua cửa, cái cửa của nhà tôi (theo tôi hiểu là hồn đã ra khỏi người tôi, nhưng mới thôi còn yếu)

- Thầy có nói với tôi cách đây một tháng: "Lúc này con xuất hồn được rồi", nhưng tôi xin thú thật đã được, đã bị chậm lại vì:
- Từ lúc Thầy cho phép tôi lúc này trị bệnh được rồi, có người thương cũng có người ghét.
- Có người thương đến nỗi phải rơi lệ khóc mà nói với tôi.

- Tại sao từ lúc nhỏ bé, nay có được một người để tay vô bệnh nhân có Phật chuyển điển trị bệnh, thật là phước đức.
- Cũng có nhiều người ganh tị, dèm xiểm làm tôi hơi bị động và làm cho chậm đi việc tu đạo của tôi. Mấy hôm nay, tôi thức tỉnh quay về đạo ngay tức khắc, nên tôi mới có trạng thái đêm nay.
- Lúc thiền trung tâm châm mày tôi đau lắm.
- Sau khi xả thiền, trước trán tôi thấy một đốm sáng bằng cái chén.

Ngày 01/04/2000

Viết lúc 2 giờ 30 phút trưa.

- Trưa nay thiền chung quanh tôi chỉ là nước. Tôi thấy tôi nằm trên không, nằm nghiêng và bay, nằm ngửa tôi cũng bay, bay cao lắm. Bình thường ở ngoài tôi không bằng lúc này đâu.
- Lúc tôi nằm tôi bay tôi nhớ mặt tôi trở nên đẹp, đẹp lắm.
- Tôi mặc một cái áo màu hồng.

Ngày 04/04/2000

Viết lúc 4 giờ 55 phút khuya.

- Lúc này thiền tôi hết đổ mồ hôi rồi. Vẫn còn giật nhưng ít hơn lúc trước.
- Lúc thiền tôi bay nhanh hơn, bay ngang, bay lùi ra sau, bay tới trước. Bay ngang qua tay mặt xong bay ngang qua tay trái rồi bay chung quanh.
- Đêm nay thiền tôi ngồi trong điển quá lạnh cực lạnh. Tôi không chịu nổi. Tôi phải xin Phật cho tôi xả mặc áo thêm vô, thường mọi khi tôi chịu đựng hay lắm, nhưng đêm nay điển quá lạnh chịu không nổi.

Ngày 05/04/2000

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

- Đêm nay thiền, trong lúc ngồi thiền. Tôi ngồi trong điển, mà lúc này điển hay hơn lúc trước. Nó lạnh bao phủ chung quanh tôi.
- Có lúc đầu tôi vô cõi đại la.
- Trên cõi cao vút này tôi thấy có vị Phật đang cười.

- Tôi nhìn kỹ coi ai. Đó là Đức Phật Vĩ Kiên.

(Tôi vẫn sợ, thấy Phật phải niệm Phật)

- Chớ thường thiền tôi không có niệm Phật.
- Tại sao tôi biết cõi Đại La: là vì những tháng trước tôi cũng vô cõi như vậy.
- Tôi không dám viết cõi gì, vì chưa có Thầy xác nhận.
- Sau này Thầy cho tôi biết là lúc thiền tôi đã vô cõi Phật.
- Lúc này sau khi xả thiền có lúc chà tay, hai tay tôi phát sang, đóm sáng nhỏ li ti.
- Thầy cho tôi biết: Đó là hà sa.
- Cũng có lúc xả thiền chung quanh tôi toàn là bông hoa đủ màu sắc rất đẹp.
- Tôi sợ là mình quá thích hoa nên xả thiền thấy vậy.
- Có hỏi qua Thầy.
- Thầy bảo là hoa hạnh đức.

<u>Ngày 06/04/2000</u>

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

- Trưa nay thiền điển trong đầu tôi đi ra đi ra.
- Người không xác nhưng mình vẫn biết đâu là đâu. Đâu là hai chân và hai tay.
- Có lúc tôi ngồi xếp bằng thiền, điển cũng đi ra hai chân.
- Ngay cả bắt ấn Tam Muội điển cũng đi ra ở hai bàn tay hơi lạnh lắm.
- Trưa nay tôi thiền khắp người tôi tỏa ra điển lạnh.

Ngày 07/04/2000

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Thiền tôi thấy Đức Phật Vĩ Kiên, liền ngay lúc thấy Đức Phật Vĩ Kiên cười.
- Lúc đó điển ở trán tôi sáng lắm, trên mặt tôi điển nó cứ đi ra đi ra.
- Lúc thiền nó giật tôi một cái. Tôi đang ngồi trên gối thiền mà nó xê dịch tôi ra về phía trước khoảng mấy tấc.

- Tôi quên viết lúc thấy Phật Vĩ Kiên, tôi liền Đảnh lễ và niệm Phật vì tôi đọc trong sách của Thầy, thấy Phật cũng niệm Phật.

Ngày 11/04/2000

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền, đầu tôi giật xuống phía trước, giật mạnh lắm.
- Tôi không thể tưởng mình đang ngồi thẳng lưng thiền mà giật mạnh như vậy, có nước gãy cổ mất, nhưng sau khi giật rồi cũng không sao.
- Sau khi giật tôi xả nghỉ một lát sau lại thiền tiếp.
- Trong lúc thiền tôi bị giật một cái mạnh lắm, tôi té bật ngửa ra sau mạnh lắm.
- Lúc đó tôi nghĩ chắc là mình phải bể cái lưng mất, nhưng sau khi té xong tôi không có sao hết.

Ngày 12/4/2000:

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

Trong lúc thiền ban đêm có lần tôi bị giật một cái về phía trước, tôi đang ngồi thiền trên gối mà lúc đó tự nhiên tôi bỏ cái gối, tôi ngồi xuống thảm mà tôi không hề hay biết.

Ngày 14/4/2000:

Viết lúc 5 giờ 15 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Vĩ Kiên chỉ là một bóng trắng. Nhưng lúc thiền tôi nhìn ra dạng của Đức Phật Vĩ Kiên, tôi cũng bị giật ra trước 2,3 lần.

Ngày 15/4/2000:

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

Sau khi thiền xong, lúc xả thiền tôi thấy trước trán tôi một đóm sáng bằng cái chén. Ngồi trong phòng thiền, mà tôi thấy tôi đi ra ngoài, đi ra cửa nhà sau và tôi còn dặn tôi là đi coi chừng đụng cửa. Mấy lúc gần đây có lúc thiền tôi thấy tôi đi ra ngoài tôi mở cửa trước nhà tôi, tôi đi ra ngoài tôi đi chơi. Đi ra

ngoài đường, đường không có ai, sau khi xả thiền xong chung quanh tôi toàn là hoa hồng trắng.

Ngày 17/4/2000:

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

Đêm nay thiền tôi bị giật về phía trước chúi nhũi gần đụng xuống thảm cỡ 3,4 lần. Bị giật tay bung ra, mặc dầu đang bắt ấn tam muội giật mạnh lắm. Thiền thì ngồi trên gối, mà tôi bỏ gối xuống ngồi dưới thảm lúc nào không hay. Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám đang ngồi thiền cứ ập vô tôi, lúc tôi cũng đang thiền (Đức Phật Thầy Tám lúc này là hình ở tấm lịch cô Bê đêm qua cho bạn đạo Tây Úc. Thầy chỉ quấn cái khăn ngồi thiền) vào năm 2000.

Ngày 18/4/2000:

Viết lúc 9 giờ sáng.

Trong lúc thiền, tôi đang ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi xuống bếp, và đi ra phía nhà sau của tôi có che mái hiên. Tôi còn biết và dặn coi

chừng đụng cây cột, nó biết bay qua luôn, không đụng cây cột đâu. Bay ra ngoài như vậy nhưng xác tôi vẫn đang ngồi thiền, mình mẩy tôi làm như bị ướt hết, nhưng sự thật thì không ướt lúc đang ngồi thiền.

Cũng trong ngày này, thiền có lúc tôi ngồi thiền trong phòng, mà tôi đi ra khỏi nhà và bay vòng vòng trong bầu trời. Sau khi xả tôi thấy chung quanh tôi toàn hoa hồng màu đỏ

Viết lúc 1 giờ trưa

Trưa nay thiền người tôi như nước đá tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 20/4/2000:

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy người tôi biến mất mà chỉ thấy một nhánh bông tu líp, không phải hoa tulip thường đâu (bông , nhánh, lá đều trắng bóc như mình gắng điện cho nó sáng).

Trong lúc đó chung quanh tôi tỏa ra một thứ điển lạ lắm, nó lạnh (trước tới giờ tôi chưa có luồng điển đó), rất hay, tôi không biết diễn tả ra sao, lúc xả thiền tôi thường thấy hoa, có bữa thấy hoa này có bữa lại thấy hoa khác, cũng giống như hoa dưới trần nhưng màu sắc đẹp hơn nhiều. Tôi sợ tôi là người thích hoa nên lúc xả thiền tôi hay thấy.

- Tôi có hỏi Thầy thì Thầy bảo : không phải mà đó là Hoa Hạnh Đức của tôi.

Trưa nay thiền, ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra cửa và bay trong bầu trời. Lúc bay chung quanh tôi là không khí lạnh. Người tôi rất là khỏe.

<u>Ngày 22/4/2000 :</u>

Viết lúc 2 giờ 20 phút trưa.

Trưa nay thiền đầu tôi như có ai xối nước (nói là xối nước chớ sự thật là điển). Người không xác nhưng vẫn biết đâu là đầu, đâu là mình. Người tôi có một lớp điển như màng nhện bao phủ và tôi có trạng

thái đang ngồi trong nước rất là mát và hơi lạnh. Lạnh rất là dễ chịu.

Ngày 23/4/2000:

Viết lúc 10 giờ sáng.

Sáng nay trong lúc thiền luồng điển trên đầu tôi phóng lên cao lắm, cao vô cùng không còn nơi mấy tháng trước nữa. Trên cao vút đó có Đức Phật Vĩ Kiên, tôi nói con xin đảnh lễ Đức Phật Vĩ Kiên rồi tôi niệm Phật. Liền tiếp theo đó xác tôi lúc ngồi thiền có luồng điển lạ lắm, giống như kỳ trước tôi có hỏi Thầy thì Thầy cho biết đó là cõi Phật. Tôi không biết sau lúc đó nước mắt tôi cứ chảy dài chảy giọt giọt, mặc dù tôi không khóc. Vì khóc lúc thiền là bị động, nhưng nó cứ chảy. Tôi có làm bệnh cho Thầy, nói là làm bệnh cho Thầy chớ sự thật Thầy cho biết là tôi để tay vô, Thầy phụ với tôi và sau này biết ra là Thầy thử tôi coi điển của tôi đến đâu. Lúc sau này có vài anh chị đi Đại Hội về nói lại là Thầy để tôi trị bệnh để thử điển của tôi.

- Thầy nói là điển của nó cao lắm (vì lúc Thầy qua Sydney, Thầy có nói với anh Kiệt : con Hoa nó tu hay lắm và lúc thiền nó đã vào cõi Phật).
- Tôi xin nói rõ là tại sao tôi biết mặt ông Phật Di Lạc, là tại vì lúc làm bệnh cho Thầy tôi thấy mặt Thấy khác thường, tôi la lên và nói : Ông Phật nào, phải ông Di Lạc không? thì Thầy nói đúng.
- Và Thầy nói với Tôi : khi Thầy nghĩ ông Phật nào là mặt Thầy hiện ra ông Phật đó. Sáng nay 8 giờ sáng tôi thiền : ngồi thiền chung quanh chỉ là nước, mình mẩy biến mất, nhưng vẫn còn biết xác tỏa ra lạnh, chung quanh tôi lạnh lắm. Lạnh như cục nước đá tỏa ra hơi lạnh, lúc này tôi cũng chịu lạnh quen rồi.
- Nói rõ : lạnh đây là lạnh của điển chớ không phải lạnh của mùa đông. Vì bề trên đã huấn luyện cho cơ thể tôi quen từ từ của điển. Nên ngày thường mở máy lạnh tôi không chịu nổi đâu. Ngồi một lát tôi bị bệnh, có lần bị rồi nên tôi biết. Cơ thể không nóng không lạnh, cơ thể suốt ngày khè mát.
- Qua thơ Thầy nói cho tôi biết là nó phát quang uẩn và suốt ngày chỉ là ngũ uẩn giai không.

Ngày 29/4/2000:

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

Trưa nay ngồi thiền, mình mẩy tôi biến mất, tôi chỉ là nước thôi nhưng vẫn còn biết. Xác tôi đang tỏa ra hơi lạnh khắp cả người (nói rõ hơn tôi chỉ là nước, mà nước mát lạnh, lạnh như mình bỏ cục nước đá vô nước để lấy nước lạnh uống vậy đó). Lúc này tôi quen với cái lạnh của điển mà Bề Trên đã tạo cho tôi (tôi dám nói là Bề Trên là vì Thầy là Đức Phật Vĩ Kiên có nói với tôi là : mỗi lần tôi ngồi xuống công phu đều có Phật vĩ kiên), và mỗi khi tôi cầm bút viết những ấn chứng là có Bề Trên quang chiếu ngay.

Ngày 5/5/2000:

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

Trong lúc thiền, điển trên đỉnh đầu tôi phóng thẳng ra khỏi đầu cao lắm. Không biết tới đâu mà nói, nói là cao vút thôi. Tôi thấy một vị Phật, tôi đảnh lễ tôi nhìn và nhận diện ra đó là Ông Phật Di Lạc. Tại sao tôi biết ông Phật Di Lạc là vì lúc Thầy qua Perth,

có lúc tôi thấy mặt Thầy đổi khác tôi la lên và hỏi Thầy phải ông Phật Di Lạc không thì Thầy nói đúng. Bây giờ tôi cũng thấy ông Phật này cũng có gương mặt giống.

Ngày 6/5/2000:

Sau khi xả thiền tôi thấy một cái hoa hồng màu đỏ thẳm đẹp lắm.

Ngày 7/5/2000:

Lúc thiền tôi thấy hai bình bông cúc, những bình tôi thấy rất đẹp không giống bình dưới trần, nói là bông cúc, chớ thật ra là cúc khác dưới trần, đẹp lắm.

Thầy có nói : đó là Hoa Hạnh Đức người ta dâng cho tôi (chớ không phải tôi thích hoa mà hóa ra là như vậy). Lúc này Thiền người tôi lúc nào cũng tỏa ra điển lạnh và điển trên đầu tôi đi ra đi ra khỏi đầu. Tôi có hỏi Thầy thì Thầy nói là xuất điển.

Ngày 9/5/2000:

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy tôi chưng 1 bình bông, xong lại chưng tiếp bình bông thứ hai, bông màu trắng. Tôi lại thiền tiếp và thấy tôi tay cầm một bó hoa hồng màu đỏ thẩm tôi lách đi vô cửa. Cửa chính của nhà tôi và tôi còn la đi vô coi chừng đụng cửa à nghen vì mở hơi hé thôi. Nhưng mà nó vô rất hay không đụng cửa (xác tôi vẫn ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi, đi bằng cách bay).

Thiền lát sau tôi thấy tôi đi ra ngoài, thấy một căn nhà rất rộng và đẹp, nhà không có ai ở, trước nhà có hai vòi nước búng lên như mưa rất đẹp.

Trưa nay thiền : hai tay bắt ấn tam muội vẫn còn giật bung ra. Lúc này tôi thiền không còn dổ mồ hôi như trước nữa.

<u>Ngày 10/5/2000:</u>

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

Trưa nay thiền tôi thấy một vị Phật, không phải thấy xác mà dạng vị Phật sáng trắng, tôi cố nhìn xem vị Phật nào để biết đường viết lại. Tôi nhìn một lát, sao lại là tôi ngồi thiền là hình dạng vị Phật hồi nãy. Lúc đó trong người tôi điển tỏa ra mát lạnh như nước đá tỏa ra. Tôi thiền một chặp sau lại thấy vị Phật khác ngồi thiền đối diện, tôi không biết tên vị Phật này. Lúc đó đầu tôi vô cõi không có gì hết, nó chỉ là không.

Cũng buổi thiền này có lúc tôi thấy một tấm kiếng vô vi trên đó có 1 bình bông (lúc thiền không có nghĩ mà thấy). Trong ngày này tôi thiền nhiều lần mệt xả nghỉ. Thầy có nói với tôi là giờ âm tôi vẫn thiền được và hướng nào tôi ngồi cũng được hết. Gần cả năm nay lúc thiền tôi không còn xác. Mình mẩy biến mất, chung quanh chỉ là không khí lạnh thôi. Xác tôi tỏa ra hơi lạnh, lạnh như cục nước đá tỏa lạnh, lúc này tôi quen với cái lạnh rồi, trước chịu không nổi nhảy mũi, ho , tùm lum. Lần thiền này đầu cũng vô hư

không. Sau khi xả thiền để viết những dòng chữ vô sách này khắp người tôi cũng tỏa lạnh y như lúc thiền.

Ngày 10/5/2000:

Viết lúc 5 giờ 05 phút khuya.

Thiền xong, sau khi xả thiền trước trán tôi có một đóm sáng li ti. Đó là hà sa (Thầy xác nhận là hà sa.).

Ngày 13/5/2000:

Mấy hôm nay tự nhiên lúc thiền tôi không còn tỏa lạnh như mọi khi, ngồi thiền không có bay như mọi bữa, tôi hơi lấy làm lạ và nhớ lại coi tại sao. Tôi chợt nhớ ra hai ngày trước, tôi đi mua sắm đồ lạnh, tôi đi với một bạn đạo, lúc đi shop ngày 2 tháng 2 năm 2000, Thầy xác nhận và cho phép tôi lập hạnh cứu người.

Sáng hôm sau có bệnh nhân tới cho tôi làm bệnh liền. Từ đó về sau người ta đồn qua đồn lại bệnh nhân xuống cũng đông, một ngày tôi làm bệnh cho

khoảng mười mấy người. Bệnh nhân nào tới trước thì làm trước.

- Một bệnh nhân : Thầy dạy phải làm cho họ 90 lần bằng cách cầm ly nước lạnh niệm Phật và đau chỗ nào tay tôi để vô đó và niệm Phật.
- Lúc cầm ly nước lạnh : tôi phải nhắm mắt lại niệm Phật xin điển Phật. Nếu đầu tôi bậc sáng thì đưa ly nước cho bệnh nhân uống. Bữa nào đầu tôi không sáng thì bữa đó bệnh nhân không có được uống ly nước. Ngày mai phải xuống lại để tôi làm tiếp cho tới đúng 90 lần.
- Sáng hôm nay thiền, người tôi đã tỏa lạnh trở lại và bay lại. Tôi mừng lắm và cho tôi biết là đừng đụng vô ai. Ngoại trừ lúc làm bệnh, nếu không sẽ bị hút "trược" thiền không nổi thì làm sao học nổi cái lớp này.
- Sáng thức dậy là có bệnh nhân tới. Tôi cho cái giờ là từ 2 giờ tới 8 tối (giờ làm bệnh).

- Mà thiền thì Thầy bảo tôi phải thiền bao nhiêu tiếng theo lời Thầy dạy, không được ít hơn. Thầy bảo tôi phải làm như vậy.

Ngày 18/5/2000 :

Viết lúc 4 giờ 15 phút chiều.

Tôi xin viết sơ qua một vài chi tiết về cách tôi làm bệnh cho bệnh nhân để cho các bạn biết cho vui về điển của Phật, để làm bệnh rất là khó. Tới bây giờ tôi mới biết lúc đầu ai tới tôi thấy thích làm làm, sau này có mấy anh chị đi đại hội về nói lại với tôi là : Thầy nói lần đầu tiên gặp bệnh nhân tôi phải nhắm mắt lại cầm ly nước lạnh niệm Phật. Đầu tôi bực sáng là điển của Phật phóng vô ly nước mới đưa cho bệnh nhân uống. Còn nếu cái đầu tôi không sáng là Phật không nhận bệnh nhân đó.

Tại vì đâu tôi không bực sáng thì ly nước đó chỉ là ly nước lạnh bình thường thôi, không làm mất uy danh điển của Phật. Lúc đầu tôi không nhận diện được điển của Phật được (vì đầu của tôi nhắm mắt lại

luôn luôn sáng). Tôi phone hỏi Thầy thì Thầy bảo là lúc Phật phóng điển đầu tôi sẽ chóp sáng hơn lúc thường. Lúc đầu làm bệnh tôi rất dễ, thương ai thì niệm Phật nhiều hơn sáu cái (6 cái niệm Nam Mô A Di Đà Phật).

Có bữa tôi niệm hơn 1 hay 2 cái tay tôi dỡ tay lên làm bệnh cho bệnh nhân không nổi (vì tôi làm sai) không chí công vô tư. Thiền tôi biết lỗi xin sám hối với Phật. Làm bệnh này bệnh nhân phải tin tưởng mới được, còn không tin xuống thử, đầu tôi không sáng đâu. Tôi xin kể lại có một bệnh nhân ngày đó nói với tôi đi công chuyện không có ý xuống làm bệnh, tôi cầm ly nước niệm đúng 6 cái niệm, đầu tôi sáng vòng vòng chính giữa tối hù.

Tôi ráng niệm tiếp, vì tưởng bệnh nhân bật sáng tôi đưa bệnh nhân uống. Tôi mệt ngay và sốt nóng lên, khuya đêm đó tôi thiền không nổi sáu tiếng. Tôi biết mình làm sai không sáng, cứ cho bệnh nhân về đi, để bữa khác.

Cũng một trường hợp khác có một bệnh nhân 10 giờ đêm mà đem bánh tới cho tôi cúng. Tôi thấy sao họ tốt, đi đường xa đem bánh cúng nên tôi làm bệnh cho họ. Mặc dù bệnh nhân từ chối là hôm nay không có ý làm bệnh. Đêm đó thiền, lâu lâu tôi bị sốt nóng và hai tay không chịu bắt ấn Tam Muội, tôi cố bắt nó cứ bung ra hoài, tôi biết lỗi là tại tôi vì bệnh nhân không có ý làm bệnh.

Lỗi thứ hai: là giờ đó không lo thiền còn đi làm bệnh, giờ giấc tôi đã cho là từ 2 giờ trưa tới 8 giờ tối.

Sáng tôi bận thiền vì làm bệnh xong dù là một bệnh nhân tôi cũng phải ngâm tay vô nước muối để giải trược, bằng không ngâm, không thở chiếu minh, tôi nặng thiền không nổi.

Thầy bảo là: ngũ uẩn giai không. Người rất nhẹ, nhưng nếu ngày nào có làm bệnh thì phải giải, vì tôi bị rút trược.

Sáng hôm nay thiền, tôi xin sám hối đã làm sai vì chưa biết. Tay tôi bắt ấn Tam Muội lại, suốt buổi

thiền tôi thấy Đức Phật A Di Đà cười với tôi mãi. Lúc đó điển tôi hay lắm (xin ghi rõ là tại sao tôi dám nói tôi thấy Đức Phật A Di Đà).

- Thầy có nói với tôi: "Trong lúc thiền mày nghĩ ông Phật nào là đúng đó"

(còn thấy một vị Phật nào tôi không biết tên thì nói là một vị Phật được rồi)

Tôi không biết diễn tả sao chỉ biết là rất hay.

Tôi quên nói là tôi thương bệnh nhân, tôi làm bệnh, tôi phải gánh cái nặng về tôi, cũng buổi sáng đó thiền tôi thấy tôi đi ra phòng khách mặc dù xác đang ngồi thiền trong phòng khác. Đêm nay thiền tôi thấy hiện ra hai cái bông hồng đỏ rất đẹp và một bó hoa "cation" đỏ thẫm, tôi biết đó là tôi được hoa Hạnh Đức. Tôi biết thường thì mình không nên khen mình, mà để cho người khác khen thì hay hơn. Nhưng có bạn đạo đi đại hội về nói lại lời Thầy nói nên tôi viết lại cho vui.

- Thầy nói: "Con Hoa nó tốt lắm" (Hoa là tôi)

- Mà Thầy cũng có nói với tôi là tâm tôi tốt, tính tôi thật thà. Từ ngày Thầy cho phép tôi trị bệnh đến nay, tôi cũng xấu mình với bạn Đạo, kẻ thương người ghét. Mặc dù từ ngày Thầy trị bệnh cho tôi tới nay, sau khi hết bệnh tôi không có ra đời. Chỉ lo ở nhà tu thôi mà cũng có kẻ thương, người ghét. Họ không tin và cho là tôi chỉ tu có mấy năm thôi, nên họ không nể.
- Có người nói là tôi cầm ly nước, niệm bùa cho bệnh nhân uống (sự thât Thầy dạy tôi cầm ly nước lạnh niệm có sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật)
- Có hai bạn đạo nói xấu tôi và bảo rằng ảnh không tin.
- Trừ khi tôi cầm ly nước niệm Phật mà ông bạn Đạo đã già (xài những từ quá tục tĩu, tôi không muốn viết lại nguyên văn). đè tôi làm tại trước tấm kiếng của tôi ảnh mới tin (thật là tội nghiệp cho tôi vì tôi phải lập hạnh).
- Mới được học lên lớp khác, có người xuống thẳng nhà và nói ngay với tôi là tu chưa tới đâu và dạy cho tôi tu, là phải học chữ hòa.

- Họ chửi mình, mình phải phóng luồng điển thanh cho họ. Tôi nói: "Họ chửi tôi, tôi có giận đâu." Tôi bị chửi tiếp: miệng nó hòa tâm không hòa.
- Ôi đủ thứ chuyện hết.
- Mỗi chủ nhật chung thiền là kiếm chuyện nói xấu tôi đủ thứ hết, để anh bạn chồng tôi chịu không nổi về nói lại với tôi, tôi hơi bị động, có dịp phone Thầy tôi hỏi về những ấn chứng. Tôi có nói sơ cho Thầy biết về tình hình bạn đạo như vậy cho Thầy biết tôi bị ăn hiếp quá chừng.
- Thầy nói: "Trời ơi ai mà dám xúc phạm thân thể của mày."
- Nhân dịp đại hội ở Sydney, có ba bạn Đạo ở Perth đi dự Đại hội, có hai bạn đạo kể lại cho tôi nghe những gì Thầy nói về tôi.
- Thầy nói: "Thấy con Hoa như vậy đừng có khi dễ nó mà trọng tội. Nó mới, nó nói người ta chưa nghe, vài năm nữa nó nói ai cũng nghe nó, và nó không có thua tao đâu. Bây giờ nó tu rồi nó như đứa con nít, hôm đó tao để cho nó làm bệnh cho tao, tao thử điển của nó tới đâu, điển nó cao lắm."

Ngày 24/05/2000

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi xuất ra khỏi xác hai lần, xuất rất nhẹ nhàng.
- Thiền mới lúc đầu tôi ngồi trên gối. Một lát sau tự nhiên tôi xuống thảm ngồi cách xa gối khoảng 2,3 tấc mà tôi không hay biết gì.
- Tôi hỏi Thầy, Thầy bảo là vía nhẹ rồi.

Ngày 25/05/2000

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, xác tôi ngồi thiền, trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài đường. Đi trên lề đường có lúc bước xuống mấy bực thang. Tôi còn nói coi chừng té nhưng nó đi rất hay, bay qua cái vèo không té đâu.

Ngày 31/05/2000

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một vị Phật đàn bà, ngồi thiền đối diện với tôi, và lát sau tôi thấy một cái bông rất đẹp.
- Thiền xong, sau khi xả thiền tôi thấy mình không còn ngồi trên gối như vị trí lúc mới ngồi thiền.

Ngày 01/06/2000

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Đang ngồi thiền xác tôi nhấc bổng lên và biến mất xác. Tôi còn biết làm như có ai trên không hút tôi lên.
- Điển trên đầu tôi cực mạnh, tôi biết mình đã xuất hồn nhưng mới thôi.
- Đêm nay tôi xuất như vậy hai lần, hồi Thầy ở Cairns, tôi có hỏi Thầy về những ấn chứng của tôi.
- Thầy bảo là tôi đang tập xuất hồn.

Ngày 02/06/2000

Viết lúc 4 giờ 25 phút chiều.

- Đang ngồi thiền ban ngày, mà tôi thấy tôi đi ra cửa của nhà tôi.
- Tôi đi ra ngoài đường tôi đi chơi, đường không có người đi, đường phố màu trắng.

Ngày 05/06/2000

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Đêm nay thiền, tôi bị giật một cái về phía trước, giật gần đụng thảm mạnh lắm.

Ngày 06/06/2000

Viết lúc 8 giờ tối.

- Đang lúc thở Chiếu Minh, tôi thấy hai cục sáng bằng cái chén màu sáng hơi vàng, sáng dữ lắm, lúc đầu dang xa khoảng cách cỡ tấc mấy, lúc sau hai cục sáng nhập lại gần nhau cho đến khi hết thở Chiếu Minh.
- Sau khi đứng lên đi, tôi cũng còn thấy một chút mới hết.
- Lúc này thiền người tôi cũng tỏa ra lạnh lắm.

- Người tôi phát lạnh, cả ngày lạnh, đây là lạnh điển chớ không phải lạnh mùa đông.

Ngày 12/06/2000

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền đêm nay tôi xuất một lần (xác xuất ra khỏi bản thể)

Ngày 13/06/2000:

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

Đêm nay thiền tôi còn bật ra phía sau một lần mạnh lắm. Sau khi xả thiền trước trán tôi có đốm sáng li ti.

Ngày 15/6/2000:

Viết lúc 8 giờ 45 phút sáng.

- Mới ngồi xuống thiền, mắt tôi thường hay chớp sáng, chớp sáng đó tròn nhỏ như hòn bi.

- Sau khi xả thiền đứng lên trước mắt tôi sáng, Tôi không thấy đường đi tới, phải đứng lại một chút mới hết sáng
- Nằm niệm Phật, mặt tôi sáng lắm và trên đỉnh đầu hiện ra một đốm sáng bằng cái chén. Lúc này toàn thân tôi phát sáng hơn lúc trước.
- Trong lúc làm bệnh cho bệnh nhân, điển của Lưu Ly Dược Sư Phật chiếu vô mặt tôi sáng lắm, như cái đèn và khắp người tôi như mưa điển.

Ngày 17/6/2000:

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Gần nửa năm nay lúc ngồi thiền , trạng thái thiền người tôi mất xác.
- Nhưng vẫn còn biết cảm giác còn đêm nay lúc thiền tôi không còn biết cảm giác nửa lưng trở lên đầu thôi.
- Lúc đó tôi ngồi trong ánh sáng lạ hơn mọi hôm.

Ngày 19/06/2000

Viết lúc 4 giờ 30 phút khuya.

- Tôi ngồi thiền, mới vừa ngồi xếp bằng thôi, còn mở mắt mà tôi thấy trên đỉnh đầu, tôi có một cục sáng bằng cái chén.
- Tôi nhắm mắt lại thiền, lúc thiền tự nhiên tôi lạnh run mình rởn óc.
- Những lần trước cũng vậy là tôi vô cõi hư không. Tôi xả thiền, nghỉ một chút lại thiền tiếp.
- Tôi mới vừa ngồi xếp bằng chưa nhắm mắt, tôi cũng thấy trên đỉnh đầu cũng chớp một cục sáng bằng cái chén. Và lúc này mỗi khi ngồi xuống thiền, chưa thiền mắt tôi thường chớp sang, chớp sáng như hòn bi tròn nhỏ, lúc này thiền điển tôi lạnh hơn lúc trước.
- Trong lúc thiền tay bắt Ấn Tam Muội, làm như ai bỏ một cục nước đá lạnh lắm vô tay tôi.
- Ban ngày lúc làm bệnh cho bệnh nhân, người tôi có lúc mưa điển phủ xuống người tôi, mấy tháng trước làm bệnh tôi chưa có kinh nghiệm.
- Sau ba tháng nay, lúc này Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật cho tôi biết trong đầu tôi bằng cách là:

mỗi lần tôi xin Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật và để bàn tay vô chỗ nào bệnh nhân đau nhiều, bên người tôi bị đau.

- Bệnh nhân đau nhiều đau ít lúc này tôi biết.
- Bệnh nhân nào bị hút trược quá nhiều, lúc làm bệnh bên cái đầu tôi bị đỏ.
- Có khi tôi cầm ly nước niệm Phật, đầu tôi tối đen, cho bệnh nhân về.
- Khi nào cầm ly nước niệm Phật, đầu tôi bực sáng thì cho bệnh nhân uống.
- Bệnh nhân đau thì tôi cũng bị đau, là vì lúc này tôi phải lập hạnh, phải hút trược qua tôi rồi tôi phải giải.

Ngày 20/06/2000

Viết lúc 4 giờ 15 phút khuya.

- Khuya nay thiền tôi thấy mẹ Quan Âm. Thiền không xác, nhưng tôi còn biết hai chân ngồi xếp bằng mà điển tỏa ra lạnh lắm, lưng từ xương khu trở xuống bàn toạ, điển tỏa ra lạnh ngắt. Khi tôi không ngồi thiền mà hầu như mưa điển khắp người tôi.

- Sau khi xả thiền hai mắt và hai lỗ mũi tôi làm như có gắn máy khè rất là mát và thông. Lúc này khắp người tôi da tôi láng hơn lúc trước nhiều, như có tha một lớp kem đặc biệt.

Ngày 21/6/2000:

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Sau khi xả thiền tôi thấy bông lay ơn trắng.
- Sáng thiền, sau khi xả tôi cũng thấy hoa anh đào, những hoa tôi thấy đẹp hơn hoa dưới trần nhiều. Bây giờ thấy hoa tôi không còn nghĩ là tại tôi mê hoa mà thấy, mà tôi biết là Hoa Hạnh Đức của tôi càng lúc càng tăng (cái này là Thầy nói với tôi)

Ngày 22/6/2000:

Viết lúc 2 giờ 05 phút trưa.

Trưa nay thiền, trạng thái thiền tôi không còn xác. Nhưng vẫn còn biết tôi đang ngồi trong không trung.

- Mưa điển đổ xuống đầu tôi. Khắp người tôi tỏa ra hơi lạnh, lạnh lắm. Lạnh như trong tủ lạnh có cái ngăn đá để thịt cá cho khỏi hư, lạnh không chịu nổi làm tôi nhảy mũi, nên tôi xả thiền.
- Sau khi xả thiền, viết lại những ấn chứng này, mà điển tùm lum trên khắp người tôi, mình mẩy làm như nước chảy khắp trên da làm cho mát lạnh. Nhưng lấy khăn lau không có gì hết, đó là điển.
- Lúc này tôi đang làm bệnh cho bệnh nhân, có khi điển Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật phủ vô người tôi như mưa điển.
- Rót từ trên xuống chân tôi độp độp.

<u>Ngày 23/6/2000:</u>

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền khắp người tỏa lạnh, mười ngón tay bắt ấn tam muội tỏa ra lạnh như nước đá.

<u>Ngày 24/6/2000:</u>

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Ngồi thiền xác tôi ngồi thiền trong phòng, mà tôi thấy tôi đi ra phòng khách nhà tôi tôi thiền.
- Sau khi xả thiền tôi không còn ngồi đúng vị trí lúc mới ngồi thiền. Bàn tọa nó nhích bỏ gối rất xa lúc thiền.
- Tôi thấy một cây mai màu vàng trổ bông rất đẹp.

Ngày 24/6/2000:

Viết lúc 10 giờ sáng.

- Sáng nay thiền tôi thấy một vị Phật ngồi thiền. Tôi không biết tên của vị Phật này.
- Càng về sau này điển của tôi càng lạnh hơn trước.

Ngày 25/6/2000:

Viết lúc 5 giờ 40 phút.

- Đêm nay ngồi thiền : tôi xuất ra khỏi xác, lúc đó tôi thấy Đức Phật Thầy Tám chắp tay, và sau khi

xả thiền tôi thấy trên mặt tôi dầy bồng màu hồng rất đẹp.

- Mình mẩy tôi lúc này (lúc không thiền) không còn khè mát nữa mà tỏa lạnh, đôi lúc tôi chịu không nổi cũng giống như ngăn lạnh của tủ lạnh để cá thịt.
- Đôi khi trong ngày khắp người tôi làm như mưa điển, trong khi làm bệnh, tôi ngồi cầm ly nước niệm Phật xin điển Phật đưa cho bệnh nhân uống, điển dổ xuống như mưa điển khắp người tôi.

Ngày 5/7/2000:

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Thiền tôi cũng còn giật về trước một cái và bật một cái rất mạnh về phía sau, sau khi xả thiền nghỉ một chút để thiền tiếp.
- Toàn bộ điển trong người tủa ra hết.
- Sau khi xả thiền điển trong người tôi cũng tỏa ra như lúc tôi ngồi thiền, lúc này người tôi tỏa điển ra, nó hơn cái khè mát nhiều.

Ngày 6/7/2000:

Viết lúc 3 giờ 20 phút chiều

- Thiền 11 giờ trưa, trạng thái thiền : xác tôi chỉ là nước ngâm trong nước đá lạnh.
- Lúc thiền tôi thấy một vị Phật đàn bà, tôi không nhận diện được vị Phật này, bình thường trong ngày, lúc đứng hay ngồi làm như có ai kéo chùm tóc tôi giật lên.
- Lúc này tôi niệm Phật điển trên đầu tôi phóng lên rất cao, cao hơn trước, và xác tôi mềm hơn xưa, còn da tôi láng hơn trước rất nhiều.
- Tôi xin kể lại chuyện (vấn đề) của tôi trong ngày nay, đó là có một bệnh nhân cho 1 bình cắm hoa rất đẹp, bệnh nhân này có ý để bình cắm hoa trên bàn thờ tổ, nói với tôi 2-3 lần mà tôi có ý bình bông quá đẹp nên tôi đem để chỗ ông thần tài. Tại sao tôi muốn để bình bông này chỗ ông thần tài là vì ông thần tài tôi đặt ngay cửa cái bước vô rất đẹp.
- Mỗi bữa thiền mới ngồi xuống thiền nó đã bay lên, hôm nay sau khi thở pháp luân thường chuyển 1 đến 6 thay vì lên đầu. Nó lại kéo ghì quật xuống. Tôi

ngồi thiền xác nặng như 100 kí lô (xác tôi 1 năm nay nhẹ lắm, nhưng không khí mà đêm nay lại kì cục), còn tay bắt ấn Tam Muội, mấy ngón tay nó quẹo ngón này qua ngón khác.

- Tôi bắt ấn tam muội hoài không được. Tôi có nói xin Đức Phật Thầy Tám bắt ấn tam muội cho con, vừa nói xong thì tự nhiên nó bắt ấn tam muội được.
- Đêm nay thiền chỉ được có 2 tiếng 10 phút thôi. Tôi hơi sợ và nghĩ là mình làm sai, người ta cúng dường chậu cắm hoa cho Tổ mà tôi để cho ông thần tài. Tôi nhờ anh bạn Vinh ở nhà để chậu cắm hoa trên bàn thờ Tổ giùm. Tôi ngồi xuống thiền thì trở lại bình thường.
- Điều nầy dạy cho tôi biết là đừng có làm sai, dạy tôi trong lúc thiền.

<u>Ngày 6/7/2000:</u>

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Hôm nay thiền tôi cũng còn giật về phía trước một cái và bật về phía sau một cái. Lúc thiền toàn bộ

đầu, điển xuất ra hết. Sau khi xả thiền thì điển cũng tỏa ra

Viết lúc 4 giờ chiều.

- Trưa ngồi thiền thì xác tôi chỉ là nước (mà nước này chỉ là nước đá lạnh).
- Trong ngày không phải là lúc thiền. Lúc tôi đúng làm như có ai giật tóc lên.
- Trưa nay thiền tôi thấy một vị Phật đàn bà.
- Trong ngày không thiền : cũng xuất điển.
- Xuất điển ra ở 2 con mắt.

Ngày 7/7/2000:

Viết lúc 4 giờ 10 phút khuya.

- Ngồi thiền điển sau lưng rút mạnh, mạnh lắm như vũ bão.
- Lúc thiền tôi thấy một vị Phật tóc xoắn đang ngồi thiền. Tôi không biết tên vị Phật này.

Ngày 8/7/2000:

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi ngồi lơ lửng trong không trung, tôi vừa ngồi vừa bay. Hôm nay tôi là nước.
- Khắp người tôi da càng lúc càng láng, láng lạ lùng lắm hơn mấy tháng trước nhiều.

Viết lúc 4 giờ 15 phút chiều.

- Niệm Phật điển trên đầu rút quá mạnh, như mưa lớn.

Ngày 9/7/2000:

Viết lúc 4 giờ 20 phút chiều.

- Bình thường trong ngày tóc tôi làm như có ai giật lên, mỗi tiếng niệm Phật điển xối ướt đầu và mặt.
- Lúc thiền điển chảy tùm lum ướt cả mặt, và tóc tôi có ai kéo giật lên và như có ai xối nước lên đầu tôi.
- Sau khi xả thiền tôi thấy hoa mai.

Ngày 10/7/2000 :

Viết lúc 4 giờ 30 phút chiều

Không thiền :

Tôi chỉ niệm Phật mà điển trên đầu tôi chảy ướt hết (nói ướt hết chợ sự thật lấy khăn lau không phải nước mà là điển, có cảm giác thôi). Trong ngày này có khi thiền toàn bộ trong người tôi xuất ra hết (có khi thôi chớ không phải lúc nào thiền cũng đều như vậy).

Lúc thiền 10 ngón tay bắt ấn tam muội nhưng ngón tay tôi lạnh như nước đá.

Ngày 10/7/2000:

Viết lúc 4 giờ 35 phút chiều.

Có lần sau khi xả thiền tôi bỏ chỗ ngồi (bỏ chỗ ngồi Thầy nói via nhẹ).

Ngày 11/7/2000:

Viết lúc 2 giờ 40 phút chiều.

Lúc thiền tôi chỉ là không khí tỏa lạnh, lạnh lắm, lạnh như nước đá tỏa ra. Sau khi thiền xong cái đầu tôi làm như có ai giật lên. Ngồi xuống chưa thiền, mới ngồi xếp bằng thôi mắt chớp sáng.

Ngày 3/7/2000:

Viết lúc 4 giờ 45 phút chiều.

- Ngày nay người tôi điển chảy khắp người, nước chảy làn tràn toàn thân (nói rõ nước chảy, nước đây là điển).
- Khắp người tỏa lạnh.
- Hôm nay tôi làm bệnh cho bệnh nhân.
- Do điển lưu ly Dược Sư Phật qua tôi, có khi điển rớt độp độp xuống chân tôi.

Ngày 14/7/2000:

Viết lúc 4 giờ 55 phút chiều.

- Lúc tôi làm bệnh cho bệnh nhân trên đầu tôi làm như có ai xối nước.
- Lúc thiền khắp người tỏa lạnh ngắt.
- Mới ngồi xuống toàn bộ điển ở lưng và đầu rút thẳng lên hết. Mỗi khi niệm Phật, điển chảy khắp cả thân mình như nước.
- Nhưng sự thật lấy khăn chùi không ướt mà đó là điển.

Viết lúc 5 giờ 30 chiều:

- Tôi chỉ ngồi 45 phút xả thiền vì có bệnh nhân tới. Tôi ra làm bệnh cho họ, lúc thiền điển cực mạnh rút thẳng lên tôi. Điển mạnh lắm, phải nói là vũ bão.
- Sau khi xả thiền mặt tôi tỏa ra hơi như khói, mắt tôi nhìn thấy, và sau khi xả thiền hai mắt và mũi tôi thường hay khè mát. Mát lắm làm như có gắng cái gì vô cho khè mát.

Ngày 17/7/2000:

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, trước trán có đốm sáng li ti, đốm sáng đó lan rộng, có cái bằng cái chén.

Ngày 19/7/2000:

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

Trong lúc thiền người tỏa lạnh (lạnh ở đây điển tỏa lạnh chớ không phải cái lạnh của mùa đông làm cho lạnh đâu). Sau khi xả thiền 2 bàn tay tôi rất mềm và láng.

Ngày 20/7/2000:

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

Trạng thái trưa nay tôi ngồi thiền : người không xác nhưng tôi cũng còn biết cảm giác. Tôi đang ngồi thiền trong một lớp điển quang lạnh dày (tại sao tôi nói lớp điển quang dày), nhất là ở lưng tôi làm có như có ai dán một lớp điển dày vô lưng. Tôi ngồi lơ lửng trên không, cũng trong buổi thiền này tay tôi đang bắt ấn tam muội, có lúc tay tôi chạm vô áo. Tôi còn biết cảm giác là cái lớp vải áo của tôi lạnh ngắt. Như vậy điển xuyên qua cả quần áo.

Làm cho tôi bớt lo ngại, là lúc này tôi làm bệnh cho bệnh nhân, có những chỗ không để tay trực tiếp vô da, họ sợ là điển không vô, tới nay tôi không còn lo nữa. Tôi hiểu là khối điển quang không những phủ vô xác tôi mà phủ luôn cả quần áo tôi nữa. Trong buổi thiền này hai tay tôi bắt ấn tam muội tỏa ra điển rất lạnh.

Ngày 21/7/2000:

Viết lúc 10 giờ sáng.

Trong lúc thiền hai tay tôi mềm như không có xương. Khắp người tỏa lạnh, sau khi xả thiền hai chân tôi tỏa điển mát lạnh.

Viết lúc 1 giờ 20 phút trưa.

Trong lúc thiền có lần tôi bật về phía trước . Đầu gần chạm xuống thảm, chổng mông lên, và bật mạnh lắm về phía sau một cái.

Viết lúc 2 giờ khuya.

Lúc thiền phần đít đang ngồi thiền làm như ngâm trong nước lạnh. Trong lúc thiền tôi cũng thấy một bình bông trắng nhỏ có gắng một nhánh bông cúc màu trắng.

Ngày 22/7/2000:

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

Trong lúc thiền toàn bộ điển trong người tôi thoát ra khỏi xác tôi hết. Luồng điển mạnh lắm, tôi

còn biết lúc đó trước mặt tôi ánh sáng óng ánh như kim cương.

Viết lúc 6 giờ 30 phút sáng.

Không thiền nhìn trước trán có hà sa. Sau khi xả thiền trước trán cũng có hà sa. Trong ngày mỗi khi niệm Phật làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 27/7/2000 :

Viết lúc 2 giờ 05 phút khuya.

Trong lúc thiền điển phủ khắp cả người. Sau khi xả thiền điển chảy ướt cả người (lấy khăn chùi không có ướt).

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

Trong lúc thiền toàn bộ điển xuất ra khỏi xác tôi, xuất mạnh lắm. Sau khi xả đầu tôi nước chảy ướt cả đầu (ướt đây là ướt điển). Lấy khăn chùi không ướt đâu.

Ngày 24/7/2000:

Viết lúc 3 giờ khuya.

Tôi nằm nhắm mắt niệm Phật điển chiếu sáng như pháo bông trên mặt và làm như có ai xối nước trên đầu (xối nước nhưng sự thật là điển). Trong lúc thiền xuất điển ra hết.

Ngày 26/7/2000:

Viết lúc 4 giờ 15 phút chiều.

Tôi lúc làm bệnh cho bệnh nhân qua điển Đức Lưu Ly Quang Dược Sư Phật, đầu tôi lúc đó điển chảy lênh láng. Trong ngày nay, có lúc tôi không niệm Phật mà đầu tôi làm như có ai xối nước lên.

Ngày 27/7/2000:

Viết lúc 4 giờ chiều.

Buổi trưa tôi đang ngồi thiền mà tôi thấy Đức Phật Thầy Tám qua nhà tôi và ngồi trên ghế mà tôi thường ngồi để làm bệnh cho bệnh nhân. Xác tôi vẫn còn ngồi thiền trong phòng . Tôi thấy tôi đi ra bắt tay Đức Phật Thấy Tám.

Ngày 29/7/2000:

Viết lúc 7 giờ 15 phút sáng.

Lúc này mới ngồi xuống thiền là tôi thường hay bay

Viết lúc 6 giờ 35 phút chiều.

Trong lúc thiền : hai bàn tay bắt ấn tam muội. Hôm nay nó lạnh, lạnh lạ lắm, lạnh hơn mọi bữa. Càng lúc về sau này da tôi lúc trước đã mềm và láng, còn bây giờ thì mềm và láng hơn trước nhiều.

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

Lúc thiền hai bàn tay bắt ấn tam muội, mười ngón tay tỏa ra hơi lạnh, lạnh một cách lạ lùng như có một phép lạ và những ngón tay trở thành mềm nhũng.

Viết lúc 12 giờ 35 phút sáng.

Mỗi khi niệm Phật như có ai xối điển trên đầu. Trong lúc thiền lúc 9 giờ 35 phút sáng. Hai bàn tay bắt ấn tam muội mà trong lòng hai bàn tay tỏa ra cực lạnh.

Ngày 30/7/2000:

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

Vào lúc 11 giờ 10 phút tôi đang thiền, chung quanh tôi là ánh sáng. Mình không xác nhưng còn biết lưng dựng thật thẳng và cao. Từ cằm và đầu, tức là từ mặt và đầu tôi phát sáng, đầy ngôi sao nho nhỏ. Lúc đó trạng thái tôi không biết đã vô cõi gì tôi không biết. Chỉ biết là hư không.

Ngày 31/7/2000:

Viết lúc 11 giờ khuya.

Lúc thiền : tay bắt ấn tam muội, mười ngón tay tỏa ra hơi lạnh một cách lạ thường như có một phép lạ. Và những ngón tay trở thành mềm nhũng. Hai bàn tay tỏa ra cực mạnh.

Ngày 1/8/2000:

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

Tôi ngồi thiền trong lớp điển phủ lên người tôi. Hai tay bắt ấn tam muội, mười ngón tay tôi trở thành mềm nhũng, mềm một cách lạ lùng và nó láng như là dầu nhớt. Và cũng giống như hai tay đang chà xà bông. Điển trào ra hai bàn tay, rớt cả xuống hai bàn chân, tôi đang ngồi xếp bằng thiền

Ngày 2/8/2000:

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền tối xuất ra khỏi xác, khi xả thiền tôi không còn ngồi đúng vị trí lúc mới ngồi thiền (vía nhẹ).

Ngày 5/8/2000:

Viết lúc 4 giờ 15 chiều.

Lúc ngồi thiền tôi ngồi trong ánh sáng, mà ánh sáng hôm nay hơn lúc trước nhiều.

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

Sau khi xả thiền, trước mặt tôi có ánh sáng phát ra như đom đóm, lúc 7 giờ sáng nằm nhắm mắt

niệm Phật, tôi thấy một cái bông đỏ hiện ra rất đẹp, hoa đang nở to bằng cái tộ, dưới trần không có hoa này.

Ngày 6/8/2000:

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

Sau khi xả thiền, tôi nằm nghỉ một chút để thiền tiếp. nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy mặt và đầu toàn là ngôi sao chiếu sáng.

Ngày 8/8/2000:

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy một vị Phật đàn bà ngồi thiền, tôi cố nhìn thật kỹ để viết cho đúng, tôi thấy vị Phật đàn bà đó là cái xác của tôi đang ngồi thiền. Sau khi xả thiền tôi không còn ngồi ở vị trí lúc mới ngồi thiền (vía nhẹ)

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

Lúc thiền có lúc xuất điển ra khỏi người.

Ngày 9/8 /2000:

Viết lúc 7 giờ 30 phút sáng.

Trong lúc thiền tôi thấy dĩa trái cây , trái cây trên bàn thờ bị bốc cháy. Tôi bị động nên thiền chỉ 40 phút tôi xả, tôi ra bàn thờ coi xem sao thì quả tôi thấy bông bị hư bốn nhánh mà không thay, dĩa trái cây cũng có trái bị hư và thúi. Tôi thì lu bu đâu có ngờ, tôi có nhắc về bông hoa và trái cây nhờ anh bạn Vinh ở nhà lo giùm mà ổng quên.

Đôi khi trái cây cúng bị hư mà không hay, bây giờ tôi và anh bạn rất sợ và coi mỗi ngày hư đem xuống ngay. Lúc tôi mới lập hạnh cứu người.

Thầy có dặn là : Bông và trái cây mày phải coi chừng không được để bông héo và trái cây hư.

Ngày 9/8/2000:

Viết lúc 6 giờ 10 phút chiều.

Đang ngồi thiền mà xác tôi nổ bung ra toàn là ánh sáng, như là pháo bông trắng. Sau khi xả thiền tôi xê dịch khỏi chỗ ngồi rất xa.

Thường thấy hoa không phải tôi tưởng tượng đâu mà vì có hỏi Thầy thì Thầy bảo là Hoa Hạnh Đức.

Viết lúc 5 giờ 05 sáng.

Tôi xuất ra khỏi xác.

Ngày 9/8/2000:

Viết lúc 7 giờ sáng.

Lúc ngồi thiền khắp người tôi tỏa ra 1 lớp điển mỏng giống như có ai phủ 1 cái áo khoát mỏng lên người tôi.

Viết lúc 9 giờ 05 phút sáng.

Trạng thái thiền : người tôi bây giờ chỉ là nước (không có xác) chỉ là nước mà lại là nước lạnh giống như bỏ cục nước đá để lấy nước lạnh ra uống.

Ngày 11/8/2000:

Viết lúc 12 giờ 20 sáng:

Sau khi xả thiền 2 chân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 7 giờ tối.

Trong lúc làm bệnh cho 1 bệnh nhân, điển như xối xuống mình tôi, và có 2 đốm sáng tròn, bằng cái chén hiện ra trước mặt.

Ngày 13/8/2000:

Viết lúc 8 giờ 25 sáng.

Lúc thiền tôi chỉ là nước tỏa lạnh, làm như có ai phủ cho tôi một lớp áo khoát chung quanh tôi.

Viết lúc 1 giờ 35 phút trưa.

Trạng thái lúc thiền : tôi là nước, tôi đang ngồi thiền làm như có ai đổ nước lạnh lên đầu tôi.

9 giờ 40 phút tối, thở chiếu minh có sư phụ ở đỉnh đầu.

Ngày 14/8/2000:

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

Lúc tôi ngồi thiền điển phủ khắp cả người tôi, người tôi lúc này thật là khỏe, phải nói là đang ngồi trong không khí có nước (không biết là diễn tả) vì không giống máy lạnh, không giống điều hòa không khí, chỉ biết là hết sức kỳ diệu suốt 1 tiếng ngồi thiền trưa nay.

Ngày 15/8/2000:

Viết lúc 3 giờ 50 phút trưa.

Đang ngồi thiền cả người tôi làm như có ai giật xác tôi hổng lên lơ lửng trên không trung mà giật mạnh lắm. tôi chưa biết mình đã xuất hồn chưa chờ hỏi sư phụ. Tôi sợ cái gì mình không biết mà viết vô sai sẽ bị hạ tầng công tác.

Tôi thường mở băng Thầy giảng để thiền, nhưng sự thật tôi không còn nghe Thầy giảng cái gì, chỉ biết trạng thái lúc đó nó là không.

Ngày 16/8/2000 :

Viết lúc 12 giờ 50 phút trưa.

Ngồi thiền tay bắt ấn tam muội, điển chảy ra từ 2 bàn tay tôi rớt xuống 2 chân đang ngồi xếp bằng chảy lênh láng.

Cách đây 20 ngày, sau khi tôi thở pháp luân thường chuyển hơi mạnh làm tôi đau, 2 con mắt đau lắm nên tôi ngưng thở. Sau này tôi mới biết là bây giờ tôi chỉ thở bằng ý là nó đã tung lên đầu rồi. Vài ngày nay tôi thở trở lại và lúc thở tôi thường thấy Thầy mặc đồ bà ba trắng, thiền trước mặt tôi, trưa nay lần nầy tôi thở, tôi thấy Thầy mặc đồ trắng trên đầu chiếu sáng.

Tôi biết là Thấy đến với tôi bằng vô vi và dạy tôi trở lại, cho đúng 10 ngày nay tôi tập thở lại mà mỗi lần thở pháp luân 2 mắt tôi đau lắm. Mắt 2 mí thục thành 3 mí, xin thú thật là tôi có phone qua Canada vì biết Thầy về đó nhưng không được gặp Thầy. Anh Liêm cho tôi biết Thầy bệnh và bác sĩ không cho tiếp ai, tôi viết ra chỗ này là cho biết cái dở

của tôi là lúc thở pháp luân không được thở mạnh mà tôi chỉ thở bằng ý được rồi.

Ngày 17/8/2000 :

Viết lúc 9 giờ 50 sáng.

- Lúc ngồi thiền toàn thân tỏa ra hơi lạnh y như cục nước đá tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 19/8/2000:

Viết lúc 12 giờ 05 phút.

- Lúc thiền khắp người tỏa ra điển lạnh, tỏa ra một lớp điển, hôm nay điển dày hơn mọi khi

Viết lúc 8 giờ 05 phút trưa.

- Lúc thiền tôi thường bỏ gối nghĩa là lúc đầu mới bắt đầu thiền ngồi yên thiền 1 lác ngồi nhích tới trước. Nhích tự nhiên mình không hay biết, đó là vía nhẹ (Thầy nói với tôi).

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

- Lúc thiền 2 tay bắt ấn tam muội, mười ngón tay mềm nhũn và láng như dầu nhớt.

Ngày 21/8/2000:

Viết lúc 11 giờ 05 phút trưa.

- Lúc thiền điển sau lưng tôi chạy cuồn cuộn rất là mạnh, điển chảy ướt cả đầu (điển xin nói rõ có cảm giác thôi chớ không phải nước, nếu lấy khăn lau không thấy ướt), và bàn chân trái tôi khè ra điển lạnh rất mạnh.
- Lúc này mỗi khi tôi niệm Phật điển chảy ướt cả đầu.

Ngày 23/8/2000:

Viết lúc 6 giờ 50 phút chiều.

- Bây giờ xác tôi chỉ là nước.

Ngày 29/8/2000:

- Điển tôi xuất ra khỏi xác (tôi không biết phải xuất hồn không chờ hỏi Thầy tôi sẽ viết vô cho biết sau). Vào lúc đó tôi thấy Đức Phật Thầy Tám. 2 tay

bắt ấn Tam Muội, những ngón tay trở thành mềm nhũn, như không có xương và thật là láng như dầu nhớt, láng một cách lạ lùng.

Ngày 30/8/2000:

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

- Trạng thái thiền trưa nay làm như có ai xối nước từ đầu xuống khắp cả người tôi.

Ngày 2/9/2000:

Viết lúc 1 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền điển ra khỏi xác, tôi không biết có phải xuất hồn chưa (chờ hỏi Thầy tôi sẽ viết sau).

Ngày 19 /9/2000:

Viết lúc 6 giờ 05 phút chiều.

- Mới ngồi xếp bằng chưa thiền, mắt tôi chớp sáng, ánh sáng tròn nhỏ như hòn bi.
- Vừa ngồi xuống thiền là tôi đã bay tới bay lui suốt buổi chiều.

Ngày 20/9/2000:

Viết lúc 9 giờ 45 phút sáng

- Lúc thiền toàn thân tôi đều tỏa ra mát lạnh.

Viết lúc 10 giờ 05 phút sáng.

- Tôi ngồi thiền trong 1 lớp điển dày phủ chung quanh tôi, lớp điển dày này mát lạnh.

Ngày 21/9/2000:

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Sau khi tôi xả thiền có một hoa hiện ra ngang mũi rất đẹp, tôi nhìn hoài không biết là hoa gì.

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc ngồi thiền người tôi bật ra sau mạnh lắm, tôi tưởng như bể lưng và trong lưng tôi nghe một cái đùng rất là lớn.

Ngày 20/9/2000:

Viết lúc 5 giờ chiều.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật đầu bực sáng như muôn ngàn vì sao. Mình mẩy đầu cổ mặt mày như có ai xối nước ướt đẫm (nước đây là điển).

Ngày 2/9/2000:

Viết lúc 14 giờ 40 khuya. Điển xuất ra khỏi xác tôi.

Ngày 23/9/2000:

Viết lúc 10 giờ 50 phút sáng.

- Lúc ngồi thiền khắp người tôi tỏa điển ra, Thầy nói với tôi đó là xuất điển

Viết lúc 11 giờ 05 phút khuya.

- Trong lúc ngồi thiền đầu và mặt tôi toàn là ngôi sao.
- Lúc thiền tôi đã vào cõi Phật (tại sao tôi biết cõi Phật xin viết rõ chỗ này)
- Thường, khi thiền tôi mở băng giảng của Thầy, mà hôm nay băng hết lúc nào tôi không biết. Mấy tháng trước, lúc thiền tôi cũng đã từng vô cõi này, cũng trạng thái y như hôm nay. Tôi không dám viết là

cõi gì, sau này có dịp tôi hỏi Thầy có phải cõi Đại la không, thì Thầy nói là đúng.

Ngày 24/9/2000:

Viết lúc 2 giờ 05 phút khuya.

- Hôm nay thiền tôi thấy tôi ngồi lơ lửng trên 1 cái gối lạ lắm (nói cái gối chớ sự thật không biết phải nói cái gối không chỉ giống thôi.)
- Lúc 2 giờ 05 phút trưa, lúc thiền tôi thấy một người đàn bà Phật ngồi thiền.

Ngày 25/9/2000:

Viết lúc 3 giờ 55 phút.

Sau khi được Thầy cho phép những gì ngộ được viết vào cuốn nhật ký. Đã bảo là nhật ký nên có những gì trong ngày, thuộc về đạo tôi xin được phép viết vào đây. Thật ra chuyện này tôi không nên viết, nhưng tôi viết cho biết thôi .

Nhân dịp ngày 25/9/2000 có một bạn đạo Adelaide qua chơi, sau khi chụp vài tấm hình để lưu niệm thì

tôi ngồi thiền trước kiếng (ngồi để chụp hình chớ không phải thiền thật, thì cũng ngồi xếp bằng , tay bắt ấn tam muội, nhắm mắt thiền y như thiền thiệt vậy), tôi có kêu con tôi và 1 bạn đạo chụp hình cho tôi.

Mỗi cái chụp hình của máy trong đầu tôi hiện ra 1 cục đỏ. Tôi sợ quá tôi xả thiền, lúc xả làm sao tôi dám nói chuyện, tôi chỉ ra dấu khoác tay mà con tôi và bạn đâu hiểu nổi ý tôi, nên chụp lia lịa. Trong đầu tôi nổi cục đỏ theo từng cái chụp. Tôi biết ngay là mình đã phạm lỗi vì lúc ngồi xuống thiền không phải là chuyện giỡn chơi, hơn nữa Thầy có nói nói với tôi là "mày ngồi xuống thiền là mày đã đi học đạo", tôi biết lỗi, đến kiếng và trước hình Thầy xin sám hối ngay là tại con không biết.

Ngày 26/9/2000:

Viết lúc 8 giờ 35 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi đó nhưng tôi thấy tôi đi tới đi tới hoài, đi đâu là bay tới bay tới hoài. Hai bên tôi có bông và cây. Tôi sợ và dặn coi chừng đụng cây bông

2 bên đường nhưng nó bay qua rất hay không đụng cây đâu (cây ở đây là những cây bông thật lớn nở đầy hoa chớ không phải cây nhỏ nếu cây nhỏ thì có đụng cũng có sao đâu mà dặn làm chi). Tự nó biết nó tránh. Cũng trong ngày này có lúc thiền toàn thân tôi tỏa ra điển lạnh.

Ngày 27 /9/2000:

Viết lúc 9 giờ 10 phút sáng.

Lúc thiền tôi đang ngồi trong lớp, điển quang tỏa lạnh trắng như sương mù bao phủ khắp cả người tôi.

Mỗi tiếng niệm Phật của tôi như có ai xối nước từ đầu và khắp cả mình mẩy tôi.

Ngày 28/9/2000:

Viết lúc 7 giờ 30 sáng.

Hôm ngay mới ngồi xuống thiền tôi thấy tôi đi ra cửa và đi về phía tay mặt đi hoài, xong lại đi thẳng, đi đã rồi đi trở vô nhà (nói là đi chớ sự thật là bay)

Suốt ngày làm như có ai dội nước lên đầu và mình mẩy tôi, nước chảy lênh láng.

Ngày 29/9/2000:

Viết lúc 9 giờ 15 phút sáng.

Lúc thiền tôi thấy cây dừa có một quầy dừa đầy trái to, trái thì giống như trái dừa dưới trần gian nhưng màu thì không giống, tôi không biết thấy cây dừa ý gì tôi không biết (có dịp tôi phải hỏi Thầy).

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

Sau khi xả thiền, tôi ngồi đó còn nhắm mắt để chà chân. Tôi thấy từ đầu và mặt tôi toàn là ánh áng nho nhỏ phát sáng.

Ngày 1/9/2000:

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

Nằm niệm Phật mà như có ai xối nước ướt cả đầu và cổ (sự thật là điển)

Viết lúc 7 giờ 30 phút.

Sau khi xả thiền còn ngồi xếp bằng mà hai chân tôi toát ra điển lạnh.

Ngày 29/9/2000:

Viết lúc 12 giờ 20 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy một hoa sen nở thật to đủ màu sác rất là đẹp

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

Sau khi xả thiền tôi thấy toàn là hoa màu trắng và màu đỏ.

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

Sau khi xả thiền trước trán tôi có 1 dốm ánh sáng li ti.

Ngày 30/9/2000:

Viết lúc 4 giờ khuya.

Lúc thiền tôi có bật ngửa ra sau hai cái thật mạnh, tôi tưởng chết mất nhưng không sao. Vì phía sau lưng tôi là cái giường tôi ngủ.

Viết lúc 10 giờ 50 phút tối.

Sau khi xả thiền tự nhiên tôi nhắm mắt lúc đó trong đầu tôi thấy toàn là ánh sáng nho nhỏ như pháo bông.

Ngày 1/10/2000:

Viết lúc 10 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền trên đầu tôi điển phát sáng như pháo bông.

Viết lúc 12 giờ 10 phút khuya.

Lúc xả thiền tôi thấy rất nhiều trái cam chín, biết là trái cam nhưng trái cam này cả màu lẫn trái đẹp hơn dưới trần.

Ngày 2/10/2000:

Viết lúc 8 giờ 25 phút sáng.

Lúc thiền điển trong đầu tôi đi ra, tôi thấy một vị Phật đàn ông còn trẻ ngồi thiền.

Viết lúc 4 giờ 25 phút chiều.

Lúc thiền điển trên đầu tôi phóng lên rất cao, cao lắm không biết tới đâu mà viết. Tôi ngồi đúng 1 tiếng 15 phút trong ánh sáng thật là sáng có thể nói là chói lòa.

Viết lúc 6 giờ 25 phút sáng.

Lúc thiền khắp người tôi xuất điển ra hết.

Ngày 3/10/2000:

Viết lúc 12 giờ 35 phút khuya.

Trạng thái lúc thiền : hôm nay tôi chỉ là nước ngồi trong ánh sáng nhưng còn biết cảm giác trên đầu tôi là nước phóng thẳng lên (thường lúc trước điển xuất ra khỏi xác tôi biết), nhưng hôm nay điển trên đầu tôi sau biến thành nước phóng thẳng lên, tôi không biết (để có dịp sẽ hỏi Thầy).

Ngày 4/10/2000:

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

Lúc thiền tôi thường bỏ vị trí, lúc mới bắt đầu ngồi thiền ngồi trên gối thiền một lát tôi bỏ cái gối xuống ngồi dưới thảm. Vẫn tư thế ngồi xếp bằng, bỏ cái gối mà mình không biết, hôm nay tôi ngồi thiền 1 tiếng mà bỏ 2 lần (vía nhẹ).

Mới ngồi xếp bằng chưa thiền mà 2 mắt và trước mũi tôi chớp sáng vài cái.

Ngày 5/10/2000:

Viết lúc 10 giờ 50 phút sáng.

Hôm nay thiền khắp người tôi tỏa ra một lớp điển, điển hôm nay dày hơn mọi khi (mà điển đây là một lớp nước dày), và tôi chỉ là nước ngồi trong ánh sáng.

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy tôi bay tới trước.

Viết lúc 11 giờ khuya.

Lúc thiền có một lần tôi bật về phía trước gần đụng thảm một cái thật mạnh.

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng sáng lắm.

Ngày 6/10/2000 :

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

Trưa nay thiền tôi ngồi trong không khí lạnh, tôi được bao phủ bằng một lớp điển, mỗi lúc tôi biết điển dày hơn.

Viết lúc 5 giờ 07 phút chiều.

Lúc thiền tôi ngồi thiền mà làm như từ lưng và đầu điển chạy cuồn cuộn lên làm như có sức hút thẳng lên.

Ngày 7/10/2000:

Viết lúc 10 giờ 20 phút sáng.

Không thiền sau khi nằm tôi đứng lên trước mặt tôi có ánh sáng đôm đốm.

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

Sau khi xả thiền chỗ giữa trán tôi có một vòng sáng bằng cái chén.

Ngày 8/10/2000:

Viết lúc 10 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền tôi ngồi đầy trong ngôi sao sáng nhỏ.

Ngày 9/10/2000:

Viết lúc 12 giờ 20 phút trưa.

Trạng thái lúc thiền trưa nay, tôi là nước trong ánh sáng , đầu tôi điển phóng lên thật cao. Tôi nhận xét thật kỹ coi có gì trên đó thì chỉ biết nó là không (lúc thiền, ý biết đã lên cõi Trời nhưng sợ không dám viết chờ hỏi Thầy coi có đúng không vì tôi rất sợ viết sai).

Viết lúc 10 giờ 25 phút khuya.

Sau khi xả thiền tôi thấy trước mặt tôi đầy hoa màu hường, tôi không biết là hoa gì.

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền và sau khi xả thiền tôi đều thấy Đức Phật Thầy Tám bận bộ đồ màu trắng ngồi xếp bằng cười.

Ngày 10/10/2000:

Viết lúc 7 giờ 05 phút sáng.

Lúc thiền người tôi không xác biến thành nước nhưng cũng còn cảm giác là khắp người tôi tỏa ra điển, một lớp điển nước lành lạnh.

Viết lúc 9 giờ 10 phút tối.

Lúc thiền tôi thấy Thầy mặc bộ đồ bà ba trắng ngồi đối diện, tôi đảnh lễ Phật Thầy Tám xong lúc đó trên đầu tôi thấy ngôi sao nho nhỏ sáng. Sau đó lại thành ánh sáng mà ánh sáng hôm nay khác hơn mọi khi. Cũng lúc đó tôi ngồi thiền mà trong mình tôi nổ một cái đùng.

Viết lúc 11 giờ 35 phút khuya.

Lúc thiền trong mình tôi cũng nổ một cái đùng như lần trước và đầu tôi cũng thấy toàn ngôi sao sáng nhỏ. Tôi thấy Thầy mặc bộ đồ bà ba trắng đang ngồi.

Ngày 11/10/2000:

Trong lúc thiền người biến thành nước, nhưng tôi cũng biết cảm giác trên đỉnh đầu tôi có một cục sáng bằng cái chén lạnh ngắt và hôm nay tôi cũng mặc áo y như mọi khi để thiền mà sao bữa nay nó lạnh quá chừng lạnh. Tôi không dám xả thiền vị sợ mất những " ấn chứng" trong lúc thiền.

Trong lúc ghi lại những ấn chứng này, ông anh bạn tôi nằm trên giường nhìn tôi viết thấy trước trán tôi chỗ trung tâm chân mày tôi có một cái vòng tròn bằng cái chén.

Viết lúc 1 giờ 45 phút chiều.

Lúc ngồi thiền tôi không còn xác nhưng còn biết là mình ngồi trong ánh sáng toàn là ngôi sao nhỏ. Xong lúc tôi ngồi trong ngôi sao nhỏ tới tôi ngồi trong bầu trời ánh sáng trắng.

Viết lúc 10 giờ 12 phút khuya.

Nằm nhắm mắt niệm Phật, không thiền mà tôi biết là tôi đã không còn xác và trong đầu tôi có nước chảy ra hoài (nước chảy ra tôi nói nước chứ thật sự là điển chảy ra hoài).

Ngày 13/10/2000:

Viết lúc 2 giờ 15 phút trưa.

Lúc thiền lưng tôi bật ra sau thật mạnh, phía sau lưng tôi là cái giường không, nếu không có cái giường lưng tôi bể mất rồi. Tôi bật người ra sau, rung rinh cái giường, nhưng tôi không sao (bật mạnh lắm), anh bạn Vinh chồng tôi ở ngoài cũng còn nghe, lúc đó đầu tôi vô ánh sáng đom đóm như hà sa và còn biết cảm giác toàn bộ điển trên đầu toát ra hết.

Hôm nay trên đầu tôi toát điển, đánh vòng đánh vòng chung quanh đầu tôi. 2 mắt tôi điển chảy ra như là nước.

Viết lúc 3 giờ khuya.

Nằm niệm Phật tôi thấy một bãi bông mười giờ màu hồng thật đẹp.

Viết lúc 4 giờ khuya.

Lúc thiền tôi thấy toàn là ngôi sao sáng chói. Điển trên đầu và mắt chảy lênh láng như là nước.

Ngày 15/10/2000:

Viết lúc 12 giờ 37 phút trưa.

Trong tư thế ngồi thiền, tôi bay trong bầu trời có ánh sáng trắng (biết bay bằng cảm giác, còn xác thì từ lâu rồi lúc thiền tôi không còn xác).

Ngày 16/10/2000:

Viết lúc 11 giờ 15 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy tôi ngồi yên bằng thiền, tôi ngồi xong trong mây và sau khi xả thiền tôi quên mở mắt ra khi tôi xả, tôi lại thấy trên đầu toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 17/10/2000:

Viết lúc 2 giờ 32 phút khuya.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng, hôm nay tôi biết là tôi đã lên cao hơn mọi khi vì ánh sáng hôm nay sáng hơn mọi bữa.

Ngày 18/10/2000:

Viết lúc 10 giờ 50 phút khuya.

Nằm xuống giường sau khi đứng lên trước mặt tôi có ánh sáng nho nhỏ như đom đóm.

Ngày 19/10/2000:

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi trong một lớp điển như màng nhện, lớp điển màng nhện này khác hơn lúc trước phủ chung quanh tôi.

Ngày 20/10/2000:

Viết lúc 9 giờ 07 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển phủ dày.

Viết lúc 3 giờ 10 phút chiều.

Tôi ngồi trong ánh sáng người không xác nhưng còn biết đó là điển, trong người đi ra đi ra (có hỏi Thầy bảo là xuất điển)

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

Lúc xả thiền tôi thấy hoa mai đẹp lắm màu cam.

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy cái đầu tôi càng lúc càng bự ra và làm như muốn nổ bung ra, tôi sợ quá khuya ngồi dậy thiền. Đó là cái ngu của tôi, theo đúng là tôi không nên ngồi dậy mà phải nằm niệm hoài để viết vào sách này. Sau này mới biết khôn không còn dám để lỡ vấp nữa.

Ngày 21/10/2000:

Viết lúc 1 giờ 5 phút khuya.

Sau khi xả thiền còn ngồi nhắm mắt, tôi thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ. Lúc này mới vừa ngồi xếp bằng là con mắt tôi chớp sáng , ánh sáng nhỏ như hòn bi.

Ngày 22/10/2000:

Viết lúc 7 giờ 05 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển màng nhện bao phủ, lớp điển màng nhện này dày hơn lúc trước.

Viết lúc 4 giờ 50 chiều.

Thở pháp luân thường chuyển trong đầu có ánh sáng màu xanh, một lát hết trở lại ánh sáng trắng.

Viết lúc 9 giờ 20 phút tối.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng đầy ngôi sao nho nhỏ. Lúc 11 giờ khuya lúc thiền tôi cũng ngồi trong ánh sáng đầy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 1 giờ 55 phút khuya.

Sau khi xả thiền còn ngồi nhắm mắt tôi thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ. Lúc này, mới vừa ngồi xếp bằng là con mắt tôi chớp sáng, ánh sáng nho nhỏ hòn bi.

Ngày 22/10/2000:

Viết lúc 7 giờ 05 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển màng nhện bao phủ, lớp điển màng nhện này dày hơn lúc trước.

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền tôi còn bật ra sau một cái mạnh lắm, lưng đập vô cái giường nghe một cái bóp.

Ngày 23/10/2000:

Viết lúc 1 giờ trưa.

Hôm nay ngồi xuống thiền tôi bay lẹ lắm, bay trong ánh sáng sáng lắm.

Ngày 24/10/2000:

Viết lúc 12 giờ trưa.

Thiền có lúc tôi thấy tôi ngồi trong ánh sáng nho nhỏ (coi như là đầy ngôi sao nhỏ) và tôi bay trong bầu trời bao la.

Viết lúc 3 giờ khuya.

Sau khi xả thiền tôi còn ngồi đó để chà tay và chân. Trước mặt tôi thì tôi thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ (lúc ấy tôi đã mở mắt).

Ngày 26/10/2000:

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

Sau khi xả thiền trước trán tôi cách khoảng 3-4 tấc có ánh sáng nho nhỏ li ti như ngôi sao.

Viết lúc 3 giờ 15 phút sáng.

Lúc thiền điển trong đầu tôi toát ra hết (mà là điển hơi nước).

Ngày 27/10/2000:

Trạng thái lúc thiền hôm nay suốt 1 tiếng 40 phút vì chân bị mỏi nên tôi xả, tôi xin viết lại, là lúc thiền người không còn xác nhưng còn biết cảm giác để viết lại là : người tôi đã biến thành nước và khắp người tỏa ra hơi nước, lớp điển hơi nước dày hơn mọi bữa. Cùng lúc này tôi thấy vị Phật, thấy Phật khung Phật chớ không phải người như mình (nghĩa là không có ruột gan gì hết), ngồi cười tôi nhìn kỹ lại sao lại là tôi. Sau đó một chút Thầy Tám hiện ra hoài. Tôi biết là Đức Phật Di Lạc, vì lúc Thầy qua Perth tôi và Thầy có chụp với nhau chung một tấm hình trong phòng ở khách sạn, casino. Lúc chụp Cô Bê nói Thầy ơi Thầy cười tươi lên giống như Đức Phật Di Lạc nghen Thầy. Tấm hình đó hiện đang ở nhà tôi. Vì lúc thiền Thầy hiện ra giống trong tấm hình đó.

Lúc trước tôi có hỏi khi Thầy qua Perth là sao còn nhìn sư phụ khi mặt vầy khi thì mặt khác. Lúc tôi làm bệnh cho Thầy, Thầy bảo là tao nghĩ ông Phật nào thì ra ông Phật đó nên tôi mới dám viết vô đây là

tôi thấy ông Phật Di Lạc. Tôi rất sợ viết sai (viết sai bị hạ tầng ngay).

Còn nữa lúc thiền trên đỉnh đầu chỗ sói óc điển nó cứ thoát ra chỗ đó hoài và điển tôi lên thật cao cao lắm (hỏi sư phụ phải cõi Trời không).

Viết lúc 5 giờ 45 phút sáng.

Lúc thiền toàn thân tôi xuất điển và tôi trong ánh sáng thật sáng.

Ngày 28/10/2000:

Viết lúc 2 giờ 07 phút khuya.

Nằm nhắm mắt niệm Phật trên đầu ướt đẫm điển (cảm giác chớ không phải ướt bằng nước). Đang nằm nhắm mắt mà 2 con ngươi chớp sáng và ánh sáng chói vào mặt sáng lắm.

Ngày 29/10/2000:

Viết lúc 10 giờ 30 phút sáng.

Trong lúc thiền nước chảy lênh láng trên đầu và điển phóng lên thật cao.

Viết lúc 8 giờ 45 phút sáng.

Lúc thiền trên xoáy óc tôi có luồng điển đi ra đi ra bắn thẳng lên.

Viết lúc 12 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng, sáng lắm (nghĩa là càng lúc về sau càng sáng). Lúc thiền làm như có ai kèm cái đầu tôi lại cho chặt để xối nước lên đầu tôi, xối nước nhiều lắm (nước đây là điển).

Viết lúc 5 giờ 05 phút chiều.

Lúc thiền tôi ngồi trong một lớp điển dày phủ khắp cả người tôi (giống như một cái áo khoác phủ vô người tôi).

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền tôi bật ra sau một cái đùng nghe lớn lắm.

Ngày 30/10/2000:

Viết lúc 7 giờ 10 phút sáng.

Khắp người tôi tỏa ra một lớp điển dày (giống như một cái áo khoát lên người tôi)

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền tôi bật ra sau một cái đùng nghe lớn lắm.

Ngày 30/10/2000:

Viết lúc 7 giờ 10 phút sáng.

Khắp người tôi tỏa ra một lớp điển dày (giống như một cái áo khoát phủ vô người tôi).

Viết lúc 9 giờ 25 phút sáng.

Tôi đang ngồi trong điển quang dày ánh sáng.

Viết lúc 10 giờ 15 phút sáng.

Hôm nay lúc thiền điển đầu tôi phóng lên thật cao, cùng lúc đó trên đầu tôi làm như có một cái quạt máy, quạt điển ra vòng vòng quanh đầu.

Ngày 1/11/2000:

Viết lúc 6 giờ sáng.

Lúc thiền hôm nay tôi bay rất nhanh.

Viết lúc 1 giờ 10 phút khuya.

Nằm đứng lên trước mắt toàn là ánh sáng nho nhỏ, và sau khi xả trước mặt tôi toàn là ngôi sao nhỏ.

Ngày 2/11/2000:

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền trong tư thế ngồi xếp bằng tự nhiên tay và 2 chân tôi bung ra hết và tôi bật về phía trước gần sát dưới thảm.

Sau khi xả thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám mặt bộ đồ bà ba trắng ngồi cười, sự thật là tôi tu trong khổ, nhất là từ ngày tôi được Thầy cho phép làm

bệnh qua điển của Lưu Ly Dược Sư Phật. Thầy nói với tôi là lúc làm bệnh lập hạnh con sẽ ăn đinh. Hồi mới nghe Thầy nói tôi sợ,nhưng tới ngay tôi đã lập hạnh làm bệnh được 10 tháng, ăn đình là ít tôi còn ăn tới cả bù lon và sắt. Tôi xin kể chút cho vui thôi chớ đã lập hạnh làm bệnh rồi thì tôi đâu dám buồn và giận ai.

Lúc làm bệnh ngay cả đứa con nít nó cũng dằn mặt và khinh khi tôi. Còn người lớn làm bệnh cho họ, tôi rút những bệnh hoạn và đau đớn của họ qua tôi, họ cũng nói xấu và dựng đứng những chuyện tôi không nói cũng gieo tiếng xấu chưa kể huynh đệ trong bạn đạo. Ở tiểu bang tôi, lớp ganh ghét, lớp phá. Ôi thôi đủ thứ, chỉ biết khuyên với lòng ráng cho hết kiếp này để đền ơn sư phụ, và trả ơn bề trên đã cứu sống tôi.

Ngày 3/11/2000:

Viết lúc 9 giờ 10 phút sáng

Toàn thân thoát ra điển lạnh. Mặt và đầu gom lại ánh sáng trắng tròn bằng cái tô.

Viết lúc 4 giờ sáng.

Toàn thân phát điển ra hết tỏa lạnh, một lớp điển màng nhện dày.

Viết lúc 5 giờ 40 phút khuya.

Trạng thái lúc thiền từ phần mông, tôi ngồi lên tới lưng lạnh, lạnh lạ lắm rồi cái lạnh này lên tới đầu. Tôi không biết diễn tả sao chỉ biết là một cái lạnh tuyệt diệu làm tôi ngồi thiền rất là khỏe.

Ngày 4/11/2000:

Viết lúc 9 giờ sáng.

Lúc thiền ai xối điển đầu tôi, xối mạnh lắm.

Viết lúc 2 giờ khuya.

Tôi nằm nghỉ sau khi đứng lên trước mắt có ánh sáng nho nhỏ cục cục như kim cương.

Lúc thiền tôi đã thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ và toàn thân tôi được phủ một lớp điển.

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

Nằm niệm Phật đứng lên trước mặt toàn là ánh sáng nho nhỏ như kim cương.

Ngày 5/11/2000:

Viết lúc 11 giờ 45 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng chóa lòa.

Ngày 6/11/2000:

Viết lúc 11 giờ 45 phút sáng.

Lúc thiền sao tôi thấy không nhớ rõ mấy con, mà tôi đoán là 4-5 con rùa nhỏ màu vàng. Sao rùa mà lại màu vàng nhỏ hơn cái chén. 4-5 con chụm lại nhau (cũng là ngày chúc thọ Đức Thầy, lúc thiền tôi thấy. Ngày đó Thầy có nói với tôi là con không đi thì ngày đó hướng tâm về Thầy). Cũng là ngày hối hận nhất của tôi, số là tôi có con cháu chi cho 2 vé qua Mỹ chơi sẵn đó đi chúc thọ Thầy mà tôi lại không đi.

Sau khi nằm, đứng lên tôi thấy toàn ánh sáng nho nhỏ như kim cương.

Viết lúc 4 giờ 30 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy một nải chuối xiêm trái đẹp và thật bự.

Viết lúc 7 giờ 15 phút sáng.

Lúc thiền tôi thấy rất nhiều quýt và trái lê. Hai thứ trái này bự và màu đẹp hơn dưới trần.

Viết lúc 12 giờ khuya.

Lúc thiền tôi thấy bàn thờ Tổ sao hôm nay lại gắn một cái đèn, cái đèn đẹp lắm, cả bóng lẫn đèn màu trắng.

Lúc thiền tôi không biết diễn tả, nhưng tôi biết là tôi đã vào cõi trời, tôi coi đồng hồ được 1 tiếng 20 phút.

Viết lúc 6 giờ 25 phút.

Lúc thiền mới vô tôi thấy màu xanh biếc, một lát sau mới trở lại ánh sáng và luồng điển của tôi hôm nay lên thật cao.

Ngày 7/11/2000:

Viết lúc 11 giờ 05 phút sáng.

Lúc thiền suốt 1 tiếng tôi ngồi trong không trung, tôi bay rất nhanh, điển phóng lên thật là cao (tôi tránh viết, chớ sự thật tôi đã lên cõi trời).

Ngày 7/11/2000:

Viết lúc 8 giờ 15 phút tối.

Lúc thiền đầu tôi hôm nay toàn là ngôi sao đè lên đầu tôi thật là nặng, nặng lắm không ngồi dựng cái đầu lên nổi làm như đè cái đầu tôi xuống. Thật là thấp và khắp người tôi cũng toàn đầy ngôi sao.

Viết lúc 12 giờ 05 phút khuya.

Hôm nay sau mới ngồi xuống, người tôi lơ lửng lên cả thước rất khó thở pháp luân. Vì người tôi không xác gì hết, tôi chỉ biết ra bệnh tự nó làm. Và lúc thiền tôi thấy toàn là ngôi sao. Và ngồi thiền một lát sau, tôi biết tôi đã vào cõi Trời. Hôm nay cõi trời này có ánh sáng cũng sáng mạ lạ hơn mọi bữa.

Ngày 7/11/2000:

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

Mới vừa ngồi xuống chưa thiền mà 2 mắt tôi chớp sáng, ánh sáng nhỏ như hòn bi. Hôm nay tôi mới soi hồn là tôi đã bay vù vù, bay nhanh quá (mỗi khi soi hồn tôi không có bay) làm tôi kềm muốn không nổi và sau khi xả thiền mở mắt, trước mặt cách một tấc có ánh sáng nho nhỏ như hạt dưa.

Viết lúc 3 giờ 40 phút khuya.

Lúc thiền tôi bật một cái bớp về phía trước, trán đụng thảm trong tư thế chổng mông lên. Vậy mà trán tôi không bị gì cả.

Ngày 9/11/2000:

Viết lúc 10 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng , sáng dữ lắm.

Ngày 10/11/2000:

Viết lúc 1 giờ 05 phút khuya.

Hôm nay là ngày giỗ Tổ lúc thiền tôi hướng tâm về Tổ tức là Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu, và tôi cám ơn Tổ lúc còn sống chỉ cho sư phụ tôi là ông Lương Sĩ Hằng. Bây giờ là Ông Phật Vĩ Kiên, hôm nay tôi còn sống sót để cứu người bệnh và tu là nhờ sư phụ tôi nên tôi cám ơn cả 2 ông.

Lúc thiền tôi không khóc mà tự nhiên nước mắt chảy ra hoài. Vì lúc thiền tôi biết không được xúc động, nhưng tự nhiên nước mắt cứ chảy mãi cho đến khi hết thiền. Và lúc thiền hôm nay điển tôi lên cao lắm, cao hơn mọi khi, tôi thường hay rùng mình hoài, rùng đây không phải lạnh mà rùng mình về điển.

Ngày 10/11/2000:

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền có lúc tôi cũng thấy toàn là ngôi sao.

Ngày 11/11/2000:

Viết lúc 9 giờ sáng.

Lúc thiền tôi có bậc ra sau 2 lần.

Viết lúc 5 giờ 30 phút

Toàn thân tỏa điển ra, tôi ngồi trong bầu trời ánh sáng, ánh sáng sáng lắm.

Ngày 11/11/2000:

Viết lúc 10 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy bình có hoa đầy bông tulip màu hồng, tulip màu này đẹp hơn dưới trần nhiều.

Ngày 12/11/2000:

Viết lúc 7 giờ 45 phút sáng.

Toàn thân tỏa điển và tôi cũng bay như mọi khi.

Viết lúc 4 giờ 47 phút.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển quang như là cái mùng phủ quanh. Điển tôi hôm nay lên thật cao cũng có lúc tôi ngồi trong ánh sáng xanh.

Ngày 14/11/2000:

Viết lúc 12 giờ 55 phút trưa.

Tôi bay trong bầu trời trắng, toàn thân tôi được phủ một lớp điển màng nhện dày (giống như tôi ngồi trong một cái mùng mỏng). Tại vì lớp điển màng nhện này phất qua phất lại như cái mùng có gió thổi nến tôi gọi là điển màng nhện.

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy toàn là ngôi sao và khi đứng lên tôi thấy ánh sáng nho nhỏ như hạt kim cương và lúc làm bệnh trên đầu tôi làm như có thùng điển đổ lên đầu tôi.

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi có bật ra sau 2 lần (1 lần bật ra sau và 1 lần bật ra phía tay trái).

Ngày 15/11/2000:

Viết lúc 9 giờ 15 phút sáng.

Tôi ngồi trong điển màng nhện.

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền chung quanh tôi bao phủ một lớp điển trắng dày như sương trắng, lớp điển phủ này nặng lắm phủ lên đầu tôi, phủ xuống làm tôi cố ngồi dựng thẳng lưng và đầu mà cố lắm vì lớp điển quá nặng đè lên.

Ngày 16/11/2000:

Viết lúc 11 giờ 05 phút khuya.

Lúc thiền tôi cũng thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ. Và tôi có bật 1 cái rất mạnh về phía trước.

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám cũng ngay lúc đó trên mình tôi phủ một lớp điền màng nhện. Mọi khi tôi bay nhẹ mà hôm nay có lớp điển màng nhện phủ lên làm tôi bay chậm lại.

Ngày 16/11/2000:

Viết lúc 10 giờ 55 phút sáng.

Lúc thiền tôi bật ra sau 3,4 cái, bật mạnh lắm.

Ngày 17/11/2000:

Viết lúc 2 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền người tôi ngồi lơ lửng và tôi bay trên không trung, trong bầu trời ánh sáng trắng (sao mỗi lần ngồi tôi thường bay, xin nói rõ là càng về sau bay càng nhanh hơn trước) và cả người tôi toát hết ra điển (điển lạnh).

Ngày 18/11/2000:

Viết lúc 10 giờ 40 phút khuya.

Tôi thiền trong lớp điển màng nhện và cũng bay như mọi khi.

Ngày 19/11/2000:

Viết lúc 2 giờ 15 phút trưa

Lúc thiền làm như có ai để điển trên đầu tôi quá nặng, đè cái đầu tôi xuống, tôi cố dựng cái đầu tôi lên lúc thiền.

Ngày 21/11/2000:

Viết lúc 6 giờ 42 phút chiều.

Tôi ngồi tỏng khối điển quang sáng và điển màng nhện.

Ngày 22/11/2000:

Viết lúc 2 giờ 20 phút trưa.

Hôm nay tôi thiền có một điều thật lạ là tôi cứ nhìn hoài để viết cho đúng là sao tôi đang thiền không phải tôi mà là Đức Phật Thầy Tám và hôm nay tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng (xác tôi biến thành Thầy Tám).

Ngày 24/11/2000:

Viết lúc 10 giờ 45 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy toàn ngôi sao, sau khi xả thiền tôi thấy toàn là bông. Bông nào cũng giống dưới trần nhưng màu sắc đẹp lắm.

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

Sau khi thiền tôi nằm nghỉ một chút rồi thiền tiếp, mà tôi nằm chiêm bao, thường chiêm bao không tính nhưng chiêm bao này hơi lạ nên tôi viết vô đây.

Tôi thấy một ông già mặt mày và dáng giống trong hình Tổ Đỗ Thuần Hậu. Tôi nói Tổ ơi : cho con thấy tổ, tự nhiên ở trung tâm chân mày tôi chớp lên một cục sáng, còn gì nữa tôi quên nên không biết đường viết chỉ nhớ có bấy nhiêu thôi.

<u>Ngày 27/11/2000:</u>

Viết lúc 7 giờ 30 phút sáng.

Tôi ngồi lơ lửng bay trong khối điển quang khè mát.

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

Sau khi xả thiền có ánh sáng nho nhỏ trước mặt.

<u>Ngày 28/11/2000:</u>

Viết lúc 2 giờ 50 phút.

Tôi ngồi trong khối điển khè mát.

Ngày 29/11/2000:

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

Ngồi thiền lưng dựng thật thẳng sau khi xả thiền biết là đã ngồi 2 tiếng 15 phút, trạng thái nó vào không băng Thầy giảng hết lúc nào không hay.

Ngày 30/11/2000:

Viết lúc 1 giờ khuya.

Toàn bộ điển trong người tôi toát ra hết (điển lạnh).

Viết lúc 6 giờ 50 phút sáng.

Hôm nay tôi thiền, thường tôi ngồi trong ánh sáng mà hôm nay trên đầu tôi một chút có chớp sáng lạ lắm.

Ngày 4/12/2000:

Viết lúc 5 giờ 05 phút khuya.

Lúc thiền làm như có ai xối nước lên đầu.

Viết lúc 10 giờ 20 phút sáng.

Sau khi xả thiền tôi thấy hoa anh đào màu hường đầy trước mặt tôi (thấy sự thất chớ không phải tôi tưởng tượng đâu).

Viết lúc 12 giờ 10 phút khuya.

Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy chung quanh tôi bật ra một vòng sáng màu vàng, tôi nằm yên niệm Phật một lúc, màu vàng trở lại ánh sáng trắng cho tôi.

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

Sau khi xả thiền tôi mở mắt ra mà trước mắt tôi có ánh sáng nho nhỏ như một ngôi sao nhỏ.

<u>Ngày 5/12/2000:</u>

Viết lúc 4 giờ sáng.

Tôi ngồi trong điển quang màng nhện.

<u>Ngày 6/12/2000:</u>

Viết lúc 6 giờ 20 phút sáng.

Tôi ngồi thiền trong điển màng nhện lạnh, tôi ngồi lơ lửng trên không trung và bay.

Ngày 8/12/2000:

Viết lúc 5 giờ 58 phút chiều.

Toàn thân toát ra điển hết.

Viết lúc 10 giờ 10 phút tối.

Trong lúc ngồi thiền trong người tôi nổ một cái đùng, lúc đó tôi thấy toàn là ngôi sao nhỏ. Tôi vẫn còn ngồi thiền một lúc sau điển trong người tôi đi ra phát sáng. Lúc đó tôi không còn nghe tiếng băng Thầy giảng nữa.

Viết lúc 2 giờ sáng.

Điển trong người tôi đi ra, những điển đi ra này đều phát sáng hết và sau khi xả trước mặt tôi ánh sáng nho nhỏ đầy hết.

Ngày 9/12/2000:

Viết lúc 8 giờ 30 phút sáng.

Lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám mặc bồ đồ bà ba trắng. Lúc đó điển trên đầu tôi lên thật cao.

Viết lúc 5 giờ 50 phút chiều.

Toàn thân toát ra điển hết.

Viết lúc 11 giờ 10 phút tối.

Trong lúc thiền 2 tay và 2 chân tôi bung ra cùng một lúc, bung thật xa. Toàn bộ điển thoát ra hết và những điển này phát ra sáng hết. Thiền lát sau tôi bật ngửa ra và sắp té về phái tay trái.

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra phía sau mạnh lắm, may nhờ chỗ sau lưng tôi có cái giường (kêu bằng bật té bật rất là mạnh). Sau khi bật tôi lại ngồi ngay lại thiền tiếp lúc đó chung quanh tôi đầy ngôi sao. Hôm nay ngôi sao chỉ có 1 tiếng 05 phút, mà tôi bật ra sau rất mạnh 2 lần.

<u>Ngày 10/12/2000:</u>

Viết lúc 2 giờ 50 phút trưa.

Lúc thiền nước chảy từ đầu xuống chân, ướt hết mình mẩy.

Viết lúc 6 giờ 15 phút chiều.

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nhỏ.

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

Sau khi xả trước mắt tôi có ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 11/12/2000:

Khắp người tỏa ra điển và ngồi trong lưới màng nhện.

Ngày 12/12/2000:

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền, toàn than tôi toát ra điển mình mẩy bị ướt.

Viết lúc 5 giờ 45 phút khuya.

Lúc tôi thiền làm như có ai xối nước trên đầu, khắp người toát điển ra hết và tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng, trên đầu điển phóng lên thật cao.

Ngày 13/12/2000:

Viết lúc 9 giờ 10 phút sáng.

Lúc thiền đầu tôi như có ai xối nước. Tôi cũng ngồi trong điển màng nhện phủ lưới màng nhện càng lúc càng dày và tôi ngồi trong ánh sáng sáng lắm.

Ngày 15/12/2000:

Viết lúc 11 giờ 20 phút trưa.

Lúc thiền toàn thân tỏa lạnh như cục nước đá tỏa ra hơi lạnh.

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

Cũng giống như trên, nhưng chung quanh tôi ánh sáng thật sáng.

Viết lúc 6 giờ 40 phút chiều.

Hôm nay lúc thiền điển toát ra hết, điển hôm nay rất là hay và tôi đã vô một cõi, tôi không biết cõi gì nhưng rất là hay.

Viết lúc 11 giờ 25 phút

Toàn bộ điển toát ra hết điển lạnh.

Ngày 16/12/2000:

Viết lúc 3 giờ 50 phút trưa.

Lúc tôi thiền như có ai xối nước trên đầu tôi.

Ngày 17/12/2000:

Viết lúc 21 giờ 15 phút khuya.

Sau khi xả thiền, trước mặt tôi có ánh sáng vòng tròn như cái chén.

Ngày 20/12/2000:

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

Hôm nay thiền tôi bay rất là nhanh, lúc thiền xác ngồi đó mà tôi thấy tôi ra đường gặp muôn người, và tôi còn thấy tôi đi vô shop bán đầy đồ.

Ngày 21/12/2000:

Viết lúc 9 giờ 37 phút sáng.

Lúc thiền tôi thường bật về phía trước (bật chớ không phải gục) bật mạnh lắm.

Viết lúc 6 giờ 20 phút chiều

Toàn thân xuất ra điển lạnh.

Ngày 22/12/2000:

Viết lúc 10 giờ 25 phút sáng.

Toàn thân xuất điển lạnh.

Viết lúc 2 giờ 50 phút trưa.

Toàn thân toát điển lạnh, tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, ngồi trong ánh sáng thật sáng.

Ngày 23/12/2000:

Viết lúc 7 giờ 40 sáng.

Lúc thiền toàn thân là nước, hôm nay tôi thiền thật là dễ chịu, kêu bằng toàn thân trong mát.

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

Trưa nay thiền tôi là nước mà là nước rất trong và mát.

Ngày 23/12/2000:

Viết lúc 6 giờ chiều.

Lúc thiền điển trong đầu tôi nó đi ra hết và tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Ngày 24/12/2000 :

Viết lúc 9 giờ 50 phút chiều.

Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám ngồi thiền lơ lửng giữa không trung. Tôi cũng trong tư thế cũng ngồi thiền lơ lửng giữa không trung trên đầu tôi hôm nay không biết sao điển thật nặng, tôi cố dựng

đầu và lưng lên muốn không nổi và tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 4 giờ chiều.

Lúc thiền toàn bộ điển trong người tôi đi ra (gọi là xuất điển).

Viết lúc 6 giờ 02 phút chiều.

Ngồi thiền làm như có ai xối nước trên đầu, xối nhiều lắm. Toàn thân rất là mát.

Ngày 25/12/2000:

Viết lúc 9 giờ 20 phút sáng.

Tôi ngồi thiền trong lớp điển màng nhện.

Viết lúc 4 giờ 20 phút chiều.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển màng nhện, lớp điển màng nhện hôm nay dày lắm.

Viết lúc 6 giờ 05 phút chiều.

Hôm nay tôi thiền làm như bao nhiêu điển trong người tôi gom lại hết và toát ra trên đầu tôi. Tôi ngồi trong trạng thái thật là mát và rất khỏe.

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

Sau khi xả, tôi mở mắt mà trước mặt tôi toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 26/12/2000:

Viết lúc 6 giờ 17 phút sáng.

Trong lúc thiền tôi thấy cái bình bông, tôi chưng bông mỗi ngày trước tấm kiếng Vô Vi, tự nhiên hôm nay hiện ra một hàng chữ màu trắng tôi thấy nhưng đọc không ra chữ.

Viết lúc 10 giờ 25 phút.

Lúc thiền như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 12 giờ 25 phút.

Lúc thiền xác tôi ngồi đó mà tôi thấy tôi đi xuống bếp làm công chuyện và người tôi hôm nay biến thành nước thật là mát.

Ngày 27/12/2000:

Viết lúc 4 giờ 50 phút trưa.

Tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 11 giờ khuya.

Lúc thiền điển như có ai xối nước và điển lên thật cao.

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

Sau khi xả thiền, trước mặt tôi có ngôi sao nho nhỏ. Chưa thiền mà tôi nhìn vô tường tôi thấy toàn là ánh sáng như hạt kim cương.

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

Sau khi xả thiền, tôi mở mắt mà trước mặt tôi có một vòng ánh sáng tròn như cái chén.

Ngày 28/12/2000:

Viết lúc 11 giờ 50 phút trưa.

Lúc thiền như có ai xối nước trên đầu tôi, xối mạnh lắm.

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

Người biến thành nước, đầu và mình làm như có ai xối nước. Tôi thiền trong trạng thái rất là mát.

Viết lúc 5 giờ 20 phút chiều.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển màng nhện và ngay trung tâm chân mày tôi có một vòng ánh sáng tròn gần bằng cái chén.

Viết lúc 11 giờ 10 phút khuya.

Lúc thiền điển chạy cuồng cuộn lên đầu mạnh lắm, trạng thái lúc thiền suốt 1 giờ 05 phút làm như có cái quạt máy thổi từ phía trước vô người tôi và chung quanh tôi mát lạnh, một cái mát rất là lạ, vừa mát lại vừa lạnh không biết diễn tả sao cho thật đúng, mà chỉ biết rất là tuyệt diệu.

Viết lúc 2 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy một vòng cong đủ màu sắc như móng chuồn mình thường nhìn ngoài đời.

Ngày 29/12/2000:

Viết lúc 9 giờ sáng.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển bao phủ.

Viết lúc 5 giờ 15 phút chiều.

Tôi ngồi trong lớp điển phủ xuống người tôi.

Viết lúc 12 giờ 30 phút khuya.

Lúc thiền toàn bộ điển xuất ra hết.

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

Hôm nay tôi ngồi thiền làm như có ai dổ điển từ đầu xuống khắp cả người tôi, đổ điển nhiều lắm.

Viết lúc 2 giờ khuya.

Hôm nay thiền tôi bật ra sau nhiều lần (tôi quên đếm vì mắc thiền).

Ngày 31/12/2000:

Viết lúc 10 giờ 30 phút sáng.

Tôi ngồi trong lớp điển phủ xuống người tôi và dường như có ai xối nước.

Viết lúc 6 giờ 05 phút chiều.

Tôi ngồi thiền trong một điển quang dầy mát lạnh, phủ khắp cả người tôi và điển trên đầu tôi lên thật là cao.

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

Sau khi thiền xong, ngồi đó để xả thiền, tôi mở mắt mà trước mặt tôi toàn là ngôi sao.

Ngày 31/1/2/2000:

Viết lúc 10 giờ 50 phút sáng.

Lúc thiền toàn bộ điển trong người xuất ra hết. Trên đầu làm như có ai xối nước.

ẤN CHỨNG NĂM 2001

Ngày 1/1/2001:

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

Lúc thiền toàn bộ điển trong người xuất ra hết.

Viết lúc 10 giờ 45 phút sáng.

Toàn bộ điển trong người tôi xuất ra hết (điển này mát lạnh rất là dễ chịu).

Ngày 2/1/2001:

Viết lúc 1 giờ 15 phút trưa.

Lúc thiền toàn bộ điển trong người tôi toát ra hết (điển này là điển lạnh).

Viết lúc 12 giờ khuya.

Lúc thiền tôi có bật 1 cái bớp về phía trước.

Ngày 3/1/2001:

Viết lúc 11 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền còn ngồi thiền mà tôi thấy tôi xuống bếp lại chỗ vặn vòi nước đi rửa tay.

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

Sau khi xả thiền trước mặt tôi có ánh sáng ngôi sao nho nhỏ. Lúc thiền chung quanh tôi sáng mà ngay chỗ trán tôi nó phát sáng ánh sáng nó gom gọn cỡ cái chén và lúc thiền toàn thân tôi đều xuất điển ra hết.

Viết lúc 4 giờ sáng.

Lúc thiền tôi thường bỏ gối xuống thảm ngồi mà tôi không hay, tức là lúc đầu mới thiền ngồi trên gối, thiền một lát bỏ cái gối xuống ngồi dưới thảm xê dịch chỗ ngồi lúc nào không hay, lúc trước thường hay vậy tôi có hỏi Thầy thì Thầy bảo là vía nhẹ. Sau đêm nay cứ liền liền như vậy, ngồi dưới thảm thiền có điển nó sẽ làm cho bị lạnh phần bàn toạ nên tôi phải ngồi trở lên gối thiền mới được, sau khi xả thiền, đang còn ngồi, mắt mở, mà trước mặt toàn là ngôi sao nho nhỏ sáng.

<u>Ngày 4/1/2001:</u>

Viết lúc 9 giờ 50 phút sáng.

Lúc thiền tôi thấy tôi mở cửa chỗ nhà xe tôi đi ra ngoài.

Viết lúc 4 giờ 45 phút chiều.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng trên không trung, không trung này thật là cao, tôi còn biết là đỉnh đầu tôi đụng tới bầu trời (tôi nói bầu trời là vì tôi ngồi lơ lửng trong bầu trời chung quanh là ánh sáng mà). Chỗ này tôi sợ tôi viết không biết có đúng không (chờ có dịp gặp tôi sẽ hỏi Thầy coi có đúng không).

Cũng lúc này tôi thấy Đức Phật Thầy Tám mặc bộ đồ bà ba trắng cũng ngồi trong tư thế thiền bay đối diện với tôi hoài.

<u>Ngày 7/1/2001:</u>

Viết lúc 10 giờ 50 phút sáng.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu tôi.

<u>Ngày 8/1/2001:</u>

Viết lúc 12 giờ 45 phút trưa

Trạng thái lúc thiền xác đã biến mất rồi chỉ biết tôi là một luồng điển phóng thẳng lên trong không, bầu ánh sáng mát lạnh rất là dễ chịu và khoẻ vô cùng và phải nói là tôi bay bằng điển.

Ngày 9/1/2001:

Viết lúc 7 giờ 10 phút chiều.

Lúc thiền tôi biến thành nước nhưng vẫn có cảm giác và biết là tôi đang ngồi lơ lửng trên không và trên đỉnh đầu tôi phà điển ra mát lạnh. Thiền lát sau tôi không còn là gì hết mà chỉ là một luồng điển bắn thẳng lên thật cao (ý biết là đã lên cõi trời).

Viết lúc 5 giờ 40 phút chiều.

Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu và toàn bộ điển trong người toát ra hết. Sau khi xả thiền trước mắt có ánh sáng nho nhỏ.

Viết lúc 1 giờ 55 phút khuya.

Lúc thiền tôi ngồi xếp bằng mà 2 chân và phần bàn toạ tôi đang ngồi toát ra điển lạnh (điển lạnh này lạ lắm), tôi không biết diễn tả sao nhưng rất là hay.

Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

Sau khi xả thiền mở mắt tôi thấy trước mắt có ánh sáng nho nhỏ như ngôi sao.

Ngày 10/1/2001:

Viết lúc 4 giờ 42 phút trưa.

Lúc thiền tôi không còn xác nữa mà đã biến thành điển lạnh và chỉ biết trên đỉnh đầu có luồng điển lạnh phóng thẳng lên trên.

Ngày 10/1/2001:

Viết lúc 1 giờ 10 phút.

Trong lúc thiền tự nhiên bật ngửa ra phía sau, hai tay và 2 chân bung lên thật cao.

Ngày 11/1/2001:

Lúc thiền hai tay bắt ấn tam muội mà 2 cánh tay và tay tôi lạnh một cách lạ lùng.

Viết lúc10 giờ 50 phút.

Lúc thiền tôi biến thành nước lạnh.

Ngày 12/01/2001:

Lúc thiền tôi biến thành điển lạnh.

Viết lúc 6 giờ 30 phút.

Lúc thiền tôi biến thành điển lạnh, lạnh lạ lắm tôi không biết diễn tả cái hay ra sao chỉ biết là rất lạnh rất hay.

Viết lúc 4 giờ khuya.

Sau khi xả thiền đứng lên có ánh sáng cục nho nhỏ như kim cương.

Ngày 13/1/2001:

Lúc thiền điển lạnh phủ khắp cả người tôi, tôi không xác nhưng cũng còn cảm giác và biết mình

đang ngồi xếp bằng thiền, mà tôi bay, bay nhanh lắm trong ánh sáng thật là sáng.

Ngày 13/1/2001 :

Viết lúc 2 giờ 10 phút

Ngồi thiền xác tôi biến thành điển lạnh (lạnh một cách thật là dễ chịu).

Viết lúc 10 giờ 30 phút.

Trong lúc ngồi thiền tối thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 14/1/2001:

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 15/1/2001:

Lúc thiền toàn thân tôi biến thành điển lạnh và điển này giống như nước lạnh (trong đầu tôi làm như nước đá lạnh chảy ra).

Ngày 18/1/2001:

Viết lúc 10 giờ 50 phút.

Toàn thân toát ra điển hết lúc thiền.

Viết lúc 4 giờ chiều:

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 6 giờ 10 phút chiều

Lúc mới ngồi xuống thiền khắp mình tôi làm như có mưa điển phủ khắp người tôi. Ngồi thiền thêm một lát nữa người tôi được phủ một lớp điển lạnh rất dày. Trạng thái lúc thiền hôm nay rất là hay, là lớp điển này lạ hơn tất cả mọi bữa khác, luồng điển trên đầu tôi phóng thật cao, cao dữ lắm tôi không biết tới đâu, không xác lâu rồi nhưng còn biết càm giác là ngay chỗ xoáy óc tôi có vòng tròn sáng lắm.

Viết lúc 1 giờ 50 phút khuya.

Lúc thiền tôi bật té ngang về bên trái 1 cái mạnh.

<u>Ngày 19/1/2001:</u>

Viết lúc 8 giờ 15 phút sáng.

Đang lúc ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi ra trước tấm kiếng tôi lấy những bông hư trong bình ra, và hôm nay tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng..

Ngày 20/1/2001:

Viết lúc 11 giờ 35 phút trưa.

Lúc thiền tôi bật té ra phía sau một cái mạnh lắm.

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền hôm nay không biết tự nhiên tôi xê dịch chỗ ngồi thiền và không biết sao làm như mình đang bò (ngồi trong tư thế như em bé đang bò).

Viết lúc 4 giờ 40 phút khuya.

Lúc thiền tôi có bật 1 lần, bật mạnh lắm nghe một cái đùng.

Ngày 21/1/2001:

Khắp người tôi lúc thiền tỏa ra luồng điển lạnh (viết lúc 12 giờ 15 phút sáng)

Viết lúc 3 giờ 10 phút trưa.

Lúc thiền tôi thường hay xê dịch chỗ ngồi.

Ngày 22/1/2001:

Viết lúc 8 giờ 30 phút sáng.

Hôm nay thiền người tôi đã biến thành nước đá, vẫn còn biết cảm giác là trong đầu chảy nước mà là nước đá lạnh, và sau khi xả khắp người tôi tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 23/1/2001:

Viết lúc 12 giờ 05 phút sáng.

Tôi ngồi thiền trong một lớp điển lạnh bao phủ.

Viết lúc 2 giờ khuya.

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ, cũng trong lúc thiền tự nhiên tôi giật một cái. Hai tay bắt ấn tam

muội bung ra và 2 tay chống xuống thảm trong tư thế như bò, cái này tự nó làm chớ không phải tôi cố ý làm.

Ngày 24/1/2001:

Viết lúc 7 giờ 12 phút.

Lúc thiền khắp người tôi tỏa lạnh giống như là cục nước đá tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 11 giờ 30 phút khuya.

Lúc mới thiền tôi ngồi trên gối thiền một lát tôi bỏ gối xuống thảm ngồi lúc nào không hay.

Ngày 24/2/2001:

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ

Ngày 25/2/2001:

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh và trên đầu phát sáng.

Ngày 25/2/2001:

Lúc thiền giữa trán gần trung tâm chân mày tôi có ánh sáng tròn tròn gần bằng cái chén, làm như chớp sáng.

Ngày 27/2/2001:

Viết lúc 12 giờ 40 phút.

Lúc thiền người tôi biến thành nước đá lạnh mà còn biết là chỉ có một luồng điển phóng thẳng lên. Hôm nay tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng. Sáng đến nỗi tôi phải ngộp vì quá sáng.

Ngày 27/2/2001:

Viết lúc 3 giờ 30 phút sáng.

Sau khi xả thiền trước mặt toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 29/2/2001:

Viết lúc 2 giờ 05 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai đổ nước khắp mình mẩy đổ nước mạnh lắm (trời ở ngoài vào mùa nóng 35 độ mà tôi nhảy mũi vì lạnh). Tôi ngồi như vậy được 1 tiếng 5 phút vì chân bị cấn làm cho đau nên tôi xả thiền, vì từ sáng tới giờ đã ngồi nhiều giờ, và tôi ngồi trong lớp điển lạnh dày bao phủ và ánh sáng chung quanh tôi hôm nay quá sáng làm tôi muốn ngộp và tôi đã biết là đã lên cõi trời (ánh sáng như vậy có hỏi Thầy) cho biết là biển yêu của thượng đế , Thầy cho tôi biết nhân dịp tôi chúc tết năm 2001 với Thầy.

Viết lúc 5 giờ 35 phút chiều.

Lúc thiền toàn thân xuất điển ra hết (điển trong người tôi đi ra hết) xuất điển quá mạnh làm tôi ngồi thiền, mà tôi giữ xác tôi muốn không nổi và tôi cũng ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 6 giờ 20 phút chiều.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra hơi lạnh và tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng. Sau khi xả thiền mở mắt ra mà trước mắt có ánh sáng tròn tròn.

Viết lúc 11 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 1 giờ 35 phút.

Sau khi xả thiền mở mắt mà tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 29/2/2001:

Viết lúc 12 giờ 45 phút khuya.

Trạng thái thiền hôm nay mới đầu tôi thấy một bình bông trắng rất là đẹp, thiền một lúc tôi thấy toàn là ngôi sao, và tôi lại thiền tiếp tự nhiên người tôi ra khỏi xác tôi chỉ là điển mà là điển lạnh. Mấy tháng nay tôi đã xuất hồn và có hỏi Thầy thì Thầy bảo là xuất thử mà xuất tới vô cùng tận. Còn hôm nay sau xuất lạ quá , ý tôi biết là mình đã xuất thật.

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

Lần này thiền tôi cũng có trạng thái y như lần trước là hồn rời khỏi thể xác và lúc thiền tôi cũng thấy ngôi sao.

Ngày 1/3/2001:

Viết lúc 10 giờ 17 phút.

Lúc thiền tôi biến thành nước lạnh nhưng còn biết cảm giác là sao trong đầu nước cứ chảy ra mãi và trên đầu gom lại 1 luồng điển phóng thẳng lên thật cao.

Chung quanh tôi sang, trên đầu tôi phát sáng hơn. Sau khi xả thiền, tôi thấy mình xê dịch đến 1 chỗ khác hơn trước khi ngồi thiền.

Viết lúc 3 giờ 25 phút.

Sau khi xả thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 2/3/2001:

Viết lúc 4 giờ 15 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng.

Viết lúc 6 giờ 07 phút chiều.

Lúc thiền làm như có ai xối điển từ đầu xuống khắp cả người tôi, xối điển mạnh lắm, tôi thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ và tôi ngồi trong ánh sáng, sáng lắm có thể nói là ánh sáng chói lóa.

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

Sau khi xả thiền còn ngồi đó để chà tay và chân, tôi mở mắt mà trước mặt tôi có ánh sáng, sáng lắm (tôi tắt đèn mà trước mặt có ánh sáng, đây là ánh sáng của điển chiếu vô mặt, vì là nửa đêm).

Lúc thiền tôi có bật về phía sau một cái mạnh lắm và sau khi xả tôi không còn ngồi trên gối mà đã xuống thảm bỏ gối lúc nào không hay.

<u>Ngày 3/3/2001:</u>

Viết lúc 7 giờ 50 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung và tôi bay thật là nhanh.

Viết lúc 9 giờ 55 phút khuya.

Lúc thiền xác tôi biến thành điển lạnh và tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền tôi xê dịch chỗ ngồi, lúc thiền ngồi trên gối, sau khi xả mới biết là mình bỏ cái gối xuống ngồi dưới thảm lúc nào không biết.

Ngày 4/3/2001:

Viết lúc 9 giờ 50 phút sáng.

Tôi ngồi thiền trong lớp điển mát lạnh.

Viết lúc 12 giờ 45 phút khuya.

Sau khi xả thiền, mở mắt mà trước mặt tôi toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 3 giờ khuya.

Trong ngày nay lúc thiền tôi thường xê dịch chỗ ngồi nhiều hơn mọi bữa (bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi lúc nào không biết).

Ngày 5/3/2001:

Viết lúc 2 giờ 55 phút trưa.

Tôi ngồi thiền trong ánh sáng thật sáng.

Viết lúc 11 giờ khuya.

Lúc thiền tôi bật một cái đùng ra sau về phía bên trái.

Ngày 6/3/2001:

Viết lúc 5 giờ 30 phút chiều.

Lúc thiền tôi biến thành điển tỏa hơi lạnh (lạnh giống y như cục nước đá tỏa hơi lạnh).

Ngày 7/3/2001:

Viết lúc 6 giờ 30 phút chiều.

Tôi ngồi thiền trong lớp điển lạnh bao phủ, và ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 12 giờ 30 phút khuya.

Lúc thiền người tôi biến thành điển lạnh, mà điển hôm nay lạnh nhiều lắm, lạnh hơn mọi khi làm tôi chịu muốn không nổi và sau khi xả thiền tôi lấy tay rờ vô quần cũng toát ra lạnh ngắt. Trong lúc thiền có lúc tôi thấy ngôi sao.

Ngày 8/3/2001:

Viết lúc 2 giờ 45 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển quang tỏa lạnh.

Viết lúc 10 giờ 52 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi ngồi ở trong lớp điển quang tỏa lạnh.

Viết lúc 10 giờ 52 phút khuya.

Trong lúc thiền tay bắt ấn tam muội, tự nhiên bung ra lúc nào tôi không biết và 2 tay chống xuống thảm trong tư thế như bò.

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

Thiền tôi thường hay bỏ gối xê dịch chỗ ngồi.

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

Sau khi xả thiền trước mắt toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 9/3/2001 :

Viết lúc 12 giờ 35 phút khuya.

Lúc thiền toàn thân toát điển lạnh, luồng điển trên đầu phóng thật cao, tôi không biết tới đâu mà nói. Và còn biết trên chỗ xoáy óc có ánh sáng thật sánng.

Ngày 10/3/2001:

Viết lúc 10 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 12 giờ 35 phút khuya.

Lúc thiền tôi bỏ gối, ngồi xuống thảm mà không hay. Đây là nhật ký mỗi ngày nên mỗ lần công phu có gì là

tôi viết vô hết.Nên có những ấn chứng có cái cũng giống bởi vì làm sao tôi biết nó giống mà bỏ ra, viết xong quên hết. Vì vậy khi đọc xong xin thông cảm chuyện này.

Ngày 11/3/2001:

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.hai tay bắt ấn tam muội tự nhiên bung ra và 2 tay chống dưới thảm.

Ngày 12/3/2001:

Viết lúc 6 giờ 22 phút chiều.

Lúc thiền có ai xối nước trên đầu toàn thân tỏa ra điển lạnh, luồng điển phóng lên thật cao.

Viết lúc 11 giờ khuya.

Sau khi xả thiền bỏ gối (xê dịch chỗ ngồi).

Ngày 14/3/2001:

Viết lúc 1 giờ 30 phút.

Lúc thiền toàn bô điển trong người xuất ra hết (điển lạnh luồng điển phóng lên thật cao, cao không biết bao nhiêu mà nói).

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

Sau khi xả trước mặt tôi toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 15/3/2001:

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

Lúc thiền xác tôi đã biến thành nước đá lạnh (sự thật là điển lạnh, tôi còn biết cảm giác là nước lạnh từ trong đầu chảy ra, cũng là luồng điển bằng nước lạnh bắn thẳng lên thật là cao).

Ngày 15/3/2001:

Viết lúc 1 giờ 05 phút trưa.

Lúc thiền xác tôi biến thành nước điển lạnh trên đầu gom lại thành luồng điển lạnh phóng thẳng lên thật cao và tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 10 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền toàn thân tôi biến thành nước đá lạnh (sự thật là điển lạnh). Có lúc tôi thấy một vòng tròn sáng bằng cái trứng gà ở ngay trung tâm chân mày.

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

Sau khi xả thiền xê dịch chỗ ngồi.

Ngày 10/3/2001:

Viết lúc 5 giờ 35 phút chiều.

Lúc thiền xác tôi đã biến thành nước đá lạnh nhưng còn cảm giác là biết hôm nay tôi bay thẳng bay thật cao, ý đã biết là đã lên cõi trời, sao hôm nay tôi bay trong bầu trời sáng có không khí chung quanh thật là lạnh, không máy lạnh mà không giống quạt máy thôi, chung quanh vừa mát vừa lạnh coi như không khí. Tuyệt diệu không biết diễn tả, và không giống không khí dưới trần.

Viết lúc 11 giờ 30 phút khuya.

Lúc thiền tôi là nước tỏa ra hơi lạnh, lạnh lạ lắm tôi không biết vì sao cho đúng.

Viết lúc 6 giờ 10 phút chiều.

Lúc thiền tôi cũng biến thành nước và tỏa ra hơi lạnh nhưng hôm nay tôi bay mà sao làm như bay không nổi, làm như chung quanh có điển mạnh quá ý biết là làn này tôi bay lên cõi cao hơn những lần trươc và làm như có ai gắn một cái máy mát thổi vô người tôi.

Viết lúc 11 giờ chiều:

Sau khi xả xê dịch chỗ ngồi.

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

Sau khi xả thiền, tôi còn ngồi để chà tay chân, mắt mở mà trước mặt tôi làm như cả mặt tôi có ánh sáng trắng (ánh sáng đây là điển vì tôi thiền lúc 2 giờ 45 phút khuya).

<u>Ngày 19/3/2001:</u>

Viết lúc 1 giờ 07 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng.

Ngày 20/3/2001:

Viết lúc 2 giờ 15 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng, và sau khi xả đứng lên trên đầu tôi làm như có mưa điển đổ xuống đầu tôi.

Viết lúc 5 giờ 05 phút chiều.

Lúc thiền làm như có ai xối nước từ trên đầu tôi xuống, xối mạnh lắm.

Ngày 20/3/2001:

Viết lúc 10 giờ 35 phút khuya.

Lúc 2 giờ 15 phút trưa, trong lúc ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi ra đường chung quanh có rất nhiều người, mà những này tôi không có quen ai hết.

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bỏ gối ngồi thiền xuống thảm cách xa gối khoảng vài tấc.

Ngày 21/3/2001:

Viết lúc 1 giờ 15 phút trưa.

Hôm nay thiền tôi bay rất nhanh, lúc bay khắp người tôi như có một lớp điển lạnh chung quanh và bay trong bầu trời thật là sáng (nói là khắp người phủ một lớp điển lạnh chớ sự thật tôi không có xác lúc đó, mà chỉ biết bằng cảm giác thôi để còn biết mà viết vào sách nên tôi viết cho rõ điều này.

Ngày 22/3/2001:

Viết lúc 12 giờ 40 phút khuya

Sau khi xả thiền, mở mắt mà trước mắt tôi toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 4 giờ chiều.

Sau khi xả thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ, một lát sau những ngôi sao này có chỗ gom lại làm thành vòng tròn ánh sáng cỡ cái trứng gà.

Ngày 23/3/2001:

Viết lúc 3 giờ trưa.

Lúc thiền tôi ngồi giữa không trung và bay trong bầu trời có ánh sáng trắng.

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

Lúc thiền tôi bật ra sau 1 lần mạnh lắm.

Ngày 24/3/2001:

Viết lúc 11 giờ 07 phút trưa.

Lúc thiền điển xối từ trên đâu, mà hôm nay sao lạ lắm một lần xối điển xuống đầu tôi là đầu tôi chóa sáng.

Viết lúc 1 giờ 35 phút khuya.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu tôi , mà mỗi lần xối xuống là đầu tôi phát sáng.

Ngày 25/3/2001:

Viết lúc thiền 7 giờ 20 phút sáng

Lúc thiền tôi thấy một vị Phật ngồi thiền (tôi không dám viết sai, sợ bị hạ tầng công tác, vì nhận diện sai vị Phật đó là ai, nhưng lúc thiền ý biết là Phật Thích ca), lúc đó tôi xin đảnh lễ Phật để học hỏi thêm.

Viết lúc 10 giờ 15 phút sáng.

Trạng thái lúc thiền suốt 1 giờ 20 phút tôi không xác nhưng biết là mình đang ngồi lơ lửng trong bầu trời có ánh sáng và còn biết từ cằm và đầu tôi có phát ra ánh sáng trông tròn như mặt trời (giống vậy thôi chớ không sáng dữ như mặt trời đâu). Tôi ngồi thiền một lát, tôi chỉ là luồng điển lạnh bắn thẳng lên vô cùng không biết bao nhiều mà nói trong bầu trời bao la sáng.

Viết lúc 11 giờ 12 phút khuya.

Lúc thiền tôi thường bỏ gối ngồi thiền xuống dưới thảm ngồi thiền mà không hay. Trong lúc thiền có 1 lần tôi bật ra sau về phía trái bật mạnh lắm.

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

Lúc thiền tôi bỏ gối ngồi thiền xuống dưới thảm, ngồi thiền mà không biết mình xê dịch chỗ ngồi 3 tấc, và sau khi xả tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 26/3/2001:

Viết lúc 11 giờ 45 phút khuya.

Lúc thiền tôi hay xê dịch chỗ ngồi (lúc thiền ngồi trên gối 1 lúc xuống thảm ngồi lúc nào không hay)

Viết lúc 3 giờ 35 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy cái vòng tròn sáng trong đầu y như cái bóng đèn tròn màu trắng (mới đầu tôi nói ủa làm gì trong đầu có cai bóng đèn nhưng đó là sự thật).

Ngày 27/3/2001:

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa

Lúc thiền làm như có ai xối điển từ trên đầu tôi xuống xối liên tục và xối điển rất mạnh. Tôi phải cố vươn cái đầu và lưng lên lúc thiền.

Viết lúc 5 giờ 55 phút trưa.

Lúc thiền hôm nay tôi bay (đương nhiên là không xác) nhưng còn biết sao tôi bay quá nặng làm như chung quanh phủ một lớp điển quá dày làm tôi bay không muốn nổi. Bay như vậy một lúc sau (đang lúc thiền tôi không biết thời gian bao lâu) tự nhiên hết nặng và tôi bay lên thật là cao. Lúc bay này không khí chung quanh tôi thật là mát lạnh và rất là dễ chịu.

Viết lúc 11 giờ 10 phút khuya.

Sau khi xả thiền, trước mặt tôi có ngôi sao nho nhỏ và những ngôi sao này có chỗ muốn kết thành vài đốm sáng, đốm sáng này không sáng lắm.

<u>Ngày 28/3/2001:</u>

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

Lúc thiền là như có ai xối điển trên đầu, xối điển như vậy thì đầu tôi phát sáng và toàn bộ điển trong người tôi tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 11 giờ 20 phút khuya.

Trong lúc thiền 2 tay đang bắt ấn tam muội tự nhiên bung ra và hai tay chống xuống thảm.

Ngày 4/3/2001:

Viết lúc 3 giờ trưa.

Lúc thiền tôi biến thành nước lạnh, nước hôm nay thật là mát có lúc trên trán tôi có một vòng nhỏ cỡ cái trứng sáng suốt 1 tiếng đồng hồ tôi bay.

Viết lúc 10 giờ 25 phút tối

Lúc thiền toàn bộ điển trong người tôi toát ra hết tạo thành một luồng điển bắn thẳng lên không trung. Và đầu tôi phát sáng hơn cái ánh sáng chung quanh mà tôi vẫn đang ngồi thiền (băng tôi mở để thiền sao hôm nay tôi không còn nghe lời Thầy giảng).

Viết lúc 3 giờ 32 phút khuya.

Sau khi xả thiền thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày6/3/2001:

Viết lúc 11 giờ 45 phút trưa.

Lúc thiền toát ra điển lạnh, trên đầu có một luồng điển lạnh phóng thẳng lên và trên đầu làm như có ai xối nước , mỗi cái xối nước là đầu sáng lên.

Viết lúc 10 giờ tối:

Lúc thiền bỏ gối thiền xuống thảm ngồi thiền mà không hay.

Ngày 7/3/2001:

Viết lúc 2 giờ 25 phút trưa :

Lúc thiền toàn thân toát điển ra hết, trên đầu có điển đi ra đi ra, thiền một lát trên đầu gom lại một luồng điển lạnh bắn thẳng lên không và tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Ngày 8/3/2001:

Viết lúc 8 giờ 40 phút sáng.

Lúc thiền toàn thân toát ra điển lanh y như cục nước đá tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 9/3/2001:

Viết lúc 11 giờ 37 phút trưa

Lúc thiền tôi biến thành nước

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền toàn toát ra điển ra hết, trong đầu điển đi ra đi ra mãi và trên đầu có luồng điển bắn thẳng lên . Hôm nay, toàn thân tôi lạnh lắm, làm như lạnh từ trong xương cốt lạnh ra. Cũng trong lúc thiền này tôi thấy Đức Phật Thầy Tám mặc áo sơ mi tay ngắn, quần tây xám, đầu đội nón nhìn tôi cười (không phải tôi tưởng đâu).

Ngày 10/3/2001:

Viết lúc 10 giờ 40 phút khuya.

Lúc thiền xác thì ngồi thiền mà tôi thấy tôi bay ra ngoài bằng chỗ từ nhà tắm nhà tôi bay ra,. Ngồi thiền một lát rôi thấy tôi ra ngoài chỗ tôi thờ ông thần tài trong nhà tôi, sắp những trái cây héo, hư sau khi cúng mấy ngày, bỏ ra và lấy cái tốt để lại.

Sau khi xả thiền mở mắt ngồi đó để xả mà tôi thấy trước mặt tôi là bầu trời đầy ngôi sao nhỏ.

Ngày 11/3/2001:

Viết lúc 8 giờ 35 phút sáng.

Ngồi thiền mà tôi thấy tôi ra trước tấm kiếng vô vi trong phòng khách ở nhà tôi, tôi sắp xếp dĩa trái cây trên kiếng, cái nào hư tôi bỏ ra, tốt để lại. Những lần trước cũng có những lần tương tự như vậy , tôi có hỏi Thầy thì Thầy bảo là tôi đi học đạo.

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 6 giờ 50 phút chiều.

Lúc thiền điển trong người tôi hôm nay tỏa ra lạnh và lạ hơn mọi khi.

Viết lúc 10 giờ 50 phút tối.

Lúc thiền có bật một cái đầu về phía tay mặt, bật nhanh lắm.

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

Sau khi xả mở mắt ngồi đó để bóp tay, bóp chân mà trước mặt tôi toàn là ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 12/3/2001:

Viết lúc 8 giờ 37 phút sáng.

Lúc thiền tôi có bật ra sau một vài lần.

Viết lúc 6 giờ 40 phút chiều.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 1 giờ 50 phút khuya.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra đến lạnh, tôi bay trong bầu trời sáng sau khi xả thiền thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 13/3/2001:

Viết lúc 10 giờ 05 phút tối :

Lúc thiền toàn thân xuất điển ra hết, luồng điển trên đầu phóng thẳng lên.

Viết lúc 5 giờ 50 phút khuya.

Lúc thiền tôi bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi thiền lúc nào không hay (cách xa gối 3-4 tấc).

Viết lúc 1 giờ 36 phút khuya.

Lúc thiền bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi thiền mà không hay. Lúc thiền tay bắt ấn Tam Muội tự nhiên giật bung 10 ngón tay lên thật cao. Cũng trong lúc ngồi thiền này tôi bật một cái bốp ra phía sau bật lên mạnh lắm, ý tôi nói chắc là phải bể đầu mất nhưng không sao.

Ngày 14/3/2001:

Viết lúc 10 giờ 50 phút sáng.

Trạng thái lúc thiền suốt 1 giờ 20 phút người tôi biến thành nước mà nước này tỏa ra hơi lạnh y như cục nước đá tỏa ra hơi lạnh. Trên đầu điển đi ra đi ra và tỏa ra hơi lạnh gom gọn lại thành luồng điển phóng thẳng lên, tôi ngồi trong bầu trời ánh sáng thật sáng, ý đã biết là xoáy óc đã đụng lên bầu trời trong sang, và còn biết 2 tay bắt ấn tam muội sao mà mười ngón tay trở thành nhớt như dầu nhớt.

Viết lúc 6 giờ chiều.

Lúc thiền cũng giống như trước trong ngày nay. Nhưng có thêm là trước trung tâm chân mày có lúc gom lại một vòng tròn sáng bằng cái chén (lần này không sáng lắm).

Viết lúc 12 giờ khuya.

Ngồi thiền mà tôi thấy tôi ra ngồi chỗ ông Thần Tài trong nhà tôi và tôi chất cam lên cúng.

Cũng trong lúc thiền này, tôi thấy một cây bông mai trắng.

Viết lúc 2 giờ khuya.

Lúc ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi tới vòi nước nơi bồn rửa chén dưới bếp, tôi rửa tay.

Lúc đó ý tôi còn nói mày rửa tay bằng nước lạnh hư điển hết, nhưng sực nhớ lại là mình đang ngồi thiền chớ không phải sự thật mình ra rửa tay mà hư điển.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau nhiều lần, không nhớ rõ bao nhiêu lần, bật mạnh lắm, và sau khi xả thiền tôi thấy toàn là ngôi sao.

<u>Ngày 16/03/2001</u>

Viết lúc 12 giờ 2 phút.

Lúc thiền tôi biến thành điển lạnh, trên đầu có luồng điển lạnh bắn thẳng lên cao. Tôi không biết bao nhiêu mà nói (xin nói cho rõ điều này, tôi trở thành điển lạnh, dĩ nhiên là không, còn xác) nhưng

cũng còn cảm giác, hôm nay tôi bay thẳng bay thẳng lên hoài và còn cảm giác là chung quanh xác tôi bao phủ luồng điển lạnh chung quanh lúc tôi bay (sự thật không phải tưởng tượng đâu) và chung quanh tôi hôm nay lúc thiền không khí thật là tuyệt diệu, vì lạnh không lạnh quá vừa mạnh vừa mát rất là hay nên tôi gọi là tuyệt diệu.

Viết lúc 2 giờ 30 phút trưa.

Lúc thiền cũng giống như lần hai nhưng lần này có thêm là ngay trán gần trung tâm chân mày có đốm sáng gần bằng cái chén. Đốm sáng này không sáng lắm.

Viết lúc 1 giờ khuya.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng trên không trung, hôm nay đầu tôi ánh sáng kết lại thành từng vài đốm sáng sáng. Mỗi đốm sáng cỡ trái trứng.

Ngày 17/03/2001

Viết lúc 8 giờ 30 phút.

Lúc ngồi thiền tôi thấy tôi đi ra ngoài (ngoài đây là trong nhà, tôi gọt trái đu đủ và chẻ ra làm hai).

Ngày 18/03/2001

Viết lúc 11 giờ 7 phút.

Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 20/03/2001

Viết lúc 10 giờ 55 phút tối.

Sau khi xả thiền trước mắt tôi có một chùm bông hồng màu đỏ.

Ngày 21/03/2001

Lúc ngồi thiền tôi thấy tôi ra phía trước nhà. Tôi hái những bông hồng màu vàng và tôi thấy trước cửa nhà có một cái thau, nói cái thau chớ cái thau này đẹp lắm, đựng đầy chà là chớ không giống chà là dưới trần.

Thiền một lúc sau, tôi thấy mình ngồi lơ lửng giữa không trung và bay còn biết trên đỉnh đầu phà mát và khắp người tỏa lạnh, cũng lúc đó tôi lại thấy một mâm trái cây, trái cây này lạ lắm, tôi không biết vì dưới trần tôi chưa thấy qua.

Ngày 22/03/2001

Viết lúc 5 giờ chiều.

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ, cũng trong lúc đang thiền mà tôi thấy tôi đi xuống bếp vặn vòi nước rửa tay và lại chỗ để muối lấy muối ngâm tay.

Mỗi lần ngồi thiền mà tôi thấy đi làm công chuyện trong nhà có nói với Thầy, Thầy bảo là đi học đạo.

Ngày 23/03/2001

Viết lúc 1 giờ 36 phút trưa.

Lúc thiền như có ai xối nước trên đầu, tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng trên đầu.

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

Lúc thiền trên đầu tôi làm như có ai xối nước, xối mạnh lắm, người tôi biến thành điển lạnh và có một luồng điển lạnh phóng thẳng lên.

Hôm nay chung quanh người tôi tỏa ra lạnh lắm, lạnh như cục nước đá tỏa ra, lạnh hơn mọi bữa.

Làm tôi chịu không nổi phải nhảy mũi liền liền, sau khi xả thiền làm tôi phát bệnh, muốn phát sốt vì quá lạnh của 1 tiếng 15 phút hôm nay.

(1 giờ 15 phút tôi xả vì quá lạnh, tôi chịu không nổi)

Và lúc thiền tôi thấy toàn là ngôi sao.

Viết lúc 11 giờ 30 phút khuya.

Sau khi ngủ thức dậy mở mắt ra trước mắt có một bông hồng nhỏ, nhỏ hơn ngón chân cái cứ hiện ra trước mắt hoài.

Viết lúc 3 giờ 10 phút.

Trong lúc thiền tôi bật ra một cái bốp, trong lúc đó tôi thấy một bó bông cúc màu trắng. Lúc thiền có lúc tôi bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi thiền lúc nào không hay (xê dịch như vậy 2,3 tấc).

Ngày 25/03/2001

Viết lúc 2 giờ 7 phút.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, có lúc tôi thấy một vòng tròn cỡ cái trứng giữa trán, hôm nay thiền tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng.

Viết lúc 6 giờ 30 phút chiều.

Lúc thiền giữa trán có một vòng tròn nhỏ, ánh sáng không sáng lắm.

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

Sau khi xả thiền trước mắt toàn là ngôi sao nho nhỏ (hai mắt mở ngồi xả thiền).

Ngày 26/03/2001

Viết lúc 11 giờ 20 phút trưa.

Lúc thiền tôi bỏ gối đang thiền xuống thảm ngồi cách gối khoảng 3 tấc mà không hay.

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

Trong lúc thiền hai tay bắt ấn Tam Muội văng ra hết và tôi bật té ngang một cái đùng, té mạnh lắm (mà tôi không sao).

Ngày 27/03/2001

Viết lúc 11 giờ trưa.

Lúc thiền người tôi biến thành nước tỏa ra hơi lạnh , trên đầu biến thành luồng điển lạnh bắn thẳng lên thật cao (có lúc trên đầu làm như có ai xối nước và tôi ngồi trong ánh sáng thiệt sáng).

Viết lúc 9 giờ 15 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, tôi bay thẳng trong bầu trời sáng.

Viết lúc 10 giờ 25 phút tối.

Lúc thiền tôi thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ. Thêm một lát sau tôi thấy tôi đi lại tấm kiếng vô vi trong nhà. Tôi bưng đĩa trái cây đang cúng, vừa cầm dĩa trái cây vừa bay. Ý tôi còn biết dĩa trái cây nặng quá mà tôi vừa cầm vừa bay.

Viết lúc 2 giờ khuya.

Mới ngồi soi hồn là tôi đã ngồi lơ lửng ở không trung rồi. Lúc thiền tôi thấy một bình bông chưng đầy bông hồng và chính tay tôi bỏ vô bình đó một cái bông hồng màu trắng. Cái bình này tôi thấy bay lên và từ từ biến mất.

Thiền một lát sau tôi lại thấy một cái hoa sen màu hồng nở thật bự và thật đẹp trước mặt tôi. (không phải tưởng tượng đâu mà là sự thật vì tôi rất sợ viết sai).

Ngày 28/03/2001

Viết lúc 6 giờ 20 phút chiều.

- Lúc thiền đầu tôi như có ai xối nước, tôi biến thành điển lạnh và lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.
- Trong lúc thiền tôi bỏ gối ngồi thiền xuống ngồi dưới thảm ngồi thiền lúc nào tôi không biết.
- Cũng trong lúc thiền tôi thấy cây bông đầy bông nở, tôi nói ủa sao lại có bông mai màu hồng.

Viết lúc 11 giờ 5 phút tối.

- Lúc thiền tôi thấy toàn là ngôi sao nho nhỏ.
- Có đôi khi tôi thấy những ngôi sao này gom lại thành những vòng ánh sáng (cỡ cái trứng)

<u>Ngày 29/03/2001</u>

- Trong lúc thiền tôi ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi ngoài phòng khách trong nhà tôi.
- Tôi chưng một bình bông hồng đủ màu sắc đẹp ở chỗ cửa, cái mở cửa bước vô nhà.
- Tôi chưng một bình thứ 2, có hai bông hồng màu trắng cũng thật đẹp ở chỗ ông Thần Tài.

- Làm công việc trong nhà trong lúc tôi ngồi thiền không phải tưởng tượng (có sao tôi viết vậy).

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

- Lúc thiền toàn thân biến thành điển lạnh, trên đầu làm như có ai xối nước và còn biết là còn đang ngồi lơ lửng trên không.

Viết lúc 2 giờ 20 phút.

- Sau khi thiền xong còn ngồi để xả thiền, trước mặt tôi hiện ra một cây hồng đầy hoa màu trắng. Không có tưởng tượng vì giờ này là 2 giờ 20 phút, thiền được 1 giờ 25 phút đã mỏi mệt, còn nghĩ bông hoa gì nữa nên tôi viết sự thật.

Ngày 30/03/2001

Viết lúc 1 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, tôi có bật ra phía sau một cái.

Ngày 01/04/2001

Viết lúc 9 giờ 5 phút tối.

- Lúc thiền tôi biến thành nước lạnh, như nước đá tỏa hơi lạnh và tôi bay thẳng trong bầu trời bao la sáng.

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

- Tôi biến thành điển lạnh và có lúc thiền tôi thấy ngôi sao bự.

Ngày 02/04/2001

Viết lúc 1 giờ 20 phút trưa.

- Lúc thiền người tôi biến thành nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 11 giờ 45 phút khuya.

- Lúc thiền người tôi là nước tỏa hơi lạnh, có lúc bao nhiêu điển trong người tôi gom lại thành một luồng điển lạnh phóng thẳng lên thật cao. Và tôi không biết cao bao nhiêu mà nói và tôi thấy toàn là ngôi sao.

- Tôi xin nói rõ là sao mỗi lần thiền người tôi thành nước tỏa điển lạnh mà tôi cứ viết hoài vì mỗi lần thiền của mỗi ngày tôi đều viết vô cuốn sách này. Nhưng mà mỗi lần nước tỏa hơi lạnh mỗi lần mỗi khác, càng về sau càng mạnh hơn lúc trước.
- Lúc thiền ngồi trên gối một lát, bỏ gối xuống thảm ngồi xê dịch khoảng 2 tấc, sau khi xả mới hay.

Ngày 03/04/2001

Viết lúc 11 giờ 50 phút trưa.

- Không có thiền mà mỗi tiếng niệm Phật của tôi như có ai xối điển trên đầu tôi.

Ngày 04/04/2001

Viết lúc 11 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền xác tôi biến thành điển lạnh, nhưng tôi vẫn còn biết là sao tất cả điển trong đầu tôi đi ra đi ra, điển vừa đi ra vừa khè hơi lạnh (sức khè hơi lạnh này cũng mạnh lắm).
- Lúc thiền cũng xê dịch chỗ ngồi.

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, điển hôm nay lạnh lắm, lạnh hơn mọi bữa.

Viết lúc 12 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền hai tay bắt ấn Tam Muội và hai chân đang ngồi xếp bằng thiền tự nhiên bật bung ra hết, làm người tôi giật ra một cái băng lên (giật mạnh)
- Trạng thái lúc thiền hôm nay, tôi là nước lạnh mà là nước làm như chảy lỏng ra, tỏa ra hơi lạnh.

<u>Ngày 05/05/2001</u>

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

- Lúc thiền tôi biến thành hơi nước tỏa lạnh (lạnh lắm hơn nước đã tỏa lạnh).
- Trên đầu làm như có ai xối nước.

<u>Ngày 06/04/2001</u>

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

- Lúc thiền tôi là nước, đã nước mà làm như nước này chảy lỏng ra và khè ra hơi lạnh.
- Trên đầu làm như có ai xối nước.

Ngày 07/04/2001

Viết lúc 9 giờ 15 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân biến thành nước tỏa ra hơi lạnh.

Viết lúc 2 giờ 35 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân biến thành nước, nước này lại chảy loãng ra.
- Trên đầu tôi điển làm như nước, chảy ra chảy ra mãi.
- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi, bỏ gối ngồi thiền xuống dưới thảm thiền mà không hay.

Ngày 08/04/2001

Viết lúc 9 giờ sáng.

- Lúc thiền hôm nay, tôi bay thẳng lên hoài.

Viết lúc 2 giờ 20 phút trưa.

- Hôm nay thiền 1 giờ 20 phút, tôi ngồi giữa không trung và tôi bay thẳng lên.

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi lại sắp xếp trái cây để cúng trước kiếng vô vi trong nhà tôi.

Ngày 09/04/2001

Viết lúc 7 giờ 35 phút sáng.

- Trong lúc thiền tự nhiên tôi thấy một vòng tròn xanh (ý tôi biết màu xanh ngọc bích) bằng cái trứng ngay chân mày.
- Hôm nay ngồi thiền suốt 1 giờ 20 phút, tôi bay thẳng lên, bay bằng điển.

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, mở mắt, trước mặt có một vòng tròn sáng.

Ngày 10/04/2001

Viết lúc 3 giờ 6 phút trưa.

- Lúc thiền có lúc giữa trung tâm chân mày có một vòng tròn sáng cỡ trứng gà.

Ngày 10/04/2001

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi, cách xa gối khoảng vài tấc mà không hay.

Ngày 11/04/2001

Viết lúc 11 giờ 35 phút trưa.

- Thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Ngày 12/04/2001

Viết lúc 12 giờ 42 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 9 giờ 10 phút tối.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi mà không hay.

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

- Trạng thái lúc thiền, đầu tiên tôi bay thẳng tới trước, bay lui về sau rồi bay ngang về trái và sau cùng bay về bên phải suốt 1 giờ 40 phút.
- Tôi bay rất nhanh.

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

- Sau khi xả thiền tôi thấy toàn là ngôi sao.

Ngày 13/04/2001

Viết lúc 10 giờ 20 phút tối.

- Lúc thiền tôi biến thành nước, mà nước này làm như chảy lỏng ra và thật là trong mát. Trên đầu làm như có ai xối nước.
- Trong lúc thiền, mới lúc đầu tôi thấy toàn là ngôi sao. Một lát sau những ngôi sao này biến thành pháo bông trắng.
- Tôi ngồi tiếp tục một lát sau trong người tôi làm như bị điện giật, làm tôi hơi sợ. Nhưng chợt nghĩ lại là mình đang ngồi thiền đâu có lộn đâu (giật y như

mạch điện) liền ngay sau đó tôi thấy chung quanh tôi đầy hết những ngôi sao và trên đầu tôi luồng điển bắn lên cũng chỉ là nước mà thôi.

Ngày 15/04/2001

Viết lúc 12 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi ra bếp làm công chuyện, tôi lấy tép đổ vô tô. Ý còn nói sao tép tanh quá mà làm làm chi, chợt nhớ lại là tôi đang ngồi thiền.

Ngày 16/04/2001

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Lúc thiền tôi là nước mà nước này là nước chảy lỏng ra.

Ngày 17/04/2001

Viết lúc 5 giờ 20 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu tôi, xối nước mạnh lắm, chảy khắp cả người tôi, luồng

điển trên đầu phóng lên thật cao, ý đã biết đã lên cõi trời (vì xoáy óc đụng ngay bầu trời và trên đỉnh đầu tôi thật là sáng.

Viết lúc 10 giờ 45 phút tối.

- Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 16/04/2001

Viết lúc 11 giờ 50 phút khuya.

- Trong lần thiền này tôi có bật ra sau hai lần bật mạnh. Tôi thấy toàn là ngôi sao, ngôi sao hôm nay lớn hơn mọi khi. Một lát sau những ngôi sao này kết lại thành vòng tròn sáng trên xoáy óc.
- Lúc trước cũng vậy tôi có hỏi Thầy. Thầy bảo là mỗi lần thấy như vậy là tôi đã vô biển yêu của Thượng Đế.
- Và người tôi biến thành nước khè hơi lạnh.

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 17/04/2001

Viết lúc 2 giờ 35 phút trưa.

Lúc thiền tôi là nước tỏa ra hơi lạnh, trên đầu có luồng điển cũng bằng nước bắn thẳng lên.

Viết lúc 6 giờ 30 phút chiều.

Lúc thiền làm như có ai xối nức và trên đầu tôi sáng thật là sáng.

Viết lúc 12 giờ 40 phút khuya.

Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi rất xa mà không hay.

Ngày 18/04/2001

Viết lúc 10 giờ 25 phút sáng.

Lúc thiền tôi là nước, mà nước này là nước chảy lỏng ra và khè lạnh.

Trên đầu có luồng điển phóng thẳng lên, vẫn còn có cảm giác và biết là mình ngồi lơ lửng

trong bầu trời, chung quanh là nước và ngồi trong ánh sáng thật sáng.

Ngày 19/04/2001

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng trong không trung.

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền tôi có bật ra sau một cái mạnh và cũng trong lúc thiền người tôi như điện xoẹt, người tôi cũng thành nước tỏa hơi lạnh.

Ngày 20/04/2001

Viết lúc 9 giờ 7 phút tối.

Lúc thiền tôi thấy xác tôi biến thành nước, nhưng còn nhìn và biết. Tôi thấy trên đầu toàn là ngôi sao.

Trên vai trái tôi có một con chim bồ câu trắng vàng.

Ngày 20/04/2001

Viết lúc 11 giờ 50 phút.

Lúc thiền trong suốt 1 giờ 20 phút, lần này tôi ngồi giữa không trung và tôi bay nhiều lắm.

Ngày 21/04/2001

Viết lúc 12 giờ 10 phút trưa.

Lúc thiền mưa điển xối trên đầu tôi, tất cả điển trên đầu gom gọn lại thành một luồng điển phóng thẳng lên trên.

Ngày 22/04/2001

Viết lúc 6 giờ 12 phút chiều.

Lúc thiền toàn thân biến thành nước tỏa ra điển lạnh, luồng điển trên đầu phóng lên thật là cao.

Ngày 24/04/2001

Viết lúc 11 giờ 10 phút sáng.

Lúc thiền như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 2 giờ 15 phút trưa.

Lúc thiền mà tôi thấy tôi thay nước bình bông cúc, xong tôi cầm bình bông tôi bay đi.

Viết lúc 6 giờ 20 phút chiều.

Lúc thiền có lúc tôi bay.

Ngày 25/04/2001

Viết lúc 5 giờ 40 phút sáng.

Lúc thiền tôi bay ra ngoài và một lúc sau tôi mở cửa phía sau nhà, tôi vô nhà lại.

Cũng trong buổi thiền này, tôi thấy đầy ngôi sao, một chặp sau những ngôi sao này kết lại thành vòng tròn ánh sáng nhỏ.

Mới thiền tôi thấy một vòng nho nhỏ ánh sáng (không sáng lắm) ngay trung tâm chân mày.

Ngày 26/04/2001

Viết lúc 11 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền tôi là nước tỏa ra hơi lạnh, lần thiền này tôi bay nhiều và xê dịch chỗ ngồi thật xa.

Ngày 27/04/2001

Lúc thiền tôi thấy toàn là ngôi sao.

Ngày 28/04/2001

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

Sau khi xả thiền còn ngồi chà chân, mở mắt mà trước mắt tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 3 giờ 45 phút khuya.

Trong lần thiền này tôi bay thẳng tới trước nhiều và có lúc đang thiền mà tôi thấy tôi đi ra phòng ngoài phòng khách nhà tôi. Tôi mở cửa tôi bay ra ngoài.

Ngày 27/04/2001

Viết lúc 11 giờ 15 phút sáng.

Lúc thiền tôi là nước, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối nước từ đầu xuống khắp cả người tôi.

Viết lúc 6 giờ chiều.

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 28/04/2001

Viết lúc 12 giờ 45 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và sau khi xả thiền mới biết mình xê dịch chỗ ngồi rất xa mà không hay.

Ngày 29/04/2001

Viết lúc 10 giờ 37 phút tối.

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ và trên đầu làm như có ai xối nước, không thiền trên đầu cũng làm như có ai xối nước.

Ngày 30/04/2001

Viết lúc 1 giờ 37 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy đầy những ngôi sao nho nhỏ, trong những ngôi sao này, hôm nay tôi lại thấy những cục sáng trắng giống như hình dạng bông tulip trắng xen lẫn ngôi sao.

Trên đầu tôi làm như có ai xối nước mạnh lắm xuống đầu tôi. Thiền một lát sau, trước mắt tôi hiện ra một lục bình nhỏ có đầy hoa hồng đủ màu.

Thiền lần nầy, luồng điển trên đầu của tôi lên thật cao, lúc thiền có bật ra phía sau về phía tay trái một cái mạnh.

Viết lúc 4 giờ 37 phút chiều.

Lúc thiền tôi thấy một hoặc hai ánh sáng kết lại cỡ cái trứng, thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 01/05/2001

Viết lúc 10 giờ 45 phút tối.

Lúc thiền có một lần người tôi làm như bị điện giật ở hai tay. Tôi nghĩ lại coi mình có làm gì sai không, thì cũng ngồi và bắt ấn Tam Muội y như mọi khi. Sau đó tôi còn biết là sau chỗ xoáy óc của tôi ngang bầu trời mà tôi đang ngồi thiền (như vậy là luồng điển trên đầu tôi hôm nay lên thật là cao).

Sau khi xả thiền mới biết là mình bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi hồi nào mà không hay.

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền tôi là nước tỏa ra hơi lạnh, trong người đôi khi có những giọt nước tung văng ra như mưa.

Viết lúc 10 giờ 22 phút tối.

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 02/05/2001

Viết lúc 1 giờ 5 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và tôi bay nhiều

Viết lúc 5 giờ 25 phút chiều.

Lúc thiền như có ai xối điển trên đầu, có thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 03/05/2001

Viết lúc 7 giờ 40 phút sáng.

Tôi là nước tỏa hơi lạnh, lúc thiền lần này tôi bay nhiều.

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

Lúc thiền như có ai xối nước ướt hết mình mẩy, ướt đây là điển chứ sự thật thì không có nước. Những cái xối nước như vậy trên đầu tôi phát sáng, phát sáng. Trên đầu luồng điển phóng lên thật cao, tôi không xác từ lâu nhưng còn cảm giác và biết là mình đang ngồi lơ lửng trong bầu trời.

Viết lúc 5 giờ 45 phút chiều.

Trong lúc thiền có lúc tôi thấy ngay trung tâm chân mày, tôi có một vòng tròn sáng nhỏ bằng cái trứng (không sáng lắm).

Thiền một lát sau tôi thấy chung quanh tôi thấy toàn là ngôi sao, sau khi thấy đầy ngôi sao này tôi có cảm giác và biết có một cục nước tự nhiên bay vô giữa ngực tôi và cục nước này chảy từ từ ra, thật là mát lạnh. Lúc này sau khi thiền đầu tôi luôn luôn làm như có nước.

Viết lúc 11 giờ 30 phút trưa.

Lúc thiền tôi bật một cái ra sau về phía bên tay trái.

Ngày 05/05/2001

Viết lúc 11 giờ 10 phút sáng.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và tôi ngồi lơ lửng giữa bầu trời.

Viết lúc 1 giờ 20 phút trưa.

Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh, trong lúc thiền cũng có lúc tôi ngồi giữa bầu trời và được bao phủ bởi một lớp điển lạnh này.

Viết lúc 10 giờ 50 phút tối.

Lúc thiền bỏ gối thiền xuống thảm ngồi thiền lúc nào không hay (bỏ xa gối).

Viết lúc 2 giờ 32 phút khuya.

Sau khi xả thiền trước mắt thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 05/05/2001

Viết lúc 10 giờ 10 phút tối.

Tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 11 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy bầu trời đầy ngôi sao lớn.

Ngày 07/05/2001

Viết lúc 7 giờ 20 phút sáng.

Lúc thiền ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi xuống bếp vặn vòi nước chỗ bồn rửa chén, tôi lại thấy có một cái đèn dầu (sự thật lúc thiền ai lại tưởng cây đèn dầu làm chi).

Thiền một lát tôi thấy tôi bay ra ngoài sân sau, thấy một cây bông hồng màu vàng thật lớn đầy hoa nở (sự thật sân sau tôi không có trồng cây hoa hồng màu vàng nào đâu).

Thiền một lát tôi lại thấy tôi bay ra sân trước nhà tôi coi bông.

Viết lúc 5 giờ 30 phút chiều.

Tôi ngồi trong lớp điển bao phủ.

Viết lúc 11 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền tôi biến thành nước rồi, mà trên đầu làm như có ai xối nước, xối mạnh lắm.

Lúc thiền trong suốt 1 tiếng 40 phút, tôi thấy đầy ngôi sao hai lần.

Lần thứ nhất: những ngôi sao này không kết lại thành từng vòng ánh sáng nhỏ cỡ cái trứng gà.

Mà lần thứ hai thì có hiện tượng này: trong suốt 1 tiếng 40 phút lần thiền này tôi mới biết thế nào là không. Sao mà nó quá thú vị, có thể nói tôi không còn nhớ cái gì trên đời.

Ngồi nữa cũng được vì tôi không còn biết mỏi, mà sao con mắt trái tôi đau quá nên tôi xả thiền.

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

Lần thiền này tôi thấy đầy ngôi sao hai lần, cũng trong lúc thiền này tôi thấy tôi ra phía sau nhà tôi, tôi làm công chuyện.

Ngày 08/05/2001

Viết lúc 7 giờ 30 phút sáng.

Ngồi thiền tôi thấy tôi ra trước kiếng vô vi trong phòng khách nhà tôi luôn luôn, bình bôn trên

tấm kiếng tôi chưng bông màu trắng mà hôm nay tôi lại thấy bình bông cúc màu vàng làm tôi giật mình (vì Thầy có dặn tôi là: "Mày phải chưng dâng Phật màu trắng không được bông màu, trần trược lắm đó"). Hơn nữa nhà tôi là nhà làm bệnh, đâu có chưng bậy như vậy. Nhưng chợt nhớ lại là mình đang thiền, lúc thiền tôi thường bay.

Viết lúc 1 giờ 10 phút.

Tôi là nước tỏa ra hơi lạnh (lạnh y như cục nước đá tỏa ra hơi lạnh)

Viết lúc 10 giờ 20 phút.

Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Viết lúc 2 giờ 12 phút khuya.

Trong lúc thiền tự nhiên tôi bật ra sau một cái mạnh lắm, cũng lúc bật đó hai tay bắc Ấn Tam Muội và hai chân ngồi xếp bằng thiền nó giật băng ra hết và bung cả tay lẫn hai chân tôi lên cao.

Sau khi giật băng tôi lên như vậy tôi lại tiếp tục ngồi thiền một lát, sau đầu tôi thấy toàn là ngôi sao.

Ngày 09/05/2001

Lúc thiền tôi thường bay.

Ngày 10/05/2001

Viết lúc 2 giờ 25 phút.

Sau khi xả thiền, trước mặt đầy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 7 giờ 55 phút.

Lúc thiền trước thảm tôi có từng vòng từng vòng từng vòng ánh sáng (mỗi cái vòng cỡ cái trứng). Lúc thiền tôi thường bay.

Ngày 11/05/2001

Viết lúc 10 giờ 45 phút trưa.

Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay (bỏ gối thiền xuống thảm ngồi).

Ngày 12/05/2001

Viết lúc 8 giờ 45 phút sáng.

Lúc thiền, ngồi thiền đó mà tôi thấy tôi đi ra ngoài sân trước nhà tôi. Tôi thấy có hai cái bông hồng mới nở búp thật là đẹp, nơi góc cuối sân nhà tôi. Nhưng sau khi xả thiền, tôi ra coi ngay nơi đó thì không có cái bông nào hết.

Thiền lúc về sau, ngồi đó mà tôi lại thấy tôi đi ra, trong nhà tôi thấy đầy trái cây nhiều lắm đựng trong cái gì tôi quên. Tôi nhớ rất nhiều trái chôm chôm và nhiều cái khúc tôi không nhớ. Sau khi xả thiền tôi ra coi thì nhà mình hôm nay đâu có cúng chôm chôm.

Ngày 14/05/2001

Viết lúc 11 giờ 5 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 1 giờ 35 phút khuya.

Trong lúc thiền, tôi thấy nhiều người lạ đàn ông, đàn bà có kể cả đàn bà bồng con nít đi vô nhà tôi.

Sau khi xả, trước mặt tôi có đầy ngôi sao nho nhỏ và tôi thấy một bạn đạo đem vô một thùng băng giảng kinh sách. Ý tôi nói người này thỉnh kinh.

Ngày 15/05/2001

Viết lúc 10 giờ 30 phút trưa.

Lúc thiền bỏ gối thiền xuống thảm ngồi thiền mà không hay (xệ dịch khoảng 2,3 tấc) và tôi thấy ngôi sao.

Ngày 16/05/2001

Viết lúc 8 giờ 25 phút sáng.

Ngồi thiền mà tôi thấy tôi xuống bếp vò đậu và nếp để nấu chè.

Viết lúc 1 giờ 50 phút khuya.

Lúc thiền có hai lần tôi bật hai cái. Trán đụng thảm về phía trước (không biết là tốt hay xấu vì hôm nay trong gia đình tôi có chuyện không vui). Sợ tôi bị hút hoặc phân tâm, chỉ sợ vậy thôi.

Sự thật là lúc thiền có sao tôi viết y ra vậy, và lúc thiền thường xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 17/05/2001

Viết lúc 5 giờ chiều.

Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

Sau khi xả trước mắt có ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 18/05/2001

Viết lúc 12 giờ 10 phút khuya.

Lúc thiền tôi là nước đá tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 19/05/2001

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra hơi điển lạnh, lần thiền này tôi bay nhiều, trên đầu làm như có ai xối nước.

Viết lúc 11 giờ 55 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy tôi đi ra ngoài phòng ăn tôi cầm những tấm hình lên xem. Mà sao toi thấy những tấm hình này toàn là cảnh, cảnh đẹp lắm, sau khi xả tôi quên mất cảnh rồi.

Thiền một lát sau tôi thấy một bó bông màu trắng, nhà tôi hôm nay không có chưng bông này. Nên không phải tôi tưởng tượng.

Ngày 20/05/2001

Viết lúc 7 giờ 50 phút sáng.

Lúc thiền mà tôi mở cửa đi ra ngoài.

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

Lúc thiền tôi là nước, toàn thân tỏa ra hơi lạnh, lần thiền này lạ lắm, tôi còn biết cảm giác là trong đầu tôi, nước chảy ra lênh láng giống như tôi là một cái

sông bao la toàn là nước (trên đầu ánh sáng thật là sáng).

Viết vào lúc 2 giờ 36 phút khuya.

Trong lúc đang ngồi thiền, cái hồn ra khỏi xác tôi xuất ra mạnh lắm (làm tôi hơi hết hồn). Một lát sau trên đầu tôi sáng lắm, những lần như vậy có hỏi Thầy, Thầy bảo là vào biển yêu của Thượng Đế

Ngày 21/05/2001

Viết lúc 11 giờ 15 phút sáng.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 2 giờ khuya.

Trong lúc ngồi thiền mà tôi đi xuống bồn rửa chén tôi vặn nước rửa tay.

Không biết hai ngày nay có thể tôi bị hút trược vì làm bệnh cho vài người bệnh nặng hay có lỗi gì không mà lúc thiền hai tay không chịu bắt ấn Tam

Muội, cứ một chút là bung ra bắt lại một chút là bung ra bắt lại một chút lại bung ra.

Viết lúc 4 giờ 15 phút khuya.

Sau khi xả trước trán làm như có vòng tròn sáng, trong lúc thiền mà tôi thấy tôi vặn vòi nước ở dưới bếp rửa tay.

Ngày 22/05/2001

Viết lúc 11 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi bỏ gối ngồi thiền xuống thảm, xa khoảng hai tấc mà không hay.

Ngày 23/05/2001

Viết lúc 8 giờ 50 phút sáng.

Lúc thiền bỏ gối ngồi thiền xuống thảm thiền, rất xa mà không hay.

Hôm nay tôi ngồi thiền, điển tỏa ra thật lạnh, lạnh lắm.

Ngày 26/05/2001

Viết lúc 5 giờ 36 phút.

Sau khi xả thiền trước mặt có nhiều vòng tròn ánh sáng.

Ngày 27/05/2001

Viết lúc 9 giờ 15 phút sáng

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao mà lạ lắm, lại là hoa pháo bông.

Đúng ra tôi không nên viết vô chuyện này, nhưng vì nó là sự thật làm cho tôi khổ vô cùng trong lúc lập hạnh. Để sau này tôi chết đi rồi nếu ai có duyên đọc qua cuốn sách của tôi, tôi ghi lại những gì tôi ngộ được lúc thiền. Theo lệnh của Đức Phật Thầy Tám và tôi cũng xin phép ghi lại tóm tắt một vài chuyện làm tôi đau lòng.

Ngày 27/02/2001: ngày Thầy qua Úc, tiểu bang Perth cũng là ngày Thầy xác nhận tôi lập hạnh, cứu người qua điển Lưu Ly Dược Sư Phật. Thầy nói lập hạnh này sẽ ăn "đinh", lúc đó tôi không hiểu ăn "đinh" là

sao. Quả thật lời Thầy nói không sai, tôi ăn tới cả "bù lon và sắt", kể cả bạn đạo ở Tây Úc lẫn bệnh nhân, vật tôi như cái mền, có dịp nói chuyện điện thoại với Thầy, tôi thỏ thẻ, Thầy bảo là cho nó chửi mày và ai mà khinh khi, mạt xát mày sau này lâm nạn sẽ quỳ xuống lạy mày.

Một lần nữa tôi lại xin phép, sách viết ấn chứng mà lại viết xa đề. Vì đây là một bệnh nhân bệnh đặc biệt, xin cho tôi kể lại vì đây là một sự thật.

Không phải tôi viết ra để bêu xấu, số là cha mẹ bệnh nhân này thường hay xúc phạm Đức Phật Thầy Tám.

Cha bệnh nhân cũng là bạn đạo vô vi mà lại thốt câu là: "Không ai điển quang bằng Thầy mà mỗi ngày uống bụm thuốc". Đã là bạn đạo vô vi, không thương Thầy thì thôi, sao lại nói những câu đau lòng như vậy.

Không phải tôi có ý gì bêu xấu cá nhân ai đâu, tôi sẽ viết tiếp vài câu chuyện cha mẹ bệnh nhân để nói.

Nhan đề nói: Mẹ thì nói Thầy Tám hồi xưa xác nhận cha Nhẫn Hòa sai, có ý nói ngày nay Thầy xác nhận tôi được lập hạnh làm bệnh qua điển của Lưu Ly Dược Sư Phật có ý không tin.

Ba còn dám nói chơi qua điện thoại với một người bạn và diễu cợt với nhau là không tin chuyện làm bệnh của tôi qua điển Phật. Ngoại trừ bộ phận sinh dục của ông bạn tuổi đã 67 tuổi mà cứng được lên đè tôi làm tại trước kiếng Vô Vi của tôi, ôi lời này tôi là người tu mà còn không dám viết, nhưng vì nó là sự thật. Các bạn ơi dơ tay quá hả, khi tôi viết lại những dòng chữ này.

Không phải ai nói lại đâu, tôi không có đi thiền ngày chủ nhật nhưng có anh bạn tôi đi, anh bạn tôi nghe nhưng bao giờ cũng nhịn cho qua vì nghĩ mình là bạn đạo với nhau.

Cứ vài tuần là kiếm chuyện và bêu xấu tôi. Cha, mẹ, anh, chị, em, mỗi người trong gia đình đều hỗn, xấc xược, mắng nhiếc tôi.

Cháu ngoại của ông ta, rể ông ta cũng làm bệnh mà khi đi khi không, kéo dài cả mấy tháng một căn bệnh rồi bêu xấu tôi, nói là: "làm hoài không hết đi làm chi" (còn Thầy thì bảo tôi là: "nhắc bệnh nhân phải liên tục và có lòng tin trong 90 lần"). Tôi làm y như lời Thầy chỉ dạy.

Gia đình này cũng có một đứa con gái, nó bệnh từ nhỏ đi đáy hoài, tới lớn đáy một ngày mấy chục bận, tôi làm đã hết, tôi đâu cần trả ơn.

Mà mẹ của bệnh nhân còn bảo là bổn phận của tôi lập hạnh phải làm, mà còn bảo định luật Vô Vi vay phải trả.

Có kỳ gần đây cha bệnh nhân nói một câu là: "Bạn đạo Vô Vi ai mà bệnh có còn sáng suốt hay không mà dám cầm ly nước ngửa cổ ra uống, đó là tin một tà đạo".

Thì chẳng bao lâu con ông đã bị bệnh ung thư máu, tức là bệnh nhân tôi đang cầu Phật cứu đây. Có những cái mà tôi không kể hết ra đây, đó là những hành động và thái độ quấy phá tôi.

Hậu quả ra sao các bạn biết không? Thầy bảo với tôi qua điện thoại lúc tôi hỏi Thầy nó bệnh gì và chỉ cách tôi cứu con ông ta.

Con ông đã bệnh ung thư máu vì ba nó quá ác nên lấy mạng thằng con. Ôi đau xót của cuộc đời lập hạnh, hút bao nhiêu bệnh của bệnh nhân qua mình rồi giải nhưng với tâm từ bi Đức Phật Thầy Tám chỉ cách tôi vẫn cứu con của gia đình quá quấy phá này.

Tôi có nói điện thoại với Thầy, Thầy nói với tôi là: "tùy con. Thử đi, bệnh khó mới biết Thầy hay".

Tùy tôi Thầy không kêu tôi làm cho bệnh nhân này vì ba nó quá ác, nó là con nên phải đền tội, nhận làm bệnh cho nó, tôi cũng không biết bệnh khó mới biết thầy hay. Sự thật tôi không biết tôi hay ho gì mà Thầy nói với tôi như vậy, tôi chỉ biết tội nghiệp

thương và cứu nó. Tôi nói bằng sự thật là tôi sung sướng và hãnh diện là được Thầy cho lập hạnh, làm bệnh không nhận tiền, mặc dầu gia đình tôi cũng khổ lắm, mà thôi than làm gì bởi vì tôi sống nghèo khổ đã quen.

Ngày nay tôi đã hết bệnh, gia đình được mở cửa, được thấy ánh sáng và sinh hoạt lại bình thường. Đó là nhờ Đức Phật Thầy Tám cứu mạng, tôi ráng tu và đã được lập hạnh là đã quá đầy đủ đối với tôi ở kiếp này rồi.

Bây giờ tôi đang làm bệnh để cứu con của gia đình nãy giờ tôi đang viết ở trên (vì nó bệnh quá nặng, ung thư máu) còn sống chết sau 90 lần tôi sẽ viết sau.

Hiện giờ tôi đã đóng tiền hai lần 1600 đô la để đi kỳ đại hội tháng 10 năm 2001 này.

Thầy cho tôi biết trong lúc nói điện thoại là tôi không đủ sức vì mất quá nhiều điển và kiệt sức để làm bệnh ung thư máu cho bệnh nhân này.

Tôi cũng đã khóc với Thầy là cuộc đời lập hạnh sau quá chua xót, tôi phải hút hết bệnh của bệnh nhân qua tôi là mỗi ngày sau khi làm bệnh tôi phải ngâm 5 kg muối hột, 4 lít rưỡi dấm mỗi ngày phải ngâm 25 phút cho đến khi hết làm bệnh (đó là làm bệnh ung thư) còn làm bệnh cũng là những bệnh mà bác sĩ chê (coi như là bệnh nan y) thì một tuần tôi cũng ngâm hai lần cũng liều lượng dấm và muối như vậy. Nếu không ngâm tôi bị đau mình lắm vì dấm và muối có tác dụng giải độc, sau khi làm bệnh tôi phải ngâm để giải.

Thầy còn bảo trong lúc nói điện thoại với tôi là: "bệnh khó mới biết thầy hay chớ mày". Ôi tôi còn nhớ trong băng Thầy giảng là phải lấy oán làm ân. Bây giờ, tôi mới thấy câu đó thật là hay.

Thời gian này tôi công phu có phần giảm vì mệt và quá mất điển, ít ấn chứng (nên ấn chứng có gián đoạn thời gian dài).

Ngày 27/05/2001

Lúc thiền điển đang lên cực cao, tôi thấy ngôi sao đầy hết mà sao tôi lại thấy bệnh nhân ung thư máu nà tôi đang làm bệnh cho nó. Tôi thấy nó không có bệnh gì hết, bệnh nhân thật là khỏe, đang mặc đồ trượt tuyết (hai tay cầm hai cây gậy đang vui vẻ trượt trên tuyết chơi). Lúc thiền tôi thấy bệnh nhân như vậy, còn chuyện còn sống hay là chết sau 90 lần tôi sẽ viết sau.

Thú thật là sáng lại tôi có nói với anh bạn của tôi là bệnh nhân này không chết đâu.

Ngày 28/05/2001

Viết lúc 11 giờ 55 phút sáng.

Lúc thiền là như có ai xối nước, tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi mà không hay.

Ngày 29/05/2001

Viết lúc 10 giờ 55 phút tối.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, tôi là nước gom gọn lại một luồng điển lạnh phóng thẳng lên trên. Lúc thiền bỏ gối thiền xuống thảm ngồi thiền.

Ngày 30/05/2001

Lúc thiền mà tôi thấy một người đàn bà và một người con trai còn trẻ ngồi ở dựa, trước phòng khách (trong lúc tôi đang thiền ở phòng tôi ngủ) mà tôi thấy tôi đi ra phòng khách tôi thấy những người này tôi chưa hề biết mặt.

Sau này tôi có hỏi Thầy, Thầy bảo đó là những người sau này sẽ xuống nhà xin tôi làm bệnh cho họ.

Ngày 01/06/2001

Viết vào lúc 1 giờ 30 phút trưa.

Sau khi xả thiền trước trán có vòng ánh sáng tròn cỡ cái trứng.

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

Lúc thiền làm như cả thùng điển đổ lên người tôi, tự nhiên tôi mê đi không còn nghe băng Thầy giảng. Trong suốt 1 giờ 30 phút này tôi xê dịch chỗ ngồi rất nhiều lần.

Ngày 02/06/2001

Viết vào lúc 10 giờ 42 phút sáng.

Lúc thiền, khi trước nói là xối điển, hôm nay thiền kêu bằng đổ điển lên người tôi (tức là điển nhiều lắm).

Viết lúc 2 giờ trưa.

Lúc tôi ngồi thiền làm như có ai đổ điển khắp cả người tôi. Toàn thân tỏa ra điển đưa vô trạng thái xác tôi là hơi điển tỏa lạnh, lạnh lắm.

Viết lúc 1 giờ 22 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao, ngôi sao lúc bây giờ tôi thấy to hơn lúc trước, trong lúc thiền này tôi là hơi nước mát lạnh.

Ngày 03/06/2001

Viết lúc 6 giờ chiều

Lúc thiền tôi thấy toàn là ngôi sao.

Ngày 05/06/2001

Viết lúc 11 giờ 10 phút khuya.

Lúc thiền toàn thân tôi là điển tỏa ra hơi lạnh, lạnh lắm, lạnh hơn mọi khi (có nghĩa là càng lúc càng mạnh)

Ngày 06/06/2001

Lúc thiền tôi là điển tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 3 giờ 40 phút sáng.

Trong lúc tôi đang ngồi thiền mà tôi thấy thằng con út tôi mở cửa vô ngồi đối diện xếp bằng ngang tôi, nó ngồi như vậy cỡ 5 hay 10 phút rồi đi ra (sự thật là lúc đó nó đang ngủ trong phòng nó).

Lúc thiền tôi thấy ngôi sao, người tôi là điển tỏa ra hơi lạnh, lạnh lắm.

Viết lúc 8 giờ 12 phút sáng.

Ngồi thiền mà tôi thấy tôi ra ngoài phòng khách nhà tôi, hai bình nước lọc tôi thường để trên bàn để làm bệnh mà sao hôm nay hai bình đầy nước lại để trên tấm kiếng Vô Vi.

Ngày 07/06/2001

Viết vào lúc 11 giờ 15 phút trưa.

Lúc thiền tôi chỉ là luồng nước lạnh phóng thẳng lên không trung. Cũng trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 08/06/2001

Viết vào lúc 10 giờ 30 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy toàn là ngôi sao.

Ngày 09/06/2001

Viết vào lúc 9 giờ 50 phút sáng.

Lúc thiền tôi đã biến thành hơi điển tỏa ra điển lạnh, lạnh lắm, lạnh thấu xương.

Ngày 11/06/2001

Viết vào lúc 12 giờ 50 phút trưa.

Lúc thiền, xê dịch chỗ ngồi, 2,3 tấc mà không hay. Ngồi trong ánh sáng thật là sáng

Ngày 15/06/2001

Viết vào lúc 11 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền tôi chỉ là điển tỏa ra hơi lạnh trong bầu trời bao la, lạnh lắm kêu bằng lạnh thấu xương.

Viết vào lúc 2 giờ 20 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy con chim biết nói tôi nuôi, nay nó đã chết để thế mạng cho Lê Tấn Quốc, một bệnh nhân bệnh ung thư mà tôi đang làm bệnh (tôi xin

Nói rõ tại sao tôi biết con chim này thế mạng cho bệnh nhân, số là Thầy nói điện thoại với tôi về bệnh nhân này là làm vài lần không thấy bớt đem bệnh nhân này về chôn đi. Tôi cũng không biết bệnh nhân này sống hay chết vì nó bệnh ung thư máu.

Tôi xin nhắc lại là hồi 27 tây tháng 2 năm 2000 lúc Thầy qua Úc xác nhận cho tôi lập hạnh làm bệnh

cứu người. Lúc này tôi có làm bệnh cho em của bệnh nhân ung thư màu này nó đi mua cho tôi một con chim biết nói, nó còn nhỏ, phải nhờ chủ nuôi tới 13 tuần mới giao qua cho tôi, tôi nuôi được 1 năm mấy và hứa sẽ nuôi, độ và dạy cho nó niệm Phật "Nam Mô A Di Đà Phật", nhưng vì tôi quá bận và không có thời gian để dạy cho nó niệm Phật. Con chim này nó không bệnh hoạn để trong lồng để phía sau nhà có mái hiên che nắng che mưa. Tôi nghe nói loại nầy nó sống rất lâu, tại sao sáng tôi ra thấy nó chết mất, tôi hỏi Thầy có phải nó chết thế mạng cho Lê Tân Quốc đang bệnh ung thư máu mà tôi đang làm bệnh phải không? Thì Thầy bảo là đúng. Tôi phải nhớ ơn con chim này vì nó đã giúp tôi lập hạnh lớn là cải tử hoàn sanh một mạng người và ngay cả bệnh nhân sau khi được cứu sống cũng phải cám ơn con chim này.

Ngày 16/6/2001:

Viết lúc 3 giờ 05 phút trưa.

Lúc thiền tôi biến thành điển tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 20/6/2001:

Viết lúc 8 giờ 20 phút sáng.

Lúc thiền ngồi thiền mà tôi thấy tôi ra phòng khách nhà tôi. Tôi mở cửa tôi ra ngoài và tôi bay, bay thẳng lên hoài trong bầu trời trong sáng.

Viết lúc 8 giờ 20 phút tối .

Trong lúc thở chiếu minh tôi nằm trên giường nệm thở mà, khi nằm nhắm mắt để thở, từ lâu rồi tôi không có xác mà sao hôm nay tôi còn cảm giác và biết là làm như trên cái nệm tôi đang nằm thở toàn là hơi điển lạnh bốc hơi lên cực lạnh (phà phà hơi điển lên 2 bàn tay tôi).

Ngày 21/6/2001:

Viết lúc 11 giờ 50 phút trưa.

Lúc thiền điển tỏa ra hơi lạnh, sao tôi cứ nói điển tỏa ra hơi lạnh hoài (tôi xin nói rõ là mỗi ngày điển càng lạnh tăng lên y như là cục nước đá tỏa ra hơi lạnh). Thầy có nói với tôi là càng lên cao càng lạnh và Thầy nói với tôi là lúc này thiền tôi lên cao lắm rồi.

Viết lúc 2 giờ 37 phút khuya.

Lúc thiền tôi cũng biến thành điển tỏa ra hơi lạnh, lạnh lắm. Lúc đó tôi lại thấy một cây bông hồng màu vàng nở đầy bông thật đẹp, một lát sau tôi lại thấy gương mặt của bệnh nhân bị bệnh ung thư máu. Trong ý tôi biết bệnh nhân này chắc là cứu sống được (ý lúc thiền biết vậy thôi, còn sống hay không chờ 90 lần toi làm bệnh mới biết).

Tôi xin viết lại, trước khi bệnh nhân này chưa có bệnh mà sau khi xả thiền tôi lại thấy ủa sao gương mặt của nó già đi 70,80 tuổi. Tôi có nói ủa sao kỳ vậy thì không bao lâu nó bị bệnh (tôi viết đây là viết sự thật, vì bệnh nhân này thỉnh thoảng cũng có xuống nhà tôi để xá kiếng Vô Vi).

Ngày 22/6/2001:

Viết lúc 10 giờ 55 phút tối.

Lúc thiền tôi là nước, nước chảy lỏng ra. Trong bầu trời trong sáng chỉ có luồng điển phóng lên.

Trong lúc thiền có lúc tôi thấy đầy ngôi sao và một lúc sau trên đầu tôi ánh sáng sáng lắm.

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

Lúc thiền tôi có xê dịch chỗ ngồi nhiều lần.

Ngày 23/6/2001:

Viết lúc 11 giờ 35 phút trưa.

Ngồi thiền tôi là điển tỏa hơi lạnh, nhưng tôi cũng còn biết là xác đang ngồi thiền mà tôi đi xuống bồn rửa dưới bếp tôi vặn vòi nước và rửa tay.

Và tôi còn thấy một người tôi đang làm bệnh (lúc này tôi đang ngưng làm bệnh để làm cho một người bệnh nhân bệnh nhân nặng) hai tay xách đầy đồ

đến cho tôi. Tôi viết đây với ý là tôi hỏi biết chuyện sắp đến.

Như lúc thiền tôi thường thấy người này người nọ vô nhà tôi. Tôi hơi sợ và hỏi Thầy sao thiền mà lại thấy người ta. Thầy bảo là không sao, đó là những người cho tôi biết trước là họ sẽ đến xin làm bệnh đó.

Ngày 24/6/2003:

Viết lúc 12 giờ 55 phút.

Lúc thiền tôi thấy toàn ngôi sao.

Viết lúc 4 giờ 25 phút

Lúc thiền tôi là điển tỏa hơi lạnh, lúc đang thiền mà tôi thấy tôi đi xuống cái bồn rửa dưới bếp vặn nước tôi rửa chén.

Ngày 25/6/2001:

Viết lúc 12 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 27/6/2001:

Viết lúc 2 giờ 55 phút:

Trạng thái thiền hôm nay khác lạ hơn tất cả mọi khi, tôi là điển tỏa ra hơi lạnh, cực lạnh và tự

nhiên tất cả điển trong người tôi gom lại hết, thoát hết ra ở trên đầu tôi. Sau trạng thái này thì tôi lại bay, đương nhiên là tôi không xác nhưng còn biết cảm giác để viết lại là tôi bay mà còn biết cảm giác là xác tôi không còn là gì hết, tôi lại được bọc trong một khối điển quá nặng mà bắt tôi phải bay, bay hoài điển lạnh không thể diễn tả. Khối điển bọc tôi lại nặng lắm, nặng không biết bao nhiêu mà khối nặng khủng khiếp, tôi ráng và phải bật lên tiếng rên (miệng vẫn co lưỡi răng kề răng mà vẫn rên ra tiếng chịu đựng như vậy trong suốt 1 giờ 20 phút. Tôi biết phải ráng vì đang được bề trên ban chiếu tôi không dám xả thiền chờ đến khi kết băng Thầy giảng tôi mới xả, sau khi xả thiền tôi không sao cả.

Ngày 28/6/2001:

Viết lúc 11 giờ 05 phút trưa.

Lúc thiền tôi biến thành điển tỏa ra hơi lạnh.

Viết lúc 12 giờ 30 phút khuya.

Lần thiền này cũng có lúc giống như ngày 27/6/2001 tức là giống như hôm qua nhưng có lạ hơn là trên cao tuyệt đỉnh của bầu trời trong sáng tôi thấy Đức Phật Thầy Tám.

Tôi chịu không nổi với khối điển quá nặng mà tôi phải bay, tôi xin xả được 1 tiếng 15 phút.

Ngày 29/6/2001:

Viết lúc 6 giờ 10 phút.

Lúc thiền tôi chỉ là nước lạnh trong mát và chỉ có luồng điển phóng thẳng lên trên.

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

Sau khi xả thiền tôi thấy toàn ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 4 giờ 45 phút.

Lúc thiền tôi cũng thấy đầy ngôi sao.

Ngày 1/7/2001:

Viết lúc 10 giờ 50 phút tối.

Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi 3 tấc mà không hay, thiền có lúc trên đỉnh đầu tôi có ánh sáng thật sáng.

Ngày 3/7/2001:

Viết lúc 9 giờ 30 phút tối.

Sau khi thiền còn ngồi để xả thiền lấy tay vuốt lên mặt, mặt tôi hôm nay láng một cách lạ lùng.

Ngày 5/7/2001:

Viết lúc 8 giờ 15 phút sáng.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh. Suốt 1 giờ 20 phút tôi bay lùi về phía sau mãi.

Viết lúc 11 giờ 35 phút trưa.

Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh và xê dịch chỗ ngồi lúc nào không hay.

Viết lúc 2 giờ khuya.

Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao và sau khi xả tôi cũng thấy đầy ngôi sao (thấy ngôi sao tôi phone điện thoại để hỏi Thầy, Thầy bảo là điển tiên Phật ban chiếu).

Ngày 7/7/2001:

Viết lúc 11 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi bỏ gối thiền xuống thảm ngồi mà không hay.

Ngày 11/7/2001:

Viết lúc 7 giờ 45 phút sáng.

Trong lúc thiền mà tôi thấy tôi đi xuống bếp, xuống chỗ bồn rửa chén làm công chuyện. Thiền một lát sau tôi thấy con mắt mặt tôi tự nhiên chớp lên sáng quá chừng.

Viết lúc 11 giờ 30 phút trưa.

Trong lúc thiền có lúc tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 2 giờ 20 phút trưa.

Sau khi xả thiền mở mắt mà trước mắt đầy ngôi sao.

Ngày 13/7/2001:

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 14/7/2001:

Viết lúc 10 giờ đêm.

Lúc thiền tôi thấy vòng tròn sáng ngay trung tâm chân mày.

Ngày 14/7/2001:

Viết lúc 2 giờ 20 phút.

Trong lúc thiền tôi thấy đầy những ngôi sao, một lát sau những đốm ngôi sao này kết lại thành vòng ánh sáng.

Ngày 16/7/2001:

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 17/7/2001:

Viết vào lúc 10 giờ 55 phút khuya.

Lúc thiền toi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 18/7/2001:

Viết lúc 8 giờ 25 phút sáng.

Lúc thiền tôi thấy một dĩa lớn đầy trái hồng đào màu đỏ thật là đẹp (lúc đó tôi nghĩ mình có tưởng tượng không nhưng sự thật là không vì ở trước phòng khác tôi cũng có chưng một dĩa hồng đào giả mà đâu có giống màu như vậy nên không phải là tôi tưởng tượng.

Ngày 22/7/2001:

Viết lúc 9 giờ 45 phút sáng.

Trong lúc thiền bỏ gối thiền xuống thảm ngồi mà không hay.

Viết lúc 2 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, hôm nay tôi bay nhiều lắm và ngay trán tôi có những vòng tròn sáng.

Viết lúc 7 giờ 30 phút tối.

Lúc thiền tôi đã thành điển tỏa ra hơi lạnh,lạnh lắm kêu bằng lạnh thấu xương, không còn xác nhưng

còn biết cảm giác là đang ngồi giữa không trung bay hoài bay mãi.

Ngày 23/7/2001:

Viết lúc 10 giờ 20 phút sáng.

Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao (thấy ngôi sao Thầy có nói với tôi là điển của tiên Phật ban chiếu và sau khi xả thiền lấy tay rờ vô mặt, da thật mềm và láng).

Ngày 25/7/2001:

Viết lúc 5 giờ 30 phút sáng.

Lúc thiền toàn bộ điển trên đầu tôi đi ra, đi ra (người tôi biến thành nước).

Viết lúc 4 giờ 25 phút khuya.

Tôi nhắc lại vê con chim biết nói mà tôi nuôi nó đã chết để thế mạng cho một bệnh nhân bệnh ung thư máu mà tôi đang làm bệnh. Thầy bảo là để yên cái lồng để cho con chim đã chết đó cho nó về nó ở. Mà ông bạn chồng tôi nhè đâu ổng tháo cái chân của cái lồng chim ra, còn cái lồng gỡ ra gọn đem cất trong cái hốc. Hôm đó tự nhiên tôi ra kiếm thấy đâu mất cái lồng chim, tôi sợ con chim vô ở không được nên tôi kêu ráp y trở lại như cũ đi như lúc chim còn sống.

Khuya nay thiền tôi thấy một con chim nhỏ đang mổ ăn (tôi làm đúng như Thầy là để y lồng chim cho nó vô ở, như lúc còn sống và niệm Phật lúc thiền cầu nguyện cho con chim sớm siêu thăng về Tịnh độ và cảm ơn chim đã giúp tôi cứu một bệnh nhân bị bệnh ung thư máu. Đó là một hy sinh của nó giúp tôi rất lớn trong lúc lập hạnh).

Ngày 27/7/2001:

Viết lúc 11 giờ 25 phút tối.

Ngồi thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Ngày 28/7/2001:

Viết lúc 11 giờ sáng.

Lúc thiền trên đỉnh đầu tôi chớp sáng lắm.

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu, và gom gọn lại thành một luồng điển lạnh bắn thẳng lên không trung. Lúc này khi thiền tôi thường xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 30/7/2001:

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu và tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

Sau khi xả thiền trước mặt đầy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

Lúc thiền bao nhiêu điển trong người tôi gom lại thành một luồng điển phóng thẳng lên và trên đầu tôi ánh sáng thật là sáng.

Ngày 1/8/2001:

Viết lúc 9 giờ 22 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung. Trên đầu làm như có ai xối nước và trên trán tôi có một đốm sáng.

Viết lúc 1 giờ 45 phút

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 2/8/2001:

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh (viết lúc 8 giờ 05 phút).

Ngày 3/8/2001:

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

Lúc thiền tôi là điển tỏa ra hơi lạnh, khắp người tôi gôm lại thành một luồng điển phóng thẳng lên.

Ngày 4 /8/2001:

Viết vào lúc 12 giờ 45 phút sáng.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh. Trên đầu ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 3 giờ 35 phút.

Trong lúc thiền tôi thấy một cây bông mai vàng nở đầy hoa.

Ngày 5/8/2001:

Viết lúc 4 giờ 25 phút chiều.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra hơi lạnh (lạnh lắm).

Viết lúc 7 giờ 55 phút sáng.

Lúc thiền tôi thấy một vị Phật vàng ngồi xếp bằng thiền. Tôi nói để nhìn kỹ và nhận diện ra vị Phật nào (ý nói là Phật Thích Ca). và một lát sau tôi lại thấy một vị Phật đàn bà, vị Phật này còn trẻ cũng ngồi trong tư thế xếp bằng thiền mà tay cầm 1 viên tròn nhỏ như hòn bi.

Cầm bằng ngón tay cái và tay trỏ cứ ở trước mặt tôi hoài cũng lâu, mà tôi không biết bao lâu vì đang ngồi thiền.

Ngày 6/8/2001:

Viết lúc 11 giờ 15 phút.

Lúc thiền tôi là điển tỏa ra hơi lạnh, hơi này lạnh lắm và trên đầu làm như có ai xối điển, sau khi xả thiền rồi mà toàn thân tôi cũng tỏa ra hơi thật là lạnh.

Ngày 7/8/2001:

Viết lúc 8 giờ 45 phút sáng.

Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, trong lúc thiền tôi bay.

Ngày 8/8/2001:

Viết lúc 1 giờ 05 phút sáng.

Lúc thiền tôi thấy một vị Phật ngồi thiền nhưng nhìn kỹ sự thật vị Phật chính là tôi.

Viết lúc 10 giờ 17 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao, mà ngôi sao này là ngôi sao lớn.

Ngày 9/8/2001:

Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu và tôi thấy tôi đi ra ngoài đường có vài nhà không ai ở, nhà đã bị hư chưa sửa.

Ngày 11/8/2001:

Viết lúc 11 giờ trưa.

Trong lúc thiền tôi thấy hai cây bông cúc, một cây màu vàng và một cây màu trắng (tôi không có tưởng tượng).

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

Lúc thiền bao nhiêu điển trong người tôi gom lại thành một luồng điển phóng thẳng lên và trên đầu tôi ánh sáng thật là sáng.

Ngày 14/8/2001:

Viết lúc 6 giờ 05 phút.

Trong lúc thiền thấy ngôi sao.

Ngày 17/8/2001:

Viết lúc 5 giờ 20 phút.

Lúc thiền trên đầu tôi bật sáng, sáng lắm (lúc trước thấy như vậy Thầy bảo là tôi vô biển yêu của Thượng Đế).

Ngày 18/8/2001:

Viết lúc 11 giờ 10 phút sáng.

Lúc thiền mà tôi thấy tôi đi ra ngoài làm công chuyện (thấy rửa cái gì tôi quên mất rồi).

Ngày 20/8/2001:

Viết lúc 10 giờ 40 phút sáng.

Lúc thiền tất cả điển trong người gom lại thành một luồng điển phóng thẳng lên.

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối điển và tôi bay (lúc này tô công phu ít ấn chứng vì thân xác mệt mỏi gần 3 tháng phải làm bệnh cho một bệnh nhân ung thư máu. Thầy bảo với tôi là bệnh nhân này trược nhiều lắm mà, tôi phải hút của bệnh nhân rồi tôi phải giải nên xác tôi bị mệt (coi như cải tử hoàn sinh nên không là chuyện thường được).

Lúc làm bệnh cho bệnh nhân này tôi thường bị chóng mặt và có lúc muốn kiệt sức vì phảiđể một tay trên đỉnh đầu bệnh nhận, tay còn lại đau thẳn lên trời

để lấy điển càn khôn vũ trụ, để nhận điển đưa qua cho bệnh nhân (lúc đó tay trái của tôi lạnh lắm, hạ tay trái xuống xác tôi nóng lắm coi như đã hút bệnh của bệnh nhân qua xác tôi). Rồi sau đó tôi phải hít thở thiền và giải (xin ghi rõ là lúc hạ tay trái xuống tay tôi bị mỏi lắm, mỏi như muốn gãy mà phải làm như vậy một ngày 3 lần). Tôi bị mệt và mỗi lần đứng lên đã chóng mặt, mà làm như vậy gần 3 tháng nay nên công phu không đạt yêu cầu đúng giờ lắm (bệnh nhân này đã lấy tủy ở sau lưng bị đau đưa qua, tôi cũng đã bị đau lưng rồi tôi phải giải).

Bây giờ vẫn còn làm bệnh cho bệnh nhân, chưa kết thúc nên ấn chứng mấy tháng nay rất là ít.

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung và tôi bay.

<u>Ngày 22/8/2001:</u>

Viết lúc 11 giờ 10 phút

Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Viết lúc 1 giờ 36 phút trưa.

Lúc thiền toàn than toả ra điển lạnh, tôi ngồi lơ lửng giữa không trung và bay lên bay lên mãi.

Ngày 23/8/2001:

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám ngồi thiền (giống như trong tấm hình Đúc Phật Thầy Tám ngồi thiền năm 2000).

Lúc thiền có bật ra sau 1 lần.

Viết lúc 4 giờ khuya.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh (điển lạnh lắm) và 2 bàn tay làm như tha dầu nhớt.

Lúc thiền có thấy một bông rất đẹp nở màu vàng.

Viết lúc 11 giờ trưa.

Lúc thiền toàn thân toả ra điển lạnh (điển lạnh hôm nay vừa lạnh vừa mát làm tôi khỏe vô cùng).

Bao nhiêu điển trong người gom thành một luồng điển lạnh phóng thẳng lên không.

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung và tôi bay lên bay lên mãi.

Ngày 26/8/2001:

Viết lúc 4 giờ 32 phút khuya.

Đang thiền mà tôi thấy tôi xuống chỗ bồn rửa chén, tôi rửa đồ.

Ngày 27/8/2001:

Viết lúc 1 giờ 20 phút.

Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Viết lúc 11 giờ 25 phút khuya.

Lúc thiền mà tôi thấy tôi đi xuống bếp múc canh sang từ tô này qua tô khác.

Viết lúc 1 giờ 55 phút.

Lúc thiền bỏ gối xuống thảm ngồi thiền mà không hay. Sau khi xả thiền thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 28/8/2001:

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu. Toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 5 giờ 45 phút chiều.

Lúc ngồi thiền điển cuộn trên đầu làm như xoáy xoáy ở tóc giật lên.

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

Trong lúc thiền cái đầu tôi bật ra sau một cái mạnh lắm, trong đầu tôi nghe một cái đùng, liền lúc đó trong đầu tôi thấy ngôi sao lớn bật sáng, sáng lắm (phía sau lưng tôi là một cái nệm để tôi ngủ, vậy mà bật mạnh lắm tôi tưởng bể đầu mất nhưng không sao hết). Nếu không có cái giường nệm, tôi cũng không biết bật như thế nào nữa.

Lúc thiền lần này tôi bỏ cái gối ngồi thiền xê dịch chỗ ngồi rất xa.

Ngày 29/8/2001:

Viết lúc 11 giờ trưa.

Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Ngày 2/9/2001:

Sau khi làm xong cho một bệnh nhân ung thư máu, lúc thiền tôi thấy một bó bông đủ màu sắc hiện ra trước mặt tôi.

Viết lúc 4 giờ 35 phút khuya.

Lúc thiền trên đầu tôi ánh sáng thật là sáng.

Ngày 27/9/2001:

Cũng là ngày kết thúc làm bệnh cho bệnh ung thư máu, mấy tháng nay ấn chứng rất ít vì mắc làm bệnh nặng tôi mệt nên công phu cũng giảm.

Ngày 4/9/2001:

Viết lúc 1 giờ 35 phút trưa.

Lúc thiền tôi thấy có ba người lạ mà tôi chư từng biết mặt vô nhà tôi. Rồi ra xe ra về ngồi trên xe hơi (lúc trước tôi cũng thấy có người lạ vô nhà trong lúc thiền), tôi có hỏi Thầy thì Thầy bảo là cho biết trước là những người đó sẽ đến để tôi làm bệnh cho họ.

Ngày 3/9/2001:

Viết lúc 8 giờ 20 phút sáng.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng và bay,.

Viết lúc 11 giờ 20 phút tối.

Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 4/9/2001:

Viết lúc 7 giờ 40 phút sáng.

Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi, bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi mà không hay.

Có bật ra sau một lần, sau khi xả trước mặt đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 7/9/2001:

Viết lúc 10 giờ 15 phút

Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao, bỏ gối thiền xuống thảm ngồi mà không hay.

Ngày 9/9/2001:

Viết lúc 11 giờ 45 phút tối.

Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu. Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Lúc thiền bỏ gối ngồi thiền xuống thảm ngồi thiền lúc nào không hay.

Ngày 11/9/2001:

Viết lúc 8 giờ 20 phút sáng.

Đang ngồi thiền mà tôi thấy tôi ra ngoài chỗ bàn thờ Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu trong phòng khách ở nhà tôi, tôi lấy đĩa trái cây xuống chất trái cây ra.

Viết lúc 2 giờ trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối điển ướt cả đầu tôi.

Ngày 12 /9/2001:

Viết lúc 12 giờ 50 phút khuya

Lúc thiền tôi là nước chỉ có luồng điển phóng lên, trên đầu tôi hôm nay thật là sáng.

Ngày13/9/2001:

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

Lúc thiền đầu tôi làm như có ai xối điển ướt cả đầu giống như là lấy vòi nước đang mở để cho chảy nước trên đầu tôi.

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

Tôi ngồi thiền trong lớp điển lạnh bao phủ.

Ngày 14/9/2001:

Viết lúc 1 giờ 36 phút trưa.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 8 giờ 15 phút tối.

Lúc thiền tôi là hơi điển lạnh.

Ngày 16/9/2001:

Viết lúc 2 giờ 40 phút.

Lúc thiền trong suốt 2 giờ 20 phút tôi bật ra sau thật mạnh 4 lần.

Ngày 17/9/2001:

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển quang bao phủ.

Viết lúc 4 giờ 55 phút chiều.

Lúc ngồi thiền mà tôi thấy tôi ra chỗ phòng ăn trong nhà , tôi lấy trái cây trong bịch chất ra ngoài bàn.

Ngày 18/9/2001:

Viết lúc 4 giờ 15 phút chiều.

Lúc thiền tôi là nước, và trên đầu ánh sáng thật là sáng thật lạ.

Ngày 19/9/2001:

Viết lúc 12 giờ 40 phút khuya.

Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 20/9/2001:

Viết lúc 10 giờ 55 phút khuya.

Đang ngồi thiền tự nhiên người giật lên một cái băng (2 tay bắt ấn tam muội và 2 chân ngồi xếp bằng thiền cũng bung ra hết).

Ngồi thiền tiếp một lúc sau , tôi bật ra sau 1 cái thật mạnh. Lại ngồi thiền tiếp, tôi xê dịch chỗ ngồi thật là xa cỡ 3 tấc.

Ngày 23/9/2001:

Viết lúc 9 giờ sáng.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra hơi lạnh, lúc ngồi trong phòng thiền mà tôi thấy tôi đi ra ngoài phòng ăn nhà tôi, tôi lấy bình bông và thay bông.

Ngày 24/9/2001:

Viết lúc 12 giờ trưa.

Lúc thiền tôi xê dịch chỗ ngồi khoảng 3 tấc mà không hay. Cũng trong lúc thiền này 2 tay bắt ấn tam muội và 2 chân ngồi xếp bằng nó giật bung ra hết.

Ngày 25/9/2001:

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

Trong lúc thiền tự nhiên tôi té bật ngang một cái đùng (ông anh bạn tôi ngồi kế bên thiền ổng nói là cũng nghe một cái đùng làm ổng cũng hết hồn vì lúc trong lúc tôi thiền.).

Ngày 28/9/2001:

Viết lúc 11 giờ 10 phút.

Trong lúc thiền tự nhiên 2 tay bắt ấn tam muội bung ra .

- Hai chân ngồi xếp bằng cũng buông ra hết và tôi bật té ngang về phía tay mặt một cái đùng.

Viết lúc 6 giờ sáng.

- Lúc thiền tôi không còn xác, nhưng còn biết là xác đã biến thành điển tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 29/09/2001

Viết lúc 8 giờ 20 phút sáng.

- Ngồi thiền tôi bay.

Ngày 01/10/2001

Viết lúc 11 giờ 50 phút.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau, mạnh lắm và nghe một cái đùng, tôi ngồi thiền trở lại, trên đầu tôi đầy ngôi sao.

Viết lúc 4 giờ 30 phút.

- Lúc thiền tôi bật ra sau một cái mạnh lắm, tôi ngồi thiền tiếp lại.
- Thấy đầy ngôi sao sáng, sáng lắm.
- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi không hay.

Ngày 06/10/2001

Viết lúc 5 giờ 5 phút chiều.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi.
- Luồng điển trên đầu cuồn cuộn, mạnh lắm và phóng thẳng lên, làm như có ai xối điển trên đầu.

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Lúc thiền trên đầu tôi bừng đốm sáng tròn.
- Người không xác, nhưng còn biết, sao hôm nay người tôi quá 2 lần không có cảm giác, tôi chỉ là hơi điển lạnh bắn thẳng lên.
- Và xê dịch chỗ ngồi thật xa, khoảng 3 tấc.

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thường xê dịch chỗ ngồi.
- Lúc thiền ngồi trên gối để thiền, một lúc sau xuống dưới thảm khi nào mà không hay.
- Ngồi thiền thấy lạnh, tôi lên gối ngồi một lát. Cũng xuống thảm hoài mà như vậy nhiều lần trong 2 tiếng 5 phút.
- Cũng trong lúc thiền này có lúc tôi bật ngang, té về phía tay mặt.

<u>Ngày 07/10/2001</u>

Viết lúc 12 giờ 5 phút khuya.

- Lúc thiền trên đầu tôi bật sáng từng vòng tròn đốm sáng, từng vòng tròn đốm sang lúc trước tôi có hỏi Thầy giống y như lần này, Thầy bảo là vào biển yêu của Thượng Đế.
- Thiền một lát sau, tôi bật té ngang về phía tay mặt.

- Và hôm nay tôi cứ xê dịch chỗ ngồi rất nhiều lần.

Ngày 08/10/2001

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

- Trạng thái lúc thiền hôm nay, người của tôi không xác lâu rồi mà hôm nay tôi thiền lạ lắm. Tôi còn biết là ở trong người tôi đi ra khỏi xác (ý tôi nhớ câu Thầy nói rời khỏi thể xác mà tôi không biết cái gì rơi khỏi xác). Nó rời một cách nhẹ nhàng.
- Ngồi thiền một lát sau, trên đầu tôi đầy ngôi sao.
- Và sau khi xả mới biết là tôi bỏ gối ngồi thiền xuống thảm xê dịch cỡ 3 tấc mà không hay.

Ngày 09/10/2001

Viết lúc 10 giờ 25 phút sáng.

- Lúc thiền hôm nay người tôi biến mất, không còn cảm giác gì hết, chỉ biết trên đầu luồng điển cuồn cuộn phóng thẳng lên.

Ngày 10/10/2001

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền tôi thấy ánh sáng tròn tròn sáng, lúc trước có hỏi Thầy, Thầy nói là vào biển yêu của Thượng Đế.
- Lúc thiền "cái gì" xuất ra khỏi xác, tôi chả biết gọi là gì chỉ nhớ câu Thầy nói là xuất ra khỏi xác nhẹ nhàng.

Ngày 11/10/2001

Viết lúc 12 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền rời xác nhẹ nhàng (tôi biết rời xác mà không biết cái gì rời xác) Đành chờ hỏi Thầy vậy.
- Tôi có bật ra sau một cái mạnh lắm.
- Xê dịch chỗ ngồi lúc nào không hay.

Ngày 12/10/2001

Viết lúc 7 giờ 55 phút.

- Lúc thiền tôi thấy một bình bông thật to, bông to đủ màu sắc hiện ra trước mặt.

Ngày 21/10/2001

Viết lúc 11 giờ.

- Lúc thiền tôi thấy con chim biết nói hồi trước tôi nuôi, cách đây bốn tháng nó đã chết để thế mạng cho bệnh nhân ung thư máu. Tôi xin nhắc lại một chút về con chim đặc biệt này, lúc sống màu sắc nó rất là đẹp, đủ màu. Đặc biệt là mình dạy nó sẽ biết nói, lúc nó chết tôi thấy hình thù nó thật là xấu xí. Tôi có khóc và niệm Phật cho nó và đem nó chôn dưới gốc cây quýt sau nhà.
- Tôi thấy thật là, chim nuôi thật kỹ, không để nắng mưa, phía sau là một mái hiên. Nó không có bệnh hoạn gì mà sao lại chết. Khoảng 3 hôm sau, tôi thiền lại thấy trong lồng chim, có nó về ở trong lồng mà tôi chưa có dịp. Hồi nó mới chết,lúc đó có dịp phone Thầy. Tôi hỏi, Thầy nói con chim đã thế mạng cho bệnh nhân ung thư máu, nó đã trở thành con quạ

đen và bảo tôi phải để y cái lồng để chim về ở, và lúc thiền tôi thường cầu cho chim sớm siêu thăng tịnh độ. Sau bốn tháng nay, lúc thiền tôi thấy con chim màu đen đã biến thành màu xanh (màu xanh đẹp lắm, màu xanh ngọc bích). Chờ có dịp. gặp Thầy tôi sẽ hỏi cho biết sao chim thay đổi màu.

Ngày 22/10/2001

Viết lúc 5 giờ 5 phút chiều.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 12 giờ 15 phút.

- Trạng thái lúc thiền suốt 1 tiếng 55 phút tôi bật ra phía sau mạnh lắm. Tôi nhớ không rõ, khoảng 4,5 cái. Mỗi lần bật như vậy tôi ngồi lại thiền tiếp, trên đầu tôi đầy ngôi sao. Và liền theo đó trên đầu tôi chớp sáng, sáng lắm (có hỏi Thầy, Thầy bảo là vào biển yêu của Thượng Đế).
- Sau khi xả thiền mới biết là mình xê dịch chỗ ngồi khoảng 3,4 tấc.

Ngày 23/10/2001

Viết lúc 8 giờ 50 phút sáng.

- Lúc thiền hôm nay, tôi ngồi lơ lửng giữa không trung và tôi bay nhiều.

Ngày 24/10/2001

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, và trên đầu bật lên nhiều đốm sáng sáng lắm.

Ngày 26/10/2001

Viết lúc 8 giờ 40 phút sáng.

- Trên đầu làm như có ai xối nước, lúc thiền mà tôi thấy tôi đi ra ngoài, đi ra khỏi phòng tôi đang ngồi thiền, tôi đi xuống bếp cầm cái tô súp, tôi vừa cầm vừa bay.

Viết lúc 4 giờ 6 phút trưa.

- Lần thiền này xê dịch chỗ ngồi, mà tôi biết, còn lúc trước xê dịch tôi không biết, tôi xin viết ra đây cho rõ là tôi mới vừa ngồi xuống thiền, cảm giác tôi còn nhớ là tự nhiên phần đít thoát ra khỏi phần xác một cách nhẹ nhàng, thường thì tôi ngồi trên một tấm thảm thật dày và nặng cho khỏi lạnh. Mà mỗi ngày tôi đều phải kéo nó lại tôi hơi lấy làm lạ. Sau này tôi mới biết là lúc tôi bay hoặc xê dịch chỗ ngồi, tấm thảm tôi ngồi lên thiền nó cũng xê dịch theo cái xác của tôi.

Ngày 29/10/2001

Viết lúc 10 giờ 30 phút sáng.

- Lúc thiền hôm nay tôi bay nhiều.

Ngày 01/11/2001

Viết lúc 10 giờ 10 phút.

- Lúc 10 giờ nằm thở chiếu minh mà tôi thấy giữa trung tâm chân mày hiện ra một đốm sáng tròn.

Viết lúc 5 giờ sáng.

- Tôi ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi xuống bếp tôi rửa chén và tôi úp từng cái chén lên rổ.
- Cũng xác ngồi thiền trong phòng mà tôi lại thấy tôi vô phòng thiền tiếp, một lát sau tôi rời khỏi xác một cách nhẹ nhàng.
- Lúc thiền tôi xê dịch chỗ ngồi thật xa khoảng 3,4 tấc.
- Trong lúc thiền tôi bật ra sau mạnh lắm, khoảng 2 lần.
- Lúc thiền, băng Thầy giảng hết lúc nào tôi không hay.

Ngày 05/11/2001

Viết lúc 12 giờ 25 phút trưa.

- Lúc thiền tôi thấy ngôi sao.

Ngày 07/11/2001

Viết lúc 10 giờ 20 phút khuya.

- Trong suốt hai tiếng đồng hồ lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 10/11/2001

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Lúc thiền trong suốt 3 tiếng, tôi thấy đầy ngôi sao và trên đầu tôi sáng lắm, tôi xả chứ sự thật vẫn ngồi tiếp được.

Ngày 12/11/2001

Viết lúc 4 giờ 40 phút sáng.

- Lúc thiền tôi thấy một bình bông nhỏ có cắm một bông hồng màu trắng hiện ra.
- Và giữa trung tâm chân mày tôi hiện ra một đốm trắng.

Ngày 13/11/2001

Viết lúc 10 giờ.

- Trong lúc thiền, tôi bật ra sau một cái mạnh và toi nghe tiếng nổ một cái đùng lúc đó trên đầu tôi đầy ngôi sao và một lát sau đầu tôi sáng lên bừng bừng.

Ngày 14/11/2001

Viết lúc 12 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền tôi bật ra ngang về phía tay mặt và nghe nổ hai cái đùng.

Ngày 15/11/2001

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

- Lúc thiền đang ngồi thiền mà tôi thấy tôi ra ngoài phòng ăn, tôi xếp trái cây lên cúng, lần thiền này tôi bay nhiều lắm.
- Trong lúc thiền tôi thấy một nhánh bông màu vàng thật đẹp, tôi nhìn xem bông gì, thì quả thật dưới trần không có bông này, bông này đẹp lắm.

Viết lúc 11 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền bật ra sau một cái mạnh lắm và nghe một cái đùng, sau khi bật tôi ngồi thiền lại thì trên đầu tôi ánh sáng thật là sáng.

- Trong ngày nay tôi thiền hai lần có ấn chứng giống ấn chứng trên.

Ngày 20/11/2001

Viết lúc 9 giờ 15 phút sáng.

- Lúc thiền tôi bay nhiều.

Ngày 21/11/2001

Viết lúc 10 giờ 5 phút sáng.

- Lúc thiền tôi là điển tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 22/11/2001

Viết lúc 12 giờ 40 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 23/11/2001

Viết lúc 11 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một cái mạnh và tôi nghe nổ một cái đùng.
- Lúc đó đầu tôi ánh sáng sáng bừng bừng (sáng lắm).
- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 24/11/2001

Viết lúc 10 giờ 20 phút sáng.

- Lúc thiền tôi là điển tỏa ra hơi lạnh.

Viết lúc 3 giờ trưa.

- Đang ngồi thiền mà tôi thấy tôi ra phòng khách, tôi chất trái cây đem cúng.
Viết lúc 5 giờ 25 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
Ngày 25/11/2001

Viết lúc 9 giờ 20 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu tôi, xối nhiều lắm, có cảm giác như ướt đẫm hết (nhưng sự thật không ướt vì nó là điển).
Viết lúc 2 giờ 36 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển bao phủ, và tôi bay nhiều.
- Cũng trong lúc thiền này tôi thấy đầy ngôi sao.
Ngày 26/11/2001

Viết lúc 8 giờ 5 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trong đầu.
Ngày 30/11/2001

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

- Sau khi xả thiền tôi ra trước sân cắt bông hồng vô chưng, vừa vô nhà, tự nhiên trước mặt tôi bật ra sáng thật sáng. Tôi nói ủa sao mình đang đi mà bật sáng như vậy, tôi lại ghế ngồi xuống và nhắm mắt lại. Trước mặt tôi gồm một vòng tròn sáng to hơn mặt trời và thật là sáng, sáng dữ dội lắm, tôi cho nhắm mắt lại cho đến khi hết sáng và lúc đó tôi cám ơn trời Phật.

Ngày 31/11/2001

Viết lúc 9 giờ 25 phút sáng.

- Trong lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Ngày 01/12/2001

Viết lúc 12 giờ 10 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi và bật một cái mạnh về phía tay mặt.

Ngày 04/12/2001

Viết lúc 12 giờ 25 phút khuya.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 05/12/2001

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

- Lúc thiền tôi là điển tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 07/12/2001

Viết lúc 11 giờ 36 phút khuya.

- Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng.

Ngày 09/12/2001

Viết lúc 6 giờ 55 phút sáng.

- Trong lúc thiền hôm nay tôi bay nhiều.
- Lúc thiền trong người tôi điển đi ra đi ra.

Viết lúc 6 giờ 50 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển, và thấy đầy ngôi sao.

Ngày 10/11/2001

Viết lúc 4 giờ 40 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay và có bật ngang về phía tay mặt một cái thật mạnh.

Ngày 11/11/2001

Viết lúc 5 giờ 45 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, và tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 13/11/2001

Viết lúc 9 giờ 30 phút.

- Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển lạnh bao phủ, và xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 16/11/2001

Viết lúc 11 giờ 10 phút khuya.

- Lúc thiền trên đầu tôi nổ một cái đùng, liền theo đó trên đầu tôi bừng bừng sáng.
- Thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 17/11/2001

Viết lúc 1 giờ 35 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 18/11/2001

Viết lúc 10 giờ 45 phút khuya.

- Lúc thiền tôi bật ra sau một cái mạnh lắm, bật nghe một cái đùng.

Ngày 20/11/2001

Viết lúc 5 giờ 35 phút khuya.

- Lần thiền này tôi bay nhiều.

Ngày 23/11/2001

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Lúc thiền tôi bật ra sau hai cái và trong đầu tôi nổ một cái đùng.
- Lúc thiền tôi thường bật ra phía sau.

Ngày 29/11/2001

Viết lúc 2 giờ.

- Lúc thiền như có ai xối điển trên đầu.
- Có lúc trên đầu tôi sáng lắm, có lúc tôi bay.

Ngày 01/12/2001

Viết lúc 2 giờ 10 phút.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển lên đầu.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Có bật ra sau một cái mạnh, trong đầu nổ một cái đùng.

Ngày 02/12/2001

- Trước đó một ngày làm bệnh xong cho bệnh nhân, lúc thiền mà tôi thấy trong nhà đầy trái cây.
- Quả thực sau khi kết thúc 90 lần, bệnh nhân này đem trả lễ thật nhiều trái cây (phải nói là đem quá nhiều) và lúc thiền tôi thấy một cái bình bông, có chưng bông hồng để kế bên trái của ông Thần Tài. Nhà tôi có thờ ông Thần Tài (tôi cũng hơi lạ sao bình bông hồng này ở gần ông Thần Tài) chớ thường mọi khi, trước khi làm bệnh xong cho một bệnh nhân, trước mặt tôi có hiện ra một bình đầy bông. Tôi biết, tôi được tặng cho một hoa Hạnh Đức.

Ngày 05/12/2001

Viết lúc 12 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 06/12/2001

Viết lúc 7 giờ 30 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Xê dịch chỗ ngồi không hay

Viết lúc 5 giờ 45 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và tôi bay trong bầu trời sáng.

Ngày 11/12/2001

Viết lúc 3 giờ 10 phút khuya.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao và tôi bay nhiều.

Ngày 14/12/2001

Viết lúc 2 giờ 50 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao, cùng lúc này tôi bật ra phía sau một cái mạnh, bật ngửa như té ra phía sau. Chân đang ngồi xếp bằng thiền mà duỗi thẳng ra phía trước.
- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi thật xa khoảng 4 tấc.

Ngày 15/12/2001

Viết lúc 12 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, xối mạnh vô cùng.

Ngày 17/12/2001

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi không hay, và toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 19/12/2001

Viết lúc 12 giờ 36 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Ngày 21/12/2001

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 23/12/2001

Viết lúc 6 giờ 45 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước và có lúc thấy đầy ngôi sao.
- Tôi chỉ là luồng điển phóng thẳng lên.

Ngày 22/12/2001

Viết lúc 12 giờ 15 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi thật xa, khoảng 3,4 tấc.

Ngày 25/12/2001

Viết lúc 1 giờ 36 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Viết lúc 1 giờ 5 phút khuya.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya..

- Lúc thiền trên đầu tôi nghe một cái đùng, liền lúc đó trên đầu tôi đầy ngôi sao.

Ngày 28/12/2001

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi thật xa, bật và té ngang về phía tay mặt.

Viết lúc 2 giờ 55 phút.

- Lúc thiền tôi bật bung tay và chân như nằm ngửa ra.

Ngày 29/12/2001

Viết lúc 10 giờ 50 phút tối.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao. Trong đầu nghe nổ một cái đùng. Xê dịch chỗ ngồi không hay.
- Toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 30/12/2001

Viết lúc 3 giờ 5 phút khuya.

- Lúc thiền tôi bật ngửa y như té nằm dài ra và tự nhiên đau lưng một cách khủng khiếp, tôi ráng ngồi thiền một lát sau tự nhiên hết.
- Cái này tôi không biết có phải ban ngày tôi tiếp xúc với nhiều người có thể tôi bị hút trược, nhưng có sao viết lại vậy trong lúc thiền.

Viết lúc 10 giờ khuya.

- Lúc thiền tôi thấy một bình bông trắng mới để trên tấm kiếng vô vi (không giống bông thường ngày cắm ở bình bông tôi để cúng trên tấm kiếng) cũng màu trắng mà bông khác.

Ngày 31/12/2001

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, trong lớp điển bao phủ.

Viết vào lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Lúc thiền tôi bật ngửa ra, hai tay và hai chân bung ra hết, như là té nằm dài ra.

Ngày 04/12/2001

Viết lúc 5 giờ 36 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, thấy đầy ngôi sao và xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Viết vào lúc 12 giờ 40 phút khuya.

- Lúc thiền trong suốt hai tiếng, tôi thấy đầy ngôi sao ba lần.
- Toàn thân điển trong người tôi đi ra đi ra.
- Tôi ngồi trong phòng thiền mà tôi thấy tôi đi ra phòng khách (phòng khách tôi có thờ bàn thờ Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu) tôi lấy khăn lau bàn thờ tổ.
- Và tôi thấy ngoài hai bình bông tôi đang chưng trong ngày trên tấm kiếng vô vi. Bây giờ tự nhiên tôi thấy có thêm một bình bông màu trắng (mà giờ này gần 1 giờ khuya đâu có ai đem tới cúng thêm đâu).
- Cũng có lúc đang ngồi thiền tôi thấy tôi đi ra sân sau nhà, tôi coi mấy đám rau đang trồng.

Ngày 05/12/2001

Viết lúc 5 giờ chiều.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 07/12/2001

Viết lúc 1 giờ 15 phút

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu

- Ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi ra phòng khách (phòng khách nhà tôi có thờ kiếng Vô Vi, tôi lấy bông cắm vô bình đang cún).

Ngày 07/12/2001

Viết lúc 6 giờ 15 phút chiều.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 12 giờ 30 phút.

- Trong lúc thiền mà tôi thấy trên bàn thờ Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu ở nhà tôi có một bình bông màu trắng, nhưng sự thật bình bông này không phải bình bông tôi thường chưng.

Viết lúc 3 giờ 10 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, mở mắt mà trước trán tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 09/12/2001

Viết lúc 5 giờ 15 phút sáng.

- Trong lúc ngồi thiền, ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi vô phòng của một bác sĩ, tôi đi vô hết phòng này hết phòng khác, ý biết đó là nhà của bác sĩ, mà nhà này không có ai ở nhà.
- Thiền một lát sau tôi lại thấy tôi đi ra shopping tôi thấy bán đầy đồ (mà đặc biệt sao lại không thấy có ai hết).

Ngày 10/12/2001

Viết lúc 6 giờ 15 phút chiều.

- Lúc thiền lần này tôi thường thấy đầy ngôi sao, lúc này trong đầu tôi ánh sáng bừng sáng, sáng lắm.
Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Lúc thiền trong suốt 2 giờ 20 phút, tự nhiên trên đỉnh đầu tôi đau lắm (cùng lúc đó trên đầu bừng bừng ánh sáng) tôi biết là mình đã vào biển yêu của Thượng Đế).
- Tại sao tôi biết là mình đã vào biển của Thượng Đế, vì những lần trước khi thấy ánh sáng giống như vầy có hỏi Thầy nên mới biết là vào biển yêu của Thượng Đế.
- Ngồi nữa cũng được nhưng trên đầu tôi đau nên tôi xả thiền, sau khi xả đầu tôi hết đau.
- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 13/12/2001

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
Viết vào lúc 1 giờ khuya.

- Lúc thiền trong suốt 2 giờ 40 phút (ngồi nữa cũng được mà tôi xả, sợ lúc sau ngồi thiền không nổi), nhưng lạ là ngồi gần 3 tiếng mới xả mà tôi không biết mỏi và mệt gì hết.
- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao và trên đầu ánh sáng, sáng lắm.

Ngày 19/12/2001

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao, ngôi sao lớn.

Ngày 20/12/2001

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển bao phủ.

Ngày 21/12/2001

Viết lúc 4 giờ 15 phút khuya.

- Sau khi thiền mở mắt để xả thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 25/12/2001

Viết lúc 5 giờ 30 phút chiều.

- Thiền lần này tôi bay nhiều và ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Ngày 27/12/2001

Viết lúc 6 giờ 40 phút chiều.

- Tôi ngồi thiền trong lớp điển bao phủ.

Viết lúc 1 giờ 55 phút.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu, tôi ngồi trong lớp điển bao phủ.

Viết lúc 8 giờ.

- Lần thiền này tôi bay nhiều.

Ngày 28/12/2001

Viết lúc 6 giờ 25 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Ngày 29/12/2001

Viết lúc 8 giờ sáng.

- Lần thiền này tôi bay nhiều và ngồi thiền trong lớp điển bao phủ.

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền toàn bộ điển trong người thoát ra hết.

Ngày 29/12/2001

- Lúc thiền tôi bay nhiều.

Ngày 30/12/2001

Viết lúc 12 giờ 10 phút.

- Lúc thiền tôi ngồi trong lớp điển bao phủ.

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Lúc thiền thấy ngôi sao, sau khi xả thiền, mở mắt mà tôi cũng thấy ngôi sao.

ẤN CHỨNG NĂM 2002

Ngày 01/01/2002

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

- Lúc thiền toàn bộ điển trong người ra hết.

Viết lúc 4 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền toàn bộ điển toát ra hết và ngay trên trán có một cục sang, thiền một lúc, trên đầu ánh sáng sáng hẳn.

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, nằm xuống nghỉ, tôi nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy trên đỉnh đầu tôi có một cục sáng và sau chỗ đó sưng, làm như có cục nước đá để đó và tỏa hơi ra lạnh

Ngày 02/01/2002

Viết lúc 4 giờ 30 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay và thấy đầy ngôi sao.

Ngày 04/01/2002

Viết lúc 8 giờ 45 phút sáng.

- Lúc thiền toàn bộ điển trong người toát ra hết và bay nhiều.

Ngày 07/01/2002

Viết lúc 5 giờ 45 phút chiều.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 08/01/2002

Viết lúc 10 giờ 45 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Xê dịch chỗ ngồi lúc thiền mà không hay.

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 09/01/2002

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 10/01/2002

Viết lúc 7 giờ 30 phút tối.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Lần thiền này tôi bay nhiều.

Ngày 12/01/2002

Viết lúc 3 giờ 10 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 13/01/2002

Viết lúc 9 giờ 50 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 6 giờ 30 phút chiều.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 4 giờ sáng.

- Lúc thiền mà tôi thấy tôi đi ra ngoài, nơi có kiếng Vô Vi, tôi chất trái cây.

Ngày 14/01/2002

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 17/01/2002

Viết lúc 8 giờ 15 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 18/01/2002

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và xê dịch chỗ ngồi.

Viết lúc 4 giờ 20 phút.

- Sau khi xả thiền, mở mắt mà trước mắt tôi đầy ngôi sao.

Ngày 19/01/2002

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Xê dịch chỗ ngồi lúc thiền mà không hay.

Ngày 22/01/2002

Viết lúc 9 giờ 35 phút sáng.

- Ngồi thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 24/01/2002

Viết lúc 6 giờ 10 phút.

- Ngồi thiền làm như có ai xối điển trên đầu.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Lần thiền này tôi bay nhiều.

Ngày 26/01/2002

Viết lúc 1 giờ 55 phút.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu.
- Xê dịch chỗ ngồi rất xa khoảng 3,4 tấc mà không biết.

Viết lúc 6 giờ 50 phút.

- Lúc thiền toàn bộ tỏa ra điển lạnh.

Ngày 27/01/2002

Viết lúc 8 giờ 10 phút.

- Thiền làm như có ai xối nước lên đầu.

Viết lúc 1 giờ 30 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 28/01/2002

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 30/01/2002

Viết lúc 2 giờ 55 phút trưa.

- Ngồi thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 01/02/2002

Viết lúc 3 giờ 40 phút trưa.

- Sau khi xả thiền, mở mắt mà trước trán tôi thấy đầy ngôi sao.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 02/02/2002

Viết lúc 10 giờ 15 phút sáng.

- Hôm nay là ngày 29 tết, ngồi thiền mà tôi thấy chỗ bàn thờ ông Thần Tài có hai đòn bánh tét (sự thật là hôm nay tôi không có cúng bánh tét). Sau khi xả thiền tôi chạy ra coi thì không có hai đòn bánh tét. Tôi mới quay vô thì có tiếng gõ cửa của một bệnh nhân hồi trước tôi chữa trị, đã hết bệnh, nay 29 tết đem hai đòn bánh tét và bánh ít tới cúng. Có sao tôi viết y lại trong lúc ngồi thiền.

Viết lúc 10 giờ 45 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi khoảng 3,4 tấc mà không hay.

Ngày 03/02/2002

Viết lúc 11 giờ 15 phút.

- Tôi ngồi thiền trước mặt có cái tủ đựng đồ tôi ngồi cách tủ khoảng 8 tấc, thế mà ngồi thiền một lát tôi xê dịch chỗ ngồi lại gần tới cái tủ mà không hay.
- Lúc thiền tôi bật tới trước hai lần đập cái trán vô tủ hai lần mà không hay,tôi tưởng đau lắm mà sau khi đập như vậy tôi không có bị đau.

Ngày 07/02/2002

Viết lúc 3 giờ 25 phút.

- Sau khi xả thiền mở mắt mà trước mặt đầy ngôi sao.

Ngày 08/02/2002

Viết lúc 9 giờ 55 phút.

- Thiền 2 tiếng 5 phút tôi thấy đầy ngôi sao hai lần.

Ngày 17/02/2002

Viết lúc 5 giờ 45 phút sáng.

- Lần thiền này ánh sáng trên đầu tôi thật là sáng.

Viết lúc 9 giờ 50 phút tối.

- Lúc thiền toàn bộ tỏa ra điển lạnh và thấy ngôi sao.

Viết lúc 11 giờ 55 phút khuya.

- Lần thiền này làm như ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 3 giờ 25 phút.

- Sau khi xả thiền mở mắt mà trước mặt đầy ngôi sao.
- Trong suốt 2 tiếng 15 phút này tôi thấy Đức Phật Thầy Tám hoài.
- Còn ngồi được nữa mà bay nặng quá nên tôi xả.

Ngày 19/02/2002

Viết lúc 5 giờ 45 phút chiều.

- Thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 20/02/2002

Viết lúc 10 giờ 5 phút tối.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 17/02/2002

Viết lúc 11 giờ 55 phút khuya.

- Lần thiền này làm như có ai xối nước trên đầu, xối quá nhiều và mạnh. Và tôi đang ngồi trong bầu trời mà phải bay (bay không nổi trong cái xối điển quá mạnh), mà ngồi thiền thì lưng thật thẳng nên tôi phải cố vương lên, tôi bay rất nặng nề mà phải bay.

Ngày 20/02/2002

Viết lúc 11 giờ 40 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Sau khi xả thiền ngồi mở mắt mà trước mặt đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 21/02/2002

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Sau khi xả, mở mắt ra trước mắt đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 24/02/2002

Viết lúc 6 giờ 5 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Trong lúc thiền, giữa trán có một cục tròn sáng choang bằng cái trứng.

Viết lúc 10 giờ 15 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 1 giờ 55 phút.

- Trong lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 26/02/2002

Viết lúc 12 giờ 50 phút.

- Thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 27/02/2002

Viết lúc 2 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và có bật ra sau một cái mạnh.

Ngày 28/02/2002

Viết lúc 5 giờ 45 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, trước mặt đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 01/03/2002

Viết lúc 10 giờ 55 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 02/03/2002

Viết lúc 8 giờ sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 03/03/2002

Viết lúc 11 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra một lớp điển màng nhện chung quanh, ngồi thiền trong phòng, mà tôi thấy tôi đã đi ra phòng ăn, tôi cắm bông cúc.

Ngày 04/03/2002

Viết lúc 8 giờ 10 phút sáng.

- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

- Ngồi thiền làm như có ai xối điển trên đầu.

Viết lúc 10 giờ 55 phút tối.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 06/03/2002

Viết lúc 1 giờ 5 phút trưa.

- Lúc thiền có bật ra sau một cái mạnh.

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra mãi.

Ngày 07/03/2002

Viết lúc 11 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao hai lần.

Viết lúc 1 giờ 50 phút khuya.

- Thiền có lúc thấy đầy ngôi sao.

Ngày 08/03/2002

Viết lúc 4 giờ sáng.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Ngồi thiền mà tôi thấy tôi đi ra bếp, xuống chỗ bồn rửa chén tôi rửa đồ.

Ngày 09/03/2002

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Lúc thiền tôi thấy bình bông đủ thứ bông màu trắng hiện ra trước mặt.

Ngày 10/03/2002

Viết lúc 2 giờ 25 phút.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 11/03/2002

Viết lúc 10 giờ 20 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Viết lúc 1 giờ 20 phút.

- Sau khi thiền, ngồi mở mắt để xả thiền mà trước mặt đầy ngôi sao.

Viết lúc 4 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền thấy ngôi sao.

Ngày 12/03/2002

Viết lúc 12 giờ 50 phút trưa.

- Sau khi xả thiền mở mắt mà trước mặt tôi thấy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 13/03/2002

Viết lúc 11 giờ 40 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Viết lúc 4 giờ 30 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 14/03/2002

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, mở mắt mà trước mặt thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 12 giờ 35 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu, trong đầu điển đi ra đi ra.

Ngày 16/03/2002

Viết lúc 2 giờ 30 phút.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 17/03/2002

Viết lúc 4 giờ 5 phút khuya.

- Ngoài trước phòng tôi có chậu bông, trồng bông rau dừa đủ các màu mà lúc thiền hôm nay tôi

thấy bông dừa đâu mất và nơi chậu đó là một cây bông hồng lớn nở đầy hoa rất là đẹp.

Ngày 20/03/2002

Viết lúc 1 giờ 5 phút trưa.

- Ngồi thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 21/03/2002

Viết lúc 4 giờ sáng.

- Sau khi xả thiền, mở mắt ra tôi thấy đom đóm sáng trước trán tôi.

Viết lúc 9 giờ 45 phút tối.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 23/03/2002

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 11 giờ 30 phút.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 24/03/2002

Viết lúc 1 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 27/03/2002

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu và thấy đầy ngôi sao.

Ngày 28/03/2002

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 29/03/2002

Viết lúc 9 giờ 55 phút.

- Lần thiền này tôi bay nhiều, toàn thân tôi là nước đá lạnh.

Ngày 02/04/2002

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 03//04/2002

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, mở mắt mà trước mặt tôi thấy đầy ngôi sao.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 04/04/2002

Viết lúc 4 giờ 15 phút.

- Lúc thiền điển trong người đi ra, đi ra mãi và thấy đầy ngôi sao.

Ngày 05/04/2002

Viết lúc 2 giờ 5 phút.

- Sau khi xả thiền mở mắt mà trước mắt thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 5 giờ 55 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 07/04/2002

Viết lúc 6 giờ 30 phút.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 08/04/2002

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

- Lần thiền này trên đầu tôi làm như có ai xối nước, giống như cái máng xối mưa đổ xuống ngay một chỗ chảy hoài lênh láng nước trên đầu (nói là giống như nước chớ sự thật sau khi xả có giọt nước nào đâu và chẳng có ướt đầu, mà nó là điển).

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

- Sau khi xả mở mắt còn ngồi chà tay, bóp chân mà trước mặt đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 09/04/2002

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Lần thiền này toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Tôi ngồi thiền trong bầu trời trong sáng.

- Người tôi không xác nhưng tôi vẫn còn biết ở giữa trán có một vòng tròn sáng.

Ngày 12/04/2002

Viết lúc 5 giờ 40 phút chiều.

- Lúc thiền trên đầu làm như có ai xối điển ào ào và tôi thấy đầy ngôi sao.
- Tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Ngày 13/04/2002

Viết lúc 11 giờ 5 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Lúc thiền có bật ra sau hai lần.

Ngày 14/04/2002

Viết lúc 9 giờ 50 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, tôi ngồi lơ lửng trên không.

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Điển lạnh hôm nay lạ hơn tất cả mọi khi, không biết diễn tả sao cho hết là làm cho người tôi khỏe vô cùng.

Ngày 17/04/2002

Viết lúc 9 giờ 40 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 6 giờ 30 phút chiều.

- Lúc thiền chung quanh tôi được bao phủ bởi một lớp điển giống như màng nhện.

Viết lúc 10 giờ 55 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Có bật ra sau hai cái.

Ngày 18/04/2002

Viết lúc 6 giờ sáng.

- Thường lệ từ khi có điển rút bộ đầu tới nay, sáng nào khoảng 5,6 giờ sáng tôi thường ra ngoài đứng giữa sân để hít thở theo lời Thầy dạy.
- Sau khi thở xong, bước vô nhà tôi thấy trong đầu tôi có hai cục sáng, mỗi cục lớn bằng cái chén.

Ngày 19/04/2002

Viết lúc 5 giờ 15 phút sáng.

- Hôm nay sau khi ra sân hít thở lúc 5 giờ 15 phút sáng, tôi lại thấy trên đầu có cái cục trắng y như lần trước.

Ngày 20/04/2002

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 21/04/20002

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao hai lần trong 1 giờ 20 phút.

- Sau đó, tôi thấy Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu ở trong tấm hình mà tôi thờ. Tôi thấy tự nhiên Đức Tổ Sư cười (thấy sao viết vậy). Tôi xin đảnh lễ Phật và niệm Phật rồi tiếp tục ngồi thiền.

Ngày 22/04/2002

Viết lúc 12 giờ 40 phút trưa.

- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy cây lựu ở sau nhà tôi thay vì có trái, mà sao không thấy trái, chỉ có đầy bông hồng màu đỏ trên cây.

Ngày 23/04/2002

Viết lúc 10 giờ 15 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân được bao phủ bởi lớp điển màng nhện.

Viết lúc 2 giờ 55 phút trưa.

- Đôi khi tôi bị hút trược mà giải chưa kịp, lần thiền này ngồi thiền trong mình muốn ói và hơi nóng. Ngồi thiền một lát mới tỏa ra hơi lạnh, hơi lạnh này như một màng nhện.

Ngày 25/04/2002

Viết lúc 12 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 29/04/2002

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và tôi thấy Đức Phật Thầy Tám.
- Tôi đảnh lễ rồi niệm Phật.

Ngày 30/04/2002

Viết lúc 1 giờ 35 phút khuya.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 01/05/2002

Viết lúc 10 giờ 35 phút khuya.

- Lúc thiền tôi bật ra phía sau và thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 3 giờ 25 phút.

- Sau khi xả thiền mở mắt mà trước mắt đầy ngôi sao nho nhỏ.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 02/05/2002

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền người không xác, nhưng vẫn còn biết từ cổ lên đến đầu, ánh sáng tròn thật sáng.
- Lần thiền này tôi bay nhiều.
- Cũng trong lần thiền này có lúc trên đầu tôi ánh sang, sáng lắm, giống như những lần ánh sáng tôi vào biển yêu của Thượng Đế.

Ngày 03/05/2002

Viết lúc 11 giờ 45 phút.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 05/05/2002

Viết lúc 10 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 12 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao hai lần.

Ngày 06/04/2002

Viết lúc 6 giờ 50 phút sáng.

- Lúc thiền tôi thấy con chim tôi nuôi đã chết thế mạng cho một bệnh nhân bị bệnh ung thư máu, lúc còn sống đủ màu sắc rất là đẹp, sau khi con chim chết tôi thấy nó thành con quạ màu đen.
- Thiền tôi thường niệm Phật cầu cho chim sớm siêu thăng tịnh độ (theo lời Thầy dạy) tính đến nay được 9 tháng.
- Lúc 5 giờ 20 phút sáng thiền tôi thấy một con chim đủ màu sắc y như con chim tôi nuôi đậu ở ngoài cái lồng tôi để cho chim ở (theo lời Thầy dặn sau khi chim chết vẫn để cái lồng cho nó về ở, không được bỏ). Tôi niệm Phật một lát, tôi lại thấy con chim đó biến thành con chim màu trắng và hai cánh nó mấp máy.

Ngày 06/04/2002

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

- Lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 08/04/2002

Viết lúc 4 giờ 15 phút khuya.

- Lúc thiền có bật ra sau một cái.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay

Ngày 09/04/2002

Viết lúc 12 giờ 5 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 9 giờ 40 phút tối.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 10/04/2002

Viết lúc 5 giờ 15 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 8 giờ 45 phút tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật có lúc tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.
- Trên đầu làm như có ai xối nước.

Ngày 11/05/2002

Viết lúc 1 giờ 5 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 7 giờ tối.

- Lúc thiền người không xác, nhưng tôi vẫn còn biết để viết lại.

- Lần thiền này tôi bay thẳng, bay thẳng hoài.
- Trên đầu làm như có ai xối nước.

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền tôi có bật ra sau một cái, liền sau đó tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 13/05/2002

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 14/05/2002

Viết lúc 1 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 16/05/2002

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, có lúc tôi bay lùi về phía sau.
- Sau khi xả thiền, mở mắt trước trán có vòng sáng.

Viết lúc 5 giờ 55 phút sáng.

- Trước khi ngồi thiền, ngồi xếp bằng mở mắt trong 2 con mắt chiếu 2 tia sáng, hai tia sáng nhỏ chiếu từ trong mắt ra.

Viết lúc 6 giờ 25 phút sáng.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, đầu trống rỗng đâu có nghĩ gì mà trước mặt tôi hiện ra một cây bông lài bông nhỏ màu trắng.

- Tôi cũng nằm niệm Phật tiếp, lát sau tôi thấy Đức Phật Thầy Tám và chỗ trước trán tôi có ánh sáng vòng tròn.

Viết lúc 10 giờ khuya.

- Vừa ngồi xuống soi hồn và thở pháp luân, toàn thân tỏa ra điển giống y như mình đi trong mưa, làm như ướt đẫm cả mình mẩy nhưng sự thật không có ướt mà là điển.

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 17/05/2002

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Luồng điển trên đầu cuồn cuộn mạnh, thiền một lát sau luồng điển cuồn cuộn này gom lại thành luồng điển phóng thẳng lên.
- Tôi không biết luồng điển này bắn thẳng bao cao, mà trên tận cùng của luồng Điển này tôi thấy Đức Phật Thầy Tám trên đó, tôi Đảnh lễ Đức Phật Thầy Tám rồi niệm Phật.

Ngày 22/05/2002

Viết lúc 11 giờ 5 phút trưa.

- Lần thiền này tôi bay nhiều.

Ngày 23/05/2002

Viết lúc 8 giờ tối.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 24/05/2002

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

- Trong lúc thiền có lúc tôi bay.

Ngày 25/05/2002

Viết lúc 10 giờ 5 phút trưa.

- Lần thiền này toàn thân tỏa ra điển lạnh, và tôi bay nhiều.

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Giống như lần trên.

Viết lúc 10 giờ 35 phút khuya.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.
- Lần thiền này tôi bay nhiều.

Ngày 27/05/2002

Viết lúc 6 giờ 35 phút chiều.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, tôi bay nhiều.
- Trên đầu làm như có ai xối nước.

Ngày 28/05/2002

Viết lúc 6 giờ 40 phút chiều.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, tôi ngời giửa không trung và bay.

Ngày 29/05/2002

Viết lúc 2 giờ 20 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 6 giờ 15 phút chiều.

- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 4 giờ 10 phút khuya.

- Lần thiền này tôi bay nhiều và trên đầu sáng lắm.
- Ngồi xếp bằng còn mở mắt, trước khi thiền mà tôi thấy trong hai con mắt của tôi chiếu ra hai ánh sáng tròn màu trắng.

Viết lúc 7 giờ 35 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, toàn thân tỏa ra điển lạnh, ngồi lơ lửng giữa không trung và bay.

Ngày 30/05/2002

Viết lúc 12 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền toàn bộ tỏa ra điển lạnh, điển lần này tỏa ra lạnh lắm, tôi bay cũng nhiều.

Ngày 31/05/2002

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 01/06/2002

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

- Trong lúc thiền có lúc thấy đầy ngôi sao.
- Điển trong đầu đi ra đi ra (kêu bằng xuất điển)

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Sau khi xả thiền nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền thấy đầy ngôi sao, sau khi xả thiền mở mắt cũng thấy đầy ngôi sao.

Ngày 02/06/2002

Viết lúc 10 giờ 15 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Toàn bộ điển trên đầu toát ra hết, Thầy có nói với tôi đó là xuất điển.
- Lúc thiền thấy bình bông cúc trắng.

Ngày 03/06/2002

Viết lúc 3 giờ 15 phút trưa.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật là tôi bay, chuyện này cũng hơi lạ nhưng có thật.
- Cái nệm tôi nằm ngủ, nệm king size nặng chớ đâu có nhẹ, tôi thường nằm nghỉ sau khi thiền, nằm niệm Phật vậy mà vài bữa phải đẩy cái nệm vô, tự động nó chạy ra 1 tấc, có khi 1 tấc rưỡi (tôi biết cái đó là do tôi niệm Phật).

Ngày 04/06/2002

Viết lúc 7 giờ 35 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, có lúc tôi bay tới hoài.

Ngày 06/06/2002

Viết lúc 10 giờ 15 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, có lúc tôi bay.

Ngày 07/06/2002

Viết lúc 11 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 10/06/2002

Viết lúc 9 giờ 45 phút.

- Lúc chưa thiền ngồi xếp bằng, trong mắt chớp sáng.

Viết lúc 1 giờ 35 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước.

Ngày 12/06/2002

Viết lúc 3 giờ 45 phút khuya.

- Ngồi xếp bằng trước khi thiền, còn mở mắt mà ở trong hai con mắt chớp sáng.

Ngày 13/06/2002

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Trong lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 14/06/2002

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Lần thiền này suốt 2 tiếng 15 phút, tôi là điển tỏa ra hơi lạnh.
- Lạnh đến nỗi tôi chịu không nổi, tôi có thể ngồi được nữa mà tôi xả thiền.

Ngày 15/06/2002

Viết lúc 3 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 17/06/2002

Viết lúc 4 giờ 45 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 12 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một vòng tròn sáng lắm, giống như bóng đèn xe hơi.

Ngày 18/06/2002

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 19/06/2002

Viết lúc 5 giừ 30 phút chiều.

- Mới ngồi xếp bằng để thiền mắt chớp sáng.

Viết lúc 12 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền có lúc tôi chỉ là điển tỏa hơi lạnh.

Ngày 20/06/2002

Viết lúc 8 giờ 25 phút sáng.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh, y như cục nước đá tỏa hơi lạnh.

Ngày 21/06/2002

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

- Thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 23/06/2002

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 24/06/2002

Viết lúc 6 giờ 5 phút chiều.

- Ngồi xếp bằng trước khi thiền còn mở mắt mà hai con mắt chớp sáng.

Ngày 27/06/2002

Viết lúc 9 giờ 10 phút tối.

- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra (kêu bằng xuất điển).

Ngày 03/07/2002

Viết lúc 10 giờ 54 phút tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 07/07/2002

Viết lúc 9 giờ 15 phút tối.

- Lần thiền này tôi bay nhiều, hết bay ngang tới bay lùi về sau, bay ngang nhiều hơn bay lùi về sau.

Ngày 08/07/2002

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 09/07/2002

Viết lúc 2 giờ 25 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 10 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng thật sang, thời gian bao lâu tôi không biết.

Ngày 10/07/2002

Viết lúc 9 giờ 50 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 11/07/2002

Viết lúc 2 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
Tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.
Ngày 12/07/2002

Viết lúc 11 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
Viết lúc 7 giờ 55 phút tối.

- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy đầy ngôi sao.
Ngày 13/07/2002

Viết lúc 9 giờ sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh và tôi bay nhiều.
Ngày 14/07/2002

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

- Lúc thiền luồng điển cuồn cuộn mạnh phóng thẳng lên.
Ngày 16/07/2002

Viết lúc 2 giờ 5 phút khuya.

- Lần thiền này bay nhiều.
- Trên đầu làm như có ai xối nước..
Ngày 17/07/2002

Viết lúc 5 giờ 15 phút chiều.

- Lúc thiền toàn bộ điển trong người đi ra (kêu bằng xuất điển)

- Tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 18/07/2002

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền hình như có ai xối nước trên đầu, tôi bay nhiều, bay lùi ra sau mãi.

Ngày 20/07/2002

Viết lúc 12 giờ trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, tôi bay thẳng lên nhiều.

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 21/07/2002

Viết lúc 8 giờ 15 phút tối.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao, ngôi sao hôm nay tôi thấy thật là sáng.
- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, xối mạnh lắm.

Ngày 23/07/2002

Viết lúc 11 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 24/07/2002

Viết lúc 10 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 29/07/2002

Viết lúc 1 giờ 5 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối điển trên đầu, tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Viết lúc 6 giờ 15 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 30/07/2002

Viết lúc 10 giờ 5 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Thiền ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 31/07/2002

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, luồng điển phóng thẳng lên trên.

Viết lúc 7 giờ 35 phút sáng.

- Giống như lần thiền trên.

Ngày 02/08/2002

Viết lúc 2 giờ 20 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 11/08/2002

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 12/08/2002

Viết lúc 10 giờ 40 phút tối.

- Trong lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 7 giờ 45 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 14/08/2002

Viết lúc 10 giờ 40 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 15/08/2002

Viết lúc 3 giờ chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước.

Viết lúc 4 giờ 34 phút.

- Trong suốt 1 tiếng 45 phút, lúc thiền mới đầu tôi thấy một vị Phật, ý biết là Phật Thích Ca.
- Tôi nghe Đức Phật Thầy Tám giảng là thấy Phật cũng niệm Phật. Tôi niệm hoài không ngừng mà tôi cũng thấy vị Phật này ở trước mặt tôi mãi. Tôi cũng cứ vừa thiền vừa niệm cho tới một lát sau, tôi không thấy vị Phật. Mà sao lạ kìa, tôi thấy xác tôi là một vị Phật ngồi xếp bằng ngồi thiền,viết chỗ này tôi cũng sợ coi mình có thấy nhầm lẫn không. Nhưng

không, vì thấy sao viết lại vậy, không viết thì cũng sợ, nên tôi phải viết, hoàn toàn không có khoe khoang.

- Lần thiền này toàn thân tôi tỏa ra điển lạnh.

Ngày 17/08/2002

Viết lúc 11 giờ 20 phút trưa.

- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 18/08/2002

Viết lúc 11 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 2 giờ 20 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 21/08/2002

Viết lúc 12 giờ 50 phút trưa.

- Tôi ngồi thiền trong bầu trời sáng.
- Người không xác nhưng tôi còn biết là trong lúc thiền, ngay giữa trán có một vòng tròn sáng bằng cái chén.

Ngày 22/08/2002

Viết lúc 6 giờ 10 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 23/08/2002

Viết lúc 9 giờ 20 phút sáng.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 25/08/2002

Viết lúc 2 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền điển trong người đi ra đi ra.

Ngày 27/08/2002

Viết lúc 12 giờ 5 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 5 giờ 30 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Lần thiền này tôi ngồi giữa không trung và bay.

Viết lúc 10 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi ngồi trong phòng thiền mà tôi thấy tôi ra ngoài, xuống bếp tôi cắm bông cúc màu trắng.

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, lạnh dữ lắm, mà tôi nhảy mũi 2,3 lần. Nhưng tôi cũng ráng chịu trong suốt 1 giờ 40 phút, tôi bay nhiều. Khi thì bay thẳng, khi thì bay ngang, khi thì bay lùi ra mãi về phía sau.

Viết lúc 8 giờ 10 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 28/08/2002

Viết lúc 10 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 31/08/2002

Viết lúc 10 giờ 40 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 3 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao, sau đó người tôi biến thành nước.
- Phòng khách tôi có một cái bàn nhỏ, tôi thường để hai chai nước lạnh để làm bệnh, và một nhánh bông cúc trắng nhỏ. Vậy mà trong lúc thiền tôi thấy cũng cái bình bông đó mà không phải là nhánh bông cúc trắng, nó đổi thành một bình có hai bông hồng đỏ nhưng hai bên giữa có một bông hồng trắng thật bự.

Ngày 01/09/2002

Viết lúc 12 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, xối mạnh lắm.

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 5 giờ 10 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 02/09/2002

Viết lúc 1 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, xối mạnh lắm.
- Tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Viết lúc 10 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.
- Người tôi biến thành nước.
- Thiền một lát sau, trong người tôi biến thành một luồng điển phóng thẳng lên bao cao tôi không biết được.
- Thiền một lát sau tôi lại thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 04/09/2002

Viết lúc 3 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 05/09/2002

Viết lúc 11 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 06/09/2002

Viết lúc 11 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 08/09/2002

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 10 giờ 30 phút tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật một lát, tôi thấy đầy ngôi sao lớn.

Ngày 10/09/2002

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

- Sau khi xả thiền ngồi mở mắt để xả thiền, trước mặt thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 19/09/2002

Viết lúc 11 giờ 25 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 8 giờ 30 phút tối.

- Khi thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 12/09/2002

Viết lúc 2 giờ 11 phút trưa.

- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Viết lúc 11 giờ 36 phút khuya.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 13/09/2002

Viết lúc 11 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.
- Luồng điển gom lại phóng thẳng lên trên.

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, điển trên phóng thẳng lên.

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, người không xác nhưng tôi cũng còn cảm giác để viết lại. Là chung quanh đầu tôi phát sáng.

Ngày 14/09/2002

Viết lúc 11 giờ 43 phút khuya.

- Lúc thiền, điển tôi gom thành luồng điển phóng thẳng lên.

Ngày 15/09/2002

Viết lúc 7 giờ 52 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Khắp người tôi làm như có nước chảy ra lênh láng, làm cho tôi lạnh lắm, nhưng tôi chịu nổi vì đã quen.
- Sau khi xả thiền, mình không có ướt gì hết bởi vì nó là điển.

Ngày 15/09/2002

Viết lúc 10 giờ 39 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 1 giờ 54 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước, nhưng còn biết tất cả những luồng điển trong người gom lại phóng lên mạnh lắm.

Ngày 16/09/2002

Viết lúc 10 giờ 4 phút sáng.

- Lúc thiền tôi biến thành nước.

Viết lúc 5 giờ 13 phút chiều.

- Lúc thiền tôi biến thành nước không xác, nhưng còn cảm giác để viết lại.
- Tất cả điển trong người tôi gom lại mạnh lắm, bay thẳng lên thẳng lên hoài.

Viết lúc 9 giờ 54 phút tối.

- Lần thiền này tôi thấy đầy ngôi sao hai lần.
- Người biến thành nước tỏa hơi lạnh.
- Trong xác tôi có lúc tất cả những luồng điển này thoát ra khỏi đầu.
- Người không xác nhưng tôi còn cảm giác còn biết để viết lại.

Ngày 17/09/2002

Viết lúc 7 giờ 33 phút sáng.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 9 giờ 55 phút.

- Lúc thiền toàn thân tôi là điển tỏa hơi lạnh.

Ngày 17/09/2002

Viết lúc 9 giờ 55 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy cái lồng chim, Đức Phật Thầy Tám bảo tôi để yên cho con chim (đã chết thế mạng cho một bệnh nhân) nó chết cách nay một năm mà nay trong lúc ngồi thiền tôi vẫn còn thấy một con chim đang ở trong lồng.
- Tôi niệm Phật và cầu nguyện cho chim sớm siêu thăng tịnh độ.

Viết lúc 12 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 18/09/20002

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 19/09/2002

Viết lúc 9 giờ 23 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 20/09/2002

- Trong ngày này hai lần thiền giống nhau.

Viết lúc 12 giờ 32 phút trưa và 6 giờ 12 phút chiều.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái, sau cái bật tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 21/09/2002

Viết lúc 1 giờ 43 phút trưa.

- Trong lần thiền này tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 22/09/2002

Viết lúc 2 giờ 37 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

- Mới ngồi xếp bằng còn mở mắt để thiền mà trong hai con mắt tôi chớp sáng.

Ngày 24/09/2002

Viết lúc 5 giờ 30 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi không còn xác nhưng còn biết cảm giác viết lại là.
- Tôi thấy từ cổ lên kể cả hết cái đầu biến thành vòng tròn đầy ngôi sao.

Ngày 25/09/2002

Viết lúc 1 giờ 22 phút trưa.

- Trong lúc thiền người tôi không còn, nhưng còn cảm giác viết lại.
- Ở từ giữa trán tôi lên hết cái đầu biến thành một vòng tròn sáng bự cỡ cái thúng.

- Thiền một lát sau ở giữa trán tôi có một vòng tròn sáng tròn nhỏ.
- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.

Ngày 25/09/2002

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Sau khi thiền, mở mắt để xả và chà chân tay, mà trước mặt tôi đầy ngôi sao.

Ngày 26/09/2002

Viết lúc 10 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.
- Trên đầu có luồng điển phóng thẳng lên.

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền điển trong người tôi đi ra đi ra.

Viết lúc 10 giờ 20 phút khuya.

- Lúc thiền người tôi không còn xác nhưng còn biết để viết lại, người tôi không còn nhưng mà tôi ngồi thiền được bao phủ một lớp điển như một màn nhện.

Ngày 27/09/2002

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh, điển trong đầu đi ra đi ra.

Viết lúc 10 giờ 35 phút tối.

- Lúc thiền điển trong người đi ra đi ra.

Ngày 28/09/2002

Viết lúc 9 giờ 25 phút sáng.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 8 giờ 30 phút tối.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 29/09/2002

Viết lúc 11 giờ 40 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh..

Viết lúc 5 giờ 20 phút chiều.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, và ngồi thiền trong bầu trời sáng.

Ngày 30/09/2002

Viết lúc 10 giờ 55 phút khuya.

- Lúc thiền ngồi lơ lửng giữa không trung.
- Trong người tôi gom thành luồng điển phóng thẳng lên trên.

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Lúc thiền thấy đầy ngôi sao.

Ngày 01/10/2002

Viết lúc 12 giờ 17 phút trưa.

- Lú thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, điển trong người tôi đi ra đi ra.

Viết lúc 4 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền có lúc giữa trán tôi có vòng tròn, vòng tròn sáng.

Ngày 02/10/2002

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

- Lúc thiền điển trong người đi ra đi ra (xuất điển).

Viết lúc 3 giờ 7 phút khuya.

- Lần thiền này tôi bay nhiều, đầu tiên bay lùi về sau mãi,thời gian bao lâu lúc thiền tôi không biết, một lát lại bay hướng xéo xéo bên tay mặt, một lát sau lại bay hướng bên tay trái bay thẳng lên, bay như vậy trong suốt 1 tiếng 30 phút.

Viết lúc 5 giờ 20 phút chiều.

- Mỗi khi tôi niệm Phật, khắp người tôi tạo thành một luồng điển phóng thẳng lên mạnh lắm, không phải lúc tôi thiền, mà là lúc bình thường niệm Phật.

Ngày 03/10/2002

Viết lúc 1 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 04/10/2002

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi thấy giữa trán một cục sáng bằng cái trứng chớp sáng giống như hột xoàng.

Viết lúc 8 giờ 50 phút tối.

- Lần thiền này tôi bay nhiều.
- Nhắc lại cho rõ, lúc ngồi thiền tôi không còn xác.
- Bay đây không phải là cái xác nặng nề của mình bay.
- Đầu tiên tôi bay lùi về sau, bay một lúc thời gian đang thiền tôi không biết, bay lùi xong lại bay ngang, bay ngang xong rồi, từ vai trái bay xéo xéo thẳng lên. Cuối cùng bay thẳng lên trên cho đến khi tôi xả thiền.

Ngày 06/10/2002

Viết lúc 2 giờ 37 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh, điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 07/10/2002

Viết lúc 7 giờ 37 phút sáng.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh, điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 08/10/2002

Viết lúc 4 giờ 20 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.
- Nhưng còn biết trên giữa trán có một vòng tròn sáng nhỏ bằng cái chén.
- Lần thiền này tôi bay nhiều, đầu tiên bay lùi về sau một lúc, bay từ bên trái bay hơi nghiêng mà đâm

thẳng lên (ở đây bay là nói về điển chớ không phải cái xác bay).
Viết lúc 3 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền mới đầu tôi thấy trước trán tôi có một vòng tròn sáng nhỏ, vòng tròn sáng nhỏ đó từ từ lan rộng ra mãi. Sau cùng tôi ngồi thiền trong bầu trời sáng, bầu trời này cũng không sáng lắm.
- Sau khi xả thiền, mở mắt để xả mà trước mặt tôi cũng sáng như trong lúc ngồi thiền.
- Xin nõi rõ là tôi viết lại lúc 3 giờ 40 phút khuya, lúc thiền thì tắt đèn lúc 2 giờ 15 phút, trong phòng tối thui, mà sau khi xả thiền, tôi thấy trước mặt nó lại sáng, cái này viết thật.

<u>Ngày 09/10/2002</u>

Viết lúc 12 giờ 17 phút trưa và lúc 6 giờ 5 phút.

- Hai lần thiền này giống nhau là.
- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa ra hơi lạnh.

<u>Ngày 11/10/2002</u>

Viết lúc 1 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 6 giờ chiều.

- Lúc thiền trước trán tôi có một vòng tròn sáng nhỏ.

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

- Lần thiền này (tôi không còn xác). Nhưng biết là mình đang ngồi trong điển quang bao phủ khắp cả người tôi. Điển quang bao phủ này là điển lạnh.

Ngày 12/10/2002

Viết lúc 1 giờ 20 phút trưa.

- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy giữa trán có một vòng tròn, sáng cỡ cái chén mà không sáng lắm.

Viết lúc 5 giờ 35 phút sáng.

- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.
- Đúng ra tôi chỉ viết lại những ấn chứng về sự tu học thôi, nhưng nằm trong đó nó cũng là cuốn nhật kí nữa nên tôi xin phép viết chút xíu công phu mấy tháng nay không tiến mà còn lùi vì lí do bị khích động và phản động mạnh của một bệnh nhân mà tôi đã cải tử hoàn sanh (coi như tôi bị làm nhục) làm tôi cũng lừ đừ vài tháng.
- Tôi nghĩ Thầy đã biết và dạy tôi ở tuần báo phát triển điển năng nhưng tôi cũng còn buồn.

Ngày 11/10/2002

- Tình cờ tôi lấy một cuốn băng Thầy giảng để ở nhà từ lâu mà không nghe.
- Tôi cũng nói thật, tôi thâu từ cassttle qua đĩa, thâu xong rồi lại giao qua cho một người khác, cho mãi tới nay. 1 năm 6 tháng nó mới có dịp về lại tôi, chính tôi nghe đĩa này làm tôi thức tâm vô cùng.

Trong đĩa Thầy giảng rất nhiều, nhưng có câu là "không lấy oán làm ân, tu mười kiếp không đắc".

- Nghe qua tôi xin lỗi Trời Phật, Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu và Đức Phật Thầy Tám đã ban quá nhiều ân điển cho tôi mà tôi không dẹp được nỗi buồn mà làm bê trễ về công phu.
- Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám hiện ra hoài.
- Tôi niệm Phật liên tục cũng thấy Đức Phật Thầy Tám mãi.
- Lúc đó xác tôi là nước tỏa ra hơi lạnh, điển trong người tôi đi ra đi ra.
- Tôi hứa với bề trên là từ đây về sau không dám bê trễ và cố gắng tu tâm sửa tánh và tu hành tinh tấn trở lại.

Ngày 13/10/2002

Viết lúc 12 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước.

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Sau khi thiền, ngồi mở mắt để xả mà trước mặt thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 14/10/2002

Viết lúc 7 giờ 30 phút sáng.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật mà tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 17/10/2002

Viết lúc 10 giờ 45 phút sáng.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.
- Trong ngày này, ba lần thiền tôi đều giống nhau là lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Ngày 18/10/2002

Viết lúc 12 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 3 giờ 10 phút khuya.

- Lần thiền này tôi bay nhiều, bay ngang rồi bay thẳng.

Ngày 19/10/2002

Viết lúc 12 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh và tôi ngồi lơ lửng giữa không trung

Viết lúc 9 giờ 50 phút tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, trên đầu làm như có ai xối nước.
- Nhắm mắt niệm Phật mà tôi cũng bay.
- Trong lúc nhiệm nhắm mắt mà tôi thấy giữa trán có một vòng tròn sáng bằng cái chén.
- Tay tôi rờ vô mặt, da mặt thật láng.

Ngày 27/10/2002

Viết lúc 5 giờ 20 phút khuya.

- Nằm niệm Phật thấy 2,3 cái hoa sen trắng trước mặt nở rất là đẹp.

Ngày 30/10/2002

Viết lúc 10 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 5 giờ 45 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy một bình bông có cắm bông nở đủ màu.
- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài làm công chuyện như chùi tủ lạnh.
- Ngồi thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 01/11/2002

Viết lúc 9 giờ sáng.

- Tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Ngày 03/11/2002

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh

Viết lúc 11 giờ 10 phút khuya.

- Lần thiền này tôi bật ra phía sau 5 lần.

Viết lúc 5 giờ 10 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau hai lần.

Ngày 04/11/2002

Viết lúc 9 giờ tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật mà tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 05/11/2002

Viết lúc 5 giờ 32 phút khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật thấy một hoa hồng nở thật đẹp, màu trắng hơi sữa (dưới trần không có màu này và hoa nở thật đẹp).

Ngày 06/11/2002

Viết lúc 1 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 4 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc thiền, ngồi trong phòng thiền mà tôi thấy tôi đi ra phòng khách đến trước kiếng Vô Vi tôi cắm bông ở trên kệ, nơi có gắng kiếng Vô Vi.
- Xin nói rõ đây là lúc thiền mà tôi thấy như vậy. Chớ ngày nào trên kệ, nơi gắng kiếng Vô Vi tôi cũng có cắm một bình bông.
- Một lát sau tôi lại thấy tôi đi xuống bếp, tôi gọt trái khóm.

Ngày 11/11/2002

Viết lúc 12 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền tôi là điển tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 4 giờ 30 phút chiều.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

- Lần thiền này điển ở trên xối trên đầu tôi quá nhiều.
- Tôi ngồi thiền trong lớp điển bao phủ.

Ngày 12/11/2002

Viết lúc 9 giờ 12 phút tối.

- Lúc thiền tất cả điển trong người gom lại phóng lên rất mạnh.

Ngày 13/11/2002

Viết lúc 10 giờ 5 phút tối.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 14/11/2002

Viết lúc 4 giờ 45 phút chiều.

- Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sang, lơ lửng giữa không trung, đầu tôi làm như có ai kẹp lại 2,3 lần.

Viết lúc 3 giờ 45 phút khuya.

- Sau khi thiền mở mắt để xả, trước mắt có đom đóm sáng.

Ngày 15/11/2002

Viết lúc 8 giờ 50 phút sáng.

- Lần thiền này tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.
- Người không xác, nhưng còn biết lần thiền này cái đầu tôi làm như có ai lấy cái kiềm kẹp cứng lại.
- Ngày nay không thiền.

- Trong lúc niệm Phật, đôi khi đầu tôi cũng làm như có ai kẹp cứng lại.

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền người tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.
- Trong lúc thiền đầu tôi làm như có ai lấy cái kiềm kẹp cứng lại.
- Luồng điển phóng thẳng lên.

Ngày 18/11/2002

Viết lúc 6 giờ 40 chiều.

- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 19/11/2002

Viết lúc 8 giờ 55 phút sáng.

- Trong lúc thiền, điển gom lại rồi phóng thẳng lên.
- Trên luồng điển phóng thẳng lên tôi thấy Đức Phật Thầy Tám ở trên luồng điển đó.
- Tôi Đảnh lễ rồi niệm Phật một lát không còn thấy nữa.

Ngày 20/11/2002

Viết lúc 8 giờ 20 phút sáng.

- Trong lúc thiền khắp người tôi được bao phủ một lớp điển.
- Trên đầu xối điển xuống khắp người tôi, điển trong đầu đi ra đi ra.

- Trong lúc thiền tôi còn thấy một người mặc bộ đồ áo bà ba giống như hình Đức Phật Thầy Tám có chụp hình, tôi cố nhìn hoài mà nhìn không ra là ai.
- Tôi thấy như vậy thật lâu, tôi cũng cứ ngồi thiền hoài, một lát sau tôi thấy rõ người ngồi thiền mặc đồ bà ba trắng là Đức Phật Thầy Tám.
- Trong ý nói lúc thiền là nếu thấy một người ngồi thiền mà không thấy mặt rõ thì không dám viết vô.
- Còn ở đây hiện rõ ra là Đức Phật Thầy Tám nên tôi mạnh dạn viết ngay.

Viết lúc 6 giờ 15 phút chiều.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.
- Tôi ngồi trong ánh sáng thật là sáng.

Viết lúc 11 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cây bông hồng nở đầy hoa, tôi viết rõ chỗ này, tôi cũng tưởng đâu sáng sáng tôi thường ra trước sân coi bông hồng, ở nhà tôi có trồng bông hồng, có phải mình hoang tưởng không. Sự thật là không.
- Vì ở ngoài sân của nhà tôi không có cây bông hồng nào nở hoa màu và bông đẹp như thế.
- Cũng trong lần thiền này, ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi mở cửa tôi đi ra ngoài.
- Sau khi xả thiền, ngồi nhắm mắt niệm Phật tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 5 giờ 15 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.

Ngày 21/11/2002

Viết lúc 6 giờ 20 phút chiều.

- Lần thiền này tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng.
- Tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.
- Và bay thẳng bay thẳng lên hoài.

Ngày 23/11/2002

Viết lúc 9 giờ khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền, tôi ngồi xếp bằng, tay bắt ấn Tam Muội mà tôi bật ra phía sau, chân không còn ngồi xếp bằng và tay không còn bắt ấn Tam Muội, bật run lên một cái mạnh.
- Tôi ngồi trong ánh sáng thật sáng.
- Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Lần thiền này tôi ngồi được 2 giờ 25 phút.

Ngày 24/11/2002

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một cái mạnh, sau cái bật tôi thấy đầy ngôi sao.
- Ngồi thiền một lát sau tôi lại bật ra sau một lần nữa, tôi bật ra sau tổng cộng ba lần và xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 28/11/2002

Viết lúc 11 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 04/12/2002

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

- Sau khi xả thiền mở mắt mà có vòng tròn sáng trước trán.

Ngày 05/12/2002

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước, tôi ngồi lơ lửng giữa không trung

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

- Lúc thiền tôi ngồi trong ánh sáng.

Ngày 06/12/2002

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 07/12/2002

Viết lúc 12 giờ 5 phút trưa.

- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy giữa trán có một vòng tròn sáng lớn bằng trứng cút.

Viết lúc 10 giờ 4 phút trưa.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 10/12/2002

Viết lúc 2 giờ 5 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Viết lúc 11 giờ 45 phút khuya.

- Lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.

Ngày 15/12/2002

Viết lúc 11 giờ 55 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Viết lúc 5 giờ 30 phút sáng.

- Lần thiền này tôi bay lùi ra sau nhiều.

Ngày 18/12/2002

Viết lúc 11 giờ 25 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 19/12/2002

Viết lúc 11 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một cái thiệt mạnh.
- Tôi ngồi thiền tiếp và xê dịch chỗ ngồi lúc nào không hay.

Ngày 22/12/2002

Viết lúc 4 giờ 45 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi ngã bật ngang về phía tay trái.

Ngày 23/12/2002

Viết lúc 9 giờ 50 phút tối.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một cái mạnh.

Ngày 24/12/2002

Viết lúc 1 giờ 20 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 25/12/2002

Viết lúc 4 giờ 25 phút sáng.

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi 2,3 tấc và bật ra sau một cái mạnh.

Ngày 27/12/2002

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 30/12/2002

Viết lúc 12 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 5 giờ 20 phút chiều.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh, điển trong đầu đi ra đi ra.

Viết lúc 6 giờ 50 phút chiều.

- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 31/12/2002

Viết lúc 4 giờ 25 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.

ẤN CHỨNG NĂM 2003

Ngày 06/01/2003

Viết lúc 12 giờ 10 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.
- Thiền một lát sau tôi bật ngang một cái nữa.

Ngày 13/01/2003

Viết lúc 5 giờ 35 phút chiều.

- Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám, tôi niệm Phật xin Đảnh lễ mà tôi cũng thấy hoài thật lâu.
- Sau khi xả thiền đứng lên tôi thấy cái mặt của tôi sau lại là Đức Phật Thầy Tám.

Viết lúc 7 giờ 45 phút chiều.

- Lần thiền này tôi thấy như lần thiền trên.

Ngày 14/01/2003

Viết lúc 4 giờ 55 phút chiều..

- Trong lúc thiền tôi có bật ngang qua bên tay trái một cái mạnh.
- Tôi ngồi trong ánh sáng thật sang, điển trên đầu tôi phóng lên thật cao.

Viết lúc 7 giờ 25 phút tối.

- Lần thiền này tôi bay nhiều.

Ngày 15/01/2003

Viết lúc 9 giờ 20 phút sáng.

- Lúc thiền điển trong người tôi đi ra đi ra.

Viết lúc 10 giờ 25 phút sáng.

- Lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh, tôi bay nhiều, bay thẳng thẳng lên.
- Người không xác nhưng tôi còn biết để viết lại trên đầu tôi ánh sáng chớp như hột xoàng.
- Sau khi xả thiền đứng lên sao tôi thấy Đức Phật Thầy Tám là tôi.
- Xin nói chi tiết là mấy ngày nay Tây Úc tôi rất là sung sướng và vui mừng được Đức Phật Thầy Tám qua thăm.
- Mấy ngày nay Đức Phật Thầy Tám thường nhìn thẳng vào mắt tôi.
- Lúc nhìn tôi: hai con ngươi trong mắt chiếu sáng rực ra.
- Gương mặt và hai con mắt của Thầy sao mà quá hiền từ nhìn tôi.
- Tôi quỳ xuống và đã khóc dưới chân Thầy và nói : "sao ông nhìn con quá từ bi, bộ ông thương con nhiều lắm sao"
- Đến giờ ngồi viết lại ấn chứng này, tôi đã hiểu là Đức Phật Thầy Tám đã phóng điển và cho tôi điển thật nhiều.
- Tôi xúc động vô cùng và nguyện cố gắng tu để khỏi phụ công ơn Thầy đã quá thương tôi.

Viết lúc 10 giờ 25 phút tối.

- Lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám.

- Sau khi xả thiền tôi thấy tôi là Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 16/01/2003

Viết lúc 4 giờ chiều.

- Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám và tôi xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 17/1/2003:

Viết lúc 12 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ngang bên tay trái một cái mạnh.

Ngày 18/1/2003:

Viết lúc 11 giờ 55 phút khuya.

- Lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ và tôi bay nhiều.

Ngày 19/1/2003:

Viết lúc 11 giờ 05 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền tôi xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 20/1/2003 :

Viết lúc 3 giờ 20 phút chiều.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay

Viết lúc 1 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay

Ngày 24/1/2003:

Viết lúc 1 1 giừ 40 phút trưa.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Viết lúc 1 giờ khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 26/1/2003 :

Viết lúc 5 giờ 25 phút sáng.

- Lúc thiền tôi thấy hai hàng cây cao lắm. Ngay giữa hai hàng cây cao này hiện ra một mặt trăng tròn.
- Ngồi thiền một lúc, tôi thấy một bình bông màu hồng nở thật đẹp đặt trên kệ nơi kiếng Vô Vi ở nhà tôi (kiếng vô vi ở nhà tôi lúc nào cũng có chưng bông màu trắng mà lần thiền này tôi thấy một bình bông màu hồng).

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 27/1/2003:

Viết lúc 5 giờ sáng.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy Đức Phật Thầy Tám, tôi xin đảnh lễ Đức Phật Thầy Tám, và ngay trong lúc đó tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 2/2/2003:

Viết lúc 1 giờ 45 khuya.

- Lúc thiền tôi thấy một cục sáng bằng cái trứng bên đầu tai trái của tôi.

Ngày 2/2/2003:

Viết lúc 7 giờ 30 phút sáng.

- Đáp máy bay đi Cairns Australia thăm Thầy (lúc này Thầy ở Cairns), ngồi trên phi cơ nhắm mắt niệm Phật tôi thấy trong đầu một cục sáng to bằng cái tô, một lúc sau cục sáng đó biến thành màu đỏ, chung quanh màu đỏ có màu xanh ngọc bích thật đẹp và trên đầu tôi điển rút thật mạnh (trạng thái trong người tôi có sao viết lại vậy).
- Tôi ngồi trên máy bay, đang bay trong bầu trời, điển trong người mình dễ tiếp xúc với điển ở trên hơn mình ngồi ở nhà.
- Khi xuống máy bay tôi đến gặp Đức Phật Thầy Tám và nói con rất là thú vị ngồi trên maý bay nhắm mắt niệm Phật. Ngồi suốt 12 tiếng mà không thấy mệt.
- Đức Phật Thầy Tám nói mày ngồi trên máy bay mày ngủ không nên mày đâu có mệt (cái hay của Nam Mô A Di Đà Phật là ngồi suốt 12 tiếng mà không thấy mình mệt mà thấy thời gian qua rất nhanh, tới Cairns lúc nào tôi không hay).

Ngày 3/2/2003:

Viết lúc 11 giờ 40 phút khuya.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 4/2/2003:

Viết lúc 11 giờ 11 phút trưa.

- Lúc thiền ngồi lơ lửng giữa không trung, trên đầu làm như có ai xối nước.

Ngày 5/2/2003:

Viết lúc 9 giờ 35 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

viết lúc 1 giờ 07 phút khuya.

- Nằm trên giường nhắm mắt niệm Phật mà tôi thấy tôi nằm lơ lửng giữa không trung, một lúc sau tôi thấy đầy ngôi sao.
- Trong đầy ngôi sao tôi thấy Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 11/2/2003 :

Viết lúc 11 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi ngồi lơ lững giữa không trung, trên đầu làm như có ai xối nước.
- Tôi thấy Đức Phật Thầy Tám, tôi đảnh lễ và niệm Phật.
- Sau khi xả thiền, ngồi viết ấn chứng mà tôi cũng còn thấy Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 12/3/2003:

Viết lúc 12 giờ 43 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 19/2/2003 :

Viết lúc 1 giờ 02 phút trưa.

- Lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám, tôi đảnh lễ rồi niệm Phật, thiền một lát sau tôi không còn thấy Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 20/2/2003:

Viết lúc 5 giờ 30 phút chiều.

- Trong lúc thiền tôi bay thật nhanh.

Ngày 2/5/2003:

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền người không xác những vẫn còn biết từ cổ lên đầu ánh sáng tròn thật sang, lần thiền này tôi bay nhiều, có lúc trên đầu tôi ánh sáng sáng lắm (giống như những lần sáng tôi vào biển yêu của Thượng Đế).

Ngày 4/5/2003 :

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ

Ngày 8/5/2003 :

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 10/5/2003:

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy trước cửa nhà tôi một bụi bông rau dừa nở bông thật đẹp, thiền lúc sau tôi thấy Đức Phật Thầy Tám mặt thật là nghiêm.
- Tôi xin đảnh lễ Đức Phật Thầy Tám, một lúc sau tôi không còn thấy Đức Phật Thầy Tám nữa mà tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 17 /5/2003 :

Viết lúc 8 giờ tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy ngay trung tim chân mày hiện ra một cái bóng đèn tròn (phòng tôi lúc đó không có mở đèn), một lúc sau tôi thấy tôi cắt trái đu đủ ra làm hai (sự thật nằm nhắm mắt niệm Phật tôi suy nghĩ tôi cắt trái đu đủ làm chi).
- Thấy sao tôi viết lại y như vậy.

Ngày 28/5/2003 :

Viết lúc 11 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.

Ngày 31/5/2003:

Viết lúc 9 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 2/6/2003:

Viết lúc 10 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 6/6/2003:

Viết lúc 11 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 7/6/2003:

Viết lúc 8 giờ tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy đầy ngôi sao và toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Mỗi tiếng niệm Phật làm như điển chảy lênh láng khắp người tôi.

Ngày 8/6/2003:

Viết lúc 9 giờ 50 phút khuya.

- Trong lần thiền này tôi bay nhiều. hết bay lùi về sau tôi lại bay thẳng lên.

Ngày 10/6/2003:

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao và tôi xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 11/6/2003:

Viết lúc 5 giờ 30 phút sáng.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 11 giờ 55 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 12/6/2003:

Viết lúc 8 giờ 30 phút tối.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 13/6/2003:

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 14/6/2003:

Viết lúc 11 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 15/6/2003:

Viết lúc 12 giờ 35 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu và tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 18/6/2003:

Viết lúc 5 giờ 25 phút chiều.

- Trong lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, điển trong đầu tôi đi ra đi ra.
- Lần thiền này tôi bay lùi bay lùi về sau.

Ngày 19/6/2003:

Viết lúc 4 giờ 05 phút khuya.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra hơi lạnh trong suốt 2 tiếng và tôi bật về sau phía tay trái một cái.

Ngày 26/6/2003:

Viết lúc 1 giờ 40 phút trưa.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra hơi điển lạnh.

Ngày 29/6/2003:

Viết lúc 12 giờ 20 phút trưa.

- Lần thiền này toàn thân tỏa ra điển lạnh và tôi có bật ra sau 1 cái.

Viết lúc 5 giờ 15 phút chiều.

- Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 3/7/2003:

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

- Lần thiền này tôi có bật ra sau 1 cái.

Ngày 6/7/2003:

Viết lúc 11 giờ 30 phút trưa.

- Lần thiền này tôi bay nhiều, bay lùi về phía sau.

Ngày 10/7/2003:

Viết lúc 10 giờ 10 phút tối.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 11/07/2003

Viết lúc 8 giờ sáng.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.
- Toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 13/07/2003

Viết 8 giờ 5 phút sáng.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 17/07/2003

Viết lúc 12 giờ trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 5 giờ 30 phút chiều

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 18/07/2003

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao
- Toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 22/07/2003

Viết lúc 12 giờ trưa

- Lúc thiền làm như ai xối nước lên đầu.

Ngày 01/08/2003

Viết lúc 11 giờ 25 phút trưa

- Lúc thiền làm như có ai xối nước lên đầu.

Viết lúc 8 giờ 40 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước lên đầu

Ngày 07/08/2003

Viết lúc 8 giờ 30 phút sáng

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 12/08/2003

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 13/08/2003

Viết lúc 10 giờ 30 phút trưa

- Lúc thiền làm như có ai xối nước lên đầu.

Ngày 28/08/2003

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước lên đầu.

Viết lúc 2 giờ khuya

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 19/09/2003

Viết lúc 1 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Tôi ngồi lơ lửng giữa không trung

Viết lúc 9 giờ 30 phút sáng.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 20/09/2003

Viết lúc 12 giờ 25 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 2 giờ trưa

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 26/09/2003

Viết lúc 12 giờ 20 phút trưa

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 30/09/2003

Viết lúc 2 giờ 15 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 1 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 10/10/2003

Viết lúc 10 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 25/10/2003

Viết lúc 12 giờ 25 phút trưa.

- lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 26/10/2003

Viết lúc 6 giờ 45 chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu

Viết lúc 7 giờ 5 phút tối.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 11/11/2003

Viết lúc 12 giờ trưa.

- Trong lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 15/11/2003

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 11 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 16/11/2003

Viết lúc 10 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 26/11/2003

Viết lúc 10 giờ 50 phút trưa

- Lúc thiền làm như có ai xối nước lên đầu.

Ngày 01/12/2003

Viết lúc 9 giờ 25 phút trưa

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai cái

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau nhiều lần (không nhớ mấy lần).

Ngày 15/12/2003

Viết lúc 2 giờ 40 phút trưa.

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay. (Lúc đầu thiền trên gối sau khi xong không còn ngồi trên gối mà không hay).
- Trong lúc thiền có bật về phía trước hai lần.

Viết lúc 8 giờ 30 phút tối.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển.

Viết lúc 11 giờ 50 phút khuya.

- Lúc thiền toàn thân tôi tỏa ra một lớp điển.

Ngày 23/12/2003

Viết lúc 4 giờ 55 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 25/12/2003

Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật về phía trước nhiều lần.
- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi rất xa.

Ngày 27/12/2003

Viết lúc 1 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 28/12/2003

Viết lúc 7 giờ 40 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 31/12/2003

Viết lúc 11 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.(Lúc mới đầu thiền ngồi trên gối, thiền một lát bỏ gối ngồi chỗ khác mà mình không biết).

ẤN CHỨNG NĂM 2004

Ngày 2/1/2004

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

- lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 12/01/2004

Viết lúc 12 giờ 35 phút khuya

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay (lúc đầu thiền ngồi trên gối, sau khi xong không còn ngồi trên gối).

Ngày 13/01/2004

Viết lúc 1 giờ trưa

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 6 giờ 40 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 14/01/2004

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.
- Trong lúc thiền tôi có bật về phía trước một cái.

Ngày 16/01/2004

Viết lúc 12 giờ 55 phút khuya.

- Lúc thiền ngồi trên gối, sau khi xả thiền không có ngồi trên gối mà không hay.

Viết lúc 5 giờ 40 phút chiều.

- Lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 17/01/2004

Viết lúc 11 giờ 44 phút trưa.

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Trong lần thiền này tôi bật về phía trước và phía sau nhiều lần (nhiều lần quá nên tôi không nhớ để đếm) bật liền liền.

Ngày 07/02/2004

Viết lúc 10 giờ 45 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.
- Làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 09/02/2004

Viết lúc 10 giờ 55 phút khuya

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 16/02/2004

Viết lúc 11 giờ 35 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Viết lúc 6 giờ 55 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 18/02/2004

Viết lúc 11 giờ 40 phút trưa.

- Lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.

Ngày 23/02/2004

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

- Lúc thiền ngồi xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Trong lúc thiền có bật ra sau một cái.

Ngày 24/02/2004

Viết lúc 7 giờ 40 phút sáng

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 05/03/2004

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Nằm niệm Phật tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 17/03/2004

Viết lúc 10 giờ 35 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi thấy xung quanh tôi màu đen, ở giữa có một vòng tròn thật là to màu lạ lùng (tôi không biết màu gì để viết nên kêu màu lạ lùng). Ở

giữa màu lạ lùng này lại có một cái vòng tròn màu khác nữa.

Ngày 18/03/2004

Viết lúc 12 giờ 10 phút.

- Trong lúc thiền tôi thấy một bình bông cúc màu trắng.
- Ngồi thiền một lúc sau tôi thấy một bình bông huệ màu trắng.

Ngày 20/03/2004

Viết lúc 8 giờ 45 phút sáng

- Hai ngày nay không thiền mà trong đầu tôi lúc nào cũng thấy mẹ Quan Âm.
- Mẹ Quan Âm mặc y phục màu trắng.
- Mỗi tiếng niệm Phật của tôi thoát ra khỏi người hết.

Ngày 25/03/2004

Viết lúc 8 giờ 5 phút sáng

- Tôi ngồi thiền trong một tiếng 20 phút mà tôi bật ra sau10 cái (9 cái đầu vừa vừa, một cái sau cùng bật thật mạnh).

Ngày 16/04/2004

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Lần thiền này tôi bay nhiều.
- Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật, Thầy Tám.

Ngày 18/04/2004

- Nhân dịp tôi đi Sydney thăm Thầy, hôm nay ngày 18/04/2004 tôi có dịp ngồi chung xe với Thầy để đi xuống thiền đường ở Sydney, trên đường đi trong đầu tôi chớp sáng chớp sáng như bóng đèn, sau khi tới thiền đường xong, lúc trở về trạng thái của tội như thế nào trong lúc tôi ngồi trên cùng một chiếc xe với Thầy, ngồi nhắm mắt niệm Phật, đầu tôi bừng bừng sáng hơn mọi khi.
- Lần thứ nhất tôi thấy trong đầu tôi màu xám mà xám một cách lạ lùng, ở ngoài đời không có màu xám này.
- Tôi thấy 3 lần màu xám (màu xám trong vắt không biết diễn tả)
- Có một lần xám, giữa xám bực lên màu vàng. (màu vàng giống như màu vàng thật tỏa ra), một lúc sau đổi qua màu xanh của nước biển mà xanh thật sậm như ngọc bích.
- Tôi cũng thấy màu xanh này hai ba lần như vậy, mà điển trong đầu tôi làm như ai xối nước mạnh lắm.
- Ngồi trong xe nhắm mắt niệm Phật mà tôi thấy Đức Phật Thầy Tám nhiều lần. Tôi xin Đảnh Lễ Đức Phật Thầy Tám, tôi thấy nhiều màu sắc trong đầu trong suốt lúc ngồi trên xe để về Hotel chỗ ở của Thầy.
- Đến nơi Thầy bước xuống xe. Tôi đến và hỏi Thầy: "Trong lúc ngồi trên xe trong đầu con có nhiều màu sắc như vậy".
- Thầy nói đó là điển uyển chuyển.

- Chiều lại 2 giờ trưa, tôi có dịp gần Thầy đi coi biểu diễn Kongfu tại Sydney.
- Tôi hỏi: "Thầy ơi con thấy nhiều màu sắc trong đầu con như vậy có sao không?"
- Thầy trả lời là: "Những màu sắc như vậy có sẵn trong đầu tôi."
- Thầy nói: "Thấy mỗi màu là phát triển tâm từ bi mới tận độ được."

Ngày 12/05/2004

Viết lúc 7 giờ 35 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy chung quanh tôi đen, giữa chung quanh đen này có một vòng bự hình bầu dục màu xanh như lá cây. Giữa hình bầu dục màu xanh lá cây này có một vòng tròn đen.

Ngày 16/05/2004

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 18/05/2004

Viết lúc 12 giờ 10 phút trưa.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 26/05/2004

Viết lúc 10 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền có bật ra sau một cái.

Ngày 30/05/2004

Viết lúc 10 giờ 50 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 12 giờ 35 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 04/06/2004

Viết lúc 12 giờ 35 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau bốn cái.

Ngày 12/06/2004

Viết lúc 11 giờ 35 phút trưa

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh

Ngày 18/07/2004

Viết lúc 11 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.
- Sau cái bật đó tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 25/07/2004

Viết lúc 12 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 02/08/2004

Viết lúc 10 giờ 45 phút khuya

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao

Ngày 10/08/2004

Viết lúc 5 giờ 35 phút khuya

- Trong lúc ngồi tôi thấy một khuôn hình màu đỏ trong viết chữ Tàu (chữ Tàu tôi không biết đọc).

Ngày 16/08/2004

Viết lúc 10 giờ 50 phút khuya

- Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.
- Sau cái bật đó tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 25/08/2004

Viết lúc 1 giờ 50 hút khuya

- Trong lúc thiền tôi bật ra phía sau bảy lần.

Ngày 29/02/2004

Viết lúc 12 giờ 10 phút khuya

Trong lúc thiền tôi bật ra sau bốn lần.

Ngày 01/09/2004

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya

Trong lúc thiền tôi có bật ra sau hai lần.

Xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 20/09/2004

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya

Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 24/09/2004

Viết lúc 10 sáng

Trong lúc thiền tôi bị bật ra sau bảy lần.

Viết lúc 4 giờ khuya

Trong lúc thiên tôi bị bật ra sau và xê dịch chỗ ngồi.

Ngày 25/09/2004

Viết lúc 2 giờ khuya.

Trong lúc thiền tôi bị bật ra sau bốn lần.

Ngày 25/10/2004

Viết lúc 1 giờ 20 khuya

Trong lúc thiền tôi bị bật ra sau năm lần.

Ngày 28/10/2004

Viết lúc 2 giờ khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau năm lần.

Ngày 01/11/2004

Viết lúc 10 giờ 10 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bị bật ra sau hai lần.

Ngày 03/11/2004

Viết lúc 1 giờ 10 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau năm lần.

Ngày 06/11/2004

Viết lúc 12 giờ 15 phút trưa.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 07/11/2004

Viết lúc 11 giờ 45 phút khuya

Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 08/11/2004

Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

Trong lúc thiền thời gian 2 giờ 5 phút tôi bật ra sau 7 lần.

Ngày 09/11/2004

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau năm lần.

Ngày 16/11/2004

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya

Trong thời gian thiền 1 tiếng 50 phút, tôi bật ra sau mười lần.

Ngày 20/11/2004

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya

Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 21/11/2004

Viết lúc 5 giờ 50 phút chiều

Ngày 21/11/2004 dương lịch nhằm 11/10 âm lịch là ngày giỗ tổ.

Thường lệ từ ngày biết tu tới giờ. Mỗi năm tới ngày giỗ tổ, trong ngày này tôi mở băng của Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu giảng để ngồi thiền và xin hướng tâm về Tổ.

Trong ngày này tôi thiền cũng nhiều. Mỗi lần thiền đều xin hướng tâm về Tổ nhân ngày giỗ.

Tôi cám ơn Tổ mới có pháp lý Vô Vi này và không quên cám ơn Đức Phật Thầy Tám đã tu pháp này cứu tôi còn sống cho tới ngày hôm nay.

Tôi nhớ lại ngày 27/02/2000. Ngày Đức Phật Thầy Tám qua Úc Châu (thuộc tiểu bang Perth) cho tôi lập hạnh, và Đức Phật Thầy Tám nói với tôi: "Tao không thương mày thì tao thương ai, hồi xưa Tổ thương tao bao nhiêu thì giờ tao thương mày bấy nhiêu."

Tôi ngồi thiền, sau khi hướng tâm về Tổ, tôi có xin lỗi trong lúc tu Đạo con có lỗi lầm gì xin Tổ tha cho con.

Con nguyện sẽ cố gắng tu hành để trả ơn Tổ và Sư phụ con là ông Lương Sĩ Hằng đã cứu sống con.

Trong ngày này mỗi lần thiền, điển tôi khác hơn ngày thường (điển mạnh lắm)

Lần thiền này vào lúc 5 giờ 50 phút sáng.

Người không xác mà tôi thấy Đức Tổ Sư ở trong đầu tôi suốt lần thiền này và sau khi xả thiền xong. Tôi đi đứng làm công việc tôi cũng thấy ĐứcTổ Sư ở trên đầu tôi hoài (tôi không nghĩ Tổ mà tôi vẫn thấy Tổ).

Viết lại bằng sự thật.

Ở nhà tôi có tấm hình Tổ. Lúc thiền cũng thấy một người y như hình Tổ nên tôi viết là ĐứcTổ Sư (không dám viết sai)

Ngày 30/11/2004

Viết lúc 2 giờ khuya

Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần.

Ngày 01/12/2004

Viết lúc 12 giờ 25 phút trưa

Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 02/12/2004

Viết lúc 12 giờ 35 phút khuya

Trong lúc thiền tôi bật ra sau nhiều lần (tôi quên đếm).

Ngày 10/12/2004

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya

Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 16/12/2004

Viết lúc 11 giờ 45 phút trưa

Sau khi thiền xong tôi đứng lên đi (mở mắt mà tôi thấy).

Trước mặt bên phía trái tôi thấy một vòng tròn sáng bự (vòng tròn này lớn bằng cái dĩa to), mới xả

thiền xong mà tôi thấy vậy, tôi lại ngồi thiền trở lại tiếp.

Trong lúc thiền tôi cũng còn thấy vòng tròn này sáng hoài. Một lúc sau không còn thấy.

Viết lúc 12 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau một cái thật mạnh.

Sau cái bật tôi thấy đầy ngôi sao.

Sau khi xả thiền mới biết là mình xê dịch chỗ ngồi mà không hay (thiền ngồi trên gối, sau khi xả thiền không còn ngồi trên gối)

Ngày 22/12/2004

Viết lúc 12 giờ 15 phút trưa.

Trong lúc thiền. Tự nhiên tôi bật ngang về phía tay trái.

Ngày 28/12/2004

Viết lúc 10 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau sáu lần.

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau bảy lần. Trong bảy lần này có một lần tôi bật ra sau thật mạnh (bật nghe một cái đùng).

ẤN CHỨNG NĂM 2005

Ngày 05/01/2005.

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya

Trong lúc thiền tôi thấy một bình bông lay ơn màu trắng (không có nghĩ mà thấy).

Trong đầu có một vòng tròn, cỡ cái trứng màu trắng.

Ngày 09/01/2005

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một cái.

Ngày 13/01/2005.

Viết lúc 12 giờ khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 26/01/2005

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 27/01/2005

Viết lúc 11 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 28/01/2005

Viết lúc 12 giờ 40 phút khuya.

Trong lúc thiền có bật ra sau một lần.

Ngày 02/02/2005

Viết lúc 10 giờ 20 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Sau khi xả thiền xong, mở mắt mà trước mặt tôi, ngay trung tâm chân mày phát sáng một đóm.

Tôi ngồi yên niệm Phật một lát sau hết.

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

Sau khi xả thiền xong, mở mắt mà trước mặt tôi phát sang, tôi ngồi yên niệm Phật một lát sau hết.

Ngày 05/02/2005

Viết lúc 11 giờ 5 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần và bật ngang về phía tay trái một lần.

Ngày 20/02/2005

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau năm lần.

Ngày 20/02/2005

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau sáu lần.

Ngày 05/04/2005

Viết lúc 1 giờ trưa.

Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một lần.

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một lần.

Trong lúc thiền tay bắt ấn Tam Muội bung ra hết.

Ngày 11/05/2005

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

Trong lúc ngồi thiền tay bắt ấn Tam Muội tự nhiên dựt băng ra, xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 18/05/2005.

Viết lúc 11 giờ 45 phút khuya.

Sau khi thiền xong, nằm nhắm mắt niệm Phật. Tôi thấy ngay trung tâm chân mày có một cục sáng nhỏ chiếu như hột xoàn một chút sau lại mất.

Sau khi mất cục sáng đó, tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 09/06/2005

Viết lúc 9 giờ 35 phút khuya.

Trong lần thiền này thời gian 1 giờ 50 phút, tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ hai lần.

Ngày 12/06/2005

Viết lúc 11 giờ 55 phút trưa.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 14/06/2005.

Viết lúc 11 giờ trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu. Toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 20/06/2005

Viết lúc 5 giờ 45 phút sáng.

Hôm nay là ngày 20/06/2005 ngày tây nhằm ngày 15/05/2005 âm lịch (cũng là ngày rằm tháng 5 năm 2005).

Như thường lệ sáng nào 5 giờ 30 tới 6 giờ tôi thường ra sân để hít thở như lời thầy chỉ dạy, để hưởng điển, mẹ Diêu Trì Kim Mẫu (ngoại trừ trời mưa thì không).

Sáng nay vào giờ này sau khi thở xong. Tôi nhìn lên Trời, trước mặt tôi có cái mặt trăng (trăng rằm tròn và sáng lắm), rằm thì trăng tròn và sáng là chuyện thường, ai không biết. Nhưng bữa nay tôi nhìn thấy lạ nên viết lại.

Tôi nhìn thật kĩ lên mặt trăng thấy ở ngoài vòng tròn mặt trăng có dấu chữ thập chạy dài ra hai bên vòng tròn bốn tia sáng chữ thập, tôi đứng nhìn hoài vẫn còn như vậy.

Tôi vô nhà đóng cửa lại, nhìn mặt trăng qua cửa sổ thì chỉ thấy mặt trăng tròn chiếu sáng thường thôi. Vì đây là ngày rằm, trước khi viết tôi nhìn thật kĩ mới viết vào đây.

<u>Ngày 01/07/2005</u>

Viết lúc 1 giờ trưa.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 03/07/2005.

Viết lúc 10 giờ khuya.

Trong lúc thiền tôi có bật ra sau một lần.

Ngày 31/07/2005.

Viết lúc 4 giờ 40 phút khuya.

Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 50 phút tôi bật ra sau nhiều lần (tôi quên đếm).

Ngày 01/08/2005

Viết lúc 12 giờ 35 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 02/08/2005

Viết lúc 1 giờ 35 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần, và tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 04/08/2005

Viết lúc 9 giờ 15 phút sáng.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần.

Trên đầu làm như có ai xối nước.

Toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 05/08/2005.

Viết lúc 12 giờ 55 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 07/08/2005

Viết lúc 10 giờ 50 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 08/08/2005

Viết lúc 11 giờ trưa.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Trên đầu làm như có ai xối nước.

Viết lúc 10 giờ 35 phút khuya.

Trong lần thiền này thời gian 1 tiếng 45 phút.

Tôi thấy đầy ngôi sao hai lần.

Ngày 11/08/2005

Viết lúc 9 giờ 40 phút sáng.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, điển trong đầu đi ra đi ra (gọi là xuất điển).

Ngày 16/08/2005

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

Sau khi thiền xong, mở mắt để xả, tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 17/08/2005.

Viết lúc 9 giờ 25 phút sáng.

Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 12 giờ trưa.

Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 8 giờ 30 phút sáng.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, toàn thân tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 18/08/2005

Viết lúc 7 giờ 55 phút sáng.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần (tự nhiên bật mình không biết).

Viết lúc 12 giờ 10 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 19/08/2005.

Viết lúc 10 giờ 45 phút trưa.

Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 11 giờ khuya.

Trong lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, luồng điển phóng thẳng lên.

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

Sau khi thiền, mở mắt để xả, tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 23/08/2005.

Viết lúc 8 giờ 30 phút sáng.

Trong lúc thiền điển trong đầu tôi đi ra đi ra. (gọi là xuất điển)

Ngày 28/08/2005

Viết lúc 9 giờ tối.

Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 29/08/2005

Viết lúc 12 giờ 55 phút trưa.

Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.

Ngày 01/09/2005

Viết lúc 11 giờ 45 phút trưa.

Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 5 giờ chiều.

Trong lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra (gọi là xuất điển).

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, trên đầu làm như có ai xối nước.

Ngày 05/09/2005

Viết lúc 9 giờ 30 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 09/09/2005

Viết lúc 6 giờ 5 phút chiều.

Trong lúc thiền tôi lơ lửng giữa không trung.

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 15/09/2005

Viết lúc 10 giờ 25 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, mở mắt để xả, trước mặt đầy ngôi sao.

Ngày 22/09/2005.

Viết lúc 10 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 30/09/2005

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Sau khi thiền, mở mắt để xả thiền, tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 15/11/2005

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

- Sau khi xả thiền tôi đi tiểu, trong lúc đi tiểu tôi cũng nhắm mắt niệm Phật.
- Tôi thấy trên đầu phía bên tay trái tôi có một vòng tròn sáng (vòng tròn này sáng lắm).
- Tôi thấy vậy không dám làm gì hết, vô giường nằm nhắm mắt niệm Phật tiếp. Tôi cũng còn thấy vòng tròn sáng một lát sau mới hết.

Ngày 17/11/2005

Viết lúc 9 giờ 30 phút khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 23/11/2005

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 26/11/2005

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 giờ 25 phút. Tôi bật ra sau mười lăm lần.
- Và sau khi xả thiền mới biết là mình xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 29/11/2005

Viết lúc 11 giờ 55 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Viết lúc 11 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 30 phút tôi bật ra sau năm lần.

Viết lúc 1 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian một tiếng 55 phút, tôi bật ra sau tám lần.

Sau cái bật lần thứ tám, tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 01/12/2005

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 04/12/2005

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

(Mới thiền ngồi trên gối sau khi xả thiền không còn ngồi trên gối mà không hay).

Ngày 05/12/2005

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe một tiếng nổ đùng lớn trong đầu.

Ngày 11/12/2005

Viết lúc 8 giờ 30 phút tối.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau.
- Sau cái bật đó tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 12/12/2005

Viết lúc 11 giờ 15 phút khuya.

- Trong thời gian thiền 1 tiếng 45 phút. Tôi bật về phía sau sáu lần.

Viết lúc 1 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe một tiếng đùng lớn trong đầu.

Ngày 18/12/2005

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

ẤN CHỨNG NĂM 2006

Ngày 05/01/2006

Viết lúc 10 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật bốn lần về phía sau.

Ngày 06/01/2006

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau bốn lần.

Ngày 06/01/2006

Viết lúc 3 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 08/01/2006

Viết lúc 1 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền trong đầu tôi nổ ra một tiếng đùng lớn.

Ngày 13/01/2006

Viết lúc 12 giờ 30 phút khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

(Mới thiền ngồi trên gối, sau khi xả thiền không còn ngồi trên gối).

Ngày 19/01/2006

Viết lúc 12 giờ 45 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Viết lúc 11 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần, và bật ngang về phía tay mặt ba lần.

Ngày 21/01/2006

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, tôi nghe một tiếng nổ đùng lớn ở trong đầu.

Ngày 24/01/2006

Viết lúc 2 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

(Mới thiền ngồi trên gối, xả thiền không còn ngồi trên gối).

Ngày 25/01/2005

Viết lúc 11 giờ 25 phút khuya.

- trong lúc thiền, trong đầu tôi nổ một tiếng đùng lớn.
- Mới thiền ngồi trên gối sau khi xả thiền không còn ngồi trên gối mà không hay.

Ngày 30/01/2006

Viết lúc 10 giờ 45 phút trưa.

- Trong lúc thiền đầu tôi bật một cái mạnh về phía tay mặt.

Ngày 02/02/2006

Viết lúc 11 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 04/02/2006

Viết lúc 1 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe hai lần tiếng nổ đùng trong đầu.

Ngày 05/02/2006

Viết lúc 11 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau sáu lần.

Ngày 06/02/2006

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 2 tiếng 5 phút, trong đầu tôi nghe nổ 2 đùng lớn.

Ngày 07/02/2006

Viết lúc 11 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền, tôi nghe trong đầu một tiếng nổ đùng thật lớn.
- Sau khi nghe tiếng nổ, tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 08/02/2006

Viết lúc 3 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần.

Ngày 09/02/2006

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Thời gian thiền 2 tiếng 15 phút, tôi thấy đầy ngôi sao hai lần.

Ngày 10/02/2006

Viết lúc 8 giờ tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc ngồi thiền tôi thấy trên đỉnh đầu tôi có một vị Phật đàn bà đang ngồi thiền (tôi không biết tên vị Phật này).

Ngày 11/02/2006

Viết lúc 10 giờ 50 phút sáng.

- Không có ngồi thiền, tôi đang cắt vải để may áo gối.
- Trong đầu tôi hiện ra một vị Phật y như vị Phật hồi hôm thiền mà tôi thấy
- Tôi ngưng công việc đang làm mà đi thiền ngay.

Viết lúc 10 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 12/02/20

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe nổ một cái đùng.
(tiếng nổ thật lớn trong đầu)

- Sau tiếng nổ đó tôi thấy đầy ngôi sao.
- Thiền một lát, lát sau tôi bật ra sau một cái thật mạnh.

Ngày 13/02/2006

Viết lúc 10 giờ 25 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi nghe nổ một cái đùng.
(Tiếng nổ thật lớn trong đầu)

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi nổ một cái đùng.
(tiếng nổ thật lớn trong đầu)

- Trong lúc thiền tôi thấy trên tấm kiếng trong nhà tôi có chưng một bình bông, chưng có một bông hồng trắng. Mà sao bông hồng này nó bị héo.
- Cũng trong lúc thiền này tôi thấy nhiều trái sung.
- Thiền một lát sau tôi thấy một cây đèn cầy màu trắng đang cháy.

Ngày 14/02/2006

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

(Mới thiền ngồi trên gối, sau khi xả không còn ngồi trên gối)

Ngày 15/02/2006

Viết lúc 11 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe nổ một cái đùng (tiếng nổ đùng thật lớn trong đầu).
- Sau tiếng nổ tôi thấy đầy ngôi sao.

Viết lúc 3 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy Đức Phật Thầy Tám ngồi thiền trên đỉnh đầu tôi… Tôi xin đảnh lễ và niệm Phật.
- Sau khi xả thiền tôi vẫn còn thấy Đức Phật Thầy Tám ngồi thiền trên đỉnh đầu tôi.
- Sau khi xả thiền, xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 16/02/2006

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 2 tiếng tôi nghe một cái đùng tiếng nổ trong đầu.

Ngày 17/02/2006

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

(Mới thiền ngồi trên gối sau khi xả thiền không còn ngồi trên gối)

Ngày 18/02/2006

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe tiếng nổ một cái đùng (lớn lắm nổ trong đầu).

Ngày 19/02/2006

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật về phía sau một cái.

Ngày 23/02/2006

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Sau khi xả thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 26/02/2006

Viết lúc 12 giờ 15 phút trưa.

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

(Mới thiền ngồi trên gối sau khi xả thiền không còn ngồi trên gối).

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 29/02/2006

Viết lúc 1 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 30/02/2006

Viết lúc 2 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần.

Ngày 04/03/2006

Viết lúc 11 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe tiếng nổ đùng lớn (nổ trong đầu)
- Sau tiếng nổ này tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 05/03/2006

Viết lúc 11 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần.
- Sau cái bật tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 12/03/2006

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền trong 2 tiếng 30 phút tôi bật ra sau ba lần.
- Sau những lần bật này tôi thấy Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 13/03/2006

Viết lúc 8 giờ 15 phút tối.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 14/03/2006

Viết lúc 1 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần.
- Thiền một lúc sau tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 20/03/2006

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một lần.

Ngày 21/03/2006

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Thời gian thiền 1 tiếng 40 phút tôi nghe nổ ba lần (tiếng nổ đùng lớn lắm, nổ trong đầu).
- Trong lúc thiền tôi thấy cây bông sứ nhỏ (lá và cành cây bông sứ, mà có hai bông đang nở là hai cái bông sen màu hồng).

Ngày 22/03/2006

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 40 phút tôi nghe tiếng nổ đùng lớn, nổ trong đầu tôi (tôi nghe nổ như vậy bốn lần).
- Có một lần sau tiếng nổ đó tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 29/03/2006

Viết lúc 10 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ngang về phía tay mặt 1 lần.

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Thời gian thiền hai tiếng, tôi nghe tiếng nổ đùng lớn lắm, nổ ở trong đầu 9 lần.
- Trong lúc ngồi thiền tôi thấy một vị Phật ngồi thiền, tôi thấy vị Phật ngồi thiền thật lâu.
- Tôi nhớ câu Đức Phật Thầy Tám dạy là: "Thấy Phật cũng phải niệm Phật"
- Tôi xin Đảnh lễ rồi niệm Phật và ngồi thiền.
- Sau khi xả thiền tôi vuốt mặt. Mặt tôi thật là láng, làm như có thoa một lớp kem đặc biệt.

Ngày 30/03/2006

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

- Trong thời gian thiền 3 tiếng, tôi thấy Đức Phật Thầy Tám ngồi thiền gần suốt ba tiếng.

Ngày 31/03/2006

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Thời gian thiền 1 tiếng 50 phút, tôi nghe tiếng nổ đùng lớn lắm, nổ trong đầu 9 lần.

Ngày 02/04/2006

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Thời gian thiền 2 giờ 50 phút, tôi nghe tiếng nổ đùng lớn lắm, nổ trong đầu (17 lần nổ).

- Tôi thấy một bình bông Hồng màu trắng chưng trên cái bàn nhỏ mà tôi thường để bình nước lạnh và mấy cái ly để làm bệnh cho bệnh nhân.

Ngày 06/04/2006

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền trong đầu tôi nghe nổ một tiếng đùng lớn trong đầu (nghe hai lần nổ).
- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.

Ngày 07/04/2006

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe một tiếng nổ đùng lớn lắm (nổ trong đầu).

Ngày 11/04/2006

Thời gian thiền 1 tiếng 55 phút, tôi nghe một tiếng nổ đùng lớn lắm luôn trong đầu (7 lần nổ).

Ngày 13/04/2006

Viết lúc 11 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 55 phút. Tôi nghe một tiếng nổ đùng lớn lắm, nổ trong đầu (nghe bốn lần nổ).

Ngày 14 tháng 04 năm 2006

Viết lúc 11 giờ 35 phút khuya.

- Thời gian thiền 2 tiếng 10 phút, tôi nghe tiếng nổ đùng lớn lắm, nổ trong đầu (có hơn 10 lần).
Viết lúc 4 giờ khuya.

- Thời gian thiền 2 tiếng 5 phút, tôi nghe tiếng nổ đùng lớn lắm, nổ trong đầu (nghe 4 lần nổ).
Ngày 15/04/2006

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Thời gian thiền 2 tiếng 10 phút, tôi nghe nhiều lần tiếng nổ đùng lớn lắm nổ trong đầu.
- Một lúc nổ, một lúc nổ, tôi quên đếm nên không biết bao nhiêu lần.
Viết lúc 7 giờ 35 phút sáng.

- Trong lúc thiền, điển trong đầu đi ra đi ra (gọi là xuất điển).
Ngày 16/04/2006

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe một tiếng nổ đùng lớn nổ trong đầu.
Ngày 17/07/2006

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

- Thời gian thiền 2 tiếng 55 phút tôi nghe 2 lần một tiếng nổ đùng lớn nổ trong đầu.
Ngày 20/04/2006

Viết lúc 10 giờ 35 phút trưa.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 24/04/2006

Viết lúc 10 giờ 15 phút khuya.

- Thời gian thiền 2 tiếng 5 phút, tôi nghe tiếng nổ đùng lớn lắm nổ trong đầu.

(Tất cả 12 lần nghe tiếng nổ)

Ngày 25/04/2006

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

- Thời gian thiền 2 tiếng 5 phút, tôi nghe nổ một tiếng đùng lớn lắm nổ trong đầu.

(Tôi nghe như vậy bốn lần)

Ngày 27/04/2006

Viết lúc 11 giờ 30 phút trưa.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 28/04/2006

Viết lúc 9 giờ 30 phút sáng.

- Thời gian thiền 2 tiếng 5 phút. Tôi nghe tiếng nổ một cái đùng nổ trong đầu (tôi nghe nổ như vậy năm lần).
- Trên đầu làm như có ai xối nước.
- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 29/04/2006

Viết lúc 5 giờ 50 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 4 giờ 15 phút khuya.

- Thời gian thiền 1 tiếng 55 phút. Tôi nghe một tiếng nổ đùng nổ trong đầu (tôi nghe tiếng nổ như vậy năm lần).

Viết lúc 9 giờ 25 phút sáng.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 30/04/2006

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 01/05/2006

Viết lúc 10 giờ 55 phút trưa.

- Trong lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 12 giờ 55 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- Điển trong đầu đi ra đi ra (gọi là xuất điển).

Viết lúc 1 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi nghe một tiếng nổ đùng nổ trong đầu.

Ngày 03/05/2006

Viết lúc 1 giờ 10 phút trưa.

- Lúc thiền như có ai xối nước trên đầu.

- Toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Điển trong đầu đi ra đi ra (gọi là xuất điển).

Ngày 06/05/2006

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 07/05/2006

Viết lúc 10 giờ 30 phút sáng.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Viết lúc 1 giờ 5 phút khuya.

- Lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, bay thẳng bay thẳng lên.

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 09/05/2006

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 2 tiếng 20 phút tôi bật ra sau 8 lần.

Ngày 10/05/2006

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trăng đang chiếu sáng.

Ngày 16/05/2006

Viết lúc 12 giờ 40 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi bay lùi lùi về sau.

Ngày 19/05/2006

Viết lúc 11 giờ 45 phút trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 26/05/2006

Viết lúc 1 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, làm như có ai xối nước trên đầu.

Ngày 27/05/2006

Viết lúc 11 giờ 5 phút trưa.

- Thiền thời gian 1 tiếng 35 phút, tôi nghe tiếng nổ trong đầu bốn lần.
- Trên đầu làm như có ai xối nước, toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 30/05/2006

Viết lúc 1 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền xê dịch chỗ ngồi mà không hay.
- Mới thiền ngồi trên gối, sau khi xả thiền không còn ngồi trên gối.

Ngày 01/06/2006

Viết lúc 8 giờ 20 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi ngồi lơ lửng giữa không trung, toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 05/06/2006

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

- Lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 09/06/2006

Viết lúc 9 giờ 50 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi bay lùi lùi về phía sau.

Ngày 10 tháng 06 năm 2006

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Sau khi xả thiền mở mắt xả thiền, tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Thiền thì ngồi xếp bằng tay bắt ấn Tam Muội, ngồi trên gối.
- Mà trong lúc thiền lần này tự nhiên mình không còn ngồi trên gối, chân bung ra hết không còn xếp bằng, tay không còn bắt ấn Tam Muội.

Ngày 21 tháng 06 năm 2006

Viết lúc 6 giờ 5 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy một vị Phật ngồi xếp bằng, tay trái đưa lên làm như làm phép (tôi thấy mà diễn tả không được).

- Tôi thấy một lát sau vị Phật này chấp hai tay lại (cùng tư thế ngồi xếp bằng).

Ngày 23 tháng 06 năm 2006

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau một cái.

Ngày 25 tháng 06 năm 2006

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 21 tháng 07 năm 2006

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 22 tháng 07 năm 2006

Viết lúc 12 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 20 phút tôi bật ra sau bốn lần.

Ngày 23/07/2006

Viết lúc 10 giờ 45 phút trưa.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 20 phút tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 29/07/2006

Viết lúc 4 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 20 phút (tôi bật ra sau ba lần).

Ngày 12/08/2006

Viết lúc 11 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 15 phút tôi bật ra sau bốn lần.

Ngày 15/08/2006

Viết lúc 11 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 50 phút. Tôi bật ra sau 11 lần.

Ngày 23/08/2006

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 13/10/2006

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 20 phút.
- Tôi nghe nổ cái đùng rất lớn nổ trong đầu tôi hai lần.

Ngày 01/12/2006

Viết lúc 11 giờ 25 phút trưa.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng.
- Tôi bật ra sau bốn lần.

Ngày 07/10/2006

Viết lúc 11 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 17/12/2006

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 40 phút.
- Tôi bật ra sau ba lần.

Ngày 19/12/2006

Viết lúc 10 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 15 phút.
- Tôi bật ra sau hai lần.

Ngày 22/12/2006

Viết lúc 11 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.

Ngày 24/12/2006

Viết lúc 10 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền trên đỉnh đầu tôi lạnh buốt.
- Điển khắp người đi ra đi ra (gọi là xuất điển).

Ngày 26/12/2006

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 55 phút.

- Tôi bật ra sau 5 lần.

Ngày 28/12/2006

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Tôi đứng chỗ cửa sổ. Mở sao nhìn lên bầu trời.
- Tôi thấy bầu trời chớp lên màu xanh. Rồi tắt.
- Tôi đứng nhìn một lát lại chớp lên màu xanh (rồi hết).
- Cả thảy hai lần.

Ngày 29/12/2006

Viết lúc 7 giờ sáng.

- Tôi đang đi trong nhà mà tôi thấy một vị Phật ngồi xếp bằng trên cái bục. Như tòa sen ở trên đầu tôi.
- Tôi Đảnh lễ và đi thiền liền.
- Ngồi thiền tôi cũng thấy vị Phật này mãi.
- Tôi thiền được 1 tiếng 10 phút tôi xả để đi tiểu.
- Mới xả xong tôi lại thấy vị Phật này nữa tôi cũng Đảnh lễ rồi lại đi thiền tiếp lại.
- Hai lần thiền này trên đầu tôi như điển mạnh lắm.
- Làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 6 giờ 30 phút chiều.

- Sau khi xả thiền tôi ra sau vườn coi cây cối.
- Vô nhà tôi đứng ngay cửa sổ, vén sáo lên tôi nhìn ngay mặt trời.
- Tôi thấy mặt trời phực sáng lên một cái, một lát phực sáng lên một cái nữa.

- Lúc tôi nhìn mặt trời khi lớn khi nhỏ, một lát sau thấy mặt trời bục ra màu xanh ngọc bích ở trong vòng tròn mặt trời rồi nhỏ dần và mất hút.
- Tôi kéo sáo lại. Tôi nhắm mắt lại thấy trong đầu ánh sáng đầu tôi có một vòng xanh. Bao ngoài vòng đỏ chung quanh màu xanh ngọc bích. Tôi nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy một lát rồi mất.
- Tôi thấy lạ quá nên viết vô đây. Ngoài ra tôi không biết gì hết.

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

- Lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.

Viết lúc 8 giờ 55 phút tối.

- Trong lúc thiền tôi thấy một ổ chuột, chuột màu trắng. Chuột nhỏ nhỏ đẹp lắm ở bên góc sân trái ở nhà ngó ra. Tôi thấy hai lần, trong đầu nói là Bạch mao.
- Hồi nhỏ tới lớn không hề nghe và biết chuột màu trắng, hôm nay thiền tôi mới thấy một ổ chuột bằng cái gỗ nhỏ, đầy chuột nho nhỏ trắng bóc chạy giỡn trong ổ rất đẹp, không có giống như chuột ở trần.
- Ý nghĩa gì khi thấy ổ chuột thì tôi không biết.

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy cây đào nhỏ có đầy trái chín đỏ.

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền mình ngồi trong nhà thiền mà tôi thấy tôi ở ngoài sân trước nhà, cửa đều đóng làm sao vô nhà, mà điển thì bay lên bay lên.
- Ngồi thiền như vậy trong 2 tiếng 20 phút.

Viết lúc 5 giờ 55 phút chiều.

- Sau khi xả thiền tôi đứng ngay cửa sổ, vén sáo nhìn lên mặt trời lúc 5 giờ 55 phút chiều.
- Mắt tôi nhìn thẳng lên mặt trời tôi thấy mặt trời chiếu sáng chớp liền liền, ở trong mặt trời chớp không ngưng. Tôi hơi sợ nên không dám nhìn nữa, tôi ngồi nhắm mắt niệm Phật, trong đầu tôi một vòng tròn màu xanh lá cây.

ẤN CHỨNG NĂM 2007

Ngày 05/06/2007

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

- Thời gian thiền 1 tiếng 40 phút, tôi bật ra sau bốn lần.

Ngày 05/06/2007

Viết lúc 12 giờ 50 phút trưa.

- Thời gian thiền 2 tiếng 10 phút.
- Tôi thấy Đức Phật Thầy Tám ngồi thiền.
- Thấy Phật phải niệm Phật nên tôi phải niệm Phật suốt 2 tiếng 10 phút, lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 7/3/2007:

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Tôi thiền thời gian 1 tiếng 20 phút, bậc ra sau 3 lần

Ngày 9/3/2007:

Viết lúc 6 giờ 15 phút chiều.

- Trong lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra (gọi là xuất điển).

Ngày 11/3/2007 :

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bậc ra té nằm dài, tưởng đâu đầu sẽ u lên, thế mà không có bị gì hết.

Ngày 20/3/2007:

Viết lúc 2 giờ 24 phút khuya.

- Hôm nay tôi mắc đi công chuyện, hai, ba người ngồi trước mặt, tôi nhắm mất lại niệm Phật, đầu của tôi đỏ lòm.
- Khuya về thiền trong 1 tiếng 30 phút. Tôi bậc ra sau 3,4 lần và nổ một cái đùng rất lớn trong đầu.

Ngày 28/5/2007:

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Thiền thời gian 2 tiếng 15 phút. Tôi bậc ra sau rất nhiều lần, bậc liền liền nên tôi quên đếm.

Ngày 29/5/2007:

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 45 phút, tôi bậc ra sau 14 lần.

ẤN CHỨNG NĂM 2008

Ngày 9/7/2008:

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trăng.

Ngày 10/8/2008:

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 29/10/2008:

Tôi nằm chiêm bao ngày 29/10/2008, chiêm bao thì không tin nhưng chiêm bao này tôi thấy hơi lạ nên viết vào cuốn nhật ký này. Tôi di gặp Thầy nghe tin Thầy đã chết đang đặt ở nhà quàng. Tôi mặc áo dài sọc, trong khi đó mọi người đều mặc áo để tang màu trắng. Tôi không dám bước vô, có một người y tá nói tôi cứ bước vào đi, Tôi bước vô, phòng thì cũng hẹp và nhỏ. Mà đối diện trong phòng có 2 người chết, nằm trên cái giường sắt chồng (xương cốt thấy ghê quá).

Trong lòng thì muốn bước vô để vuốt mặt Thầy lần cuối. Tôi bước vô thấy Thầy nằm trên cái giường sắt chồng phía trên. Tôi nói ủa sao nói Thấy chết rồi mà sao tôi bước vô thì thấy Thầy còn sống. Ổng sống lại và khoác tay tôi, ý biết không hài lòng để tiếp tôi, nhưng cũng trăn trối nói với tôi lần cuối

trước khi chết là: “Hoa, tao không cần mày cho một vài ngàn, mà mày đừng có cãi vả mỗi lần nói chuyện trong gia cang (tôi hiểu ý tức là phải nhịn nhục đó).

Lời Thầy dạy: Phải nhớ làm cho tròn. À, tôi còn nhớ lại : lúc tôi mới tới đứng ngoài cửa phòng thì nghe giọng nói của chị Hai (bạn đạo ở Úc). Mà tôi thì không có thấy mặt chị Hai. Ý biết đó là chị Hai. Nghe giọng nói của chị thôi, chỉ biết kể với Thầy là chỉ mừng lắm là: đã đưa được tới tay Thầy một lá thơ, mà chỉ đã viết sẵn là chỉ đọc và tự thú tội lỗi của chị.

Tôi thức dậy nói với anh bạn Vinh của tôi là : Tôi sợ quá ông từ ơi, thôi từ đây về sau tôi với ông ráng lo tu đừng có cãi vả với nhau nữa. Thầy không hài lòng rồi đó. Đây là chiêm bao mà tôi viết lại.

ẤN CHỨNG NĂM 2009

Ngày 4/2/2009 :

Viết lúc 4 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy 2,3 bó bông hồng màu xác pháo nở ra rất đẹp, trong lòng bảo là lúc thiền mà nghĩ tới bông hồng làm chi (mà mấy bó bông cứ hiện ra hoài).

Ngày 15/6/2009:

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 16/10/2009:

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian thiền 2 tiếng 15 phút.
- Tôi thấy trong đầu tôi hiện ra một cục sáng bự lắm. Lúc đó nhớ lời Thầy nói điểm linh quang (ý biết đó là điểm linh quang phải ráng tu).

Ngày 21/10/2009:

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền ngay trung tâm chân mày tôi có một cục tròn nhỏ chớp sáng.

Ngày 21/10/2009:

Viết lúc 12 giờ 30 phút khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy một cây hướng dương nở đầy bông thật to rất là đẹp.

Ngày 26/07/2009:

Viết lúc 3 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy cây lựu to đầy trái chín đỏ, đặc biệt là trái lựu không giống trái lựu dưới trần màu đỏ quá đẹp.
- Tôi không nghĩ về cây lựu, mà sao lúc thiền lại hiện ra cây lựu đầy trái chín. Trong lòng nghĩ thấy lựu là được.

Ghi chú:

Viết ngày 26/07/2009 cũng là ngày tôi sửa soạn xắp xếp va li để qua thăm Đức Phật Thầy Tám (sau khi nghe tin Thầy bệnh nặng thanh lọc thận).

Ngày 05/12/2009

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng mà trong lúc thiền tôi thấy tôi đi ra trước cửa nhà. Tôi thấy dạng một con vật màu trắng đi ngang qua trong sân cỏ nhà tôi, tôi nhìn kỹ lại coi con gì đó, thì là con voi trắng.
- Hồi tôi mới lập hạnh (Thầy cho phép lập hạnh cứu người) cách đây bao nhiêu năm tôi cũng không nhớ, tôi cũng có thấy một con voi màu trắng trong lúc thiền, lúc Thầy còn sống, có dịp tôi hỏi Thầy. Thầy nói đó là con bạch tượng, nếu mày đủ pháp lực mày leo lên cởi con bạch tượng đó.

Ghi chú: Tôi nhớ kỹ lại là 8 năm trước tôi đã thấy con bạch tượng một lần rồi, mà lần trước thấy trong nhà.

Ngày 06/12/2009

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cây đèn cầy bự màu đỏ đang cháy sáng.

Ghi chú: Thiền thấy gì viết lại chứ ý nghĩa gì tôi không biết.

Ngày 11/12/2009

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền cái đầu tôi bật về phía tay mặt chín lần.

Viết lúc 11 giờ trưa.

- Trong lúc thiền đầu tôi bật về phía tay mặt nhiều lần (quên đếm số lần).

ẤN CHỨNG NĂM 2010

Ngày 03/01/2010

Viết lúc 9 giờ 30 phút khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật thấy con rồng đen hiện ra sát mặt tôi
- Hai, ba ngày sau ban ngày tôi cũng thường thấy con rồng đen trong đầu tôi.

Ngày 14/01/2010

Viết lúc 8 giờ sáng.

- Ngồi mở mắt niệm Phật, tôi thấy một con rồng màu vàng trong đầu tôi.

Ngày 16/01/2010

Viết lúc 10 giờ sáng.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy một con rồng màu đỏ ở trong đầu tôi.

Ngày 17/01/2010

Viết vào lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền xác tôi lúc nào cũng sảng, hôm nay trong lúc thiền, trong đầu tôi có một cục sáng hiện ra.

Ngày 18/01/2010

Viết lúc 5 giờ 45 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy một bình bông đủ màu sắc.
- Sau đó tôi thấy Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu, tôi xin Đảnh lễ Tổ và ngồi niệm Phật.

Viết lúc 6 giờ 40 phút chiều.

- Trong lúc thiền tôi không có xác mà cũng không biết là mình đang ngồi trong nước, thời gian suốt 2 tiếng 30 phút.

Ngày 23/01/2010

Viết lúc 8 giờ tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy ba con ngựa màu da bò có lằn ngang lằn ngang có sọc trắng đi qua trước mặt tôi, nằm niệm Phật đâu có nghĩ tới con ngựa làm chi.
- Mà thấy ba con ngựa đi ngang trước mặt, đi từ từ chậm rãi, ba con ngựa đẹp lắm, thấy biết ba con ngựa (cũng không có giống con ngựa dưới trần đâu).

Ngày 07/02/2010

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một con Bạch Tượng nhỏ, nơi cửa trước nhà, phía tay mặt, trong phòng khách nhà tôi.

Ngày 08/02/2010

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 1 tiếng 55 phút, đầu tôi bật về phía tay mặt ba lần.

Trong đầu nổ một tiếng đùng lớn như lựu đạn nổ, nổ xong người tôi thật là nhẹ.

Ngày 20/02/2010

Viết lúc 3 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy tôi mở cửa đi ra ngoài.
- Tôi thấy tôi đi ra chỗ rửa trong bếp tôi rửa tay.

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy một con thỏ màu trắng trước mặt.

Ngày 24/02/2010

- Tôi nằm chiêm bao tôi thấy Thầy vuốt mặt tôi.
- Thầy nói: "Tao đưa điển cho mày".

Ngày 05/03/2010

Viết lúc 6 giờ chiều.

- Trong lúc thiền ngồi thiền trong phòng, mà tôi thấy tôi ra ngoài xuống chỗ bếp thay một bình bông hồng màu đỏ.

Ngày 04/03/2010

Viết lúc 8 giờ tối.

- Tôi nhìn lên trời thấy mặt trăng, phía trong là mặt trăng, chung quanh mặt trăng có vòng trắng lợt,

chung quanh vòng trắng lợt này có một vòng trắng sáng hơn bao phủ mặt trăng.

- Nói rõ ra là hào quang trắng bao phủ chung quanh mặt trăng.

Ngày 14/03/2010

Viết lúc 8 giờ 15 phút sáng.

- Trong lúc thiền người tôi không có xác, tôi bây giờ biến thành nước.

Ngày 16/03/2010

Viết lúc 2 giơ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền đầu tôi bật về phía tay mặt (bật mạnh lắm).

Ngày 07/04/2010

- Trong lúc thiền tôi thấy một con khỉ, sau khi xả thiền tôi cũng thấy một con khỉ trong đầu tôi, con khỉ này đẹp lắm.
- Tôi biết là con khỉ này không phải con khỉ dưới trần. Tôi xin Đảnh lễ con khỉ.

Ngày 07/04/2010

Viết lúc 10 giờ sáng.

- Trong lúc nói chuyện với một bạn Đạo tới nhà thăm tôi, tôi cũng thấy con khỉ.

Ngày 08/04/2010

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Trong lúc thiền tôi thấy con khỉ mà con khỉ này có mặc quần áo (như quốc phục), thời gian không biết bao lâu.
- Một lúc sau tôi lại thấy một vị Phật đàn bà ngồi trên đầu tôi.

Ngày 08/04/2010

Viết lúc 3 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một khuôn vải màu đỏ, trong đó có hai chữ Tàu rất to. Tôi không biết tiếng Tàu nên không biết là hai chữ gì.

Viết lúc 7 giờ sáng.

- Theo thói quen sáng nào tôi cũng đi bộ một chút rồi về, hôm nay trong lúc đi bộ, tôi thấy con rồng đen trong đầu tôi. Sau khi về nhà tôi cũng thấy con rồng đen trong đầu tôi.

Viết lúc 4 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một ngôi sao thật to.

Ngày 09/04/2010

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời, thấy một chút (không còn thấy nữa), liền ngay đó, sau khi không còn thấy mặt trời, tôi thấy mẹ Quan Âm bay ngang (ý tôi biết là mẹ Quan Âm) qua mặt tôi, bay trong bầu trời thì đúng hơn.

Ngày 10/04/2010

Viết lúc 10 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một con mèo thật đẹp.

Ngày 11/04/2010

Viết lúc 8 giờ tối.

- Trong lúc nằm niệm Phật, tôi thấy mẹ Quan Âm đứng trong bầu trời.

Ngày 21/04/2010

Viết lúc 4 giờ sáng.

- Nằm chiêm bao thấy ngồi chỗ phòng ăn ở nhà tôi. Tôi đứng gần đó Thầy nói: "Mày đặt tay lên làm cho tao đi".
- Đứng gần đó cũng có nhiều người tôi quên chỉ nhớ đứng gần đó nhất là anh Lý đứng ở dưới bếp nhà tôi, anh có ý không cho tôi làm.
- Tôi giật mình thức dậy viết vô đây, biết là chiêm bao không tính, nhưng mà chiêm bao này có Thầy.

Ngày 05/05/2010

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một vị mặc đồ có chức sắc. Tay cầm một cục chiếu sáng màu trắng, tôi xin đảnh lễ rồi ngồi thiền tiếp thời gian 2 tiếng 50 phút mà không thấy mệt mỏi gì.
- Tôi xả thiền để một lát ngồi tiếp.

Ngày 10/05/2010

Viết lúc 4 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy trong bầu trời có hai, ba ngôi sao.

Ngày 13/05/2010

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền người tôi không còn xác nhưng còn biết là toàn thân tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 14/05/2010

Viết lúc 5 giờ chiều.

- Trong lúc nằm nghe băng Thầy giảng, tôi ngủ quên lúc nào không hay. Tôi nằm chiêm bao, tôi thấy tôi bước ra ngoài trời, tôi thấy chúa Jesu, tôi chạy theo, tôi cũng thấy Chúa Jesu ở trong bầu trời. Tôi chạy theo Chúa một lát sau tôi lại thấy một thành phố rất đẹp hiện ra, hồi tôi lại chạy về.
- Tôi giật mình thức dậy mới biết là mình chiêm bao liền viết lại và coi đồng hồ là 5 giờ chiều.

(Chiêm bao có chúa Jesu tôi mới viết vô đây)

Ngày 18/05/2010

Viết lúc 6 giờ 30 phút chiều.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, điển trong người tôi xuất ra.

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 19/05/2010

Viết lúc 4 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 14/06/2010

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Trong lúc ngủ trưa nằm chiêm bao, tôi thấy Đức Phật Thầy Tám chở tôi đi trong một chiếc xuồng, đi kiếm nhà chị Năm của tôi ở dưới quê (quê mà hồi xưa mẹ tôi đẻ tôi ở làng Cái Ngang, bây giờ chị ở bên Mỹ rồi). Lúc đầu tôi ngồi dưới chiếc suồng. Thầy ngồi, Thầy bận cái áo sơ mi tay dài, quần sọt, tôi thì nằm trong cái xuồng, tôi không có bơi. Thầy bơi gần tới nhà chị Năm tôi, tôi quên cái gì đó, Thầy chiều tôi, bơi trở lại nhà má tôi xong rồi Thầy bơi lại nhà chị Năm tôi. Tôi ngồi trong xuồng trên sông , tôi nhìn lên bờ thỉnh thoảng có vài toà nhà đẹp lắm, có làm gì đâu, chỉ nhìn cảnh, nhìn trời chơi thôi.
- Còn Thầy thì bơi xuồng cho tôi, Thầy còn trẻ khoảng 50 tuổi
- Tôi còn nhớ Thầy nói: "Tao bây giờ khỏe tao mặc quần sọt tao bơi xuồng cho mày nằm chơi coi cảnh", tôi ngắm cảnh rất là đẹp.
- Tôi còn nhớ có lúc tôi ngồi dậy, khi Thầy bơi ngang qua cái cây có cành de ra dưới sông. Tôi ngồi dậy lấy tay đỡ nhánh cây.
- Tôi nói sao chị của tôi mua nhà quá xa nhà tôi, để Thầy bơi cho tôi đi kiếm.

- Tôi ngồi trên xuồng mà tôi cố hết sức nhìn Thầy hoài, nhìn làm sao thu hết hình ảnh Thầy, sợ mất Thầy.
- Tôi giật mình thức dậy bàng hoàng đâu còn trong giấc mơ, nên viết vào đây một giấc mơ khó quên trong đó có hình ảnh của Thầy.

Ngày 19/06/2010

Viết lúc 6 giờ 15 phút tối.

- Sau khi xả thiền.
- Tôi ngồi trên võng, tay cầm tô cơm ăn. Mà tôi thấy tôi là Đức Phật Thầy Tám.
- Ăn xong rồi đứng lên. Tôi đi xuống bếp nhà tôi. Tôi cũng thấy tôi là Đức Phật Thầy Tám
- Sự thật hồi lúc Thầy Tám còn sống, tôi cũng thương Thầy như vậy.

(Tôi có hỏi Thầy: "Thầy ơi con thường thấy Thầy ụp vô con, con sợ quá Thầy ơi)

- Lúc tôi hỏi Thầy, Thầy nói: "Tao chớ ai"
- Bây giờ tôi thấy Đức Phật Thầy Tám mà tôi nhìn kỹ lại sau cái xác tôi là Thầy Tám.
- Tôi ngưng hết mọi công chuyện ở nhà, lên giường nằm nghe băng Thầy giảng, vừa nghe vừa niệm Phật. Tôi ngủ quên lúc nào không hay, cho tới 2 giờ khuya mới giật mình thức dậy, bước xuống ngồi thiền, từ 2 giờ khuya cho tới 6 giờ 15 phút sáng, tôi mắc đi tiểu nên xả chớ không biết mệt mỏi gì hết ngồi tiếp nữa cũng còn được.

- Trong lúc thiền thời gian 4 tiếng 15 phút, người tôi không có xác, như là một khối tỏa ra hơi lạnh, nhưng mà tôi còn biết.
- Tôi thấy Đức Phật Thầy Tám, tôi xin đảnh lễ và niệm Phật liên tục, tôi vẫn thấy Đức Phật Thầy Tám hoài, thấy thật là lâu.
- Người không xác mà tôi biết điển bay thẳng lên hoài.

(Chỉ biết diễn tả một cách mộc mạc là tôi là điển ở giữa bầu trời)

- Không biết là bao lâu, tôi không còn thấy Đức Phật Thầy Tám.

(Đang lúc thiền không biết thời gian chỉ biết thấy Thầy lâu lắm)

- Sau đó tôi thấy một vị Phật đàn bà, tôi thấy cũng lâu lắm
- Một lát sau tôi lại thấy một vị Phật khác nữa.
- Khi xả thiền xong.
- Tôi đứng lên, trạng thái của tôi lúc đó không phải tôi đứng trên mặt đất, mà y như tôi đứng trong bầu trời, tôi không dám bước tới, lúc đó tôi cũng thấy một vị Phật đàn bà, đứng trước mặt tôi.
- Tôi ra ngoài trời thở.
- Tại vì sau khi xả thiền là 6 giờ 15 phút sang, thường thì thở khoảng 5 tới 6 giờ mà bữa nay trễ 15 phút rồi. Thở xong tôi đi vô nhà, tôi cũng còn thấy vị Phật đàn bà lúc hồi nãy.

- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy một cái khuôn hình màu đen hai bên có hai hàng chữ màu trắng chiếu sáng ra đẹp lắm, mà tôi chưa đọc ra được.
- Lúc thiền cái ý biết là Đức Phật Thầy Tám biến tôi thành vị Phật đàn bà mà tôi thấy đó.
- Sự thật xác tôi ngồi đó, mà tôi thấy Đức Phật Thầy Tám là tôi đó, đang ngồi thiền.

Ngày 20/06/2010

Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

- Thời gian thiền 3 tiếng 30 phút, trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao hai lần.
- Lần thứ nhất thấy đầy ngôi sao.
- Ngồi thiền một lúc sau thấy đầy ngôi sao một lần nữa.
- Sau khi thấy đầy ngôi sao hai lần, không còn xác mà tôi vẫn còn biết, xác của tôi trong lúc thiền đã biến thành cái hơi lạnh trong bầu trời.
- Ý tôi biết là hơi lạnh này hòa tan trong vũ trụ. (hơi lạnh lạnh lắm)
- Sau khi xả thiền tôi hồi điển lại, tay đụng đỉnh đầu, đỉnh đầu tôi lạnh buốt.
- Tôi còn ngồi chưa đứng lên, mà trạng thái tôi như đang đứng giữa bầu trời giống như mình mới xuống mặt đất (viết một cách mộc mạc : như máy bay mới đáp xuống)
- Sau khi xả thiền xong rồi tôi ngồi viết lại ấn chứng, tôi lên giường trùm mền ngủ (vì bây giờ là mùa đông, lạnh lắm. Nên tôi trùm mền cả đầu).
- Năm niệm Phật nghe băng Thầy giảng, mà tôi hết hồn sao trên xoáy óc của tôi làm như có ai lấy cái

vít vặn cái óc của tôi, tôi thấy điển toát ra lạnh buốt, tôi ngồi dậy, tôi biết điển trong đầu tôi toát ra chỗ xoáy óc lạnh buốt.

Ngày 03/07/2010

Viết lúc 3 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền đầu tôi bật về phía tay mặt sáu lần.

Viết lúc 4 giờ sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy một vị Phật rất nhiều cánh tay, tôi xin Đảnh lễ rồi niệm Phật liên tục, một lát sau không còn thấy nữa, sau khi xả thiền tôi cũng thấy vị Phật y như vị Phật tôi thấy trong lúc thiền.
- Trong lúc ngồi viết lại những dòng chữ này tôi cũng còn thấy vị Phật này, vị Phật này tôi không biết tên.

Ngày 04/07/2010

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra.
- Sau khi xả thiền xong điển ở hai bàn tay xuất ra tỏa ra.

Ngày 05/07/2010

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bật về phía tay mặt 6 lần.

Ngày 06/07/2010

Viết lúc 12 giờ 45 phút trưa.

- Trong lúc thiền thời gian 2 tiếng 45 phút trưa.
- Người không còn xác, toàn thân tỏa ra hơi lạnh. Hơi lạnh này lạnh dữ dội lắm, hòa tan trong hơi lạnh của càn khôn bầu trời.
- Không còn xác mà tôi còn biết toàn thân của tôi biến thành cái hơi lạnh phóng thẳng cao lắm, trạng thái này sung sướng lắm, không còn xác mà mình không dám nhúc nhích sợ té từ trên cao xuống chắc là phải chết giống như một vực thẳm khổng lồ.
- Trạng thái này cách đây vài tuần tôi đã có 1 lần, đây là lần thứ hai.

Ngày 07/07/2010

Viết lúc 9 giờ 15 phút sáng.

- Tôi xin viết lại trong suốt thời gian thiền 2 tiếng 5 phút.
- Người tôi không có xác mà vẫn còn ý nghĩ và cảm giác như thế nào trong lúc ngồi thiền, người của tôi biến thành nước trong vũ trụ (mà vũ trụ này cũng là nước mà nước sáng).
- Trạng thái thiền ra sao khó diễn tả để viết lại lắm (tôi nghĩ sao viết lại vậy xin các bạn đọc thông cảm cho), biến cái xác tôi thành nước giống như vụt cái xác tôi vô nước. Bỏ vô máy để xay cho tôi thành nước.
- Biến tôi thành một khối nước mạnh, phóng thẳng phóng thẳng lên, trước khi bỏ cái xác tôi vô cái máy thì làm cho tôi là người không xác.

- Mà tôi còn biết là bỏ nước vô như quậy để hòa tan tôi vô nước.
- Trên đầu tôi thì làm như có ai xối nước xối quá chừng, quậy tôi như vậy, ý tôi cũng còn biết là ráng bắt ấn Tam Muội vả ráng dũng mãnh lên để bề trên dễ làm việc với tôi.
- Sau cùng cái xác tôi thành một khối nước cuồn cuộn mạnh lên và phóng thẳng lên.
- Thú thật tôi ráng hết sức để kèm cái xác.

(Biết là không xác mà cũng phải ngồi thẳng lưng lên)

- Có thể nói là biến xác tôi thành một cái khối nước mạnh khủng khiếp nằm trong vũ trụ, vũ trụ này là vũ trụ nước, một khối nước nặng như vậy mà tôi phải bay lên bay lên.
- Cố hết sức mà xả thì sợ thất lễ, ngồi như vầy 2 tiếng 5 phút, tôi hơi đuối đó.
- Thiền thấy sao viết vậy, ngoài ra tôi không biết cái gì.

<u>Ngày 08/07/2010</u>

Viết lúc 1 giờ khuya.

- Ngồi thiền trong phòng thời gian 3 tiếng, điển trong người đi ra đi ra suốt 3 tiếng.
- Ngồi trong phòng thiền mà tôi thấy tôi ở dưới bếp nhà tôi. (tôi vặn vòi nước rửa chén)

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 3 tiếng.
- Toàn thân tỏa ra hơi lạnh, không còn xác mà có lúc tôi thấy toàn bộ cái lạnh trong người của tôi thoát

ra khỏi, biến thành một cái hình dạng là một cái khuôn người.

- Cái khuôn này là cái khuôn người rỗng, cái khuôn trắng bóc bằng điển.

Ngày 09/07/2010

Viết lúc 1 giờ khuya.

- Trong lúc thiền ngồi trong phòng thiền, mà tôi thấy tôi đi ra sân trước cầm dao cắt tỉa bon sai cây đồng tiền ngọc ở nhà tôi.
- Ngồi thiền một lát sau, tôi lại thấy đang ngồi thiền mà sao mình lại ra sân sau cầm vòi nước đem ra sân trước để tưới cây.
- Ý biết là xuất hồn, sau khi xả ngồi viết lại, mà toàn bộ điển trong người tôi cũng đi ra.

Ngày 10/07/2010

Viết lúc 12 giờ trưa.

- Trạng thái lúc thiền trong 2 tiếng 45 phút.
- Tôi không còn xác, xác tôi biến thành nước tỏa ra hơi lạnh, nằm trong một cái sông nước tỏa ra hơi lạnh.
- Người không xác, mà nó biến thành hơi nước lạnh cuồn cuộn bắn thẳng bắn thẳng lên.
- Sau khi xả thiền toàn thân của tôi tỏa ra hơi lạnh giống như cục nước đá bự tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 12/07/2010

Viết lúc 11 giờ 50 phút trưa.

- Trạng thái ngồi thiền trong thời gian 2 tiếng 40 phút.
- Người không xác, giống như tôi là nước nằm trong cái sông cứ như vậy mãi.
- Thiền thì tôi không biết thời gian bao lâu, càng về sau tôi là nước tỏa ra hơi lạnh lạnh lắm, xác tôi biến thành hơi lạnh nằm trong hơi lạnh, cái hơi lạnh ở xác tôi bay thẳng bay thẳng lên bầu trời (bầu trời này cũng là bầu trời của hơi lạnh), tôi còn biết là cái hơi lạnh lọt ra khỏi đầu tôi.
- Sau khi xả thiền xác tôi cũng còn tỏa ra hơi lạnh, nhắm mắt lại toàn thân phát sáng.

Viết lúc 6 giờ chiều.

- Trong lúc thiền thời gian 2 tiếng.
- Có thể nói từ hồi bắt đầu tu tới nay, đây là lần đầu tiên tôi có trạng thái như vậy.
- Thường ngồi thiền tôi không còn xác mà cái lần thiền này nó nhẹ không còn biết diễn tả làm sao mà nói.
- Tôi không còn biết xác, không còn biết hồn biết gì hết mà phải nói là cõi hư không, nhẹ kinh khủng, đến nỗi tôi muốn giữ trạng thái này hoài, là ngồi thiền đi luôn, đừng có trở lại trần thế nữa. Quá sung sướng.
- Trong lúc viết tôi nhớ lại cách đây 10 năm về trước, tôi hỏi Thầy (lúc còn sống) cho phép tôi lập hạnh cứu người. Có một lần thiền, tôi cũng đi vào trạng thái hư không mà tôi không biết cõi gì. Tôi phone hỏi Thầy, Thầy nói đó là cõi đại la (là cõi Phật đó).

- Còn lần thiền này tôi không biết là cõi gì, mà tôi biết là còn hơn cõi đại la nữa, tại sao tôi viết vậy, tại vì cõi này còn hay hơn kì trước tôi đã vào, viết tới đây tôi lại khóc, vì Thầy chết rồi biết ai mà hỏi bây giờ đây. Thì thôi mình thấy sao viết vậy, trong lời lẽ cũng mộc mạc để diễn tả lại thôi (viết sai tôi cũng sợ bị phạt lắm).

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 3 tiếng 20 phút.
- Có lúc tôi thấy đầy ngôi sao, có lúc tôi thấy một cái bóng đèn tròn màu trắng, bóng đèn này bự bằng cái tô ở trong bầu trời.
- Trong lúc thiền tôi thấy một vị Phật hiện ra, đầu cạo trọc, miệng cười thật tươi, ở trần, mập, tôi nhìn kĩ lại coi vị Phật nào, ý biết Phật Di Lạc, tôi xin đảnh lễ rồi niệm Phật liên tục.
- Sau khi xả thiền, ngồi viết lại những dòng chữ này tôi vẫn còn thấy Phật Di Lặc.

<u>Ngày 14/07/2010</u>

Viết lúc 10 giờ 15 phút trưa.

- Trạng thái ngồi thiền trong 3 tiếng 5 phút.
- Tôi không còn xác toàn thân tỏa ra hơi lạnh, ngồi thiền lơ lửng trong bầu trời.
- Nguyên cái xác của tôi nó đã biến thành hơi lạnh bay thẳng bay thẳng bay thẳng cao vút lên, lơ lửng, lúc đó tôi có ỹ nghĩ thử nhìn xuống trần gian, nó không còn trần gian nữa mà chỉ là điển trắng.
- Nhìn xuống nó xa khủng khiếp, tôi ráng ngồi không dám nhúc nhích sợ té xuống là chết, xa như

một cái vực thẳm, điển trắng bóc, theo đó tôi nghĩ bầu trời cao ba phần, mà tôi đã bay lên tới 2/3 của bầu trời rồi.

- Tôi nghĩ sao viết vậy.
- Sau khi xả thiền tôi thấy có một vị Phật thanh niên còn trẻ ngồi thiền trước mặt. Vị Phật này tôi không biết tên.

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Lúc thiền thời gian 3 tiếng 20 phút, trong đầu tôi nổ một cái đùng, nổ lớn lắm (như lựu đạn nổ). Sau cái nổ đó, trong lúc thiền trạng thái y như ngày hôm qua đó là cõi hư không, ngồi hoài không muốn xả.

<u>Ngày 16/07/2010</u>

Viết lúc 1 giờ 25 phút trưa.

- Ngồi thiền người không còn xác mà làm như có một ai xối nước toàn thân.
- Tôi ngồi thiền 3 tiếng 35 phút, xác tôi biến thành nước tỏa ra hơi lạnh.
- Có lúc thấy một đốm sáng tỏa ra trước mặt.

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

- Trạng thái lúc ngồi thiền.
- Người tôi biến thành nước nằm trong nước.
- Cái xác của tôi thành nước mà cái xác nước tỏa ra hơi lạnh dữ lắm.
- Cái xác nước này mạnh lắm bay thẳng bay thẳng lên trời trong vũ trụ, nước cũng tỏa ra hơi lạnh.
- Trong lúc bay lên tôi thấy một vị Phật. Vị Phật này tôi không biết tên.

- Mà trước mặt vị Phật này tôi thấy một miếng giấy dài viết chữ màu đen. Tôi đọc không ra chữ.
- Tôi đọc được 2 chữ là Phật tổ.
- Ngồi thiền một lúc sau tôi thấy ủa sao tôi là một vị Phật đang ngồi thiền.
- Trong lúc thiền tôi có nghe trong đầu một tiếng âm thanh nhẹ trong vắt (cũng như gió thoảng trong vắt).

Ngày 25/07/2010

Viết lúc 5 giờ 30 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 26/07/2010

Viết lúc 7 giờ 55 phút tối.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao.

Ngày 01/09/2010

Viết lúc 6 giờ 30 phút sáng.

- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài tưới cây ở sân trước nhà tôi.

Ngày 08/09/2010

Viết lúc 3 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy ba ngôi sao và thấy một bóng đèn cháy sáng.

Ngày 10/09/2010

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy hai lần một cái bóng đèn màu trắng sáng tỏa ánh sáng rộng ra.

Viết lúc 4 giờ 50 phút sáng.

- Thời gian thiền 4 tiếng, đầu tôi bật ngang về phía trái nhiều lần (quên đếm)

Ngày 24/09/2010

Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 3 tiếng trong đầu tôi nổ 19 lần.
- Mỗi lần nổ là nổ lớn như lựu đạn nổ.
- Nổ xong làm như có quạt máy điển gắn trên đầu.

Ngày 25/09/2010

Viết lúc 2 giờ trưa.

- Thời gian thiền 3 tiếng 40 phút.
- Mới bắt đầu thiền trong đầu tôi nổ 2 lần (nổ lớn lắm y như lựu đạn nổ).
- Thiền một lát sau người tôi biến thành nước, tỏa ra hơi lạnh bay thẳng lên trong bầu trời, nước tỏa ra hơi lạnh.
- Mấy tháng trước tôi cũng có trạng thái như vậy 1 lần, điển của tôi hòa với điển càn khôn vũ trụ, sung sướng vô cùng.
- Trước khi viết tôi cũng không dám cống cao.
- Thầy nói tôi nghĩ là đúng khi viết ấn chứng, nếu không biết thì xin Bề Trên chiếu.
- Tôi nhớ lại trong băng Thầy giảng có nói :

- Điển của mình hòa với điển càn khôn vũ trụ đó là âm dương hợp nhất sung sướng vô cùng.
- Trong lúc thiền tôi cũng có trạng thái giống như vậy.
- Điển của tôi hòa với điển càn khôn vũ trụ sung sướng vô cùng. Nên tôi nghĩ đó là âm dương hợp nhất.
- Trong lúc viết những dòng chữ này tôi không khỏi rơi lệ nhớ Thầy.
- Tại vì có những ấn chứng mà tôi không biết kêu bằng cái gì.
- Chẳng hạn âm dương hợp nhất, mà chỉ thấy và trạng thái thế nào lúc thiền thì viết vô cuốn nhật kí này.
- Rơi lệ nhớ tới Thầy là lúc Thầy còn sống, chuyện gì không biết có dịp gặp hoặc phone hỏi Thầy là ra hết.
- Ôi nay còn đâu Thầy đã ra đi!

Ngày 26/09/2010

Viết lúc 2 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời liền sau đó tôi thấy một vị Phật đàn bà. Tôi xin Đảnh lễ và ngồi thiền.
- Một lúc sau tôi lại thấy mặt trời một lần nữa.
- Tôi thấy mặt trời kỳ này thời gian lâu lắm.
- Sau khi xả thiền tôi ngồi viết lại những gì tôi thấy.
- Tôi thấy Đức Phật Thầy Tám hiện ra với tôi.

Ngày 27/09/2010

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

- Thời gian thiền 3 tiếng.
- Trong đầu tôi nổ 11 lần.
- Những tiếng nổ này nổ lớn như lựu đạn nổ.

Ngày 28/09/2010

Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 3 tiếng.
- Trong đầu tôi nổ 9 lần. (mỗi lần nổ, nổ lớn như lựu đạn nổ)

Ngày 29/09/2010

Viết lúc 3 giờ 55 phút trưa.

- Trong lúc thiền thời gian 3 tiếng 10 phút.
- Trong đầu tôi nổ 1 lần.
- Một tiếng nổ lớn như lựu đạn nổ.

Viết lúc 4 giờ 5 phút khuya.

- Thời gian thiền 3 tiếng 55 phút.
- Trong lúc thiền tôi thấy một con rồng màu trắng trong bầu trời.
- Tôi nói: "Cho con xin Đảnh lễ con rồng".
- Thiền một lúc sau tôi thấy mặt trời hiển ra.
- Thiền một lúc sau tôi lại thấy một chiếc xe màu trắng chạy vô nhà xe tôi (trong đầu tôi nói ủa sao chiếc xe màu trắng lạ quắc, sao lại chạy vô. Nhìn xe mà không thấy người lái xe)

Ngày 30/09/2010

Viết lúc 4 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 3 tiếng 25 phút.
- Trong đầu tôi nổ hai lần (2 tiếng nổ lớn như lựu đạn nổ).

Ngày 06/10/2010

Viết lúc 4 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 07/10/2010:

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Thời gian thiền 3 tiếng.
- Trong lúc thiền đầu tôi bật ngang về phía tay mặt nhiều lần.
- Sau những cái bật như vậy, toàn thân tỏa ra hơi lạnh.
- Điển phóng thẳng lên rất là cao.
- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài đường. Tôi đi lại nhà một hàng xóm để coi bông, nói coi bông chớ sự thật bông này không có giống bông dưới trần đâu, bông nở rất đẹp, đi một lát tôi về nhà vô thiền tiếp. Một lát sau tôi thấy tôi xuống bếp nhà tôi, tôi vô nấu đồ ăn, tôi lại vô thiền tiếp, và một lát sau tôi lại ra sân sau nhà tôi. Tôi đi coi mấy cây ăn trái ở nhà tôi.
- Tôi viết ra đây là trong lúc mình ngồi trong phòng thiền, mà mình thấy mình ra ngoài làm công chuyện.

Ngày 8/10/2010:

Viết lúc 4 giờ 55 phút khuya.

Thời gian thiền 3 tiếng 15 phút khuya. Hình như tôi thấy Đức Phật Thầy Tám suốt thời gian thiền. Sau khi xả thiền để viết lại những dòng chữ này, tôi vẫn còn thấy Đức Phật Thầy Tám.

Ngày 9/10/2010:

Viết lúc 11 giờ 55 phút trưa.

Trong lúc thiền, đầu tôi bật về phía tay mặt nhiều lần. Sau khi ngừng bật, toàn bộ điển trong người tôi xuất ra khỏi cơ thể hết (gọi là xuất điển). Thiền một lát sau xác tôi biến thành nước.

Ngày 10/10/2010:

Viết lúc 4 giờ sáng.

Trong suốt thời gian thiền 3 tiếng cái đầu tôi bật ngang về phía tay mặt nhiều lần và trong đầu nổ nhiều tiếng lớn.

Tôi lo thiền chớ không còn lo đếm chỉ biết là rất là nhiều lần. Sau khi xả thiền tôi đứng lên niệm Phật. Mỗi tiếng niệm trong đầu tôi làm như phun lên những vòi nước mạnh. Đang viết những dòng chữ này bất chợt tôi rờ lên đầu chỗ cái xoáy, (kêu đỉnh đầu nó

lõm xuống nó mềm như mỏ ác con nít mới đẻ), làm như có hở xương ra một chút, trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 12/10/2010 :

Viết lúc 3 giờ khuya.

Trong lúc thiền, ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi từ ngoài sân sau nhà, mở cửa vô nhà.

Ngày 13/10/2010 :

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy phân nữa mặt trăng (kêu bằng trăng lưỡi liềm), một lúc sau tôi không còn thấy nữa. Tôi lại thấy liền một cái ngôi sao bự chiếu thật sáng.

Ngày 14/10/2010:

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

Thời gian thiền 3 tiếng 20 phút, trong lúc thiền tôi nghe 2 lần 2 tiếng nổ lớn (nổ lớn lắm như tiếng lựu đạn), lần này nổ lớn hơn tất cả mọi lần khác. Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài nhà bếp làm công chuyện như : ra ngoài chỗ rửa chén vặn vòi nước rửa tấm thớt. Thiền một lát sau, tôi lại thấy tôi đi xuống bếp nấu nồi nước sôi.

Ngày 15/10/2010 :

Viết lúc 4 giờ khuya.

Thời gian thiền 3 tiếng 10 phút. Trong lúc thiền tôi thấy một con cọp bằng vàng đứng trong cái sân sau nhà tôi (nó đứng yên không có chạy). Con cọp bằng vàng này nó đứng gần cây đu đủ nhà tôi mới trồng. Một lát sau cũng trong lúc thiền tôi thấy một con cọp khác. Con cọp này nó di chuyển hiện ra như một con cọp thật. Tôi xin đảnh lễ con cọp và cứ tiếp tục niệm Phật.

Trong lúc viết lại những dòng chữ này, tôi nhớ cách đây 10 năm về trước lúc Thầy còn sống cũng là lúc Thầy có dịp qua Úc, tiểu bang Perth chỗ tôi ở. Lúc đó tôi thiền cũng thấy 1 con cọp, tôi sợ quá sáng tới hỏi Thầy. Thầy nói là niệm Phật đi.

Tôi cũng nhớ lại: (cũng y như vầy) : cách đây 10 năm về trước cũng một bạn đạo này phá quấy tôi dữ lắm. Tôi thiền thấy một con cọp hiện ra, hiện bây giờ cũng bạn đạo này lại phá quấy tôi tiếp (tôi thiền lại thấy con cọp nữa) nhưng có khác hơn lần trước một chút là mới đầu thấy con cọp bằng vàng đứng yên, lần sau thấy con cọp cử động (thiền thấy sao viết vậy), sự thật tôi không biết tại sao tôi lại thấy như vậy.

Ngày 16/10/2010:

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

Thời gian thiền 3 tiếng, trong lúc thiền tôi ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra khỏi phòng, đi xuống bếp chỗ bồn rửa chén. Tôi lấy cái nồi vặn nước vô đầy nồi để nấu đồ ăn. Ngồi thiền một lúc sau tôi lại thấy tôi mở cửa cái ở nhà tôi. Tôi đi ra ngoài, một lúc sau tôi lại mở cửa chính, trở vô nhà. Thiền một chút tôi lại thấy tôi đi ra khỏi nhà, đi bằng cửa chỗ nhà xe ở nhà tôi. Tôi đi ra ngoài tôi coi mấy cái chậu rau tôi trồng trong hộp, coi xong tôi đi vô thiền lại tiếp (chỉ thấy vậy thôi, chớ tôi vẫn đang ngồi thiền ở trong phòng).

Ngày 17/10/2010

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền, cái đầu tôi bật về phía tay mặt rất nhiều lần (tôi quên đếm)

Ngày 22/11/2010:

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

Trong lúc thiền tôi thấy một bình bông bự, có đủ thứ bông, đủ màu sắc (bông rất đẹp). Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài khỏi phòng xuống chỗ bồn rửa chén làm công chuyện rửa tấm

thớt. Trong lúc thiền đầu tôi nổ 4 lần (tiếng nổ lớn như lựu đạn nổ).

Ngày 3/11/2010:

Viết lúc 3 giờ khuya.

Thời gian thiền 3 tiếng trong đầu tôi nổ 11 lần (tiếng nổ lớn như lựu đạn).

Ngày 04/11/2010

Viết lúc 8 giờ tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật nghe băng giảng của Thầy, toàn thân sáng hết (người không xác)
- Tôi còn biết giữa trung tâm chân mày, tôi thấy một cục ánh sáng bự bằng cái chén chiếu sáng như cái hột xoàng.

Ngày 15/11/2010

Viết lúc 11 giờ 40 phút khuya.

- Tôi mở băng Thầy giảng để thiền, mà hôm nay trong lúc thiền tôi không có nghe tiếng Thầy giảng trong băng.
- Đến khi xả thiền coi có phải cúp điện không mà không có nghe Thầy giảng. Không có cúp điện, máy không hư, biết ra là mình đã mê trong lúc đang thiền.

Ngày 16/11/2010

Viết lúc 3 giờ 45 phút khuya.

- Thời gian thiền 3 tiếng (trong đầu tôi nổ bảy lần, những tiếng nổ lớn như lựu đạn).

Ngày 30/11/2010

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền người không xác mà tôi thấy trong đầu có một cục ánh sáng bự tỏa ra.
- Viết lúc 4 giờ 45 phút khuya.
- Trong lúc thiền tôi thấy bóng đèn cháy sáng.
- Trong đầu nghe nổ 4 lần (nổ lớn như lựu đạn nổ).
- Thấy tôi ra ngoài sân sau nhà làm công chuyện.

Ngày 31/11/2010

Viết lúc 5 giờ sáng.

- Thường thì chiêm bao Thầy nói là không kể. Mà đêm nay tôi thấy Thầy và một số bạn Đạo, tôi thấy tôi thay áo cho Thầy Tám. Đầu tiên tôi mặc cho Thầy cái áo thun hiệu cá sấu màu có sọc. Sau tôi lấy cái áo mùa đông, màu trắng áo tròng vô đầu. Áo này quá chật đối với Thầy.
- Tôi lại cởi ra, tôi nói Thầy lúc này mập hơn lúc trước, trẻ ra, mặt hồng hào cỡ khoảng 50 tuổi thôi.
- Sau cùng tôi lấy cái áo cá sấu khác mặc tròng vô cái áo Thầy đang mặc trong người.
- Thầy nói: "Tao không mặc cái áo thun hiệu cá sấu này đâu".

- Tôi giật mình thức dậy ước gì chiêm bao còn mãi để được ở gần Thầy.

ẤN CHỨNG NĂM 2011

Ngày 28/05/2011

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi cũng thấy một con rồng màu vàng.

Ngày 02/06/2011

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một con khỉ (không phải con khỉ xấu xí ở dưới trần).

Viết lúc 4 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cục sáng bằng cái chén.

Ngày 03/06/2011

Viết lúc 5 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cái bóng đèn đang chiếu sang, bóng đèn ở trên bàn.
- Trong lúc thiền tôi thấy cái mặt trăng lưỡi liềm, toàn thân tỏa ra điển lạnh.
- Đang xả thiền mở mắt, trong phòng nửa khuya tắt đèn tối om, mà tôi thấy tôi đang ngồi trong bầu trời sáng.

Ngày 12/07/2011

Viết lúc 12 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh.

Ngày 19/07/2011

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một vị Phật đang ngồi thiền.
- Sau khi xả thiền tôi vẫn còn thấy vị Phật này.

Viết lúc 4 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy bộ lư màu vàng (thường một bộ lư có hai chân đèn).
- Tôi cũng lấy làm lạ sao ngồi thiền mà thấy bộ lư.
- Mà tôi thấy sao viết lại vậy, thấy cũng lâu.
- Ý nghĩa gì tôi không biết.

Ngày 22/07/2011

Viết lúc 5 giờ 15 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng tôi thấy tôi ra khỏi phòng, đi xuống nhà bếp làm công chuyện như : rửa tấm thớt chỗ bồn rửa chén.

Ngày 23/07/2011

Viết lúc 10 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu.

Ngày 24/07/2011

Viết lúc 11 giờ 35 phút khuya.

- Không có thiền mà tôi cũng thấy Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu.

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền toàn thân tỏa ra điển lạnh, tôi còn thấy bầu trời đầy ngôi sao và một cái mặt trời.

Ngày 15/07/2011

Viết lúc 6 giờ sáng.

- Trong lúc thiền, trên bầu trời, tôi chỉ thấy một ngôi sao thật to.
- Thiền một lát sau tôi thấy mặt trăng tròn (mặt trăng này không được sáng lắm).

Ngày 26/07/2011

Viết lúc 3 giờ 20 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra khỏi phòng xuống nhà bếp đi lại bồn rửa chén, mở nước cho vô bình mủ lớn rồi vô thiền lại. Một lúc sau tôi lại đi ra khỏi phòng, đi ra phòng khách, tôi thấy ở phòng khách có một bó bông hồng đủ màu đẹp lắm nằm ở trên nền gạch phòng khách nhà tôi.

Ngày 27/07/2011

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một ngôi sao thật lớn chiếu sáng, sau đó, điển trong người tôi mạnh hơn lúc mới ngồi thiền.
- Người tôi biến thành nước, trong lúc thiền tôi bay thẳng thẳng tới trước.

- Người tôi biến thành nước mà nước này lạnh lắm, nó gom lại cuồn cuộn phóng thẳng lên bầu trời.
- Sau khi xả thiền tôi ngồi viết lại những dòng chữ này, toàn thân tôi tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 09/08/2011

Viết lúc 3 giờ 10 phút trưa.

- Nghỉ thiền nghe băng Thầy giảng, tôi ngủ quên lúc nào không hay. Trong lúc ngủ nằm chiêm bao tôi thấy Thầy đang ở nhà tôi.
- Thầy ngồi trên cái ghế giảng Đạo.
- Thầy nói hôm nay là ngày 09/08/2012.
- Ông Kiệt đang đứng kề bên, tôi hỏi có thâu chưa, ông Kiệt đang thâu, còn tôi lo mở cửa cho bạn Đạo tới nghe giảng.
- Đứa xách gạo, đứa xách đồ ăn tới, tôi lo nấu nước mời khách uống, con cái của tôi tụ lại đầy đủ, và thức dậy còn nhớ tôi nói với con gái lớn của tôi lúc tôi còn nằm mơ là: "Phước lắm mới được Thầy Tám giảng đạo ở nhà mình như vậy".

Ngày 19/08/2011

- Trong 4 tiếng tôi thấy trong lúc thiền ngồi trong phòng thiền mà tôi thấy tôi đi ra khỏi phòng xuống nhà bếp làm công chuyện, như lấy thức ăn bỏ vô dĩa đem cất vô tủ lạnh.
- Thấy trên bàn của nhà bếp có bốn trái đu đủ (ba trái to còn xanh), tôi lấy một trái đu đủ nhỏ gần chin, lấy dao cắt trên cuốn và dưới đuôi trái đu đủ, tô đổ ấm nước vô bình.

- Tôi lại đi qua phòng giặt cũng làm công việc.
- Ngồi liên tiếp bốn tiếng, lúc đó tôi nói trong lúc thiền là ráng nhớ viết lại chỗ này đừng có quên.
- Có lúc tôi nói cố gắng nhớ quá nó lại động làm sao mà ngồi.
- Ngồi thiền một lát tiếp, tôi thấy tôi đi ra ngoài đường. Tôi thấy có mấy cây đu đủ lá xanh um tốt lắm (cũng có nhiều cây 2 bên đường). Tôi đi một lát tôi về và trở vô ngồi thiền.
- Trong lúc thiền người tôi không xác mà còn biết là toàn thân tỏa ra hơi lạnh và đã biến thành nước. Nước tỏa ra hơi lạnh lạnh, lạnh lắm trong bầu trời cũng bằng nước.
- Ngồi thiền đâu có biết thời gian bao lâu nên vài chút một lát, xác biến thành nước mà còn biết trên đầu tôi bừng sáng lên, trong bầu trời.
- Tôi lại ngồi tiếp không dám xả.
- Càng ngày xác tôi càng biến thành một cái khối nước khổng lồ cuồn cuộn phóng lên trong bầu trời nước. Tôi chỉ biết diễn tả một cách mộc mạc như một khối của đám cháy. Nó cuồn cuộn lên như vậy, diễn tả nó mạnh lên như vậy.
- Nói đám cháy nhưng ở đây tôi là nước chớ tôi không phải là đám cháy đâu nghe.

<u>Ngày 20/08/2011</u>

Viết lúc 4 giờ 10 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra khỏi phòng làm công việc.

- Nhúng bánh tráng để gói bì cuốn, vô nhà vệ sinh vặn vòi nước rửa tay, đem nồi nước để lên bàn, đến bồn rửa chén vặn nước làm công chuyện.
- Thấy đi ra ngoài sân nhìn thấy một chậu bông cúc màu vàng, tôi đi vô nhà thiền một lát sau lại đi ra khỏi phòng đi xuống nhà dưới, ở phòng khách nhà tôi.
- Toàn thân tỏa ra hơi lạnh.

Ngày 21/08/2011

Viết lúc 5 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền người không xác, biến thành nước tỏa hơi lạnh.
- Tôi thấy xác tôi trở thành một cái khuôn, cái khuôn này dạng của một người ngồi thiền.
- Khuôn người trong khuôn là nước (viết cho dễ hiểu như cái chai đựng đầy nước).
- Tôi ngồi thiền cái khuôn là người mà trong đó là nước tỏa ra hơi lạnh.
- Lạnh lắm phóng thẳng phóng thẳng, trong bầu trời cũng là nước.
- Xác biến thành nước rồi, một khối nước của xác tôi bay lên, bay lên cuồn cuộn, thú thật tôi cũng phải khó khăn lắm, trong ý của tôi phải nghĩ là nhớ thẳng lưng (hai tay cặp xác bên hông), để cho cái xác bằng nước bay lên hòa tan trong bầu trời bằng nước.
- Có lúc tôi lại thấy cái khuôn của người ngồi thiền là tôi.
- Có mấy bóng đèn bật cháy vòng vòng trong cái khung cửa người ngồi thiền, đèn cháy không phải màu trắng mà là màu hồng vàng vàng.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cái khung hình bằng cây.
- Trên khung hình có khắc nhiều hàng chữ. Mà trong lúc thiền tôi chỉ đọc được có hai chữ.
- Hàng đầu: Tân
- Hàng thứ hai: Niên.
- Những hàng chữ dưới tôi không có đọc được.

Ngày 28/08/2011

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Bình thường tôi trồng cây đồng tiền để trong hộp trước sân, mà trong lúc thiền tôi lại thấy cây phát tài.

Ngày 29/08/2011

Viết lúc 12 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền người tôi không còn xác mà tôi thấy giữa trung tâm chân mày tôi hiện ra một cục sáng bằng cái chén.

Ngày 30/08/2011

Viết lúc 5 giờ 55 phút khuya

- Trong lúc thiền thời gian 4 tiếng 35 phút, trong lúc thiền thật là nhẹ, muốn ngồi thiền hoài thích lắm, không muốn xả.
- Xin viết lại trong lúc ngồi thiền mà tôi đi ra khỏi, ra ngoài xuống nhà bếp làm công chuyện như: gọt một dĩa trái cây như trái lý, trái bom… đầy dĩa bự.
- Rồi trở về phòng thiền tiếp, ngồi thiền một lát sau tôi thấy tôi bay.

- Xác tôi biến thành nước tỏa ra hơi lạnh mà nó bay thẳng thẳng lên. Trong bầu trời bằng nước tỏa ra hơi lạnh.
- Có lúc bầu trời bằng nước này trong vắt mà chiếu sáng, tôi thấy tôi là một cái sông, nước yên mà nó dợn sóng thật nhẹ.
- Trong lúc thiền có lúc tôi thấy một cái lò sưởi, mà cũng không phải lò sưởi, mà cũng chẳng phải cái tủ. Nhìn vô y như một tấm kiếng trong, có màu y như ngọn lửa, nó giống như lò sưởi mà không có ngọn lửa.
- Trong lúc thiền ai mà nghĩ tới lò sưởi làm gì, mà thấy sao viết lại vậy.

Ngày 01/09/2011

Viết lúc 1 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy người tôi không có xác mà tôi thấy cái đầu của tôi nứt đôi ra, chỗ nứt trên đầu tôi thấy liền một khối điển quang trắng bóc.
- Khối điển quang này bự lắm, bự như bầu trời, ngay chỗ nứt trên đầu.

Ngày 02/09/2011

Viết lúc 10 giờ khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy mặt trời ở trên đỉnh đầu.

Ngày 06/09/2011

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi thấy một bức tranh có cây mai vàng nở đầy bông màu vàng. Trên cây mai có hai con chim màu đen đậu trên đó.

Ngày 07/09/2011

Viết lúc 2 giờ 50 phút trưa.

- Trong lúc thiền ngồi trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra trước sân tưới cây.

Ngày 13/09/2011

Viết lúc 1 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cây đèn cầy màu trắng trước mặt đang cháy sáng.
- Ngọn lửa cao khoảng hai tấc (ngọn lửa màu trắng chớ không phải màu đỏ)

Ngày 14/09/2011

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy trong bầu trời có một chòm đầy ngôi sao.
- Tại sao kêu có một cái chòm (một cái khoảng nhỏ trong đó đầy ngôi sao).
- Vòng tròn lớn hơn mặt trời.

Ngày 16/09/2011

Viết lúc 5 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền, điển trong đầu tôi đi ra (kêu bằng xuất điển).

- Tôi thấy tôi đi ra ngoài sân trước nhìn tôi, ở chỗ có bốn cái chậu cây, hai cây vạn tuế, tứ quý, đồng tiền ngọc, mà sao tôi không có thấy bốn cái chậu cây này.
- Mà trước mặt tôi cứ hiện ra hoài một cái bông hồng đỏ thiệt là đẹp.
- Thiền một lát sau tôi thấy tôi đi ra khỏi phòng xuống nhà bếp lại bồn mở vòi nước rửa đồ.
- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.
- Đang ngồi xả thiền tôi thấy bầu trời trước mặt tôi rất là gần chớ không có xa.
- Tôi đứng lên không còn thấy nữa.

Viết lúc 17/09/2011

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cái nhà không biết của ai (trong đó có ngọn lửa đang cháy bừng bừng hết cả trong nhà).
- Tôi không biết, chỉ thấy cái gì viết lại thôi.
- Đang ngồi xả thiền, mở mắt tôi thấy bầu trời trước mặt rất là gần chớ không có xa.
- Xả thiền xong, tôi đứng lên, mở mắt mà tôi thấy tôi đứng trong bầu trời không xa đối với tôi.

Ngày 18/09/2011

Viết lúc 7 giờ 20 phút tối.

- Thiền không còn xác biến thành hơi lạnh cuồn cuộn mạnh lắm, bay thẳng lên bầu trời.
- Tôi bay lên hoài, mà tôi còn biết cái đầu của tôi nó đụng lên bầu trời.

- Trong lúc thiền, có lúc tôi thấy tôi là bầu trời. (tại vì không còn xác,không còn gì hết, chỉ là bầu trời trong sáng)

Ngày 19/09/2011

Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra khỏi phòng, đi xuống nhà bếp trong nhà.
- Nhìn ra ngoài cửa sổ thấy có một cây bông trúc đào đang trổ đầy bông màu hồng.
- Lúc thiền thấy vậy (chớ sự thật chỗ cửa sổ nhà tôi không có cây bông trúc đào đang nở bông).
- Thấy một tờ giấy bự xếp làm đôi lại, viết đầy chữ Việt, lúc đó tôi có đọc vài hàng.
- Trong lúc thiền làm sao tôi dám xả để viết liền.
- Ai dề đâu thiền 4 tiếng 30 phút sau khi xả tôi không còn nhớ tờ giấy đó viết là gì.
- Thiền một lát sau tôi lại thấy cây trúc mà tôi hồi nãy tôi thấy nó nở đầy bông màu hồng.
- Bây giờ nó không còn cái bông nào chỉ là cây trúc đào không có bông cũng không có lá, chỉ có cây khô (mà ý tôi biết đó là cây trúc đào)
- Cũng trong lúc thiền, tôi thấy một cây bông nở đầy bông màu trắng (bông gì tôi không biết)
- Thiền tôi không còn xác mà còn biết là cái xác của tôi biến thành y như một tảng nước đá bự tỏa ra hơi lạnh.
- Xác biến thành nước đá, cục nước đá này từ từ chảy nước ra.

- Thiền thấy vậy chớ sau khi xả, xác cũng bình thường, mình mẩy không có ướt gì hết.
- Sau khi xả thiền mở mắt chà tay, toàn thân tôi phát sáng hết và trên đỉnh đầu làm như nó hở ra, nước chảy bắn thẳng lên.

Ngày 05/10/2011

Viết lúc 1 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời. Sau khi thấy mặt trời xong tôi thấy bầu trời đầy ngôi sao.
- Sau khi thấy mặt trời và bầu trời đầy ngôi sao, người tôi rất nhẹ và khỏe. Ngồi hơn 4 tiếng 10 phút mà tôi ngồi nữa cũng được (mà tôi xả để đi vệ sinh)

Ngày 06/10/2011

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy trăng lưỡi liềm.

Ngày 07/10/2011

- Trong lúc thiền tôi thấy sông đầy nước, có ánh sáng ở trên chiếu sáng xuống cái sông.

Ngày 08/10/2011

- Trong lúc thiền tôi thấy một cái sông có đầy những con vịt đủ màu sắc khác nhau (vịt rất là đẹp)

Ngày 09/10/2011

Viết lúc 2 giờ 40 phút trưa.

- Trong lúc thiền xác tôi biến thành nước tỏa ra hơi lạnh phóng thẳng lên trên bầu trời.
- Sau khi xả thiền, điển trong người tôi đi ra đi ra khỏi xác.

Ngày 02/12/2011

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Trong lúc thiền đầu tôi bật ngang về phía mặt nhiều lần.
- Tôi ngồi thiền một chỗ gần bức tường nên đầu bật về phía mặt đập vô tường nhiều lần, mỗi lần bật làm cho tôi đau lắm.
- Sau khi xả thiền tôi nghĩ là đầu phải u lên cục cục. Mà tôi rờ lên đầu thì không thấy u cũng không thấy đau.
- Trong khi thiền đầu nổ đùng đùng nhiều lần (tôi không nhớ mấy lần).
- Sự thật bữa nay tôi có nói chuyện, nói điện thoại với một chị bạn.
- Không biết có phải tôi nói chuyện với chị bạn tôi bị hút trược không mà tôi thấy thiền bị như vậy.

Ngày 18/01/2011

Viết lúc 5 giờ 10 phút khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy một xâu chuỗi bồ đề đeo tay màu nâu.
- Nằm niệm Phật một lát sau tôi lại thấy một vật đeo để trang sức đầy hột xoàng.
- Nằm nhắm mắt niệm Phật, tôi thấy hai con rồng, màu gì tôi quên. Ý nói là song hỉ.

- Sau đó tôi lại thấy đầy hột xoàng, sau khi viết lại những chữ này là nằm niệm tôi hoàn toàn không có suy nghĩ tới rồng và hột xoàng.
- Mà tại sao tôi lại thấy như vậy. Xin viết sự thật.
- Hôm nay là 28 cũng là gần Tết nên dọn dẹp và lau lau hết nhà cửa hơi mệt.
- Thường thì 9 giờ tôi thiền mà bữa nay nằm niệm Phật hoài tới 3 giờ khuya chưa ngồi dậy nổi để thiền.
- Sau khi thấy như vậy tôi bật ngồi dậy viết lại và đi ngồi thiền.

ẤN CHỨNG NĂM 2012

Ngày 19/01/2012

Viết lúc 4 giờ 50 phút khuya.

- Thiền thấy đầy người ta ngoài đường.

Ngày 26/01/2012

Viết lúc 12 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy trong đầu tôi có một cục gì to bằng cái đầu tôi, chớp và chiếu sáng y như hột xoàng.

Viết lúc 5 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 08/03/2012

Viết trong lúc thiền, trong đầu tôi nổ 2 tiếng đùng đùng (không nhớ bao nhiêu lần)

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

Ngày 09/03/2012

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy ba chậu bông cúc màu trắng trong phòng ăn nhà tôi.

Ngày 19/03/2012

Viết lúc 4 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một ổ chim, những con chim này màu xám. Mấy con chim này đẹp lắm.
Viết lúc 3 giờ 55 phút khuya.

Ngày 20/03/2012

Viết lúc 4 giờ khuya,

- Trong lúc thiền tôi thấy một người đàn ông bốn mươi mấy tuổi mà tôi chưa hề quen biết, ở trước mặt tôi phía bên trái.
- Và ngay lúc đó bên phía mặt tôi có cây bông mai trắng hiện ra cùng một lúc.
Ngày 17/06/2012

Viết lúc 10 giờ sáng.

- Sau khi thiền xong xả thiền tôi không còn thấy đường đi.
- Điển tỏa sáng trắng bóc hết, toàn thân tỏa ra hơi lạnh.
Ngày 11/07/2012

Viết lúc 5 giờ 50 phút khuya.

- Ngồi trong phòng thiền mà tôi thấy tôi đi ra ngoài, xuống bồn rửa chén tôi rửa cái chai.
Ngày 06/09/2012

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy trăng lưỡi liềm.
Ngày 09/10/2012

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài phòng ăn nhà tôi. Tôi thấy có một bình bông màu trắng, không biết bông gì đẹp lắm.
- Bình bông này bề ngang bự cả thước.

Ngày 10/10/2012

Viết 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 11/11/2012

Viết lúc 2 giờ 10 phút trưa.

- Sự thật chiêm bao không tin.
- Mà có một chiêm bao hơi lạ nên tôi viết vào đây :
- Tôi nằm nghe băng, ngủ quên lúc nào không hay, chiêm bao chắc là cũng lâu thời gian, tôi không nhớ gì hết chỉ nhớ lại có một chút thôi, là: tôi lo phục dịch cho Thầy, dẫn đi nằm ngồi. Sau cùng Thầy nằm trên cái giường, tôi ngồi lên cái giường sát bên cạnh Thầy và hỏi Thầy là: "Lát nữa ông chết ai là người sẽ vuốt mắt ông, ông nói cho con biết để con làm đúng, là bà Tám hay là ai".
- Thầy nói là tôi và tôi còn hỏi vuốt mấy cái, Thầy liền đưa dấu ba ngón tay.
- Tôi hỏi cái tay tôi vuốt sát vô mặt từ trán xuống tới cằm phải không.
- Sau đó tôi liền giật mình thức dậy, viết vài chữ vào đây, là giấc mơ có Thầy.

Ngày 12/11/2012

Viết lúc 12 giờ 50 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng, tôi thấy tôi đi ra khỏi phòng, tôi xuống bếp lấy miếng xác mướp rửa chén vắt ráo nước lau cái bàn để dưới tấm kiếng vô vi.
- Rồi tôi lại vô phòng thiền tiếp, một lát sau tôi thấy Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu, tôi xin Đảnh lễ và niệm Phật, một lúc sau nữa không còn thấy.
- Cũng trong lúc thiền này ngồi trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài khỏi phòng, đi ra sân trước lại coi mấy cây thiên tuế trong sân nhà tôi.
- Rồi tôi lại đi vô nhìn vô phòng, thiền tiếp, thiền một hồi. Tôi lại đi ra sân sau nhà tôi, tôi coi mấy cái cây trong sân nhà tôi rồi lại thiền tiếp.
- Viết y lại như tôi thấy lúc thiền, viết vô đây.
- Theo tôi nghĩ là hồn rời khỏi bản thể đi làm công chuyện và đi chơi.

Ngày 20/11/2012

Viết lúc 5 giờ 45 phút chiều.

- Theo thường lệ, tôi thường mở băng để nghe trong lúc thiền, hôm nay ngồi thiền, lúc đầu tôi có nghe lời giảng của ĐứcThầy Vĩ Kiên, ngồi thiền một lát sau tôi không còn nghe lời giảng của Thầy nữa.
- Tôi thấy con rồng màu trắng (tôi xin Đảnh lễ ông Rồng). Thấy một chút rồi lại không thấy nữa.
- Tôi lại tiếp tục ngồi thiền cũng không còn nghe băng Thầy giảng (băng còn mở mà tôi không còn nghe băng Thầy giảng).

- Tôi lại thấy mặt trời, mặt trời chiếu đầy tia sáng nho nhỏ,từ mặt trời chiếu ra. Mặt trời thì tôi đã thấy nhiều lần (mà mặt trời như bữa nay tôi thấy khác hơn những lần khác).
- Trạng thái lúc tôi thấy mặt trời trong lúc tôi đang ngồi thiền.
- Tôi nói ban ngày mà mình ra nhìn mặt trời bữa nay lạ quá.
- Rồi tôi sực nhớ lại là nãy giờ mình mê.
- Trong lúc thiền, đi vô cõi gì lạ lắm mới thấy được mặt trời như vậy.

Ngày 21/11/2012

Viết lúc 2 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền thời gian 5 tiếng 5 phút, cái đầu của tôi bật về phía tay trái nhiều lần.
- Tôi ngồi thiền gần cái tủ, tôi tưởng đâu là sau khi xả thiền đầu phải sưng và u lên một cục đau lắm, nhưng sau khi xả thiền tôi rờ lên đầu không có u và sưng gì hết.
- Tôi lấy tay rờ lên đỉnh đầu tôi, nó mềm và lủng vô như mỏ ác con nít lúc mới đẻ.
- Đầu tiên trong lúc thiền bữa nay đầu tôi bật ngang về phía trái, đầu đập vô tủ xong tôi tưởng đâu là bể đầu, mà nó không có bể đầu, đầu bừng bừng sáng lên, cứ muốn ngồi không muốn xả thiền.

Ngày 30/11/2012

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy trăng lưỡi liềm.

- Lúc thiền đầu tôi bật về phía tay trái đập vô cạnh tủ một cái đùng, đập mạnh lắm hai cái như vậy.
- Tôi tưởng u đầu mà sau khi xả thiền đầu tôi không có bị gì hết.
- Trong lúc thiền tôi thấy một cái nhà, dưới trần không có cái nhà nào như vậy.
- Tôi lại thấy một cây bông hồng đang trổ đầy bông màu hồng, cây bông hồng này trổ bung cũng lạ hơn cây bông hồng thường là dưới sát gốc nở đầy bông chùm chùm không có lá, khoảng giữa cây cũng nở đầy hoa chùm chùm cũng không có lá, trên cùng của cây bông cũng nở đầy bông chùm chùm mà không có lá. Cây bông hồng này đẹp lắm nở đầy bông mà không có lá. Giống như cây "bông hồng bon sai".

Ngày 04/12/2012

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền người tôi không xác mà tôi cũng còn biết là trên đỉnh đầu của tôi phát ra một tiếng nổ cái đùng.
- Tôi ngồi thiền gần tường, đầu tôi ngã bật về phía tay mặt hai lần, đập vô tường hai lần, tưởng đâu u đầu.
- Sau khi xả thiền tôi rờ vô đầu không có u đầu gì hết.

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Ngồi thiền mà đâu có suy nghĩ về tiền làm chi (mà tôi thấy hai tờ giấy 50 đô la Úc) ý nghĩa là gì thì tôi không biết.

Ngày 13/12/2012

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền đầu tôi bật mạnh về phía tay mặt ba lần, tôi ngồi thiền gần tường, đầu đập mạnh vô tường ba lần vậy mà sau khi xả thiền, đầu tôi không có u và đau gì hết.

Viết lúc 5 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một bình bông đủ màu sắc.

Ngày 19/12/2012

Viết lúc 2 giờ 35 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cục điển tròn màu trắng chiếu sáng, như pháo bông bay thẳng thẳng lên.
- Trong lúc đó, tôi niệm Phật, tôi thấy điển trong người tôi nương theo cục sáng đó đi thẳng thẳng lên trên bầu trời.
- Người tôi không còn xác mà tôi còn có cảm giác là trên đỉnh đầu tôi tràn ngập nước như một con sông, cùng lúc đó trên đỉnh đầu tôi nghe một cái rắc.

Ngày 20/12/2012

Viết lúc 4 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy rồng trắng, rồng bằng điển, đầu tôi bật ngang về phía bên phải hai lần.

Ngày 21/12/2012

Viết lúc 12 giờ trưa.

- Trong lúc thiền đầu tôi đập về phía phải năm lần, đập vô tường, sau khi xả không có sao.

Ngày 22/12/2012

Viết lúc 3 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền đầu nổ liên tiếp mười lần và bật đầu vô tường rất nhiều lần.

Ngày 25/12/2012

Viết lúc 3 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

ẤN CHỨNG NĂM 2013

Ngày 14/01/2013

Viết lúc 1 giờ trưa.

- Tôi viết lại một người bạn đạạo ở khác tiểu bang phone điện thoại cho tôi là hôm nay chủ nhật chị mới đi chung thiền ở thiền đường về, và có một bạn đạo bị bùa (đi vô bếp nấu ăn không được, đi ra nắng không được…) có chụp vô người chỉ, chị sợ quá phone điện thoại kể cho tôi nghe. Vậy mà khuya đêm đó tôi thiền 2 tiếng 30 phút, đỉnh đầu tóc của tôi dựng lên, tôi thiền không được như mọi khi.
- Sáng hôm sau tôi lại phone cho chị biết là chị đã bị hút trược rồi, đi ngâm dấm với muối và đi nhai ba lát chanh, điện thoại với chị bạn xong tôi đi ngâm dấm, muối liền để giải trược.
- Tôi ngâm một lát không còn ngâm được nữa vì quá khó chịu (tôi biết là chưa đủ giờ để giải), tôi bước ra khỏi bồn ngâm dấm, muối, thường ngậm xong dấm, muối phải xả nước lại mà lần này tôi bước ra khỏi bồn ngâm chóng mặt quay cuồng. Tôi định rót ly nước xin điển Phật để uống, mà không còn sức để làm gì hết, chỉ kịp bước lên giường nằm, nằm trên giường hết biết gì rồi, chỉ nằm nghiêng về phía tay mặt, và không còn kiểm soát được cái xác của mình được nữa. Thay vì ngồi dậy ói, mà còn không còn sức để ngồi dậy nổi. Trong miệng tôi vọt ra đầy đồ ăn, ói đầy mền, giường, ga, gối tùm lum, xong tôi ráng ngồi dậy, lại ói đầy phòng nữa, tôi ráng gượng kêu người trong nhà mà không ai hay, ngồi dậy cũng không nổi mà

ráng bước qua phòng khác nằm, tại vì tôi ói đầy hết, quá dơ bẩn, tôi ráng lết qua phòng khác, kế bên, tôi cũng ói tiếp nữa.

- Tôi nằm yên như vậy không biết bao lâu, tại vì quá mệt, nằm yên cũng lâu, đỡ đỡ, tôi bước ra phòng ăn, chỗ phòng ăn tôi có để một cái võng để nằm chơi, tôi nằm trên võng nghe băng và niệm Phật, tôi nằm trên võng niệm Phật, mắt mở nhìn lên trần nhà.
- Mới đầu tôi thấy một hột bằng ngón tay đang chớp sáng như hột xoàng, tôi còn nghi ngờ tại sao mình quá mệt, coi như đã chết mà bây giờ lại thấy như vậy.
- Tôi cũng cứ nhìn cục sáng đó, một lúc sau cục chớp sáng như cái hột đó là một cái ngôi sao chớp sáng, lúc sau nữa, tôi thấy nhiều ngôi sao bự bự, tôi không có đếm.
- Tôi còn ngờ vực tôi, tại sao nằm trên võng trong nhà ở phòng ăn mà tôi lại thấy đầy ngôi sao, tôi nhìn thật kỹ là con mắt của tôi đã nhìn thấy những ngôi sao xuyên qua trần nhà và qua cả ngói để thấy những ngôi sao này.
- Tôi thấy cũng hơi lâu, tôi còn không tin tưởng mình sao thấy kỳ vậy.
- Tôi kêu anh bạn ở nhà tôi, tôi nói không có cái võng cho ổng nằm để nhìn lên coi có thấy ngôi sao giống tôi không?. Anh bạn nói ổng làm sao thấy được.
- Sau khi thấy như vậy, người tôi khỏe liền và tôi khỏe lên một cách khác lạ, một cách nhanh chóng, người ở nhà bước lên thấy hết hồn tưởng như tôi sắp chết, mà sau khi thấy những ngôi sao xong tôi khỏe như vậy. Thời gian thấy bao lâu tôi quên coi đồng hồ.

- Tôi khỏe liền, tôi lo đi lau chùi phòng tôi ói ra.
- Sau khi viết lại những dòng chữ này, các bạn biết tại sao tôi bị như vậy không. Các bạn ơi trược cũng khủng khiếp lắm, bà bạn khác tiểu bang bị hút trược nói điện thoại với tôi mà tôi bị hút trược của bà bạn.
- Tôi bị như vậy, trược này không phải là trược thường đâu, tôi mở băng Thầy giảng Thiên đàng Du Ký, có khúc nói về giống như trường hợp của tôi thấy ngôi sao, mà tôi tránh không dám viết thẳng là chết đi và sống lại, tôi mới biết thế nào là chết.
- Ngay giờ phút này tôi phải ráng tu, không còn dám bê trễ.

Ngày 17/07/2013

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền đầu nổ bùng bùng 13 lần.

Ngày 28/07/2013

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy hai bông hồng màu trắng.

Ngày 29/07/2013

Viết lúc 7 giờ tối.

- Đang đi niệm Phật, trên đỉnh đầu chỗ xoáy óc tôi thấy như có vòi nước mạnh phun nước lên, vọt ra khỏi đầu tôi trên xoáy óc, tôi lấy tay rờ lên chỗ đó, nó mềm mịn như mỏ ác con nít mới đẻ và lạnh buốt như cục nước đá.

Ngày 30/07/2013

Viết lúc 8 giờ tối.

- Nằm niệm Phật tôi thấy mặt trời.

Ngày 16/09/2013

Viết lúc 6 giờ 18 phút sáng.

- Thời gian thiền 4 tiếng.
- Trong lúc thiền tôi thấy một ngôi sao trong bầu trời.

Ngày 17/09/2013

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mình đi ra khỏi phòng xuống bồn vặn vòi nước rửa tay, tính nằm nghỉ mệt để 4 giờ khuya thức dậy ra phi trường để đi Đại hội, mà tâm không yên tại sao bỏ thiền, nên tôi bước xuống ngồi thiền.

Ngày 29/10/2013

Viết lúc 2 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy thật nhiều trái bưởi.

Ngày 26/12/2013

Viết lúc 12 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

ẤN CHỨNG NĂM 2014

Ngày 05/01/2014

Viết lúc 6 giờ 15 phút sáng.

- Biết bao nhiêu bài học trong gia can dồn dập làm tôi quá mệt mỏi mà trong lòng không có dám buồn hay oán trách, nên ngủ, không còn ngồi thiền tiếp được.
- Mặc dù có bài học gia can chưa giải quyết được, như vậy mà trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.
- Sau đó tôi thấy một người đàn bà mà tôi không biết là ai.
- Tôi cứ niệm Phật như mọi khi tôi cũng thấy, thì biết là ông trời không có bỏ mình nên cố gắng ngồi thiền tiếp trong lòng nói là ráng tu cho tới chết.

Ngày 06/01/2014

Viết lúc 6 giờ 15 phút.

- Mỗi buổi sáng khoảng 5,6 giờ, ra trước sân đứng giữa trời thở ba lần để hưởng điển của mẹ Diêu Trí Kim Mẫu như lời Thầy dạy.
- Tôi đi bộ mỗi ngày như thói quen, mà sao hôm nay có một điều hơi lạ, là tôi đi bộ mà mặt trời hôm nay nó chiếu ngay mặt tôi. Thường thì tôi tránh nhìn ngay mặt trời, mà hôm nay tôi hơi hiếu kỳ một chút là cứ ngó thẳng lên mặt trời coi thế nào. Các bạn ơi lạ lắm, tôi nhìn thẳng mặt trời, tôi thấy mặt trời xoay vòng vòng và chớp sáng, sáng lắm, cũng hên là trời

còn sớm, không có ai đi bộ, nên tôi mới nhìn lên trời lâu như vậy. Đến khi tôi không còn nhìn nữa, thì hai mắt tôi không còn thấy đường mà chỉ thấy trắng toát hết, không còn thấy đường đi về nhà, thì trong đầu hiện ra một đốm màu sắc.

- Lúc Thầy còn sống có lúc tôi cũng thấy và có hỏi Thầy, biết đó là Cửu Khiếu nó mở. Tôi không dám làm gì hết, bước vô phòng ngồi thiền tiếp.

Ngày 09/04/2014

Viết lúc 6 giờ sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy một bông sen màu đỏ, thiền một lát sau tôi thấy một chậu bông sen cũng màu đỏ.

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Thời gian thiền 3 tiếng.
- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài ở trong nhà, đi đổ nước vô bình để chưng bông, có lúc tôi xuống bếp chiên tàu hủ.

Ngày 12/04/2014

Viết lúc 6 giờ 30 phút sáng.

- Sáng nào tôi cũng ra sân hít thở lúc 5,6 giờ, rồi vô lạy kiếng vô vi. Xong rồi đi bộ, trong lúc đi bộ tôi nhìn mặt trời chiếu những tia sáng từng tia từng tia. Những tia sáng này sáng khủng khiếp.

Ngày 19/04/2014

Viết lúc 11 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 20/04/2014

- Số là có một bạn đạo cũng là bệnh nhân tôi cứu cách đây 14 năm tới cho tôi một cái mền và hai bó bông cúc, nhân ngày sinh nhật của tôi.
- Bạn đạo này tới buổi chiều, tôi bận không có bước ra (có người ra tiếp), vậy mà khuya đêm đó tôi bị cảm đau cổ họng ho, nóng lạnh quá chừng. Tôi biết là bạn đạo đó bị cảm hút tôi (bạn đạo đó quá sức trược).
- Khi nào tôi bị bệnh dữ dội chịu không nổi tôi mới giăng tay lên xin điển Phật cứu tôi, muốn bước xuống thềm mà bước không nổi, chóng mặt quay cuồng, đầu đau, nóng lạnh cứ trùm mền. Sau khi ăn chút cháo, mấy ngày nay không ăn cơm nước gì hết, tôi nằm đắp mền nhắm mắt lại niệm Phật tôi thấy mưa đá rớt đầy trên đất và mặt tôi.
- Tại sao tôi gọi là mưa đá. Đây là lần đầu tiên tôi mới thấy mưa đá (viên mưa điển)
- Mưa đá viên trắng nhiều lắm, tưới và đổ lên đầu lên mặt tôi. Tôi nằm yên niệm Phật để nhận những viên mưa đá tưới ra mà trong đầu có cái suy nghĩ cục đá này lớn bằng trái quýt nhỏ chắc là sẽ làm lủng cái đầu tôi.
- Một lát sau hết mưa, tôi rất là khỏe. Dưới trần mùa đông bên Úc đôi khi cũng có mưa đá, tôi thấy y như vậy. Những cục mưa đá này trắng bóc lớn bằng trái quýt nhỏ

Ngày 22/04/2014

- Có một bạn đạo bị cảm xuống nhà thăm tôi. Tôi bị hút và bị cảm nặng, bước xuống thiền không nổi, nóng lạnh không dở cái mền ra được, phải trùm cái mền lên mặt, lên đầu.
- Tôi nằm niệm Phật thấy mặt trời lớn lắm, chiếu sáng dữ dội (lớn y như mặt trời dưới trần mình thường thấy)
- Tôi mở mắt ra, trời ơi cái này còn hơn lúc tôi mới lập hạnh, tôi thấy hoa Hạnh Đức.
- Mở mắt không còn thấy đường ánh sáng chiếu vô mắt, tôi bị bệnh không có suy nghĩ gì đâu. (Thấy sao viết lại vậy)

Ngày 10/05/2014

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Sau khi xả thiền tôi thấy trên đầu có hào quang màu trắng vòng tròn, giống y như ảnh của Thầy có chụp tấm hình có hào quang trắng mà tôi đã thấy qua.
- Qua đêm sau tôi thiền cũng thấy y như vầy một lần nữa, thấy được hai lần.

Ngày 18/05/2014

Viết lúc 5 giờ 50 phút sáng.

- Sáng nay 5 giờ 50 phút tôi ra ngoài sân thở ba lần như Thầy chỉ dạy, sau khi thở xong tôi nhìn lên trời, tôi thấy mặt trăng chiếu sáng, chiếu sáng chạy dài ra, chạy dài ra.

Ngày 19/05/2014

Viết lúc 6 giờ sáng.

- Sau khi xả thiền xong, đứng lên tôi thấy tôi đứng trong bầu trời trong vắt đầy ngôi sao, trong ý biết là càn khôn vũ trụ mà viết ra cũng hơi sợ, sao lại dùng chữ quá lớn (có sao viết vậy).
- Cách đây mấy ngày trước tôi thấy trên đầu tôi có hào quang mà tôi cũng hơi dè dặt mới dám viết (ý nói làm gì mình có hào quang trên đầu).
- Khuya nay ngồi thiền tôi nghe băng giảng có người hỏi về hào quang, Thầy giảng y như tôi thấy nên tôi mạnh dạn viết vô đây.

Ngày 20/05/2014

Viết lúc 1 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một vòng tròn lớn bằng chiếc xe hơi, chiếu sáng lắm, chiếu vô mặt tôi.

Ngày 21/05/2014

Viết lúc 8 giờ 38 phút tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy một cái đầm sen, nở đầy hoa rất là đẹp.

Ngày 22/05/2014

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy một bình bông huệ màu hồng trước mặt tôi.

Ngày 27/05/2014

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Lúc thiền người không xác rồi mà toàn thân tỏa ra hơi lạnh, lạnh lắm, lạnh như cục nước đá tỏa ra hơi lạnh.
- Sau khi xả thiền toàn thân tôi cũng còn tỏa ra hơi lạnh như trong lúc đang thiền.

Ngày 19/06/2014

Viết lúc 5 giờ 15 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng, mà tôi thấy tôi đi vô shop của người Việt Nam (mua đồ quấn tóc).

Ngày 02/07/2014

Viết lúc 1 giờ 5 phút khuya.

- Hôm nay trong người không được khỏe tôi bị chóng mặt, mà cũng ráng ngồi thiền, trong lúc thiền tôi thấy hai hàng chữ màu đen, như dưới trần người ta viết hai hàng biểu ngữ chữ tiếng Việt, để trước mặt tôi cũng lâu, mà sao tôi ngu quá thấy cũng lâu mà lại không đọc ra.

Ngày 03/06/2014

Viết lúc 1 giờ 25 phút khuya.

- Trong lúc thiền ngồi thiền ở nhà mà tôi thấy tôi lên nhà con gái thứ hai của tôi, tôi đi lại nhà bếp tới bồn vặn nước rửa tay.

Ngày 09/07/2014

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Nằm niệm Phật cả cái ngực tôi tỏa ra hơi lạnh, lạnh dữ lắm luôn, hồi nào tới giờ tôi chưa gặp trạng thái như vậy, vì là mùa đông lạnh lắm nên phải đắp mền.
- Tôi dở mền ra, tính bước xuống thiền, mỗi lần dở mền ra, hơi lạnh quá sức tôi chịu không nổi.
- Nằm trùm mền như vậy mãi, tôi biết là hơi lạnh của điển chớ không phải lạnh của mùa đông. Tôi ngủ thiếp đi lúc nào không hay cho tới 3 giờ khuya tôi giật mình thức dậy, nhớ lại coi có còn hơi lạnh như vậy không, thì không còn. Tôi mới biết là không phải xác của tôi tự nhiên làm ra được như vậy.
- Thức dậy tôi khỏe vô cùng.
- Nếu xác tôi không làm ra được như vậy thì xin viết thẳng là bề trên làm chớ gì.
- Ngần ngại gì mà không viết vào phải không các bạn.

<u>Ngày 10/07/2014</u>

Viết lúc 6 giờ sáng.

- Trong lúc thiền, mỗi tiếng niệm Phật của tôi điển đi ra, đi ra ngoài hết.
- Điển bắn ra khỏi đầu rất cao và bừng bừng sáng.

<u>Ngày 15/07/2014</u>

Viết lúc 5 giờ 15 phút sáng.

- Sáng nay 5 giờ 10 phút tôi ra ngoài để thở dưỡng khí, sau khi thở xong tôi nhìn lên trời, tôi thấy chung quanh mặt trời có hào quang.

- Trong lúc đó có một đám mây nhỏ bay vô mặt trời, tôi đang nhìn tự nhiên đám mây nhỏ tan mất, tôi hỏi lấy làm lạ.

Ngày 21/07/2014

Viết lúc 1 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy hai hàng chữ, tôi đọc không ra.

Ngày 22/07/2014

Viết lúc 7 giờ 40 phút tối.

- Tôi đang ngồi trên ghế, trên đầu tôi có vòng nhỏ hào quang. Tôi đi thiền ngay.

Ngày 06/08/2014

Viết lúc 5 giờ 30 phút sáng.

- Hôm nay 5 giờ 30 phút tôi ra ngoài hít thở dưỡng khí như mọi khi, tôi vừa mở cửa cái để bước ra ngoài thở.
- Tôi ngước lên, đối diện nhà tôi là một hàng đèn đường, tôi ngó lên cây đèn đường đối diện trước mắt tôi. Tôi thấy chung quanh bóng đèn đường là một cầu vồng tròn bao chung quanh bóng đèn.
- Tôi định thần nhìn kỹ như thế nào về màu sắc thì giống như cầu vồng. Mà cái này hơi lạ là màu sắc bao chung quanh bóng đèn (chung quanh bóng đèn trước nhất màu trắng chiếu ra, kế đến màu khác giống như cầu vồng trên trời) cầu vòng mà thỉnh thoảng mình thường hay nhìn thấy trên bầu trời.

- Đèn đường thì có cách khoảng tôi nhìn cái cột đèn thứ hai chung quanh bóng đèn chiếu sáng bắn ra những tia sáng phát sáng chớp sáng như hột xoàn, như pháo bông chớp sáng
Viết lúc 5 giờ sáng.

- Lúc 5 giờ sáng tôi ra ngoài thở, sau khi thở xong tôi nhìn lên mặt trời, tôi nhìn lên thấy hào quang chung quanh phân nửa mặt trời.

Ngày 02/09/2014

Viết lúc 8 giờ tối.

- Tôi nằm nghĩ, nhắm mắt niệm Phật.
- Tôi thấy lửa cháy bừng bừng, đốm lửa này cũng vừa vừa không có lửa lớn như cháy nhà, một lúc sau rồi hết.
- Sự thật thấy sao viết vậy, chớ niệm Phật, đốm lửa ai nghĩ tới làm gì.

ẤN CHỨNG NĂM 2015

Ngày 27/02/2015

Viết lúc 2 giờ 10 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 04/02/2015

Viết lúc 3 giờ chiều.

- Sau khi xả thiền, tôi đi ăn cơm, điển trong đầu tôi đi ra đi ra.
- Sau khi ăn cơm xong, tôi có vài công chuyện phải làm. Nên không có nhắm mắt niệm Phật.
- Thầy có dạy: Mỗi lần như vậy thì nhắm mắt lại niệm Phật cho nó đi học đạo.

Ngày 06/02/2015

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

- Trong lúc thiền toàn bộ điển trong người tôi xuất ra hết, điển xuất quá mạnh.

Viết lúc 5 giờ 50 phút chiều.

- Trong lúc thiền điển trong đầu đi ra đi ra, gom lại thành một luồng điển phóng thẳng lên trời.
- Tôi lại ngồi lơ lửng trong bầu trời.

Ngày 06/03/2015

Viết lúc 5 giờ 50 phút sáng.

- Hôm nay như mọi khi, sáng ra ngoài trời thở dưỡng khí.

- Tôi mở cửa để ra ngoài thở, vừa mở cửa tôi thấy mặt trăng trên trời trước mặt tôi.
- Tôi thấy hào quang chung quanh mặt trăng.
- Đối diện trước cửa nhà tôi có cây đèn đường, tôi cũng thấy chung quanh bóng đèn phát sáng hào quang giống như hào quang ở mặt trăng.
- Mới ngủ thức dậy mà điển trong đầu tôi đi ra đi ra.

Ngày 07/03/2015

Viết được 1 giờ 30 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, mở mắt niệm Phật, tôi thấy trên mỏ ác có một vòng tròn sáng bự bằng mặt trời.

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

- Người biến thành nước, tôi ngồi lơ lửng giữa không trung.
- Điển phóng thẳng lên trời, thời gian 2 tiếng 25 phút.

Ngày 10/03/2015

Viết lúc 1 giờ 50 phút trưa.

- Trong lúc thiền người không còn xác biến thành nước tỏa hơi lạnh, bay trong bầu trời nước trong sáng, bay thẳng bay thẳng lên trời.

Viết lúc 4 giờ 45 phút khuya.

- Thức dậy nằm niệm Phật, thấy bông sen cọng xanh biếc, bông màu hường chưa nở rất là đẹp.

Viết lúc 12 giờ 15 phút trưa.

- Mới vừa ngồi niệm ba lần Nam Mô A Di Đà Phật để soi hồn, xác tôi biến thành nước và nhấc hổng lên để bay.
- Ý tôi nói chờ một chút nó không chờ, người biến thành nước tỏa ra hơi lạnh bay thẳng bay thẳng lên hoài, trong cái bầu trời cũng là nước trong sáng tỏa hơi lạnh trong 2 tiếng 5 phút.

Viết lúc 3 giờ 25 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi là nước tỏa hơi lạnh, bay thẳng lên trong bầu trời cũng là nước, điển phóng thẳng lên.

Viết lúc 8 giờ 15 phút tối.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy bầu trời trong sáng trước mắt, điển trong người đi ra đi ra hoài.
- Hôm nay tôi nằm thở Chiếu Minh, người tôi biến thành nước vậy mà trong đầu có ý nhớ chú ý ngay lỗ rún.
- Tôi cũng thở Chiếu Minh được, đây là lần thứ nhất tôi có trạng thái như vầy.
- Khi đứng lên trước mặt tôi thấy sáng, như bầu trời sáng trước mặt.

Viết lúc 5 giờ 40 phút sáng.

- Ngủ thức dậy, nằm niệm Phật xác tôi biến thành nước.
- Đứng lên thấy sao tôi cũng là nước, miệng niệm Phật (xác tôi chỉ còn là Nam Mô A Di Đà Phật).

Viết lúc 11 giờ khuya.

- Không có thiền, nằm nhắm mắt niệm Phật.
- Người tôi cũng biến thành nước trong bầu trời trong sáng, giống như trạng thái thiền.

Ngày 02/03/2015

Viết lúc 12 giờ 30 phút trưa.

- Trong lúc thiền, mới vừa niệm ba lần Nam Mô A Di Đà Phật để soi hồn, làm như có ai xối nước trên đầu, xác tôi biến thành nước tỏa hơi lạnh,
- Tôi ngồi trong bầu trời nước tỏa hơi lạnh, lần thiền này tôi không bay thẳng lên như mọi khi mà chỉ ngồi trong bầu trời nước.
- Đầu tôi làm như có ai xối nước suốt 2 tiếng 15 phút, có lúc tôi muốn xả, không dám vì sợ Bề Trên đang làm việc về điển phải ráng ngồi.
- Sau khi xả thiền tôi đi vệ sinh, ngồi trong cầu, mắt vẫn nhắm để niệm Phật, chung quanh mình mẩy đều trắng hết.
- Ngay cả tôi đang cầm bút viết lại những dòng chữ này trước mặt tôi cũng đều là trắng hết.

Ngày 11/03/2015

Viết lúc 2 giờ 15 phút trưa.

- Trong lúc thiền, tôi là nước trong bầu trời nước trong sáng.
- Tôi không còn xác mà gom lại thành một luồng điển nước mạnh phóng thẳng lên trời trong 2 tiếng 5 phút.

Viết lúc 3 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền, ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra sân nhà sau. Tôi cầm cái bình nước tưới cây chuối sau nhà. Tưới xong tôi vô nhà tôi lại đi xuống nhà dưới nhà tôi tới chỗ bàn ủi đồ, tui ủi đồ, ủi đồ xong, cũng còn trong lúc thiền.
- Ngồi trong phòng mà tôi đi ra ngoài đường. Tôi thấy bông sứ màu đỏ hai bên đường đẹp lắm.
- Tôi vô shopping tôi chơi, tôi đến chỗ áo đầm tôi coi, tôi đi đã rồi tôi về, tôi bay vô nhà ngồi thiền trở lại. Vậy mà xả thiền, thời gian thiền cũng được 3 tiếng 10 phút.

Ngày 12/03/2015

Viết lúc 2 giờ 50 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi bay lùi lùi về phía sau.
- Bay lùi hoài một lúc sau tôi lại bay thẳng lên.
- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời.

Ngày 13/03/2015

Viết lúc 11 giờ 10 phút khuya.

- Xả thiền, mở mắt mà trước mặt tôi bầu trời đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 21/03/2015

Viết lúc 3 giờ khuya.

- Sau khi xả thiền, vũ trụ trước mặt.

Ngày 22/03/2015

Viết lúc 6 giờ sáng.

- Mới vừa ngồi niệm ba lần Nam Mô A Di Đà Phật đến soi hồn là bay thẳng lên trên.

Viết lúc 1 giờ 35 phút khuya.

- Ngồi trong phòng thiền, mà tôi thấy tôi đi xuống bếp chiên đậu hũ.
- Trong lúc thiền: tôi không nghỉ, tôi thấy một chồng cuốn sách mới trong phòng băng giảng và kinh sách của tôi.
- Sự thật mấy tháng nay tôi lo sắp xếp viết cho đàng hoàng cuốn nhật ký "Ấn Chứng Tu Học" tôi đang viết.
- Thú thật trong lúc đó cũng hơi lơ là, không biết tới lúc cho in ra chưa. Mà lúc thiền tôi thấy như vậy.
- Tôi hơi yên tâm cho in ra.

Ngày 23/03/2015

Viết lúc 10 giờ 30 phút sáng.

- Trong lúc thiền, xác tôi biến thành nước tỏa ra hơi lạnh trong bầu trời nước tỏa hơi lạnh.
- Ngồi thiền, hơi nước tỏa ra hơi lạnh này biến thành một luồng hơi lạnh phóng thẳng lên, thẳng lên hoài trong bầu trời nước tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 5 giờ 25 phút chiều.

- Giống như trên, mà rất là khỏe muốn ngồi thiền hoài không có mỏi mệt gì hết.

Ngày 24/03/2015

Viết lúc 4 giờ 10 phút chiều.

- Lần thiền này tâm hồn rất là thanh thản, tôi chỉ là một luồng điển tỏa hơi lạnh, bay thẳng bay thẳng hoài trong cái bầu trời nước tỏa hơi lạnh.
- Tôi bay thẳng hoài như vậy trong 2 tiếng, sau cùng bay ngang bay ngang.

Ngày 25/03/2015

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật không có thiền, mà tôi bay lùi, lùi về phía sau.

Viết lúc 1 giờ 45 phút khuya.

- Trong lúc thiền, tôi bay về phía trước rồi bay thẳng lên, sau cùng bay lùi lùi về phía sau.

Ngày 26/03/2015

Viết lúc 10 giờ 20 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy bầu trời đầy ngôi sao.

Ngày 05/04/2015

Viết lúc 7 giờ 5 phút sáng.

- Lúc thiền tôi bay về phía trước mặt, bay hoài bay hoài ngoài đường xi măng màu trắng, đường không có người đi, bay hoài như vậy trong lúc thiền, đâu có biết bao lâu.
- Một lúc sau không còn bay thẳng tới trước mặt nữa, mà lại bay thẳng lên bay thẳng lên hoài, trong thời gian hai tiếng.

Ngày 07/04/2015

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Ngồi trong phòng: mà tôi thấy tôi đi ra ngoài xuống bếp làm công chuyện, như lấy cái dao cắt cây cải… rồi vô thiền tiếp trở lại.
- Một lúc sau tôi lại đi ra khỏi phòng đi xuống nhà sau nhà tôi, tôi mở tủ đựng quần áo ra coi đồ. Rồi lại lên nhà bếp lại chỗ bồn vặn vòi nước rửa tay.
- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trời, mặt trời thường thì màu trắng chiếu sáng, mà cái này tôi chỉ thấy cái khung của mặt trời (giống như lúc trước tôi thấy cái khung của ông Phật) Thấy một chút không còn thấy nữa.
- Tôi ngồi thiền tiếp một lát sau tôi lại thấy lại lần thứ hai.

Ngày 08/04/2015

Viết lúc 10 giờ khuya.

- Nằm niệm Phật điển trong người tỏa ra hơi lạnh.
- Nằm niệm Phật chớ không có thiền mà tôi thấy tôi xuống dưới bồn vặn vòi nước rửa tay.

Viết lúc 2 giờ 5 phút khuya

- Trong lúc thiền toàn bộ điển thoát ra khỏi xác hết.

Viết lúc 5 giờ 20 phút sáng.

- Nằm niệm Phật không thiền mà xác tôi cũng biến thành nước tỏa hơi lạnh.

Ngày 09/04/2015

Viết lúc 1 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền, thời gian thiền 3 tiếng, ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi mở cửa đi ra ngoài.
- Đang lúc thiền tôi thấy Đức Phật Vĩ Kiên (tôi xin đảnh lễ) rồi niệm Phật.
- Xác tôi hôm nay biến thành khối điển nước tỏa hơi lạnh, nặng khủng khiếp, mà tôi phải bay lên, bay lên hoài (quá chừng nặng).
- Tôi biết tôi phải ráng bay, người không còn xác mà chỉ là khối điển khè hơi lạnh.
- Trên đầu làm như có ai xối nước (nước chảy lênh láng khè mát), có lúc điển trong đầu nó bung sáng lên, tôi thấy Đức Phật Vĩ Kiên ngồi thiền đối diện với tôi. Tôi cũng ráng bay lên với khối điển nặng khủng khiếp tỏa hơi lạnh này.
- Tôi không dám xả thiền tại vì có Đức Phật Vĩ Kiên ngồi thiền đối diện.
- Tôi biết Thầy làm việc với tôi (ráng chịu đựng ba tiếng).
- Sau khi xả thiền viết lại những dòng chữ này, Đức Phật Vĩ Kiên vẫn còn ở trước mặt tôi mãi.

<u>Ngày 10/04/2015</u>

Viết lúc 10 giờ 40 phút tối.

- Nằm niệm Phật suốt bốn tiếng, không có thiền, người tôi cũng biến thành không xác, cũng bay thẳng lên, có lúc tôi thấy đầy ngôi sao.
- Điển trong người đi ra đi ra, đó là nó trụ, không có thiền mà trạng thái giống như lúc thiền.

Ngày 16/04/2015

Viết lúc 5 giờ 30 phút sáng.

- Sáng 5 giờ sáng ra thở dưỡng khí, mở cửa để ra ngoài, đối diện ngay cửa nhà tôi có cây đèn đường.
- Tôi nhìn chung quanh bóng đèn đang chiếu đủ màu như móng chuồn, tôi nhìn lên trời thấy mặt trăng, chung quanh mặt trăng có hào quang (hôm nay là 16 âm lịch).

Ngày 17/04/2015

Viết lúc 5 giờ 30 phút sáng.

- Ra ngoài thở dưỡng khí.
- Nhìn ra đối diện có cái đèn đường thấy có hào quang chung quanh bóng đèn.

Viết lúc 12 giờ 20 phút khuya.

- Trạng thái trong lúc thiền, xác tôi biến mất hết, mà chỉ là cái sông đầy nước, tỏa hơi lạnh, sau khi xả thiền lấy tay chà mặt, da mặt thật láng và mềm.
- Trạng thái như vậy trong 2 tiếng 30 phút.
- Cũng trong lần thiền này mở nghe băng Thầy giảng, mà tôi không có nghe gì hết.
- Đến khi xả thiền mới biết là Thầy còn đang giảng.

Viết lúc 6 giờ 50 phút sáng.

- Sau khi xả thiền, thấy bầu trời sáng ở trên đầu.

Ngày 18/04/2015

Viết lúc 12 giờ khuya.

- Mới vừa ngồi xếp bằng chưa kịp soi hồn, người tôi không xác liền, ngồi lơ lửng giữa bầu trời, mà hôm nay tôi ngồi cao hơn cái lơ lửng trong cái bầu trời nước.
- Xác biến thành nước trong cái bầu trời nước bay thẳng lên hoài.
- Ngồi thiền trong phòng, mà tôi thấy tôi đi ra ngoài khỏi phòng thiền 2,3 lần, tôi đi ra ngoài xuống bếp, vặn vòi nước rửa chén, mở tủ trên cao để lấy đồ, rồi đi vô thiền tiếp, ngồi thêm một lát tôi lại thấy tôi đi shopping chơi rồi đi về, về nhà ngồi thiền.
- Nghĩa là ngồi thiền trong phòng mà thấy đi đây đi đó hoài hà.
- Có khi một lần thiền đi 3,4 lần gì đó. Xác biến thành nước mà còn biết, cái đầu ngang bầu trời nước.
- Nó giống như đỉnh đầu của tôi, nó ngang cái mặt nước, đầy cửa sông.
- Xả nghỉ: thiền tiếp, xác tôi chỉ là cái sông đầy nước, mà còn biết cảm giác đầu mình ngang mặt nước.

<u>Ngày 19/04/2015</u>

Viết lúc 10 giờ khuya.

- Nằm nhắm mắt niệm Phật tôi thấy mặt trời.

<u>Ngày 20/04/2015</u>

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Sau khi xả thiền, xác tôi biến thành sông tỏa ra hơi lạnh.

Viết lúc 3 giờ sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy một cục sáng bằng cái tô chớp sáng.

Ngày 24/04/2015

Viết lúc 1 giờ 55 phút khuya.

- Trong lúc thiền, xác biến thành cái sông tỏa ra hơi lạnh.
- Hơi lạnh này bay thẳng lên, ngồi thiền hoài.
- Cái sông tỏa hơi lạnh này lại biến thành bầu trời nước trong sáng tỏa hơi lạnh.

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền, ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra xuống chỗ bồn nhà bếp vặn vòi nước rửa tay.

Ngày 25/04/2015

Viết lúc 11 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền, người biến thành hơi nước lạnh.
- Mọi bữa tôi ngồi xuống thiền là ngồi lơ lửng trong bầu trời nước.
- Mà bữa nay không xác mà vẫn còn biết lần thiền này, tôi ngồi thiền cao hơn cái lơ lửng giữa bầu trời nước.
- Mới ngồi thiền mà nó bay lùi lùi về sau, bay một lát mới ngưng.
- Tất cả luồng điển hơi nước gom lại từ xoáy óc bay thẳng lên thật là cao, bắn thẳng bắn thẳng hoài, không biết cao bao nhiêu mà nói.

- Sau khi xả thiền, nằm nghỉ cũng thấy bầu trời trước mắt.

Ngày 30/04/2015

Viết lúc 2 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền, tôi thấy phân nửa mặt trời.

Ngày 03/05/2015

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Trong lúc thiền xác biến thành nước, mà cũng còn biết là giữa trung tâm chân mày bắn ra một cục sáng nhỏ bằng cọng chân nhang, cục sáng nhỏ này bắn ra khỏi trung tâm chân mày nó lại, chiếu sáng lan rộng ra trong bầu trời (chiếu sáng như hột xoàn).
- Trong lúc thiền tôi thấy hai lần đầy ngôi sao.
- Xác tôi biến thành nước bay hoài bay thẳng lên trong bầu trời nước trong sáng.
- Sau khi xả thiền bầu trời trước mặt.

Ngày 15/05/2015

Viết lúc 11 giờ 30 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, mở mắt mà trước mắt tôi thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

Ngày 16/05/2015

Viết lúc 5 giờ 40 phút sáng.

- Trong lúc xả thiền thấy bầu trời trước mặt.

Viết lúc 10 giờ 25 phút trưa.

- Trong lúc thiền tôi chỉ là hơi tỏa lạnh, như cây nước đá tỏa ra hơi lạnh, lạnh còn hơn cái đó nữa (lạnh khủng khiếp), hơi lạnh bay hoài bay hoài thẳng lên.
- Thời gian 3 tiếng 40 phút, cái hơi lạnh khủng khiếp, lạnh đó nó lại chảy lỏng ra thành nước.
- Nói khiêm nhường như một cái sông chớ sự thật như vũ trụ nước trong sáng thì đúng hơn.
- Lâu rồi không có thăm cháu ngoại, vậy mà trong lúc thiền tôi thấy tôi lên nhà con gái lớn thăm hai cháu, lấy khăn chùi mũi cho cháu rồi bay về nhà thiền tiếp. Ngồi thiền trong phòng, mà tôi thấy tôi đi ra ngoài làm công chuyện, vô bếp chiên đồ ăn. Sự thật tôi đổ cái gì nho nhỏ trắng tươi trong chảo, mà có giống thức ăn ở dưới trần đâu mà viết vô.
- Sáng lại phone hỏi thăm con gái hỏi phải con mày bệnh không. Nó nói sao mà biết (tôi nói hồi hôm thiền tao có lên thăm nó).

<u>Ngày 17/05/2015</u>

Viết lúc 1 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, tôi thấy trên đỉnh đầu bực sang, sau đó tôi thấy đầy ngôi sao.
- Sau khi xả thiền, mở mắt mà tôi cũng thấy đầy ngôi sao nho nhỏ.

<u>Ngày 02/06/2015</u>

Viết lúc 3 giờ trưa.

- Trong lúc thiền tôi thấy mặt trăng.

<u>Ngày 03/06/2015</u>

Viết lúc 5 giờ 15 phút sáng.

- Lúc 5 giờ 15 phút sáng, ra ngoài trời thở dưỡng khí, tôi thấy chung quanh mặt trời có hào quang.

Ngày 06/06/2015

Viết lúc 12 giờ 5 phút khuya.

- Trong lúc thiền, ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra, xuống bếp làm bánh pizza.
- Xong rồi vô phòng thiền lại, trong lúc thiền 2 tiếng 35 phút, tôi không biết mình đã làm gì.
- Sau khi xả rồi mới nhớ lại, ủa nãy giờ mình thiền sao.

Ngày 07/06/2015

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền làm như có ai xối nước trên đầu.
- 3,4 ngày nay thiền trạng thái giống nhau.
- Ngồi không thiền cũng bay thẳng bay thẳng lên hoài.

Ngày 08/06/2015

Viết lúc 9 giờ tối.

- Sau khi ăn cơm xong, nằm nhắm mắt niệm Phật, không thiền mà người tôi cũng biến thành nước.
- Luồng điển trên đầu bay thẳng lên không trung (trạng thái này khoảng 2 tiếng).

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, làm như tôi không biết gì (mê, không biết bao lâu)
- Cũng lâu à, sau khi thấy mặt trời, điển trong người trở thành mạnh lên.

Ngày 09/06/2015

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, mới ngồi thiền, tôi bay lùi lùi về sau. Một lúc, tất cả luồng điển trong xác của tôi biến thành nước cuồn cuộn bay lên, có lúc nhập lại như những luồng sóng nhồi lớn, mạnh như vũ bão.
- Tôi không biết sao luồng điển nước hôm nay lạ quá.
- Đang xả thiền, luồng điển nước cuồn cuộn trong đầu tôi bay lên.

Ngày 13/06/2015

Viết lúc 1 giờ 40 phút khuya.

- Trong lúc thiền ngồi thiền, trong phòng, mà tôi thấy tôi đi ra ngoài xuống bếp lại chỗ bồn vặn vòi nước rửa tay, và lấy cái dao đem đi rửa.
- Sau khi xả thiền thấy hà sa trước mặt.

Viết lúc 5 giờ chiều.

- Trong lúc thiền, xác biến thành nước bay lùi về sau. Trong bầu trời nước tỏa hơi lạnh. Bay lùi hoài một lúc lại bay nghiêng, rồi lại bay thẳng lên hoài.
- Xác biến thành nước mà còn biết.

- Những lần trước ở lơ lửng giữa bầu trời, mà trong lần thiền này ở cao hơn cái lơ lửng trước nhiều, bay thẳng lên.
- Luồng điển mạnh bắn tỏa hơi lạnh.

Ngày 14/06/2015

Viết lúc 8 giờ 25 phút sáng.

- Lúc thiền là cái sông, luồng điển phóng thẳng bay thẳng trong không trung, trong 2 tiếng 35 phút.

Ngày 15/06/2015

Viết lúc 6 giờ chiều.

- Trong hai lần thiền, tôi bay ngang, bay nghiêng nghiêng một lúc rồi bay thẳng lên không trung.

Viết lúc 2 giờ 30 phút khuya.

- Sau khi xả thiền, có một vòng tròn hào quang trắng trên đầu.

Ngày 16/06/2015

Viết lúc 6 giờ 35 phút sáng.

- Sau khi xả thiền, mở mắt thấy vũ trụ trước mắt.

Viết lúc 5 giờ chiều.

- Trong lúc thiền xác tôi biến thành nước như một cái sông, mà cái sông này chiếu sáng sáng lắm, chiếu sáng hoài trong suốt hai tiếng.
- Nhớ lại, hồi mấy năm về trước tôi cũng thấy ánh sáng, ánh sáng sáng bừng bừng lên.

- Hỏi Thầy lúc Thầy còn sống, Thầy nói là: tôi nằm trong biển yêu của Thượng Đế.
- Mà lần thiền này, còn hay hơn mấy năm về trước là ánh sáng này là ánh sáng nước.
- Kêu bằng vũ trụ nước chiếu sáng, cũng trong lần thiền này, xác tôi thành nước.
- Tôi là cái sông nước, mà gom thành điển nước bay lên cao lắm, phóng thẳng lên trời trong vũ trụ nước sáng khủng khiếp.
- Viết như vầy cho dễ hiểu: giống như hỏa tiễn bắn mạnh và nhanh chớp nhoáng vào khối điển quang trắng (màu trắng như đám mây trắng).
- Tôi không còn xác, xác biến thành luồng điển nước, lúc bay lên không luồng điển nước này nhập lại như ngọn sóng lớn nhồi, vũ bão lắm.
- Có lúc xác biến thành cái sông nước, mà ý cũng còn biết là phải ngồi thẳng lưng lên.
- Trong hai tiếng tôi thiền trong vũ trụ nước chiếu sáng, sáng dữ lắm, cho nên tôi mới nói là hay hơn, mấy năm trước tôi nằm trong biển yêu điển của Thượng Đế. Còn lần thiền này tôi trong biển yêu "nước điển của Thượng Đế". Lúc thiền tôi đã vào quỹ đạo của điển bay vô khối điển trắng như mây trắng chiếu sáng.
- Sau khi xả thiền, tôi hối tiếc, sao không đi luôn đi, trở lại trần thế chi cho khổ, người mắng người nhiếc, người khinh người khi, nhưng mà nghĩ lại cũng an ủi là mình nằm trong biển yêu của Thượng Đế nên ráng tu tiếp cho hết kiếp làm người.
- Đang lúc xả thiền cũng là ngay lúc băng Thầy giảng điển là nước, nước là điển.

- Tôi mới hiểu, lúc thiền xác tôi cứ biến thành sông thành nước hoài.

Ngày 21/06/2015

Viết lúc 2 giờ khuya.

- Trong lúc thiền, xác tôi biến thành cái sông nước tỏa hơi lạnh, lạnh lắm, hơi lạnh này bay lên bay lên hoài, viết hơi khiêm nhường.
- Đúng ra xác tôi đã trở thành vũ trụ nước tỏa hơi lạnh.
- Đầu óc tôi còn biết nước tỏa hơi lạnh này bay lên bay lên hoài không biết tới đâu mà nói.

Ngày 25/06/2015

Viết lúc 7 giờ 5 phút sáng.

- Trong lúc thiền tôi thấy một vòng tròn chiếu sang, sau khi thấy vòng tròn chiếu sáng, tôi thấy một vị Phật ngồi thiền chung quanh phát sáng.
- Ý biết Đức Phật Thích Ca, tôi Đảnh lễ rồi niệm Phật.
- Ngồi thiền một lúc sau tôi lại thấy vị Phật này lần nữa cũng đang ngồi thiền, mà sau khi thấy vị Phật này, điển trong người tôi hay hơn.
- Sau khi xả thiền đang ăn cơm mà tôi cũng thấy vị Phật này.

Ngày 26/06/2015

Viết lúc 2 giờ 15 phút khuya.

- Trong lúc thiền tôi thấy, trên cái bàn có để 2,3 bài thơ trước mặt và cạnh đó có một tô thức ăn đã nấu chín sẵn.
- Tôi không biết ý gì, chí thấy rồi viết lại thôi.

Ngày 06/07/2015

Viết lúc 2 giờ 20 phút khuya.

- Ngồi thiền trong phòng mà tôi thấy tôi đi ra ngoài đến bồn vặn vòi nước rửa tay.
- Năm niệm Phật tôi thấy mặt trời.

Viết lúc 6 giờ 40 phút sáng.

- Sau khi xả thiền và đứng lên đi cũng thấy bầu trời sáng trước mặt.

Đến đây tôi xin tạm ngưng để in ra cuốn Ấn chứng này.
Trời cho còn sống, ngộ được viết tiếp.

Kính chào các bạn.

Hồ Thị Kim Hoa

Perth ngày 6 tháng 7 năm 2015

NHỮNG NGƯỜI PHÁT TÂM

Chúng tôi chân thành cảm ơn quý bạn đạo và độc giả đã phát tâm cho việc phát hành cuốn ấn chứng này.

STT	Họ tên	Địa chỉ	Số tiền
01	Ẩn danh	Sydney (Australia)	2.000AUD
02	Khưu Thị Mỹ Hằng	Sydney (Australia)	200AUD
03	Minh Trần	Sydney (Australia)	300AUD
04	Một bạn đạo ở Perth	Perth (Australia)	500AUD

MỤC LỤC **Trang**

Lời giới thiệu

Tiểu sử…… 001

Duyên lành tôi được gặp Thầy……. 003

Thơ gởi sư phụ, thơ Thầy trả lời…… 013

Bài trích từ đặc san Vô Vi……. 018

Sự ân độ của đức Thầy…… 019

Thư thứ hai gởi cho Thầy và thư Thầy trả lời 024

Vô Vi điển quang trị bệnh ung thư…… 034

Giải bùa bằng điển quang……. 042

Điển quang cứu đứa bé trong bào thai…… 051

Qua điện thoại cứu người sắp lìa bỏ đời……. 056

Đôi dòng tâm sự……. 058

Ấn chứng tu học năm 1999……. 061

Ấn chứng tu học năm 2000…… 104

Thời gian nói chuyện với thầy 2 tiếng 113

Ấn chứng tu học năm 2001… 254

Ấn chứng tu học năm 2002... 391

Ấn chứng tu học năm 2003…. 451

Ấn chứng tu học năm 2004 … 468

Ấn chứng tu học năm 2005 ….. 482

Ấn chứng tu học năm 2006…… 496

Ấn chứng tu học năm 2007…… 519

Ấn chứng tu học năm 2008…….. 521

Ấn chứng tu học năm 2009…….. 523

Ấn chứng tu học năm 2010……. 526

Ấn chứng tu học năm 2011……. 556

Ấn chứng tu học năm 2012.. 570

Ấn chứng tu học năm 2013…. 578

Ấn chứng tu học năm 2014…. 582

Ấn chứng tu học năm 2015… 591

Những người phát tâm……. 611

Mục lục ……. 612

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

VẠN VẬT THÁI BÌNH

